

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

26 MAART 1987

COMMISSIE VAN ONDERZOEK

over de

Opera voor Vlaanderen

VERSLAG

namens de Commissie

uitgebracht door de heren L. Van den Bossche en T. Van Parys

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer F. Grootjans.

Leden : de heren F. Bosmans, A. Bourgeois, T. Van Parys, G. Verhaegen ;

de heren W. Claes, L. Van den Bossche, J. Van Elewyck ;

de heren J. Devolder, F. Grootjans, L. Van de Velde ;

de heer O. Van Ooteghem.

Zie :

141 (1985-1986)

— Nr. 1 : Commissie van onderzoek — Oprichting

INHOUD

1. Oprichtingsbeschrijving	8
1.1. Voorgeschiedenis.	8
1.1.1. Tussen de Commissie-Van Hemelryck (1958) en de Werkgroep tot Herstructurering van de Instellingen voor Lyrische Kunst in Vlaanderen (1974)	8
1.1.2. De Werkgroep tot Herstructurering van de Instellingen voor Lyrische Kunst in Vlaanderen (1974-1976).	11
1.1.2.1. Financiering	12
1.1.2.2. Vormen van Samenwerking	12
1.1.2.3. Juridische vorm en beheer	13
1.1.2.4. Voogdij	14
1.1.2.5. Raad van Advies.	15
1.2. De oprichting van de Tussengemeentelijke Maatschappij Opera voor Vlaanderen . .	15
1.2.1. De instemming van de verschillende partners	15
1.2.2. De oprichtingsakte	15
1.2.2.1. Toelichting bij de artikelen van de Statuten en de uitwerking daarvan	15
1.2.2.1.1. Statutaire duur	15
1.2.2.1.2. Kapitaal, aandelen, leden	16
1.2.2.1.3. Raad van Bestuur.	16
1.2.2.1.4. Toezicht	17
1.2.2.1.5. College van Commissarissen	18
1.2.2.1.6. Algemene Vergadering	18
1.2.2.1.7. Adviesorgaan	19
1.2.2.1.8. Vroegtijdige ontbinding	19
1.2.2.1.9. Balans en verlies- en winstrekening	19
1.2.2.1.10. Inkomsten van de Vennootschap	19
1.2.2.1.11. Personeel	20
1.2.2.1.11.1. De Directeur'	20
1.2.2.1.11.2. De rechtstreekse medewerkers van de directeur ..	20
1.2.2.1.11.3. Het artistiek, administratief, en technisch personeel ..	21
1.2.2.1.12. Gebouwen en infrastructuur	21
1.2.2.1.13. Ontbinding - Vereffening	21
1.2.2.1.14. Opmerking : verklaringen en vermeldingen aangaande de provincie Antwerpen en de provincie Oost-Vlaanderen	21
1.2.2.1.15. Wijzigingen van de Statuten	22
1.2.2.2. Delegaties	22
1.2.2.2.1. De Raad van Bestuur.	22
1.2.2.2.2. Het Vast Bureau	22
1.2.2.2.3. De Voorzitter van de Raad van Bestuur	23
1.2.2.2.4. De Ondervoorzitters	23
1.2.2.2.5. De Algemeen Directeur	23
1.2.3. De nota „Uitgangspunten voor een beleid in de Opera voor Vlaanderen”	25
2. Controleverslag	27
2.1. Boekhoudkundige verplichtingen van de Intercommunale Vennootschap	27
2.2. Het goedgekeurde wetsontwerp betreffende de Intercommunales (Wetsontwerp-No- t h o m b)	28
2.3. Financiële en budgettaire analyse	30
2.3.1. Inleiding	30
2.3.2. Boekhouding' OVV — 'Reglementering jaarrekeningen van de ondernemingen — NV Fiduciaire	30
2.3.3. Vergelijkend overzicht jaarrekeningen	31
2.3.4. Detailonderzoek jaarrekeningen	32
2.3.4.1. Relatie KOG — KV0 — OVV	32
2.3.4.2. Steden Gent en Antwerpen	34
2.3.4.2.1. Controle in de OVV	34
2.3.4.2.2. Controle bij de Stad Antwerpen	37
2.3.4.2.3. Controle bij de Stad Gent	38
2.3.4.3. Reservefonds artistieke prestaties	38
2.3.4.4. Opvragen kapitaal	38
2.3.5. De regeringscommissarissen	39
2.3.5.1. Regeringscommissaris in uitvoering van artikel 12 van de wet van 1 maart 1922	40
2.3.5.2. Vertegenwoordigers van de Gemeenschapsministers van Cultuur en van Begroting.	40
2.3.5.3. Op treden van de regeringscommissarissen	41
2.3.5.3.1. Commissaris in uitvoering van de wet van 1 maart 1922 . .	41
2.3.5.3.2. Regeringscommissarissen aangewezen door de Gemeen- schapsminister van Cultuur en van de Gemeenschapsminis- ter van Begroting tegen de begrotingen	43
2.3.6. Beleid van de OVV	44
2.3.6.1. Beleid van de OVV	44
2.3.6.2. Houding van de regeringscommissarissen t.o.v. het gevoerde beleid	46
2.3.6.3. De Gemeenschapsministers	47
2.4. Personeelsstatuut van de Opera voor Vlaanderen	48
2.4.1. Personeelsstatuut — pensioenstelsel : algemeen	48
2.4.2. Pensioenregeling van de Algemeen Directeur	52

2.5. Opera voor Vlaanderen — Koninklijke Opera Gent vzw in vereffening . .	55
2.5.1. Voorgeschiedenis	56
2.5.2. Vereffening van de vzw KOG	56
2.5.2.1. Toekenning van een nominatim toelage als aandeel van de Vlaamse Gemeenschap in de vereffening van de vzw KOG . .	56
2.5.2.2. Verantwoording van de toelage	56
2.5.2.2.1. Notulen van de Algemene Vergadering van 'de v.z.w. in vereffening'	56
2.5.2.2.2. Vereffenningsverslag	57
2.5.3. Vereffening van de Koninklijke Vlaamse Opera Antwerpen	58
2.5.4. Relatie tussen de boekhoudingen OVV, KOG en KVO	58
2.5.5. Resultaat van de „schuldvergelijking”	60
2.5.6. Veelvuldige subsidiëring van dezelfde uitgave	60
2.5.7. Bemerkingen bij de gevolgde procedure	61
2.5.7.1. Vereffening KOG 30-6-1985	61
2.5.7.2. Jaarrekening KOG per 31-12-1985	61
2.5.7.3. Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap van 'de vzw KOG in vereffening. Verwerking van het resultaat'	63
2.6. Nota : de sponsoring door de Nationale Loterij	66
3. De discussie over artikel 42	67
3.1. Oorsprong	67
3.2. Bespreking en 'goedkeuring in de' Vlaamse Executieve	67
3.2.1. De nota van de Inspectie van Financiën	67
3.2.2. De nota van de Staatssecretaris	68
3.2.3. De beslissing van de Executieve	68
3.2.4. Verduidelijkingen voor de Commissie	69
3.2.5. Koninklijk Besluit	72
3.2.6. Goedkeuring van de Statuten	72
3.2.6.1. Nota van Gemeenschapsminister Galle	72
3.2.6.2. Beslissing van de Executieve (24 november 1982)	72
3.2.6.3. Nieuwe nota van Gemeenschapsminister Galle	72
3.2.6.4. Beslissing van de Executieve (2 maart 1983).	72
3.3. Wijzigingen van de Statuten ?	73
3.3.1. Executieve : „de statuten dienen dringend te worden aangepast” (28 januari 1983)	73
3.3.1.1. Ontmoeting Vlaamse Executieve — OVV	73
3.3.2. Goedkeuring slechts tijdelijk ?	73
3.3.2.1. Een nota van de regeringscommissaris (21 november 1982)	73
3.3.2.2. Strijdig met art. 1855 van het Burgerlijk Wetboek ? (28 april 1983)	73
3.3.2.3. Mededeling van Gemeenschapsminister Poma (1 juni 1983)	75
3.3.2.3.1. Mededeling	75
3.3.2.3.2. Executieve : akte	75
3.3.2.4. Wil de Algemene Vergadering art. 42 bespreken ?	75
3.3.2.5. Algemene Vergadering „gedachtenwisseling” (29 juni 1983)	75
3.3.3. Schrappen ! (28 juli 1983)	75
3.3.3.1. De Executieve beslist art. 42 te schrappen	76
3.3.3.2. Inmiddels : toepassing van art. 42	76
3.3.4. „De Opera voor Vlaanderen houdt de facto op te bestaan” (26 januari 1984)	76
3.3.4.1. Nota van Gemeenschapsminister Poma	76
3.3.4.2. Beslissing van de Executieve : een gespecialiseerde commissie ad hoc	77
3.3.4.3. De Raad van Bestuur wil zich juridisch indekken (20 februari 1984)	77
3.3.4.4. Commissie ad hoc : „Ombuging naar een parastatale”	77
3.3.4.4.1. Onderzoek-Schellen (september 1984)	79
3.3.4.5. Voorstel van Gemeenschapsminister Poma aan de Executieve : omvorming van de bestaande Intercommunale	79
3.3.4.6. Beslissing van de Executieve : juridisch onderzoek door experts (25 juli 1984)	79
3.3.4.6.1. Beslissing van de Executieve : experts	79
3.3.4.6.2. Het advies-Van Goethem	79
3.3.4.6.3. De nota-Dehing	80
3.3.4.6.4. De repliek-Van Goethem	81
3.3.4.6.5. Voorstel van Gemeenschapsminister Poma : een parastatale (24 oktober 1984)	82
3.3.4.6.5.1. Voorstel	82
3.3.4.6.5.2. Beslissing van de Executieve : „verdaagd”	83
3.3.4.7. „Bespreking”	83
3.3.4.7.1. De afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap onthouden zich	83
3.3.4.7.1.1. Mededeling van de Voorzitter van de Executieve (20 februari 1985)	84
3.3.4.7.1.2. Beslissing van de Executieve	84
3.3.4.7.1.3. Sine die verdaagd.	84
3.3.4.7.2. „Overleg met de steden”	85
3.3.4.7.2.1. Nota van de Gemeenschapsminister van Cultuur (18 april 1985)	85
3.3.4.7.2.2. Beslissing van de Executieve : „een bespreking met de steden”	85
3.3.4.7.3. De afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap onthouden zich opnieuw (26 juni 1985)	85
3.3.4.7.4. Overleg	85
3.3.4.7.4.1. Overleg te Brussel (12 juli 1985)	85
3.3.4.7.4.2. Brief aan G. Geens (2 september 1985)	86
3.3.4.7.4.3. Brief aan W. Martens (7 oktober 1985)	86

4. De nieuwe Executieve (sinds 10 december 1985)	87
4.1. Contact met de Raad van Bestuur	87
4.2. Besprekingen d.d. 7 februari 1986 en 18 februari' 1986	87
4.3. Spoedvergadering Vast Bureau en telegram (13/14 februari 1986)	88
4.4. Ontvangst van de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap (27 februari 1986)	88
4.5. „Opera moet blijven,' maar is dat wel een' opdracht van een stad, of' voor de Vlaamse Gemeenschap ?" (3 maart 1986)	88
4.6. Brief aan Gemeenschapsminister Dewael (18 maart 1986)	89
4.7. Mededeling van de Gemeenschapsminister van Cultuur (24 april 1986)	89
4.7.1. De mededeling	89
4.7.2. Beslissing van de Executieve	90
4.8. Dagvaarding	90
4.8.1. Raad van Bestuur : dagvaarden ? (3 februari 1986)	90
4.8.2. Buitengewone Algemene Vergadering van 7 mei 1986 : „Woordbreuk"	90
4.8.3. Reactie van de Executieve	91
4.8.3.1. Mededeling van de Gemeenschapsminister van Cultuur (14 mei 1986)	91
4.8.3.2. Beslissing van de' Executieve : „Schikkingen"	91
4.9. Toelichtingen voor de Commissie	92
5. Verder onderzoek van de houding van de verschillende voor het OVV-beleid verantwoordelijke instanties	95
5.1. De Algemene Vergadering	95
5.2. De Raad van Bestuur	95
5.3. Het Vast Bureau	103
5.4. Het College van Commissarissen	106
5.5. Het Adviesorgaan	108
5.6. De Regeringscommissarissen	109
5.7. De Directeur	114
6. Resluiten	120
6.1. Algemeen	120
6.2. De Executieven	121
6.2.1. Algemeen	121
6.2.2. De Gemeenschapsminister van Cultuur	122
6.2.3. De Gemeenschapsminister van Begroting	122
6.2.4. De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden	122
6.2.5. De nieuwe Executieve	123
6.3. De regeringscommissarissen	123
6.3.1. Algemeen	123
6.3.2. De regeringscommissaris in uitvoering van de wet van 1 maart 1922	124
6.3.3. De regeringscommissaris aangewezen door de Gemeenschapsminister van Begroting en Cultuur	124
6.4. De beheersorganen voor de Intercommunale Opera voor Vlaanderen	124
6.4.1. De Raad van Bestuur	124
6.4.1.1. Financieel beleid'	124
6.4.1.2. Verdere evaluatie van het beleid van de Raad van Bestuur	125
6.4.2. De Algemene Vergadering	125
6.4.3. Het College van Commissarissen	125
6.4.4. De algemeen directeur	126
6.4.5. De zakelijk directeur	126
6.4.6. De relatie met de steden Antwerpen en Gent	128
6.5. Slotbeschouwing	128
7. Bijlagen	131

OVERZICHT VAN DE BIJLAGEN

1. Oprichtingsakte	132
2. Inspectie van Financiën — Nota voor mevrouw de Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting (12 mei 1981)	144
3. Contract NV Fiduciaire — OVV	146
4. Verslag Fiduciaire jaarrekening 1982	149
5. Overzicht resultatenrekeningen	155
6. Overzicht balansen	156
7. Factuur OVV 86/66 betreffende R/C KOG	157
8. Detail R/C KOG	160
9. Detail R/C OVV	167
10. Vakantievergoedingen personeel KOG	178
11. Faktuur Koninklijk Ballet van Vlaanderen nr. 72 d.d. 7 september 1981	181
12. Brief E. De Meester aan R. Tack betreffende zaak Van Mol d.d. 29 januari 1985 ...	182
13. Brief R. Tack aan E. De Meester betreffende zaak Van Mol, d.d. 6 februari 1985 ...	187
14. Overeenkomst stad Antwerpen — OVV technisch stadspersoneel	188
15. Overeenkomst stad Antwerpen — OVV operagebouw.	190
16. Brief stad Antwerpen aan OVV betreffende inzage verantwoordingsstukken	192
17. Vergelijking oorspronkelijke verbeterde afrekening infrastructuurkosten stad Antwerpen	193
18. Document Raad van Bestuur 24/8	194
19. Brief van de heer De Meester d.d. 13 augustus 1986 t.a.v. de heer Van Impe	204
20. Brief van de heer De Meester d.d. 22 oktober 1986 t.a.v. de Voorzitter OVV	205
21. Notulen Raad van Bestuur OVV d.d. 18 november 1986	207
22. Brief voorzitter RVB d.d. 17.11.1986	211
23. Documenten in verband met de VZW KOG in vereffening	212
24. Rekening KOG per 30.06.1985..	223
25. Rekening KOG per 31.12.1985..	229
26. Verklaringen NV Fiduciaire	236
27. Koninklijk Besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen van elken aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn	240

Dames en Heren,

De Commissie van Onderzoek werd, conform het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek, bij beslissing van de Vlaamse Raad opgericht in de openbare vergadering van 22 mei 1986.

Aan de Commissie werd de volgende opdracht gegeven:

- een analyse van de werking sinds de stichting, qua administratief en financieel beheer te maken;
- een beheersanalyse van de verschillende vestigingen te maken;
- de houding van de stichters-vennoten van de intercommunale te beschrijven;
- na te gaan hoe de financieel dramatische situatie waarin de Intercommunale zich bevindt, is ontstaan.

Volgens de oorspronkelijke beslissing moest de Commissie haar verslag indienen uiterlijk op 31 oktober 1986. Tijdens het onderzoek is echter gebleken dat er behoefte was aan een langere termijn om de werkzaamheden tot een goed einde te brengen. Op verzoek van de Commissie werd de termijn derhalve tweemaal verlengd, eerst tot 31 december 1986 (Openbare Vergadering, 21 oktober 1986) en daarna tot 31 maart 1987 (Openbare Vergadering, 2 december 1986).

De Commissie vergaderde op 26 juni 1986, 23 september 1986, 14 oktober 1986, 16 oktober 1986, 6 november 1986, 3 december 1986, 21 januari 1987, 24 maart 1987 en 26 maart 1987.

Tijdens openbare zittingen werden de volgende getuigen gehoord;

- op 26 oktober 1986: mevrouw L. Detiège, de heren R. **Tack**, A. Van Impe, E. De meester, S. Van den Broecke, F. **Celis**
- op 6 november 1986: de heren M. Nicolai, M. Van der Bruggen, E. Van **Walle**, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, de heer K. **Poma**;
- op 3 december 1986: de heren G. Geens, P. Dewael, J. Raichich;
- op 21 januari 1987: de heren M. Galle en L. Waltniel.

De onderzoekswerkzaamheden werden gevoerd aan de hand van een prerapport, uitgebracht door de verslaggevers.

De verslaggevers en hun medewerkers hebben ter plaatse onderzoek verricht op de zetel van de Intercommunale Opera voor Vlaanderen te Gent, op de zetel van de K.O.G. **vzw**, bij de stedelijke administratie van de Stad Gent en van de Stad Antwerpen.

1. OPRICHTINGSBESCHRIJVING

1.1. VOORGESCHIEDENIS

1.1.1. Tussen de Commissie-Van Hemelrijck (1958) en de Werkgroep tot Herstructurering van de Instellingen voor Lyrische Kunst in Vlaanderen (1974)

Dat de operaproblematiek in ons land blijkbaar geen nieuw zeer is moge blijken uit het feit dat al in 1958 door de toenmalige Minister van Openbaar Onderwijs een commissie belast werd met een onderzoek van de malaise die in die dagen in het operabedrijf werdesignaleerd. In de toenmalige unitaire beleidsconceptie pleitte de commissie-Van Hemelrijck voor concentratie en coördinatie onder de 6 toen gesubsidieerde opera's die België rijk was: Brussel, Antwerpen, Gent, Verviers, Bergen en Luik. Te noteren valt dat de commissie voorstelde de Gentse opera te „promoveren” tot **operette**-theater.

In 1963 stelde Minister van Nederlandse Cultuur Van Elsslande een Commissie van Advies tot bevordering van de muziekcultuur in het Vlaamse landsgedeelte in. Uit het in 1965 gepubliceerde verslag citeren wij de volgende opmerkingen.

„De commissie acht het noodzakelijk een psychologisch klimaat te scheppen waarin de operaliefhebbers met de vreugde om de lyrische kunst tegelijkertijd ook het besef aankweken van de eigen muzikale waarde van het operagenre gezien in het licht van het gehele muziekleven.

De commissie wenst de aandacht van de heer Minister te vestigen op het gevaar voor het muziekleven dat zou **ontstaan** indien de gewestelijke opera's niet zouden beschermd worden tegen de vervlakkende invloed van het internationaal **impresariaat** waarmee Brussel uitpakt.”

Op het colloquium dat op 24 september 1967 door de Cultuurraad voor Vlaanderen te Brussel werd georganiseerd en waarop alle vertegenwoordigers van de culturele instellingen en overheden waren uitgenodigd, werd een gedachtenwisseling gehouden over de belangrijkste aspecten van het probleem:

1. Moet de opera een reizend gezelschap zijn, ja dan neen?
2. Moet elke opera een eigen vast gezelschap hebben of een impressario-systeem nastreven?
3. Dient elke opera een eigen orkest te hebben of kan de opera bespeeld worden door stedelijke orkesten?
4. Het operaballet in Vlaanderen.
5. Welke beleidsvorm dient gekozen voor de opera in Vlaanderen?
6. In welke taal dient gezongen?
7. Formule-variante van de inhoud:
 - met of zonder kameropera
 - met of zonder kamerstudio?

Op dit belangrijk colloquium, waaraan een 70-tal autoriteiten en deskundigen deelnamen, bleven evenwel het Antwerpse Stadsbestuur en **de Directie** van de Koninklijke Vlaamse Opera afwezig.

In de Antwerpse overheidskringen bleef men ook na 1967 nog vol achterdocht tegenover Brusselse intenties. Het heette dat in het achterhoofd nog de herinnering voortleefde aan een andere herstructurering, nl. die van het Nederlandse toneel in Vlaanderen in 1964. De drie stedelijke theaters kwamen toen op voet van gelijkheid. De Antwerpse schouwburg had daarmee zijn trotse titel „Nationaal Toneel” kwijtgespeeld.

Het colloquium van de Cultuurraad vond in de pers grote weerklink. Er werden evenwel geen concrete besluiten geformuleerd, maar het bracht een stroomversnelling teweeg. In een referaat dat de heer A. Van Impe op dit colloquium voordroeg, pleitte hij onomwonden voor een samengaan van de beide stedelijke opera's in een „Koninklijke Opera der Vlaanderen”, naar het voorbeeld van wat in Duitsland door de „Deutsche **O**per am Rhein” sinds 1961 gebeurt.

Aan te stippen valt ook de brochure in 1973 te Gent gepubliceerd door Dr. Gerard Mortier, Voorzitter van „Jeugdopera Gent”, waarin met aandrang werd gepleit voor de oprichting van een opera voor Vlaanderen. Uitgaande van de steeds hogere financiële behoeften van de buitenlandse operagezelschappen, toonde de schrijver aan dat noch de Opera van Antwerpen, noch de Opera van Gent afzonderlijk een niveau kunnen bereiken dat hen in staat zou stellen zich op een kwalitatief gelijke voet met de buitenlandse instellingen te bewegen. De heer Mortier voorspelde bovendien dat over enkele jaren de financiering zelfs van één operagezelschap zeer grote financiële offers zou vergen.

Van zijn kant publiceerde volksvertegenwoordiger J. Van Elewyck, schepen van culturele zaken van de stad Antwerpen, in 1972 de resultaten van een persoonlijke studie over het operaprobleem: „Een toekomst voor de opera”. Hierin formuleerde hij een aantal uitgangspunten en principes als basis voor een nieuw beleid. Hij achtte een grotere aantrekkingskracht op alle lagen van de bevolking de enige verantwoording voor de belangrijke investering in de operakunst. Omdat de Antwerpse opera zich richt tot een publiek ver buiten de eigen agglomeratie, achtte hij het noodzakelijk dat de andere openbare besturen een groter deel van de toenemende lasten op zich zouden nemen.

De formule „Opera voor Vlaanderen” zou volgens de heer Van Elewyck het gestelde probleem niet kunnen oplossen, omdat het een onmogelijke opgave is een operagezelschap veelvuldig heen en weer te doen reizen.

De samenwerking tussen de Antwerpse en Gentse opera zag hij op de eerste plaats in de vorm van het uitwisselen van regisseurs, dirigenten, decorontwerpers en costumiërs. In de plaats van één gemeenschappelijke opera stelde hij voor akkoorden af te sluiten tussen operadirecties om tussen Antwerpen en Gent produkties uit te wisselen zonder* dat dit een permanente verhuizing tot gevolg zou hebben. Verder pleitte hij voor een grotere inspanning om het publiek naar de opera te brengen i.p.v. de opera naar het publiek.

De heer Van Elewyck waarschuwde ook voor het „vedettensysteem”, maar pleitte wel voor het verruimen van het eigen gezelschap met jonge buitenlandse krachten, die met een jaarcontract aan het gezelschap zouden worden verbonden.

Om de opera als kunstvorm een grotere uitstraling te geven, ook buiten de grote agglomeraties, stelde hij voor een reizende kameropera op te richten, die enerzijds jong talent te werk zou stellen en anderzijds nieuw publiek naar de

„grote opera” kon leiden.

Grote aandacht wekte ook de enquête „Opera en publiek te Antwerpen”, in 1972-1974 uitgevoerd in opdracht van Minister Van Mechelen door het Sociologisch Onderzoekscentrum van het Rijksuniversitair Centrum te Antwerpen o.l.v. prof. G.A. Van Rompu. Bij de voorstelling aan de pers van deze studie in 1974 verklaarde Minister van Nederlandse Cultuur R. De Backer-Van Ocken, dat de opera „in” Vlaanderen slechts toekomst had als Antwerpen en Gent hun lyrische muziektheaters ten dienste stellen van de opera „voor” Vlaanderen.

Ondertussen waren in de Cultuurrad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap twee voorstellen van decreet ingediend, voorstellen die na de ontbinding van de Wetgevende Kamers en de Cultuurraden in 1974 opnieuw aanhangig werden gemaakt: het voorstel van decreet van de heer M. Van Herreweghe houdende oprichting van een Opera van Vlaanderen en regeling van de rijkstoelagen van de vaste operatheaters van Antwerpen en Gent (91(1972-1973)- Nr 1,24 april 1973) en het voorstel van decreet van de heer J. Van Elewyck houdende oprichting van een Raad van Advies voor de Nederlandstalige Lyrisch-Dramatische Kunst, toelageregeling voor de Nederlandstalige Lyrisch-Dramatische Kunst en oprichting van een Kameropera van Vlaanderen (102 (1972-1973) – Nr 1, 23 mei 1973).

De noodzaak van een oplossing van de operaproblematiek was des te groter aangezien vanaf 1971 het probleem van de financiering van de beide Vlaamse opera-instellingen zich al maar scherper stelde.

De salariering van het artistieke personeel was gelijkgeschakeld met die van de nationale orkesten. Bij de Koninklijke Opera van Gent – waar musici en koristen tot 1972 slechts met een deeltijds contract van 7 maanden werden aangeworven, werd een sociale programmatie doorgevoerd, waarbij het Ministerie van Nederlandse Cultuur de bijkomende subsidiëring garandeerde, teneinde de sociale achterstelling in te lopen.

In 1972 leidde een algemene sociale programmatie tot een revalorisatie van wedden en lonen in de staatsdiensten; dit had voor gevolg dat ook de wedden van de musici in de parastatale orkesten en schouwburgen gevoelig werden aangepast. De instellingen die geen parastataal statuut hadden, bleven buiten die sociale programmatie. Hieruit volgde in 1973 een sociale beroering, o.m. in de „Opéra de Wallonie”. De toenmalige regering stelde een eenmalig bijkomend krediet van 30 miljoen ter beschikking voor de Franstalige instellingen, en eenzelfde bedrag voor de Nederlandstalige opera's en orkesten. Hiermede werd het mogelijk de sociale programmatie door te trekken voor alle musici en het artistiek personeel van de opera's van Antwerpen en Gent, van het Ballet van Vlaanderen en de Philharmonie van Antwerpen.

In 1973 werd het statuut van de Koninklijke Opera van Gent – tot dan toe een concessie – gewijzigd in een vereniging zonder winstgevend doel, waarin de Staat, de Provincie Oost-Vlaanderen en de Stad Gent vertegenwoordigd waren.

Niettegenstaande in 1970 het koninklijk besluit tot subsidiëring van de gesubsidieerde opera's gewijzigd was en de Staat 50% van het artistieke deficit van deze opera's voor zijn rekening had genomen, werden de gemeentebesturen van de grote steden verplicht steeds grotere dotaties op de gemeentelijke begroting in te schrijven om het hoofd te bieden aan de

stijgende kosten van hun opera-instellingen.

Voor het seizoen 1972- 1973 bedroeg de **overheidsfinanciering** van de Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen al 105,8 miljoen. De Koninklijke Opera van Gent verdrievoudigde in drie jaar zijn deficit: het bedroeg voor 1977: 120 miljoen. Het nadelig saldo van de Koninklijke Vlaamse Opera van Antwerpen zou in 1977, 140 miljard bedragen. Daaraan dienden de beide steden de uitgaven toe te voegen die met het materieel beheer van de operahuizen gepaard gaan.

De begrotingsmiddelen van het Ministerie van Nederlandse Cultuur lieten in 1974 niet toe de aangevane verbintenissen na te komen. De regering was andermaal genoodzaakt in bijkredieten te voorzien. Het was dus niet onredelijk dat in de gemeenteraden en in het parlement kritische geluiden steeds krachtiger opgingen om de overheidsfinanciering van de opera aan een ernstig onderzoek te onderwerpen.

Het Stadsbestuur van Antwerpen zag zich bovendien verplicht om, volgens de geldende afspraken, 50% van het artistiek deficit te dragen van de Philharmonie van Antwerpen. De toelage van de stad aan de Philharmonie steeg tot 18 miljoen in 1974.

Het Stadsbestuur van Antwerpen was de mening toegedaan dat de opera en de Philharmonie een nationale functie hebben en dat het derhalve onredelijk is dat de lasten eenzijdig op de stadsbegroting van de twee steden bleven drukken.

In 1974 diende de heer Van Elewyck bij de Cultuurraad een voorstel van decreet in dat ertoe strekte de Philharmonie van Antwerpen een parastatale te maken. De Ministerraad, andermaal geconfronteerd met de problematiek omtrent de toekomst en de financiering van de muzikale en lyrische instellingen, was niet bereid om alleen de financiële zijde van het dossier te behandelen, zonder dat een grondig inzicht was verschaft over de toekomst van opera's en orkesten in het Vlaamse land.

De Minister van Nederlandse Cultuur werd op 7 juni 1974 gemachtigd om onderhandelingen te voeren met de subsidiërende instanties – in casu de provinciebesturen van Antwerpen en Oost-Vlaanderen en de stadsbesturen van Antwerpen en Gent – om te onderzoeken op welke wijze de financiële lasten konden gespreid en verdeeld worden. Met het oog op dit onderzoek werd een gemengde werkgroep opgericht.

1.1.2. De Werkgroep tot Herstructurering van de Instellingen voor Lyrische Kunst in Vlaanderen (1974)

De werkgroep vatte haar werkzaamheden aan einde 1974 en hield in totaal 17 vergaderingen. Zij sloot haar werkzaamheden af op 18 september 1976. De werkzaamheden van de werkgroep resulteerden in een voorstel tot oprichting van een intercommunale vereniging „Opera voor Vlaanderen”.

Van de werkgroep maakten deel uit:

– namens de stad Antwerpen:

de heren schepenen R. Van Passen en J. Van Elewyck;

– namens de stad Gent:

de heren schepenen G. Temmerman en R. Vandeweghe;

– namens de provincie Oost-Vlaanderen:

de heer R. Timmerman, bestendig-afgevaardigde;

– namens de provincie Antwerpen:
de heer V. Van Eetvelt, bestendig-afgevaardigde.

Gelet op het feit dat de werkgroep ook in haar onderzoek de voorstellen van decreet behandelde, die in verband met de operaproblematiek werden ingediend, enerzijds door de heer J. Van Elewyck, volksvertegenwoordiger, en anderzijds door de heer M. Van Herreweghe, volksvertegenwoordiger, werd deze laatste eveneens op de vergaderingen van de werkgroep uitgenodigd.

De werkgroep baseerde haar besprekingen op basis van de bovengenoemde voorstellen van decreet van de heren M. Van Herreweghe en J. Van Elewyck, alsmede van voorstellen geformuleerd door het kabinet van de Minister van Nederlandse Cultuur, tot herstructurering van de lyrische en symfonische kunstgezelschappen in Vlaanderen.

Het nog altijd zeer lezenswaardig verslag van de werkgroep analyseert de verschillende problemen waarvoor door de werkgroep een oplossing moest worden bedacht inzake de financiering, de vorm van samenwerking, juridische vorm en beheer, voogdij en raad van advies.

1.1.2.1. Financiering

In de loop van de besprekingen stonden de financiering en de bijdragen van de verschillende overheden hierin centraal. Van rijkswege werd begrip opgebracht voor het standpunt van de beide steden: de opera's, die een nationaal karakter hebben, drukken op onevenredige wijze op de begroting van die steden, ofschoon het publiek voor meer dan de helft afkomstig is uit andere gemeenten en uit het gehele land. De Minister van Nederlandse Cultuur verklaarde zich bereid een nieuwe verdeling van lasten bij de Regering te bepleiten, op voorwaarde echter dat de steden en provincies zich zouden engageren verder in de exploitatie van de opera-instellingen bij te dragen, ten minste tot het niveau van hun toenmalige toelagen. Anderzijds stelde de Minister als voorwaarde dat steden en provincies een ernstige herstructurering van de opera-instellingen zouden aanvaarden, waardoor én de kwaliteit van de voorstellingen én de uitstraling over een ruimer publiek zou worden opgevoerd zodat de gedane investeringen beter verantwoord konden worden.

De vertegenwoordigers van de steden en de provincies in de werkgroep verklaarden zich akkoord om op basis van dit principieel uitgangspunt naar een herverdeling van de financiële lasten te zoeken.

Na vergelijking van het tewerkgestelde artistiek, administratief en technisch personeel bleek dat tussen de beiden instellingen geen grote verschillen meer bestonden sinds de Koninklijke Opera van Gent werkcontracten op jaarbasis had gesloten.

Alleen wat de solisten betreft, kenden de beide instellingen een verschillend systeem: de K.V.O. te Antwerpen had een 'vaste groep van solisten die op jaarcontract werden aangevaren, terwijl de Koninklijke Opera van Gent slechts solisten kende die op „cachet” werden uitbetaald.

1.1.2.2. Vormen van Samenwerking

Alle leden van de werkgroep waren overtuigd dat in het belang van het voortbestaan van de operacultuur in Vlaanderen, een nauwere samenwerking tussen de bestaande opera-instellingen van Antwerpen en Gent dringend geboden was.

Aanvankelijk liepen de inzichten over de aard van deze samenwerking uiteen, zoals overigens reeds bleek uit de inhoud van de in 1973 door 2 leden die aan de werkgroep deelnamen ingediende voorstellen van decreet.

De volgende mogelijkheden lagen voorhanden:

- a. Samenwerking in de vorm van een verplichte uitwisseling van eigen produkties maar behoud van de interne autonomie van de beide instellingen;
- b. Samenwerking in de vorm van (vrijwillige, verplichte) coördinatie onder de artistieke medewerkers van de beide instellingen, die verder hun autonomie behouden;
- c. Oprichting van een gemeenschappelijke instelling verantwoordelijk voor de artistieke produktie, maar gebruik makend van de twee operatheaters die hun eigen autonomie behouden, met inbegrip van hun eigen artistieke korpsen (orkesten, koren, technici);
- d. Oprichting van een gemeenschappelijke instelling verantwoordelijk voor het volledige gemeenschappelijke **opera**-beleid met één gemeenschappelijk artistiek, administratief en technisch beheer, maar met behoud van de afzonderlijke orkesten en koren;
- e. Oprichting van een gemeenschappelijke instelling zoals onder d. maar met inbegrip van de fusie van de artistieke korpsen, d.w.z. van de orkesten en de koren.

Na een grondige discussie opteerde de werkgroep unaniem voor de oprichting van één gemeenschappelijke instelling waarvan de leiding wordt toevertrouwd aan één verantwoordelijke directeur, die, geassisteerd door zijn artistieke staf, verantwoordelijk is voor het artistieke beleid van de instelling, onder het gezag van het bestuur. Zowel de orkesten als de koren en de aan de opera-instellingen verbonden technische personeelsleden ressorteren onder de gemeenschappelijke instelling en worden door deze aangesteld. Orkest en koor zouden echter in twee groepen, de ene te Antwerpen en de andere te Gent, bedrijvig blijven. Slechts in uitzonderlijke omstandigheden zou tot samenwerking kunnen worden overgegaan, inzonderheid wanneer dit voor bepaalde produkties vereist is.

1.1.2.3. Juridische vorm en beheer

De werkgroep was van mening dat een privaatrechtelijk statuut niet de gewenste vorm was voor het beheer van deze nieuwe instelling. Gezien de omvang van de vereiste kapitaal en gezien de nationale betekenis van de opdracht van het nieuwe instituut diende ervoor te worden gezorgd dat de bestuursvorm van het nieuwe instituut zo gekozen werd dat er een directe verantwoordelijkheid t.a.v. de financierende instanties bestond.

Aanvankelijk zocht de werkgroep haar toevlucht in een parastatale bestuursvorm, naar het model van de Koninklijke Muntchouwburg te Brussel. Dit zou echter betekenen dat de instelling geheel ressorteerde onder het gezag van het centrale bestuur, zelfs al zouden vertegenwoordigers van steden en provincies in het bestuur zetelen.

De vertegenwoordigers van de ondergeschikte besturen deden opmerken dat een nauw contact met de plaatselijke overheden, die overigens de bestaande operatheaters zelf hadden opgericht en tot dan toe beheerd, slechts voordelen kon inhouden. Bovendien zou de nieuwe instelling haar activiteit uitoefenen in operatheaters die eigendom waren van de ste-

den Antwerpen en Gent.

De juridische vorm was tenslotte ook nauw verbonden met het vraagstuk van de verdeling van de financiële lasten. Ingeval bij decreet zou worden overgegaan tot de oprichting van een parastatale instelling, zou eveneens bij decreet moeten voorzien worden in de financiële participatie van de verschillende besturen. Het zou immers onredelijk zijn dat de gehele financiële last uitsluitend door het Ministerie van Nederlandse Cultuur zou worden gedragen. Bij de toenmalige bevoegdheid van de Cultuurraden leek het evenwel onmogelijk om bij decreet een financiële participatie van ondergeschikte besturen voor te schrijven. Dit aspect kon weliswaar omzeild worden via afzonderlijke protocollen maar die zouden onvoldoende wettelijke grondslag hebben.

Een oplossing werd dan ook gezocht in de richting van een intercommunale vereniging. Deze formule bood het voordeel dat een nieuwe instelling weliswaar een volledig autonome rechtspersoonlijkheid verwierf, maar anderzijds toch nog verbonden bleef met de stadsbesturen die met het beheer van de opera vertrouwd waren.

Het maatschappelijk kapitaal van de intercommunale zou worden ingebracht door de verschillende financiële partners en beheerders, m.n. de Belgische Staat, de stad Gent, de stad Antwerpen, de provincie Antwerpen, de provincie Oost-Vlaanderen.

Bovendien zouden aan de steden Antwerpen en Gent, ter vergoeding van hun immateriële inbreng op artistiek en technisch gebied, oprichtingsaandelen worden toegekend.

Op ongeveer dezelfde wijze zouden de Raad van Beheer en de Algemene Vergadering van de intercommunale worden samengesteld.

Elk jaar zouden de steden Antwerpen en Gent en de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen **vóór** het afsluiten van de jaarrekening, een toelage storten gelijk aan het door hen onderschreven maatschappelijk kapitaal. De omvang van deze toelage zou ongeveer overeenkomen met de huidige bijdragen van die besturen in de exploitatie van de **operatheaters**, met dien verstande dat vanaf de oprichting van de nieuwe instelling, deze toelage constant zou blijven over het verloop van een aantal jaren. Het bijkomende nadelige saldo, dat ongetwijfeld met de jaren zou toenemen, zou vanaf dat ogenblik door de Belgische Staat gedragen worden, via de begroting van het Ministerie van Nederlandse Cultuur.

Wel was in de voorstellen voorzien dat na vijf jaar tot een kapitaalsverhoging door alle participanten kon worden besloten.

1.1.2.4. Voogdij

Het is duidelijk dat op deze wijze de financiële participatie van steden en provincies in de financiering van de **opera**-instellingen geleidelijk aan zou verminderd worden. Anderzijds zou de Staat moeten voorzien in de bijkomende financiering van de tekorten.

Het spreekt vanzelf dat in zo'n systeem een **voogdij-regeling** noodzakelijk was. Zowel de Minister van Financiën als de Minister van Cultuur zouden, zoals dit het geval is voor parastatale instellingen, via een opschortend verhaal, toezicht uitoefenen op de beslissingen van de Raad van Bestuur.

1.1.2.5. Raad van Advies

In uitvoering van het Cultuurpact was eveneens voorzien in de oprichting van een adviesorgaan dat bevoegd zou zijn in alle aangelegenheden die kunnen bijdragen tot het realiseren van de doelstelling van de intercommunale. Deze **adviescommissie** zou advies uitbrengen bij de Raad van Beheer. De oprichting van dit adviesorgaan werd opgedragen aan de Raad van Beheer.

Te noteren valt ten slotte dat deze voorstellen door de leden van de werkgroep in hun persoonlijke naam geformuleerd werden. De besluiten konden dan ook slechts de betrokken openbare besturen binden, nadat de subsidiërende instanties zich hierover zouden hebben beraden en uitgesproken.

1.2. DE OPRICHTING VAN DE TUSSENGEMEENTELIJKE MAATSCHAPPIJ OPERA VOOR VLAANDEREN

1.2.1. De instemming van de verschillende partners

Het stadsbestuur Antwerpen hechtte al in oktober 1976 zijn principieel akkoord aan deze voorstellen. Het stadsbestuur van Gent wenste de beslissing uit te stellen tot na 1 januari 1977, gelet op de geplande fusie.

Het akkoord van het stadsbestuur van Gent liet echter op zich wachten. Opnieuw **kwaman** de afgevaardigden van de steden Gent en Antwerpen en de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen samen, ten einde de door het stadsbestuur van Gent gevraagde wijzigingen te bespreken. Uiteindelijk werd hierover in februari 1981 een akkoord bereikt.

De ontwerpstatuten werden goedgekeurd door de stad Gent op 6 april 1981 en door de stad Antwerpen op 27 april 1981.

De provincieraad van Antwerpen besliste in buitengewone zitting van 24 september 1981, toe te treden tot de intercommunale vereniging.

De provincieraad van Oost-Vlaanderen besloot tot op heden nog steeds niet tot toetreding.

De Vlaamse Executieve hechtte op 1 juni 1981 niettemin haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van statuten.

De bezwaren die bij de besluitneming ter zake werden geformuleerd komen verder in dit verslag uitvoerig ter sprake.

1.2.2. De oprichtingsakte (Bijlage 1)

De oprichtingsakte werd op 28 oktober 1981 verleden voor notaris Eric Van den Berghe te Gent. De oprichting werd bekendgemaakt in de bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 21 november 1981. (N. 2052-15, blz. 16413).

In verband hiermee zei de heer Van Impe: „De Statuten van de O.V.V. zijn virtueel een trouwe kopie van die van de Muntshouwburch, zij het dat de ene een statuut heeft van parastatale en de andere van intercommunale.”

1.2.2.1. Toelichting bij de artikelen van de Statuten en de uitwerking daarvan.

1.2.2.1.1. Statutaire duur

Artikel 3 bepaalt dat de intercommunale wordt opgericht voor een duur van dertig jaren, aanvang nemend op 28 oktober 1981 en eindigend op 27 oktober 2011. Gedurende deze periode is het de leden niet toegelaten uit te treden, tenzij – zoals de wet het voorziet – ingeval het maatschappelijk doel niet wordt bereikt.

1.2.2.1.2. Kapitaal – Aandelen – Leden

Artikel 5: Het maatschappelijk kapitaal is onbeperkt. Zijn minimum wordt vastgesteld op 380 miljoen frank, vertegenwoordigd door 380 aandelen van één miljoen elk.

Artikel 6: Het maatschappelijk kapitaal wordt onderschreven:

- door de Stad Antwerpen, voor 90 aandelen;
 - door de Stad Gent, voor 90 aandelen;
 - door de Vlaamse Gemeenschap, voor 200 aandelen.
- Bovendien worden aan de Steden Antwerpen en Gent, voor hun immateriële inbreng op artistiek en technisch gebied, elk zestig maatschappelijke aandelen toegekend, die niet het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen. Het kapitaal is bij de onderschrijving voor tien procent volstort.

De samenstelling van het maatschappelijk kapitaal kan om de vijf jaar herzien worden. Indien, bij beslissing van de Algemene Vergadering, overgegaan wordt tot verhoging of vermindering van het maatschappelijk kapitaal, zal die verhoging of vermindering door de leden gedragen worden in verhouding tot hun aandeel in het maatschappelijk kapitaal.

De Raad van Bestuur beslist over de verdere opvraging van het onderschreven kapitaal, met dien verstande dat de leden over een termijn van zestig dagen beschikken om hieraan te voldoen.

Het verdient aandacht dat luidens artikel 54 (aanvullende bepaling) van de statuten de verschijners, in tegenstelling met het bepaalde van artikel 6, 2de alinea de tien procent van het onderschreven kapitaal niet hebben volstort.

Artikel 7: De Algemene Vergadering beslist, bij eenvoudige meerderheid van stemmen, over de verzoeken tot toetreding van nieuwe leden.

1.2.2.1.3. Raad van Bestuur

Artikel 8: Dit artikel stelt de opmerkelijke samenstelling van de Raad van Bestuur vast. De ten minste 15 bestuurders worden benoemd in de Algemene Vergadering op voordracht van de leden die zij vertegenwoordigden:

- 4 voorgedragen door de Stad Antwerpen;
- 4 voorgedragen door de Stad Gent;
- 5 voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap;
- 1 voorgedragen door de provincie Antwerpen;
- 1 voorgedragen door de provincie Oost-Vlaanderen.

De bestuurders waren benoemd voor een eerste ambtstermijn die eindigt op 30 juni 1983; de volgende ambtstermijnen bedragen telkenmale zes jaar; de uittrekkende bestuurders zijn h e r k i e s b a a r .

Artikel 9: Bij de eerste zitting volgend op de **Stichtingsvergadering** – en nadien om de drie jaar, bij de eerste zitting

volgende op de gewone jaarlijkse Algemene Vergadering – kiest de Raad van Bestuur tussen zijn leden een voorzitter en twee ondervoorzitters.

De voorzitter en één ondervoorzitter worden steeds voorgedragen door de bestuurders, die zetelen namens de Stad Antwerpen en namens de Stad Gent, de andere ondervoorzitter door de bestuurders, die zetelen namens de Vlaamse Gemeenschap.

De eerste voorzitter van de Raad van Bestuur zou echter worden voorgedragen door de bestuurders, die zetelen namens de Stad Antwerpen.

Artikelen 10, 11, 12, 13, 14 beschrijven de wijze waarop de Raad van Bestuur werkt.

Artikel 15 beschrijft „de meest uitgebreide macht” van de Raad van Bestuur.

Artikel 16 geeft de Raad van Bestuur toestemming een deel van zijn macht te delegeren. Onder meer kan het dagelijks beheer worden overgedragen aan een Vast Bureau, waarvan de Raad van Bestuur samenstelling en bevoegdheid vaststelt. Deze beide organen kunnen alle adviezen inwinnen die ze nodig achten en zich eventueel laten bijstaan door experts.

Artikelen 17, 18, 19 expliciteren de bevoegdheid bij gerechtelijke acties, bijeenroeping van de Algemene Vergadering, ondertekening van akten en briefwisseling.

Artikel 20 bepaalt dat de verbintenissen van de Intercommunale geenszins de bestuurders persoonlijk verbinden. Deze verantwoorden zich enkel voor de uitvoering van hun mandaat; ze zijn bij afwijking van artikel 62 van de **Samengeordende Wetten** op de Handelsvennootschappen niet hoofdelijk verbonden. De artikelen 57, 58, 59 en 60 tweede alinea, van de **Samengeordende Wetten** op de Handelsvennootschappen zijn niet toepasselijk. Daarentegen zijn de verbodsbepalingen vervat in artikel 68 van de Gemeentewet en in artikel 60 eerste alinea, van de **Samengeordende Wetten** op de Handelsvennootschappen op de bestuurders wel toepasselijk.

1.2.2.1.4. Toezicht

Artikel 21 handelt over de uitoefening van het recht van toezicht door de regering krachtens artikel 12 van de wet van 1 maart 1922. Hiertoe moet de Raad van Bestuur alle staten en inlichtingen verschaffen die worden gevraagd, o.m. de processen-verbaal van de zittingen van de Raad van Bestuur, van het College van Commissarissen en van de Algemene Vergadering.

De Koning benoemt bij de Intercommunale twee regeringscommissarissen, één op voordracht van de Minister die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft, en één op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Cultuur behoort.

De bevoegdheden van deze regeringscommissarissen zijn dezelfde als die door de wet van 16 maart 1954, gewijzigd door het Koninklijk Besluit nr 88 van 11 november 1967 en door de wet van 28 december 1973, toegekend aan de regeringscommissarissen, die tot opdracht hebben de werking te controleren van de instellingen van openbaar nut, ingedeeld bij de categorie C.

1.2.2.1.5. College van Commissarissen.

Artikel 22 kent het toezicht over de Intercommunale toe aan een College van Commissarissen, te benoemen door de Algemene Vergadering, waarvan de voordracht geschiedt als volgt:

- 2 voorgedragen door de Stad Antwerpen;
- 2 voorgedragen door de Stad Gent;
- 1 voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap;
- 1 voorgedragen door de provincie Antwerpen;
- 1 voorgedragen door de provincie Oost-Vlaanderen.

De commissarissen werden benoemd voor een eerste ambtstermijn die eindigde op **30 juni 1983**. De volgende ambtstermijnen bedragen telkenmale zes jaar.

Artikel 23 bepaalt hoe de voorzitter van het College van Commissarissen wordt verkozen. Deze mag niet gekozen worden uit dezelfde groep als waartoe de Voorzitter van de Raad van Bestuur behoort, hierbij verstaan zijnde dat in deze de Vlaamse Gemeenschap als één groep, de Provincie en de Stad Antwerpen als één groep en de Provincie Oost-Vlaanderen en de Stad Gent als één groep worden beschouwd.

Op te merken valt dat het voorstel van de Werkgroep bepaalde dat het College van Commissarissen om de drie jaar zijn voorzitter zou verkiezen. In artikel 23 wordt van dit voorstel afgeweken. De verkiezing geschiedt bij de eerste zitting volgend op de stichtingsvergadering, en nadien bij de eerste zitting volgend op de gewone jaarlijkse Algemene Vergadering.

Artikel 24 stelt de opdracht van het College van Commissarissen vast. Volgens artikel 25 kan dit College de Algemene Vergadering doen bijeenroepen wanneer het zulks nodig oordeelt.

Artikel 26 bepaalt de verantwoordelijkheid van de Commissarissen. Bij afwijking van artikel 69 der Samengestelde Wetten op de Handelsvennootschappen zijn de artikels 57, 58 en 59 van dezelfde Samengeschiedelde Wetten niet op de commissarissen toepasselijk. De verbodsbepalingen, opgenomen in artikel 68 van de Gemeentewet zijn wel op hen **toepasselijk**.

1.2.2.1.6. Algemene Vergadering

Artikel 27 bepaalt de samenstelling van de Algemene Vergadering:

- 12 vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2 vertegenwoordigers van de provincie Antwerpen;
- 10 vertegenwoordigers van de Stad Antwerpen;
- 2 vertegenwoordigers van de provincie Oost-Vlaanderen;
- 10 vertegenwoordigers van de Stad Gent.

Artikelen 28, 29, 30, 34, 35, 36 bepalen de werking van de Algemene Vergadering.

Artikel 31 bepaalt de verdeling van de stemmen in de Algemene Vergadering. Voor de stemming in de Algemene Vergadering wordt één stem toegekend aan elk **kapitaal-aandeel** en aan elk maatschappelijk aandeel. Bij afwijking van de bepalingen van artikelen 75 en 76 der Samengeordende Wetten op de Handelsvennootschappen wordt het stemrecht zonder beperking van aantal stemmen uitgeoefend.

1.2.2.1.7. Adviesorgaan

Artikel 33 belast de Algemene Vergadering met de oprichting van een adviesorgaan zoals bedoeld in hoofdstuk II van de Cultuurpactwet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

Dit adviesorgaan heeft, naast de door de wet voorgeschreven taken, eveneens tot opdracht de Raad van Bestuur te adviseren nopens het realiseren van de doelstellingen van de Intercommunale.

In het voorstel van de Werkgroep werd de oprichting van dit adviesorgaan opgedragen aan de Raad van Bestuur.

1.2.2.1.8. Vroegtijdige ontbinding

Artikel 37 stelt dat over de vroegtijdige ontbinding van de Intercommunale slechts kan beslist worden door een Algemene Vergadering, samengesteld overeenkomstig artikel 36 en met naleving van artikel 14 van de wet van 1 maart 1922. Deze beraadslagingen moeten onderworpen worden aan de 'goedkeuring van de Koning.

1.2.2.1.9. Balans en Verlies- en Winstrekening

Artikel 38 bepaalt het begin van het maatschappelijk jaar op 1 januari en het einde op 31 december. Het eerste maatschappelijk jaar begint op 1 augustus 1981 en eindigt op 31 december 1982.

Op het einde van elk maatschappelijk jaar worden de boeken afgesloten en maakt de Raad van Beheer een inventaris, de balans en de winst- en verliesrekening op. De Raad van Bestuur stelt, ten minste vier weken voor de Algemene Vergadering, ter beschikking van de commissarissen, en dit zonder verplaatsing van documenten, alle stukken vereist voor het **nazicht** van alle geschriften.

Artikel 39 stelt de wijze vast waarop de boekhouding wordt gemaakt en legt de verplichting op een exploitatiebalans op te maken per seizoen gaande van 1 augustus tot 31 juli.

Artikel 40 bepaalt de procedure tot goedkeuring van de balans, de winst- en verliesrekening alsmede het ontwerp tot verdeling der resultaten.

Artikel 42 : Dit later omstreden artikel luidt als volgt : „De Steden Antwerpen en Gent en de Provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap verbinden er zich toe, iedere maand een twaalfde der subsidie gelijk aan het door hen onderschreven maatschappelijk kapitaal, te storten. Een batig saldo zal op een reserverekening geboekt worden. Een eventueel nadelig saldo zal door de Vlaamse Gemeenschap gedragen worden. ”

1.2.2.1.10. Inkomsten van de Vennootschap

Artikel 43 somt de gewone inkomsten op:

a) de opbrengsten **van** inkomgelden, abonnementsgelden, uitkoopsommen voor te geven voorstellingen en alle andere vergoedingen voor geleverde prestaties;

b) **de** regelmatige en op een aangegeven dienstjaar betrekking hebbende toelagen en subsidies van de leden en van andere openbare besturen;

c) schenkingen, legaten en alle andere vrijgevigheiden, die uitdrukkelijk betrekking hebben op prestaties die in een bepaald dienstjaar geleverd worden;

d) alle andere inkomsten, die met de in a), b) en c) van dit artikel vermelde inkomsten verband houden of ermee gelijkgesteld kunnen worden.

Artikel 44 noemt de buitengewone inkomsten:

a) schenkingen, legaten en alle vrijgevigheiden, andere dan die vermeld in artikel 43 onder c);

b) eenmalige toelagen van openbare besturen;

c) alle andere inkomsten, die geen verband houden of niet gelijkgesteld kunnen worden met de in artikel 43 opgesomde gewone inkomsten.

Artikel 45 bepaalt dat de in artikel 43 bedoelde gewone inkomsten in hun geheel als ontvangsten in aanmerking komen voor de berekening van de winst- en verliesrekening van het dienstjaar waarop zij betrekking hebben. De buitengewone inkomsten vermeld in artikel 44, worden geboekt op een bijzondere post „reservefonds voor bijzondere artistieke prestaties” en aangewend volgens beslissing van de Raad van Bestuur.

1.2.2.1.11. Personeel

Artikel 46 deelt het personeel van de Opera voor Vlaanderen in als volgt:

- 1) de algemeen directeur en zijn rechtstreekse medewerkers;
- 2) het artistiek, administratief en technisch personeel.

1.2.2.1.11.1. De Algemeen Directeur

Artikelen 47 en 48 bepalen de opdracht van de algemeen directeur en de wijze waarop hij wordt benoemd.

De algemeen directeur bestuurt de instelling onder het gezag van de Raad van Bestuur. Hij is belast met het dagelijks bestuur en met de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Bestuur, onder toezicht van het Vast Bureau. Hij ontwerpt de begroting, overeenkomstig de voorschriften van het huishoudelijk Reglement, opgesteld door de Raad van Bestuur. Hij ontwerpt de kostenraming van elk van de voorstellingen en legt ze aan het Vast Bureau ter goedkeuring voor. Hij neemt, met raadgevende stem, deel aan de vergaderingen van de Raad van Bestuur en van het Vast Bureau.

De algemeen directeur wordt voor een periode van drie jaar benoemd door de Raad van Bestuur, tegen voorwaarden die het voorwerp zijn van een overeenkomst te sluiten tussen de algemeen directeur en de Raad van Beheer, behoudens goedkeuring door de Algemene Vergadering.

1.2.2.1 .11.2. De rechtstreekse medewerkers van de algemeen directeur.

Artikel 49 geeft een opsomming van de personeelsleden die worden beschouwd als rechtstreekse medewerkers van de directeur: de muziekdirecteur, de eerste orkestleider, de koorleider, de algemene secretaris, de algemene regisseur en ieder ander personeelslid in functies die door de Raad van Bestuur bij de rechtstreekse medewerkers van de directeur ingedeeld worden.

De rechtstreekse medewerkers van de algemeen directeur worden, mits voorafgaande goedkeuring door de Raad van Bestuur, die deze bevoegdheid evenwel kan overdragen aan het Vast Bureau, door de algemeen directeur aangeworven voor een duur die uiterlijk eindigt bij het verstrijken van het mandaat van de algemeen directeur en mits naleving van de modelvoorwaarden tot dat doel voor elke functie opgesteld door de Raad van Beheer en goedgekeurd door de Algemene Vergadering.

De wedden en vergoedingen uit te keren aan de rechtstreekse medewerkers van de algemeen directeur worden bepaald door de Raad van Beheer. Ze vallen ten laste van de Intercommunale.

1.2.2.1.11.3. Het artistiek, administratief en technisch personeel

Artikel 50 bepaalt dat de Raad van Bestuur het artistiek, administratief en technisch personeel van onbepaalde duur aanwerft. De algemeen directeur kan evenwel binnen de perken van de begroting, door de Raad van Bestuur gemachtigd worden artistiek, administratief en technisch personeel aan te werven ofwel voor een bepaalde duur, die in elk geval uiterlijk eindigt bij het verstrijken van het mandaat van de algemeen directeur ofwel voor een bepaalde onderneming of voor een bepaalde voorstelling.

1.2.2.1.12. Gebouwen – Infrastructuur

Artikel 51 bepaalt dat de steden Antwerpen en Gent er zich toe verbinden de bestaande gebouwen van de Koninklijke Opera te Gent, met de erbij horende infrastructuur, en, eventueel, met het bedienende stadspersoneel, ter beschikking te stellen voor de activiteiten van de Intercommunale tegen voorwaarden die het voorwerp zijn van afzonderlijke tussen betrokken partijen te bedingen overeenkomsten die, wat de Intercommunale betreft, gesloten worden door de Raad van Bestuur, behoudens goedkeuring door de Algemene Vergadering.

1.2.2.1.13. Ontbinding – Vereffening

Artikel 52 bepaalt dat de Intercommunale bij beslissing van de Algemene Vergadering kan worden ontbonden vóór het verstrijken van de statutaire duur, volgens de bepalingen van artikel 14 van de wet van 1 maart 1922 op de verenigingen van gemeenten tot nut van het algemeen. Dergelijke ontbinding kan slechts worden uitgesproken met eenparigheid van stemmen en mits goedkeuring door de Koning.

Artikel 53 bepaalt dat bij het verstrijken van de duur van de intercommunale of in het geval van ontbinding, de Algemene Vergadering op voorstel van de Raad van Bestuur de wijze van vereffening zal regelen. Na de betaling van alle schulden en lasten zal het netto-actief onder de leden worden verdeeld in de verhouding van het volgestort kapitaal.

1.2.2.1.14. Opmerking: verklaringen en vermeldingen aangaande de provincie Antwerpen en de provincie Oost-Vlaanderen

Aan deze statuten is een „opmerking” toegevoegd waarin wordt gesteld dat de erin opgenomen verklaringen en vermeldingen aangaande de provincie Antwerpen en de provincie Oost-Vlaanderen, voorlopig als niet-geschreven worden beschouwd en slechts hun toepassing zullen vinden van zodra beide provincies als lid van de Vereniging zullen toetreden.

De provincieraad van de provincie Antwerpen besliste in buitengewone zitting van 24 september 1981 toe te treden tot de Intercommunale. Maar in juni 1983 deelde het provinciebestuur in een schrijven aan de Raad van Bestuur mee, niet toe te treden.

In september 1983 richtte de Raad van Bestuur andermaal een schrijven aan de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen. Van de beide provincies was het antwoord negatief.

1.2.2.1.15. Wijzigingen in de statuten

Aan artikel 48 werd door de Algemene Vergadering op 15 maart 1982 toegevoegd:

„Bij wijze van overgangsmaatregel wordt de eerste directeur benoemd voor een periode van maximum 5 jaar.”

De laatste zin van artikel 39 werd door de Algemene Vergadering op 13 juli 1984 gewijzigd als volgt:

„Bovendien wordt een exploitatiebalans per seizoen opge maakt, gaande van 1 juli tot 30 juni.”

1.2.2.2. Delegaties

1.2.2.2.1. De Raad van Bestuur

Ongeacht de bevoegdheden die door de statuten aan de Raad van Beheer worden toegekend, keurt de Raad van Bestuur de krachtlijnen van het artistiek beleid evenals het jaarprogramma goed, en eerbiedigt binnen de perken van de begroting de verantwoordelijkheid van de directie voor het artistiek beleid (RVB 2 1.12.8 1).

Verwijzend naar artikel 10 der statuten wordt de agenda van de Raad van Bestuur, die samen met de uitnodiging wordt verzonden aan de beheerders, opgesteld door de Voorzitter in overleg met de algemeen directeur. Ieder beheerder mag in hoogdringende gevallen schriftelijk of mondeling aan de Voorzitter vragen dat een punt aan de agenda zou worden toegevoegd (RVB 21.12.83).

1.2.2.2.2. Het Vast Bureau

De artikelen 16, 47 en 49 van de Statuten vormen de statutaire basis voor de oprichting van dit Vast Bureau.

Het Vast Bureau kan slechts geldig beraadslagen als de meerderheid van de leden tegenwoordig of vertegenwoordigd is. Ieder lid van het Vast Bureau mag een van zijn collega's ertoe machtigen hem op een vergadering van de raad te vertegenwoordigen en in zijn plaats te stemmen. Een lid mag evenwel niet meer dan één volmacht uitoefenen.

Het Vast Bureau beslist met eenparigheid van stemmen. Iedere stemming die tot geen eenparigheid leidt, heeft voor gevolg dat het agendapunt automatisch naar de Raad van Bestuur wordt verwezen.

De taken van het Vast Bureau zijn o.m.:

- de voorafgaandelijke behandeling van de items die aan de Raad van Bestuur moeten worden voorgelegd;
- er over waken dat de beslissingen die door de Raad van Bestuur werden genomen, worden uitgevoerd;
- toezien op het dagelijks bestuur van de algemeen directeur ;
- beslissingen betreffende de tournees in het buitenland;

- de vaststelling van de prijzen der plaatsen en der abonnementen en van de voorwaarden waaronder sommige voorstellingen kunnen afgestaan worden of waaronder de zaal ter beschikking van derden kan worden gesteld;
- het aangaan van alle verbintenissen andere dan die welke in de drie voorgaande paragrafen worden bepaald en waarvan het bedrag tussen 150.000 frank en 1.000.000 frank ligt;
- bijkomende en/of aanvullende maatregelen die moeten getroffen worden op reglementair 'gebied en die tot de bevoegdheid van de Raad van Bestuur behoren;
- alle nuttige maatregelen in spoedeisende gevallen, onder voorbehoud van bekrachtiging door de Raad van Bestuur;
- aanstelling op voordracht van de algemeen directeur, van de Voorzitter en de leden van de jury's van de examens en wedstrijden, waarvan het reglement door de Raad van Bestuur wordt bepaald;
- goedkeuring tot aanwerving door de algemeen directeur van de rechtstreekse medewerkers (art. 16-b);
- er over waken dat de begroting wordt opgesteld conform aan de redelijkerwijs te voorziene beschikbare middelen.

1.2.2.2.3. De Voorzitter van de Raad van Bestuur

Tussen de vergaderingen van de Raad van Bestuur en/of van het Vast Bureau houdt de Voorzitter toezicht op de dagelijkse leiding door de algemeen directeur en brengt daar op de eerstvolgende vergadering verslag over uit (RVB, 21.12.81).

De Voorzitter treft alle beslissingen die niet kunnen wachten tot de eerstvolgende vergadering van de Raad van Bestuur of van het Vast Bureau. Hij brengt op de eerstvolgende vergadering daarover verslag uit (RVB, 2 1.12.8 1).

De Voorzitter ondertekent, samen met de algemeen directeur, alle briefwisseling met de subsidiërende en de **voogdij**-overheden, en in het algemeen de briefwisseling over alle andere dan lopende zaken die de Intercommunale kunnen binden (RVB, 4.1281).

Voor de personeelsverbintenissen die niet aan de algemeen directeur zijn toevertrouwd, bekrachtigt de voorzitter de engagementen met zijn handtekening, nadat zij door de contractant en de algemeen directeur werden ondertekend (RVB, 21.12.81).

De Voorzitter ondertekent, samen met de algemeen directeur, alle overeenkomsten met derden (andere dan personeelsleden) die een globale financiële weerslag van ten minste 150.000 frank hebben (RVB, 21.12.81).

1.2.2.2.4. De Ondervoorzitters

Bij afwezigheid of onbeschikbaarheid van de Voorzitter worden alle prerogatieven, hierboven opgesomd, uitgeoefend door respectievelijk de eerste of de tweede ondervoorzitter (RVB, 21.12.81).

1.2.2.2.5. De Algemeen Directeur

De algemeen directeur heeft de algemene **verantwoordelijkheid** voor de artistieke, technische, administratieve en **econo-**

mische leiding van de „Opera voor Vlaanderen”, inbegrepen de gastvoorstellingen en de reisvoorstellingen. De algemeen directeur heeft voor taak de artistieke activiteiten van de Opera voor Vlaanderen op een verantwoord niveau te handhaven. Hij beheert ook de verhuring of de terbeschikkingstelling, dit binnen de perken van de conventie gesloten met de steden en eigenaars.

De algemeen directeur legt aan de Raad van Bestuur zijn artistiek en financieel beleid ter goedkeuring voor. Hij voert de door de Raad van Bestuur en/of Voorzitter getroffen beslissingen uit. Hij bereidt de beraadslagingen van de volgende Raad van Bestuur voor (RVB, 21.12.81).

De algemeen directeur legt, krachtens artikel 49 van de statuten, aan het Vast Bureau, de lijst voor van de staffuncties die hij tot zijn rechtstreekse medewerkers rekent, en legt aan dit Bureau zijn kandidaten voor de bezetting van deze functies ter goedkeuring voor. Na goedkeuring gaat de algemeen directeur tot de benoeming over.

De algemeen directeur ondertekent namens de Intercommunale de personeelscontracten, zoals die door de Raad van Bestuur zijn goedgekeurd.

In uitvoeringen van artikel 50 – paragraaf 2 en rekening houdend met artikel 49 van de statuten is de algemeen directeur gemachtigd artistiek, administratief en technisch personeel aan te werven ofwel voor een bepaalde duur, die in elk geval uiterlijk eindigt bij het verstrijken van het mandaat van de algemeen directeur, ofwel voor een bepaalde onderneming of voor een bepaalde voorstelling, zowel binnen de perken van de begroting als binnen de perken van zijn algemene delegaties (RVB, 21.12.81).

De algemeen directeur is gemachtigd onder zijn leiding werkgroepen, uitsluitend bestaande uit personeelsleden, op te richten voor een concreet omschreven doel (RVB, 21.12.81).

Hij mag binnen de perken van de begroting en rekening houdend met de wetgeving inzake de **overheidsovereenkomsten**, verbintenissen aangaan, waarvan het bedrag minder dan 150.000 frank is, en aan zijn zakelijk directeur machtiging verlenen om overeenkomsten af te sluiten tot een bedrag van 100.000 frank, behalve voor wat personeelsuitgaven betreft (RVB, 21.12.81).

Vóór tot uitbetaling wordt overgegaan moet ieder boekhoudkundig document worden „voor machtiging tot uitbetaling” gevisieerd, hetzij door de algemeen directeur, hetzij door de zakelijk directeur (RVB, 21.12.81).

De algemeen directeur ondertekent de briefwisseling, behalve voor wat voorzien is onder de rubriek „Voorzitter” (RVB, 21.12.81).

1.2.3. De nota „Uitgangspunten voor een beleid in de Opera voor Vlaanderen”

Op 28 mei 1981 stelden de heer A. Van Impe, aangezocht als algemeen directeur, F. Celis, aangezocht als muziekdirecteur-Antwerpen, J. Van den Broeck, aangezocht als muziekdirecteur-Gent, S. Deruwe, aangezocht als artistiek coördinator en E. De Meester, aangezocht als zakelijk directeur, een nota op waarin zij hun uitgangspunten voor een operabeleid formuleerden. Uit dit stuk noteren we:

1. Volgens de auteurs zou een streefbegroting 1982 er als volgt uitzien:

Subsidies	: 400.000.000 frank	(85%)
Recettes	: 60.000.000 frank	(15%)
Begroting	460.000.000 frank	(100%)
Personeel	: 368.000.000 frank	(80%)
Produktie	: 92.000.000 frank	(20%)
	460.000.000 frank	(100%)

2. Voor de regie zal de Opera voor Vlaanderen zoveel mogelijk een beroep doen op goede Vlaamse regisseurs.

3. Er moet een kern van samen ± 12 solisten op **jaarcontract** worden geëngageerd die zowel te Gent als te Antwerpen moeten repeteren en optreden. Vanuit een sociaal en artistiek oogpunt moeten cumulaties worden toegelaten. In plaats van het repertoiresysteem moet het zg. stagionesysteem komen, waarbij het werk dat te Antwerpen of te Gent wordt voorbereid, in korte series wordt opgevoerd in de beide steden.

4. Het aantal voorstellingen in Gent en in Antwerpen moet op ± 70 worden vastgesteld, d.w.z. gemiddeld 7 voorstellingen per titel.

5. Budgettaire imperatieven zullen de Opera voor Vlaanderen verplichten wat b.v. decors en kostuums betreft, samenwerking te zoeken met andere opera's.

6. Niet alle operawerken vergen een scenische uitvoering. Van b.v. *Pelléas en Mélisande* is het mogelijk een concertante uitvoering te geven waarmee naar diverse culturele centra kan worden gereisd. Zulke verplaatsingen zijn echter niet winstgevend. Ze hebben in hoofdzaak een publicitaire bedoeling.

7. De opera's moeten in de oorspronkelijke taal worden uitgevoerd.

8. De Opera voor Vlaanderen moet inspanningen doen t.o.v. de jeugd, de derde leeftijd, de gehandicapten.

9. De Opera voor Vlaanderen mag er niet voor terugdeinzen voor produkties die zich daartoe lenen, nieuwe ruimten te zoeken, waar de drempelvrees niet bestaat.

10. Het contract met het Ballet van Vlaanderen moet opnieuw worden besproken.

11. Het is nodig zo snel mogelijk de in artikel 5 1 van de statuten bedoelde conventies tussen het Rijk en de steden Antwerpen en Gent te sluiten. Het is de bedoeling het administratief secretariaat en het secretariaat van de Raad van Bestuur te Gent te vestigen en het artistiek secretariaat te Antwerpen.

12. Voor het seizoen 1982-1983 zal de Opera voor Vlaanderen drie prijsreeksen voorstellen:

- a) abonnementen en kaarten voor de premieres (**avondkle-**
dij aanbevelen);
- b) idem voor niet-premières;
- c) democratische voorstellingen.

13. Boekhouding, follow-up van de begroting, mailing en eventueel lokatie kunnen best door automatisatie gebeuren. De loonadministratie kan door een sociaal secretariaat worden behartigd.

In het saneringsplan **1983/1984/1985** (RVB, 04.07.83) voorgelegd aan de Raad van Bestuur op 4 juli 1983, herinnerde de directie aan deze beleidsnota.

De heer Raicich verklaarde voor de Commissie dat hij deze beleidsnota niet kende en dat het document nooit in de Raad van Bestuur werd besproken. Deze informatie wordt door de notulen van de Raad van Bestuur bevestigd.

2. CONTROLEVERSLAG

2.1. BOEKHOUDKUNDIGE VERPLICHTINGEN VAN DE INTERCOMMUNALE VENNOOTSCHAP

Luidens de bepalingen van artikel 1 van de Statuten heeft de Intercommunale de rechtsvorm van een samenwerkende vennootschap aangenomen.

Overeenkomstig artikel 1, 2° van de wet van 17 juli 1975, zoals gewijzigd door de wet van 1 juli 1983, met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen, dient een vennootschap die de rechtsvorm van een handelsvennootschap heeft aangenomen, voor de toepassing van de vermelde wet te worden beschouwd als een onderneming.

Aangezien de Intercommunale de rechtsvorm van een samenwerkende vennootschap heeft aangenomen, valt ze onder de bovenvermelde definitie van „onderneming” en is ze ipso facto onderworpen aan de reglementering op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen.

Nochtans achtte de wetgever het noodzakelijk de toepasselijkheid van de vermelde wet en haar uitvoeringsbesluiten op de intercommunales expliciet te doen opnemen in een wettekst. De reden was de volgende:

– Artikel 5 van de wet d.d. 1 maart 1922 omtrent de vereniging van gemeenten tot nut van ‘t algemeen bepaalde immers dat de statuten moesten overeenstemmen met de voorschriften der handelswetten, voor zover het niet nodig was daarvan af te wijken uit hoofde van de bijzondere aard der vereniging en zonder dat de vereniging haar burgerrechtelijk karakter verliest.

– Artikelen 77 tot 80bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen regelen de toepassing van de wet op de jaarrekeningen van de ondernemingen op de handelsvennootschappen.

– Gelet op artikel 5 van de wet d.d. 1 maart 1922 kon een intercommunale afwijken van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen en bijgevolg van de boekhoudregels vastgelegd in de wet d.d. 17 juli 1975.

Deze ontsnappingsmogelijkheid werd tenietgedaan door de goedkeuring van de wet d.d. 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen. Artikel 81 van deze wet regelt nl. de inlassing van een artikel 17bis in, de wet van 1 juli 1983 (jaarrekeningen ondernemingen).

Dit artikel 17bis maakt immers de artikelen 77 tot 80bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen uitdrukkelijk van toepassing op alle publiekrechtelijke rechtspersonen die de rechtsvorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen, niettegenstaande elk hiermee strijdig statutair beding.

Na het van kracht worden van deze laatste bepalingen is het duidelijk dat de Intercommunale Vennootschap „Opera voor Vlaanderen” – Samenwerkende Vennootschap, de reglementering betreffende de boekhouding en de jaarrekeningen van de ondernemingen onverminderd dient toe te passen, niettegenstaande elk hiermee strijdig statutair beding.

Ten slotte dient nog te worden vermeld dat de nieuwe wet betreffende de intercommunale, goedgekeurd in Kamer en Senaat maar nog niet gepubliceerd (zie aparte titel „Nieuwe wet intercommunales”), de hiervoor vermelde principiële toe-

passelijkheid van de reglementering betreffende de jaarrekeningen van de ondernemingen op de intercommunales behoudt met dien verstande dat een intercommunale die de rechtsvorm van een V.Z.W. aanneemt eveneens aan de vermelde reglementering onderworpen is. Hierbij dient de aandacht te worden gevestigd op het feit dat de intercommunale V.Z.W.'s de eerste verenigingen van die soort zullen zijn waarop de reglementering op de jaarrekening van toepassing wordt gemaakt.

Wat betreft het naleven van de vermelde reglementering op de jaarrekeningen door de 0 V V kan dit best worden nagegaan in de financiële en budgettaire analyse van de jaarrekening van de 0 V V (zie aparte titel).

Onder deze titel kan reeds worden opgemerkt dat artikel 45 van de Statuten van de 0 V V strijdig is met de reglementering op de jaarrekening van de ondernemingen. Artikel 45 van de Statuten bepaalt immers dat de buitengewone inkomsten vermeld in artikel 44 (eenmalige toelagen openbare besturen, schenkingen, . . .) rechtstreeks geboekt worden op een reservefonds zonder dat de winst- en verliesrekening hierdoor beïnvloed wordt. Dit onttrekken van ontvangsten aan de resultatenrekening vóór de resultaatbepaling is volledig strijdig met de reglementering op de jaarrekeningen. Volledigheidshalve kan reeds worden gesteld dat door de directie van de 0 V V gepoogd werd de subsidie van de Nationale Loterij als „buitengewone” inkomst te behandelen maar dat ingevolge de bemerkingen van het College van Commissarissen hiervan werd afgezien.

2.2. HET GOEDGEKEURDE WETSONTWERP BETREFFENDE DE INTERCOMMUNALES (WETSONTWERP-NOTHOMB)

Het wetsontwerp werd op 12 februari 1985 goedgekeurd door de Senaat en vervolgens ongewijzigd aangenomen door de Kamer op 13 november 1986. De publikatie van de wet is evenwel niet voorzien voor morgen, aangezien gewacht wordt op de desbetreffende decreten van de respectieve Gewestra-

den.

Deze toch ietwat vreemde procedure vloeit voort uit het akkoord d.d. 1 augustus 1986 gesloten op het Overlegcomité Regering-Executieven. Dit akkoord hield in dat het standpunt van de Raad van State verwoord in de adviezen van 21 mei en 4 juni 1986 werd aanvaard. Deze adviezen van de Raad van State hielden eigenlijk een herziening in van het vroegere advies d.d. 16 maart 1983, waarin de Gewesten elke normerende bevoegdheid in de onderhavige materie werd ontzegd. De standpuntwijziging kwam er na een arrest van het Arbitragehof d.d. 28 juni 1985.

Overeenkomstig dit arrest (inzake de vordering van de Ministerraad tot vernietiging van het decreet van de Waalse Gewestraad van 1 februari 1985 „betreffende de rationalisering van de sector van de distributie van elektriciteit en gas”) beschikken de Gewesten over twee soorten bevoegdheden in de onderhavige materie:

- een normatieve bevoegdheid (en de uitvoeringsbevoegdheid die er uit voortvloeit) inzake de werkwijze, de controle en de vaststelling van het ambtsgebied van de verenigingen van gemeenten);
- een bevoegdheid om de organieke wet toe te passen in materies waarvoor de Gewesten geen normatieve bevoegdheid bezitten.

Deze bevoegdheden resulteren uit de bepalingen van artikel 6, par. 1, VIII, 1 ° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Gelet op het voorgaande was het Overlegcomité van oordeel dat de artikelen 4, 7°, 6, 13, par. 2 en 20 van het onderhavig wetsontwerp uitsluitend betrekking kunnen hebben op de intercommunale verenigingen waarvan het ambtsgebied de grenzen van het Brusselse Gewest niet overschrijdt evenals op de verenigingen van gemeenten waarvan het ambtsgebied zich over meer dan één Gewest uitstrekt en dat binnen deze grenzen, de voornoemde bepalingen de bevoegdheid van de nationale wetgever niet overschrijden.

Het belangrijkste artikel van de vier vermelde is het artikel 20 dat de voogdij regelt over de intercommunales.

Zoals hierboven uiteengezet, wordt met de publikatie van het inmiddels goedgekeurde wetsontwerp gewacht tot de Gewesten de normen hebben vastgelegd betreffende die materies waarvoor zij bevoegd worden geacht; bovendien kunnen de decretale bepalingen slechts betrekking hebben op intercommunale verenigingen waarvoor het ambtsgebied de grenzen van de respectievelijke Gewesten niet overschrijden,

Binnen de Vlaamse Executieve werd inmiddels een akkoord bereikt over een ontwerp van decreet dat bij de Raad van State werd ingediend.

Het belangrijkste onderdeel van dit decreet regelt de uitoefening van de voogdij. De uitwerking hiervan gebeurde volledig in overeenstemming met de wet van 16 maart 1954 (instellingen van openbaar nut), met dien verstande dat de bevoegdheden van de Gewestcommissaris nog verruimd worden (artikel 9, par. 3: verlenging van de termijnen binnen dewelke de commissaris verzet kan aantekenen; artikel 10, par. 3: Bijzondere Gewestcommissaris is bevoegd om in de plaats te treden van de organen van de intercommunale).

De volgende artikelen van het goedgekeurde wetsontwerp en van het ontwerpdecreet verdienen met betrekking tot de 0 V V speciale aandacht:

– Artikel 2 wetsontwerp: „Alle andere publiek- of privaatrechtelijke personen mogen eveneens deel uitmaken van de intercommunales, uitgezonderd de publiekrechtelijke personen waarvan een orgaan het goedkeurings- en vernietigings-toezicht bepaald bij artikel 20, uitoefent.”

– Artikel 2 ontwerpdecreet: „... **Onder** „toezichthoudende overheid” wordt verstaan: de Vlaamse Executieve of de door haar aangeduide Gemeenschapsminister.”

Gelet op de vermelde bepalingen lijkt het uitgesloten dat de Vlaamse Gemeenschap en/of Gewest nog van een intercommunale zullen deel uitmaken, waarbij de Vlaamse Executieve toezicht uitoefent.

– Artikel 9, eerste lid, wetsontwerp: „De publiekrechtelijke personen die bij de intercommunale zijn aangesloten, kunnen zich alleen afzonderlijk en elk tot beloop van een bepaalde som verbinden.”

Het artikel 42 van de statuten van de 0 V V dat stelt dat een eventueel nadelig saldo door de Vlaamse Gemeenschap zal gedragen worden kan na het van kracht worden van de vermelde wetsbepaling niet gehandhaafd worden.

– Artikel 29 par. 1 wetsontwerp: „De verenigingen van gemeenten opgericht krachtens de wetten van 6 augustus

1897, 1 juli 1899, 18 augustus 1907 en 1 maart 1922 moeten hun statuten in overeenstemming brengen met de bepalingen van deze wet binnen twaalf maanden die volgen op de inwerkingtreding van de wet.”

De inwerkingtreding van de wet wordt echter bepaald door de goedkeuring van de decreten van de respectieve Gewestra-den (zie hierboven).

Feit is alleszins dat na de inwerkingtreding van de wet en het decreet betreffende de intercommunales de huidige statuten van de O V V niet meer zullen beantwoorden aan de nieuwe reglementering.

2.3. FINANCIËLE EN BUDGETTAIRE ANALYSE

2.3.1. Inleiding

De analyse gebeurde op basis van de beschikbare stukken, zijnde:

- jaarrekeningen vanaf 1 augustus 1981 tot en met 31 december 1985;
- begrotingen vanaf het seizoen 1981/1982 tot en met het seizoen 1986/1987.

De jaarrekeningen hebben betrekking op kalenderjaren (met uitzondering van de jaarrekening 1 augustus 1981-31 december 1982); de begrotingen werden opgesteld in functie van de seizoenen (1981/1982 – 1984/1985: 1 augustus-31 juli; 1985/1986 – 1986/1987: 1 juli-30 juni).

Door middel van controles in de zetel van de Intercommunale werden de cijfers van de jaarrekeningen getoetst aan de verantwoordingstukken en de boekhoudkundige bescheiden.

Na vergelijking van de verschillende resultatenrekeningen en balansen, volgt een gedetailleerde bespreking van de onderzochte posten van de jaarrekeningen, waarbij de door de getuigen verstrekte antwoorden worden geëvalueerd. Tevens wordt de relatie tussen de Intercommunale en de N.V. Fiduciaire besproken en wordt de boekhouding van de O V V aan de reglementering op de jaarrekening van de ondernemingen getoetst.

2.3.2. Boekhouding O V V – Reglementering jaarrekeningen van de ondernemingen – N.V. Fiduciaire

Onder de titel „Boekhoudkundige verplichtingen van de Intercommunale” werd uiteengezet in welke mate de reglementering op de jaarrekeningen van de ondernemingen van toepassing is op de O V V. Bij de controle ter plaatse is gebleken dat de boekhouding in principe in overeenstemming is met de betreffende voorschriften. Het model van de jaarrekening stemt overeen met dat van een „grote” onderneming (staffelvorm).

De boekhouding werd tot en met 1986 volledig door de N.V. Fiduciaire gevoerd. De door de Fiduciaire te verrichten werkzaamheden werden bepaald in het contract d.d. 9 november 1981 (bijlage 3), met een looptijd van één jaar (1/1 1-3 1/10) en stilzwijgend verlengbaar telkens met een gelijke periode. De enige taak die tot en met 1986 door de administratieve diensten van de O V V werd verricht, was het imputeren (aanduiden van de kosten-opbrengstenrekening) van de facturen, loonstaten...

Alle overige verrichtingen gebeurden door personeel van de Fiduciaire tot en met de opmaak van de jaarrekeningen.

Vanaf 1987 wordt de taak van de Fiduciaire beperkt tot het mechanografisch verwerken van de journaalinschrijvingen verricht door de administratie van de O V V, het maandelijks centraliseren van de verrichtingen waardoor automatisch het grootboek wordt bijgewerkt, het produceren van de maandbalansen en het opstellen, in overleg met de administratie O V V, van de jaarrekening.

De samenwerking met de Fiduciaire tot 1986 verliep zeker niet feilloos. Het personeel door de N.V. ter beschikking gesteld voor het journaliseren der verrichtingen, bestond hoofdzakelijk uit stagiairs-boekhouders onder de leiding van een vaste medewerker van de N.V. Het spreekt vanzelf dat het zesmaandelijks of hoogstens jaarlijks vervangen van de stagiairs de consistentie van de boekhouding niet ten goede komt. Zo werden bij de controle-ernstige moeilijkheden ondervonden bij de interpretatie van de „Diverse verrichtingen” (hulpdagboek); meestal wordt als diverse verrichting geboekt: de bezoldigingen, de loonkosten en vooral de diverse correcties op voorheen geboekte kosten en opbrengsten. Elementair hierbij is dat naast het mechanografische verwerkte journaal een duidelijke toelichting bestaat teneinde een sluitende interpretatie te geven voor de verrichte correcties. Deze toelichtingen, door de agentschapsdirecteur van de Fiduciaire „working-papers” genoemd, bleken bij de eerste controle slechts zeer gedeeltelijk aanwezig in de O V V... Slechts na het uitdrukkelijk opvragen van die stukken bij de Fiduciaire, werden deze door de agentschapsdirecteur ter beschikking gesteld. Ook na inzage van die toelichting bleek de verantwoording van de uitgevoerde correcties allesbehalve zodat de uiteindelijke motivatie voor de correcties meer door puzzelen dan door het raadplegen van de toelichting tot stand kwam.

Een ander probleem is de consistentie van de jaarrekeningen.

Informatieverstreking wordt pas echt nuttig wanneer deze in de tijd vergelijkbaar is. Dit houdt in: de onveranderbaarheid van de waarderingsregels en onafhankelijkheid van de waarderingsregels van behaalde resultaten; dit houdt ook in dat de informatieverstreking dezelfde blijft. Zoals reeds gesteld wordt het voorgeschreven model van jaarrekening gebruikt; de bijkomende informatie of detailgegevens betreffende de kosten en opbrengsten verschillen grondig van jaar tot jaar zodat de consequente periodieke vergelijkingen onmogelijk worden (zie dienaangaande „Steden Gent en Antwerpen”). Duidelijkheidshalve kan worden vermeld dat het „opstellen van de jaarrekening en van haar bijlagen” een der taken is van de Fiduciaire voorzien in het contract tussen deze laatste en de OVV.

Ten slotte dient de controletaak van de Fiduciaire nog even van naderbij bekeken te worden. Overeenkomstig het vermelde contract met de O V V is de Fiduciaire belast met de controle van de boekhouding en de jaarrekening (Algemene abonnementsvoorwaarden, A, I, 10). Nochtans verklaart de Fiduciaire in haar enige uitvoerige verslag d.d. 22 juni 1983 bij de jaarrekening 1983 (bijlage 4): „Deze opdracht behelst noch het systematisch nazicht van de jaarrekening, noch de controle op het naleven van de in voege zijnde boekhoudwet.”

Niettegenstaande de toezichtopdracht van de Fiduciaire op die manier tot nul wordt herleid, worden tot en met 31 oktober 1986 toezichtskosten ten bedragen van 2.692.238 frank aangerekend.

2.3.3. Vergelijkend overzicht jaarrekeningen

Overzicht resultatenrekeningen: zie bijlage 5

Overzicht balansen: zie bijlage 6.

2.3.4. Detailonderzoek jaarrekeningen

2.3.4.1. Relatie K 0 G -K V 0 -0 V V

De laattijdige vaststelling van de Statuten van de Intercommunale Vennootschap (Stichtingsakte d.d. 28 oktober 1981) en de bepalingen van artikel 38 van die statuten, waarin wordt gesteld dat het eerste maatschappelijk jaar begint op 1 augustus 1981 en eindigt op 31 december 1982, hebben ertoe geleid dat de overgang tussen de bestaande verenigingen K 0 G -K V 0 en de Intercommunale 0 V V allesbehalve vlot is verlopen.

Door het ontbreken van de nodige startkredieten werd in de beginfase verdergewerkt met de fondsen van de K 0 G en werd achteraf overgegaan tot een overname van lasten en opbrengsten tussen K 0 G en 0 V V en tussen KV 0 en 0 v v.

De afrekening K V 0 -0 V V verliep minder problematisch, aangezien het hier hoofdzakelijk een overname van lasten en opbrengsten betrof voor de periode 1 augustus/31 oktober 1981; bij de afrekening K 0 G -0 V V loopt die periode veel verder, aangezien de fondsen van de K 0 G werden aangewend voor de werking van de 0 V V ook ná 31 december 1981.

Gelet op het voorgaande werd de controle ter plaatse vooral toegespitst op de afrekening K 0 G -0 V V. Op 9 mei 1986 wordt door de 0 V V aan de K 0 G in vereffening de factuur 86/66 (bijlage 7) overgezonden ten bedrage van 907.575 frank, betreffende het saldo op 30 juni 1985 van de rekening-courant (R/C) K 0 G, ontstaan in de overgangsperiode van V.Z.W. K 0 G naar 0 V V.

Bij de controle ter plaatse werd door de heer De Meester verklaard dat deze afrekening door hemzelf werd opgesteld, alhoewel hij geen antwoord kon verstrekken bij de diverse posten. Uiteindelijk bleek de afrekening door de Fiduciaire te zijn opgesteld maar door de ongewone vormgeving van die afrekening en door het ontbreken van de „working papers” betreffende de diverse geschriften (zie hierboven bespreking opdracht Fiduciaire) was de controle van die afrekening nageoeg onmogelijk.

Ingevolge de georganiseerde controle werd dan in samenwerking met de Fiduciaire een nieuwe afrekening (bijlage 8) opgemaakt, die op 23 december aan de Vlaamse Raad werd overgezonden (brief de heer De Meester, kenmerk 86/87-G-EDM/SS).

Vertrekkend van de aanrekeningen vanaf 1981 tot en met 31 december 1982 op de rekening 484.400 (R/C K 0 G) werden de onderscheiden journaalboekingen opgezocht; achteraf werd hetzelfde gedaan voor de periode 1 januari 1983-31 december 1985 en werd tevens een afrekening opgesteld vanuit de boekhouding K 0 G (R/C 0 V V) (bijlage 9).

In eerste instantie werd gecontroleerd of alle kosten overgenomen door de 0 V V en tegengeboekt door het crediteren van de rekening R/C K 0 G (boekhouding 0 V V) ook effectief door de V.Z.W. K 0 G werden vereffend. Dienaangaande werden geen anomalieën vastgesteld.

In tweede instantie werd nagegaan in hoeverre de overgedragen lasten en opbrengsten terecht door de 0 V V werden overgenomen, m.a.w. in hoeverre het lasten en opbrengsten betrof van na 1 augustus 1981.

De volgende kosten werden ten onrechte ten laste gelegd van de OVV:

- Vakantievergoedingen toegekend op het ogenblik van uitdiensttreding (113.511 frank) (bijlage 10).

Het betrof hier uitdiensttredingen op 18 augustus en 31 augustus 1981 (twee maal) en de vergoedingen waren verschuldigd voor de periodes 19 februari 1981-18 augustus 1981 en 1 januari 1981-31 augustus 1981 (twee maal).

Indien dezelfde redenering wordt toegepast als bij de aanrekening van de provisie vakantiegeld (zie vereffening K 0 G), dient de vergoeding voor de periode voorafgaand aan 1 augustus 1981 ten laste te worden gelegd van de K 0 G.

De overgedragen kost dient bijgevolg te worden vermindert met 100.026 frank.

– Factuur nummer 72 van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen d.d. 7 september 1981 betreffende de T.V.-rechten van de produktie „Falstaff” (147.000 frank) (bijlage 11).

Deze produktie werd in september 1980 georganiseerd. Bijgevolg dient deze kost ten laste te blijven van de K 0 G.

Ten slotte werd nagegaan in hoeverre de 0 V V geen andere lasten ten onrechte in haar resultatenrekeningen opnam die feitelijk thuishoorden bij de K 0 G lasten waarvan evenwel geen melding werd gemaakt in de R/C. Dit onderzoek leverde de volgende niet-aanvaardbare aanrekeningen op:

– Kosten Fiduciaire

Alle door de Fiduciaire verrichte werkzaamheden, inbegrepen de taken ten voordele van de V.Z.W. K 0 G, werden vanaf 1981 ten laste gelegd van de 0 V V, op uitdrukkelijke vraag van de heer De Meester.

Hetzelfde geldt voor de werkzaamheden van de N.V. Fimas, zustermaatschappij van de N.V. Fiduciaire en belast met de mechanografische verwerking van de boekhoudkundige gegevens.

Van 1981 tot en met 1986 werd door de N.V. Fiduciaire voor een totaal van 256.935 frank werkzaamheden verricht voor de V.Z.W. K 0 G en ten onrechte ten laste gelegd van de 0 V V. Voor de N.V. Fimas konden geen gegevens worden meegegeeld.

– Vorderingen VAN MOL en VERMAELE

Het betreft twee analoge dossiers in welke voormalige personeelsleden van de K 0 G een hogere ontslagvergoeding eisten. Hieronder volgt een vergelijkende lijst met de betreffende gegevens :

	VAN MOL	VERMAELE
Ontslag d.d.	1.6.1981	1974-1975 (geen precieze datum)
Vonnis in beroep d.d.	14.2.1983	28.11.1984
Verschuldigd bedrag	604.005 fr.	267.912 fr.
Kosten Advokaat	26.000 fr.	28.022 fr.

Aldus werd 925.939 frank ten onrechte ten laste gelegd van de 0 V V. Aan de hand van het dossier Van Mol werd gepoogd na te gaan hoe het mogelijk werd dat een duidelijke schuld van de K 0 G zonder moeilijkheden werd overgenomen door de 0 V V.

In zijn brief d.d. 29 januari 1985 aan de heer R. Tack (bijlage 12) bepleit de heer De Meester, optredend als vereffenaar van de V.Z.W. de overname van de schuld t.a.v. Van Mol. Hij hanteert het veel gebruikte argument van de overname van het personeel per 1 november 1981, hetgeen in de onderhavige gevallen uiteraard geen rol speelt, maar op een meer subtiële wijze, wordt een ander argument gebruikt. De heer De Meester stelt: „Gelet op het feit dat het hier een personeelslid betreft van de V.Z.W. K 0 G dat zich in deze

zaak eveneens tegen uw instelling heeft gekeerd". Hetgeen de heer De Meester beweert, strookt met de werkelijkheid; de heer De Mol had zich inderdaad niet alleen tegen de V.Z.W. gekeerd maar tevens tegen de 0 V V. Hetgeen de heer De Meester uitdrukkelijk niet vermeldt, is het vonnis en de motivatie dienaangaande van de arbeidsrechtbank te Gent d.d. 14 februari 1983 (bijlage 10). Hierin wordt het volgende gesteld: „Het blijkt niet dat de tweede verwerende partij (0 V V) ingevolge overgang van de onderneming krachtens overeenkomst in de rechten en verplichtingen is getreden van eerste verwerende partij (K 0 G) en als verkrijger samen met de vervreemder aansprakelijk zou zijn voor het betalen van de aanvullende vergoeding. Tweede verwerende partij dient derhalve buiten de zaak te worden gesteld zonder kosten.” Met andere woorden, de Intercommunale Vereniging 0 V V kan en mag niet worden beschouwd als rechtsopvolger van de V.Z.W. K 0 G.

Niettegenstaande deze duidelijke stelling aanvaardde de heer R. Tack, optredend als Voorzitter van de Raad van Bestuur van de 0 V V de overname van de schuld (brief d.d. 6 februari 1985 -kenmerk 84/85 – G – RT/SS/001421) (bijlage 13).

Samengevat betekent dit dat voor een totaal bedrag van 1.429.903 frank ten onrechte werd ten laste gelegd van de 0 V V.

In hoeverre hierdoor de belangen van de Vlaamse Gemeenschap werden geschaad, zal worden uiteengezet onder de hoofding „Vereffening V.Z.W. K 0 G”.

Volledigheidshalve dient nog te worden vermeld dat zowel in de K 0 G als in de 0 V V een bedrag van 78.000 frank ten voordele van de heer Van Mol werd vereffend, hetgeen dus een dubbele betaling inhield; de administratie van de 0 V V zou, na hierover te zijn ingelicht, het nodige doen om het bedrag te recupereren.

2.3.4.2. Steden Gent en Antwerpen.

Door de steden werden de operagebouwen (K 0 G en K V 0) en personeel ter beschikking gesteld van de 0 V V... Deze terbeschikkingstelling gebeurde evenwel niet gratis; de lonen van het stadspersoneel en de infrastructuurkosten (onderhoud gebouwen, verwarming,...) werden van de 0 V V systematisch teruggevorderd. Dienaangaande bestond tot 1986 geen enkele rechtsgeldige overeenkomst tussen de 0 V V en de steden.

Met de stad Antwerpen werden in 1986 overeenkomsten gesloten met betrekking tot het ter beschikking stellen van zowel het stadspersoneel als het operagebouw.

De overeenkomst betreffende het personeel d.d. 13 augustus 1986 (bijlage 14) betreft de periode 1 januari 1982-30 juni 1986; na die datum wordt door de stad geen (eigen) personeel meer ter beschikking gesteld van de 0 V V.

De overeenkomst betreffende het gebouw d.d. 27 oktober 1986 (bijlage 15) treedt in werking op 1 augustus 1981 en eindigt van rechtswege op hetzelfde tijdstip waarop de intercommunale vennootschap ophoudt te bestaan.

Met de stad Gent werd tot op heden geen overeenkomst gesloten.

2.3.4.2.1. Controle in de 0 V V

Het ontbreken van de betreffende overeenkomsten vormde voor de 0 V V blijkbaar geen probleem om de aangerekende loon- en infrastructuurkosten systematisch in de jaarrekeningen op te nemen. De boekhoudkundige verwerking van die kosten en de voorstelling in de opeenvolgende jaarrekeningen liet evenwel veel te wensen over. Hierna volgt dan ook een overzicht van de vastgestelde gebreken en onduidelijkheden.

JAARREKENING 1981-1982

De infrastructuurkosten waarvoor per 31 december 1982 nog geen afrekening van de stad Antwerpen ontvangen werd, werden op de balans tegengeboekt door creditering van de rekening „Aan te rekenen kosten (overlopende rekening)” (zie ook schriftelijk antwoord De Meester d.d. 5 december 1986).

De loonkosten waarvoor eveneens per 31 december 1982 nog geen afrekening werd ontvangen, werden op de balans tegengeboekt door de creditering van de rekening „Schulden en voorzieningen wegens belastingen, sociale lasten en bezoldigingen”.

Met andere woorden, waar de reglementering op de jaarrekeningen van de ondernemingen duidelijk een onderscheid voorziet in het boeken van „ontvangen facturen” en „nog te ontvangen facturen (afrekeningen)” wordt dat in de boekhouding van de O.V.V. niet zo nauw genomen, hetgeen de opvolging in de volgende jaarrekeningen alleen maar moeilijker zal maken.

Bij de onderhavige jaarrekening dient te worden **opgemerkt** dat de door de steden doorgerekende bezoldigingen worden opgesplitst in lonen en loonkosten terwijl in het grootboek van de O.V.V. slechts één rekening wordt gehanteerd (lonen stad Antwerpen (Gent)). Deze opsplitsing zal in de volgende jaarrekeningen tot foutieve correcties aanleiding geven.

Ten slotte kan worden vastgesteld dat in deze jaarrekening voldoende toelichting wordt gegeven bij de betreffende kosten.

JAARREKENING 1983

In deze jaarrekening kan dezelfde dualiteit worden vastgesteld als in de vorige voor wat betreft het boeken van de loon- en infrastructuurkosten.

Ook nu worden de lonen en loonkosten opgesplitst in de jaarrekening niettegenstaande in de boekhouding slechts één kostenrekening wordt gehanteerd.

Tevens wordt voldoende toelichting gegeven bij de betreffende kosten- en balansrekening, zodat de evolutie van de door de steden aangerekende kosten kan gevolgd worden.

JAARREKENING 1984

– Ingevolge de aanpassing van de boekhoudwet en haar uitvoeringsbesluiten in 1983 is de jaarrekening 84 geherstructureerd.

– Aangezien de aanwending van de „Overlopende rekeningen” beperkt wordt tot het boeken van pro rata opbrengsten en kosten (abonnementen, . . .) werden de te betalen infrastructuurkosten uit de overlopende rekeningen weggeboekt.

Ook nu is echter alle logica zoek. Zo werden de tot 31 december 83 verschuldigde infrastructuurkosten stad Antwerpen geboekt op de nieuwe balansrekening „Te betalen kosten Stad Antwerpen”; de verschuldigde infrastructuurkosten 1984 werden geboekt op de rekening „Te ontvangen facturen”. Het onlogische blijkt evenwel uit het gegeven dat voor de periode 1 augustus-31 december 1983 evenwel geen afrekeningen ontvangen werden per 31 december 1984 zodat de verschuldigde kost voor die betreffende periode eveneens thuishoorde onder „Te ontvangen facturen”. Deze verkeerde voorstelling per 31 december 1984 gaf aanleiding tot een reeks chaotische correcties in 1985 bij de ontvangst van de afrekeningen.

In tegenstelling tot de voorgaande jaarrekeningen wordt geen detail meer gegeven betreffende de loon- en infrastructuurkosten.

tuurkostenrekeningen. Aangezien uit de jaarrekening niet bleek in hoeverre de in 1983 aangelegde provisie ten bedrage van 1.500.000 frank (loonkosten stadspersoneel Antwerpen) werd verrekend nadat de definitieve afrekening werd ontvangen, werd dit probleem onderzocht bij de controle ter plaatse. Op 31 december 1984 werd de rekening 459.500 „Te betalen lonen stad Antwerpen” gedebiteerd ten bedrage van 1.500.000 frank; de tegenboeking gebeurde door het crediteren van de rekening 621.200 „werkgeversbijdragen bedienden R.S.Z.“, waar de rekening 613.910 „Lonen stad Antwerpen” moest worden gecrediteerd. Deze foutieve tegenboeking vloeide rechtstreeks voort uit het opsplitsen in de voorgaande jaarrekeningen van de lonen en de loonkosten verschuldigd aan de stad Antwerpen, niettegenstaande in de boekhouding slechts één enkele rekening werd gehanteerd.

Het door de heer De Meester verstrekte schriftelijke antwoord d.d. 5 december 1986 betreffende het wegboeken van de onderhavige provisie is volkomen foutief maar toont anderzijds aan hoe weinig inzicht het hoofd van de administratie van de 0 V V in zijn eigen boekhouding had. De door de Zakelijk Directeur geciteerde correctie in 1985 betreft de herschikking van de balansrekening „Te betalen kosten stad Antwerpen” en „Te ontvangen facturen”, waarvan hiervoor sprake is.

JAARREKENING 1985

- Op vraag van het College van Commissarissen worden alle infrastructuurkosten verschuldigd aan de stad Antwerpen opgenomen in de rekening „Te betalen kosten stad Antwerpen”, zonder rekening te houden met de datum van ontvangst van de afrekeningen. Dit is zonder meer strijdig met boekhoudreglementering en geeft trouwens aanleiding tot moeilijkheden bij de ontvangst van de afrekeningen en de boekhoudkundige verwerking dienaangaande.

- Alleen bij bepaalde balansrekeningen worden nog detailsplitsingen verstrekt; bij de resultatenrekening is er alleen nog een opsomming van de onderscheiden rekeningen voorzien, zonder verklarende uitsplitsing.

Hier is dus een duidelijke vermindering waar te nemen betreffende de in de jaarrekeningen verstrekte informatie, hetgeen strijdig is met het consistentiebeginsel van de **boekhoudwet**.

Door de administratie van de 0 V V werd trouwens expliciet toegegeven dat alleen de balansrekeningen vanaf 1986 regelmatig worden gecontroleerd (vorderingen-schulden); de imputaties van de kosten- en opbrengstenrekeningen worden eerder stiefmoederlijk behandeld.

Samengevat kan worden gesteld dat de verwerking van de door de steden Gent en (vooral) Antwerpen aangerekende loon- en infrastructuurkosten in de boekhouding van de 0 V V op een ongeordende, om niet te zeggen chaotische manier verliep, hetgeen aanleiding gaf tot veelvuldige en niet altijd juiste correcties;

Wat de controle betreft door de 0 V V van de door de steden overgezonden schuldvorderingen was er vooral in hoofde van de stad Antwerpen een probleem. De vorderingen van de stad Gent waren ten eerste informatieverrijker en ten tweede beliepen zij slechts een fractie van de door de stad Antwerpen aangerekende kosten.

Door de stad Antwerpen werden alleszins afschriften van loonstaten ter beschikking gesteld van de 0 V V, maar gelet op de niet altijd duidelijke en eenvormige afrekeningen van de stad, was een precies nazicht van de vorderingen door de 0 V V toch niet voor de hand liggend.

Wat ten slotte de „weigering” betreft tot inzage van de

boekhouding van de stad Antwerpen, lopen de versies van de betrokkenen nogal uit elkaar zodat misschien het best gewag kan gemaakt worden van een „misverstand”.

Feit is dat bij brief d.d. 31 oktober 1986 (bijlage 16) van de stad aan de 0 V V de uitdrukkelijke toelating werd verleend de gedetailleerd uitgaven ter plaatse te komen controleren.

2.3.4.2.2. Controle bij de stad Antwerpen

De in opdracht van de verslaggevers uitgevoerde controle van de boekhouding van de stad betreffende de aan de 0 V V doorgerekende loon- en infrastructuurkosten, leverde volgende gegevens en resultaten op:

- Wat betreft de terugvordering van de lonen en loonkosten met betrekking tot het ter beschikking gesteld technisch stadspersoneel werden de gevorderde kosten in overeenstemming bevonden met de voorgelegde bewijsstukken (loonstaten,...).

- Wat betreft de terugvordering van de infrastructuurkosten met betrekking tot het operagebouw (K V 0) lagen de zaken evenwel anders.

De overeenstemming tussen de voorgelegde verantwoordingsstukken en de aan de 0 V V overgezonden afrekeningen, bleek volledig zoek te zijn. Het probleem deed zich voor bij het doorgeven van de informatie binnen de Dienst voor werken van de stad. Vastgesteld werd dat het doorgeven van de informatie van de technici aan de comptabele medewerkers van de Dienst gepaard ging met een huizenhoge communicatiestoornis en totaal gebrek aan inzicht in de onderlinge werkmethoden.

Ter illustratie volgt hier een beknopt overzicht van de vastgestelde anomalieën:

- Bij de afrekening 83-84 waren de comptabele medewerkers er zich niet van bewust dat de door de technici opgegeven prestaties per half uur werden genoteerd met als gevolg dat bv. 12 prestaties van een half uur werden aangerekend aan de 0 V V als 12 prestaties van één uur. Duidelijk kheids-halve dient hier het onderscheid uiteengezet te worden tussen de terugvordering van de lonen van het ter beschikking gesteld technisch stadspersoneel en de terugvordering van de uurlo-
nen van stadstechnici voor prestaties geleverd in het operagebouw.

Bij het ter beschikking gesteld technisch stadspersoneel wordt het volledige maandloon teruggevorderd aangezien dit personeel volledig ter beschikking staat van de 0 V V en geen andere prestaties meer vervult voor de stad.

Bij de terugvordering van bepaalde prestaties van stadstechnici worden alleen die uren gepresteerd ten behoeve van de 0 V V gerecupereerd; deze prestaties worden dan ook aangerekend als infrastructuurkost samen met de energiekosten en verbruikte materialen.

- De technici leverden normaal maandstaten af; alleen werd per trimester een staat van prestaties ingediend waarop alle prestaties van het afgelopen trimester werden gerecapituleerd; bij het opstellen van de afrekening werden gewoon alle staten bij elkaar geteld zodat twee maanden op de drie dubbel werden aangerekend (vastgesteld in de afrekening 83-84).

- Bepaalde onderhoudswerken werden toevertrouwd aan privé-firma's. De facturen van die firma's werden niet alleen apart doorgerekend aan de 0 V V maar tevens opgeteld bij de prestaties van het eigen stadspersoneel met opnieuw een dubbele verrekening tot gevolg (vastgesteld in afrekening 84-85).

- In de afrekening 82-83 werden in de oorspronkelijke afrekening enkel de elektriciteitswerken van de maand august-

tus 1982 vermeld; de andere maanden was men gewoon **vergeten** over te nemen van de staten van de technici.

Samengevat mag betreffende de doorgerekende infrastructuurkosten gesteld worden dat die totaal willekeurig en zonder enige interne controle binnen de Dienst voor Werken werden opgesteld.

Na de onderhavige controle werden de afrekeningen betreffende de infrastructuurkosten volledig herzien door de Diensten voor Werken. Het aldus bekomen resultaat (bijlage 17 werd inmiddels ter kennis gebracht van de O V V).

2.3.4.2.3. Controle bij de Stad Gent

De toetsing van de afrekeningen aan de door de stadsaccountant ter beschikking gestelde verantwoordingsstukken leverde geen noemenswaardige problemen op. Op de dubbele terugvordering van een deel van de wedde van de burelist voor de maand december 84 na, werd geen enkele discrepantie ontdekt tussen de afrekeningen en de verantwoordingsstukken.

2.3.4.3. Reservefonds artistieke prestaties

– Onder de titel „Boekhoudkundige verplichtingen van de Intercommunale O V V ” werd reeds opgemerkt dat artikel 45 van de statuten van de O V V strijdig is met de reglementering op jaarrekeningen van de ondernemingen. Artikel 45 voorziet immers in de rechtstreekse boeking van de buitengewone inkomsten op het reservefonds zonder dat de resultatenrekening hierdoor beïnvloed wordt.

Bij de controle is gebleken dat eenmaal gebruik gemaakt werd van die techniek in het boekjaar 83. De toelage van de Nationale Loterij werd rechtstreeks geboekt op het „Reservefonds artistieke prestaties” (2 1 .000.000 frank).

Tevens werden diverse uitgaven, waaronder vooral decors en kostuums, rechtstreeks aangerekend op dit fonds in plaats van op de geëigende kostenrekening (13.209.913 frank). Zonder correctie op het einde van het boekjaar zou het negatieve bedrijfsresultaat met $\pm$ 6 miljoen verhoogd zijn met alle gevolgen vandien voor de verplichte inbreng van de Vlaamse Gemeenschap (artikel 42).

Zo ver kwam het evenwel niet. Bij de afsluiting van het boekjaar 1983 werd ingevolge de opmerkingen van het College van Commissarissen de toelage van de Nationale Loterij teruggeboekt op de geëigende opbrengstenrekening en werden de vermelde uitgaven geïmputeerd op de passende kostenrekeningen.

– Bij het verhoor van de verschillende getuigen werd herhaaldelijk de vraag gesteld in hoeverre andere buitengewone inkomsten (sponsors) door de O V V werden verworven en hoe die werden verwerkt in de boekhouding. Dergelijke inkomsten kwamen immers statutair in aanmerking voor het spijzen van het „Reservefonds artistieke prestaties”. Alle getuigen stelden dat de O V V geen andere buitengewone inkomsten had verworven dan die vermeld in de opbrengstenrekeningen en dat er bijgevolg geen andere spijziging van het Reservefonds had plaatsgehad dan de hiervoor vermelde. Bij de controle ter plaatse bleken deze beweringen te stroken met de boekhoudkundige gegevens.

2.3.4.4. Opvragen kapitaal

– Artikel vijf van de statuten van de O V V bepaalt dat het minimum bedrag van het maatschappelijk kapitaal wordt vastgesteld op 380.000.000,- F.

Artikel zes stelt dat het kapitaal als volgt wordt onderschreven:

Stad Antwerpen	90.000.000,- F
Stad Gent	90.000.000,- F
Vlaamse Gemeenschap	200.000.000,- F.

Luidens ditzelfde artikel is het kapitaal bij de onderschrijving voor tien procent volstort. De Raad van Bestuur beslist over de verdere opvraging van het onderschreven kapitaal, met dien verstande dat de leden zestig dagen dient gelaten om hieraan te voldoen.

Tenslotte bepaalt artikel 54 dat in tegenstelling met artikel zes van de statuten de verschijners de tien procent van het onderschreven kapitaal niet hebben volstort. Op het eerste verzoek van de beheerraad worden de verschijners evenwel verzocht het onderschreven kapitaal te storten en te volstorten.

– Op 28 oktober 1981 beslist de Algemene Vergadering de leden te verzoeken tien procent van het onderschreven kapitaal vol te storten.

– Uit de notulen van de Raad van Bestuur d.d. 11 februari 1983 blijkt dat de heer De Meester voorstelde een **kapitaalopvraag** te doen van dertig procent. Luidens de heer De Meester moest die beslissing tevens door de Algemene Vergadering worden genomen, hetgeen niet strookt met de hiervoor vermelde statutaire bepalingen. De notulen vermelden niet of het voorstel van de heer De Meester werd aanvaard. Nochtans vermeldt de Voorzitter van de Raad van Bestuur op de Algemene Vergadering d.d. 2 maart 1983 dat op de vermelde vergadering d.d. 11 februari 1983 werd beslist „bijkomende volstorting van het maatschappelijk kapitaal op te vragen en dit ten belope van dertig procent”.

Uit de jaarrekening per 31 december 1983 blijkt dat alleen de stad Gent aan die oproep gehoor had gegeven. Uit de jaarrekening per 31 december 1984 blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap haar bijkomend kapitaalaandeel heeft gestort (februari 1984). Alleen de stad Antwerpen blijft in gebreke. Pas op 27 oktober 1986 wordt door het College van Burgemeester en Schepenen opdracht gegeven het opgevraagde kapitaalaandeel te storten.

– Nadat in de Commissie herhaaldelijk de nadruk was gelegd op het verder opvragen van het onderschreven kapitaal en vooral op het waarom van het niet-opvragen van de resterende zeventig procent (getuigen Detiège en Tack), werd door de Raad van Bestuur d.d. 27 oktober 1986 beslist het resterende kapitaalaandeel op te vragen. Tot op heden gaf geen enkel lid van de Intercommunale hier gevolg aan.

2.3.5. De regeringscommissarissen

De Statuten van de 0 V V voorzien in twee categorieën van regeringscommissarissen (artikel 21).

A. Om de regering in de gelegenheid te stellen het racht van toezicht uit te oefenen dat haar toegekend wordt door artikel 12 van de wet van 1 maart 1922 op de vereniging van gemeenten tot nut van het algemeen, zal de Raad van Bestuur alle staten en inlichtingen verschaffen welke zij vraagt, onder meer processen-verbaal der zittingen van de Raad van Bestuur, van het College van Commissarissen en van de Algemene Vergadering.

B. De Executieve benoemt bij de Intercommunale twee regeringscommissarissen, één op voordracht van de Minister die de begroting onder zijn bevoegdheid heeft, en één op voordracht van de Minister die de Nederlandse Cultuur onder zijn bevoegdheid heeft.

De bevoegdheden van deze regeringscommissarissen zijn derzelfde als die, door de wet van 16 maart 1954, zoals gewijzigd door het KB nr 88 van 11 november 1967 en door de wet

van 28 december 1973 toegekend aan de regeringscommissarissen die tot opdracht hebben de werking te controleren van de instellingen van openbaar nut, ingedeeld bij de categorie C.

Vermits beide categorieën regeringscommissarissen hun rechtsgrond vinden in een verschillende reglementering dient wat hun bevoegdheid betreft, een duidelijk onderscheid gemaakt te worden.

2.3.5.1. Regeringscommissaris in uitvoering van artikel 12 van 1 maart 1922

De regering is gerechtigd om controle uit te oefenen op al de verrichtingen der vereniging en met het oog hierop, om alle staten en inlichtingen te vorderen welke, zowel ter plaatse als per correspondentie dienen ingewonnen. Zij kan zich verzetten tegen de tenuitvoerlegging van elke maatregel, die zij acht in strijd te zijn met de wet, de statuten en het algemeen belang. De controle op verenigingen van Gemeenten waarop de wet van 1 maart 1922 toepassing vindt, is geregeld bij KB van 24 februari 1959. Dit KB voorziet in twee regeringscommissarissen.

1) De regeringscommissaris aan te wijzen door de **Gemeenchapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden**

2) De ambtenaar die aan het hoofd staat van de dienst Regionale en lokale besturen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is van rechtswege regeringscommissaris bij de verenigingen van gemeenten, hij kan zijn bevoegdheden overdragen aan de ambtenaren die hij in zijn bestuur aanwijst.

Beide regeringscommissarissen oefenen dezelfde bevoegdheid tegelijk uit nl. de regeringscommissaris kan zich verzetten tegen de uitvoering van enige beslissing van de vereniging of van zijn organen die met de statuten, de wetten of het algemeen belang in strijd mocht zijn.

Elk verzet moet, op straffe van nietigheid, aan de voorzitter van de betrokken vereniging worden betekend binnen tien dagen van de datum waarop de commissaris kennis gekregen heeft van de beslissing, door zijn aanwezigheid op de zitting van het orgaan dat de beslissing genomen heeft, de ontvangst van het desbetreffende proces-verbaal of de kennisgeving ervan om het even welke wijze door de vereniging.

Verzet schorst de uitvoering. Het wordt opgeheven als het binnen vijftien dagen na zijn dagtekening niet door de Minister van Binnenlandse Zaken wordt bevestigd.

2.3.5.2. Vertegenwoordigers van de **Gemeenschapsministers van Cultuur en van Begroting**

Op basis van artikel 21b van de Statuten werd aan de regeringscommissarissen dezelfde bevoegdheden gegeven als aan de regeringscommissarissen bij de instellingen van openbaar nut, categorie C, bedoeld bij wet van 16 maart 1954 inzake de instellingen van openbaar nut.

1. Overeenkomstig artikel 9, par. 2 van de wet van 16 maart 1954 woont de regeringscommissaris met raadgevende stem de vergaderingen bij van de beheers- en **controleorganen**. Daarenboven kan hij volgens artikel 9 par. 3 binnen een termijn van 4 vrije dagen beroep instellen tegen elke beslissing die hij met de wet, de statuten of het algemeen belang strijdig acht.

Dit beroep is opschortend.

De termijn gaat in de dag van de vergadering waarop de beslissing werd genomen voor zover de regeringscommissaris daarop regelmatig uitgenodigd werd, en, in het tegenovergestelde geval, de dag waarop hij er kennis heeft van gekregen.

2. Voor de commissarissen staat een beroep open bij de Minister die hem heeft voorgedragen of aangewezen (artikel 10).

Heeft de Minister bij wie het beroep werd ingesteld binnen een termijn van 8 vrije dagen, de nietigverklaring niet uitgesproken, dan wordt de beslissing definitief (art. 10 par. 2 en 3). De Minister kan evenwel deze termijn met 10 dagen verlengen bij aan het beheersorgaan van het organisme betekende beslissing (art. 10, par. 4).

3. Wanneer het algemeen belang op de naleving van de wet of reglementen het eist, kan de betrokken Minister, of in voorkomend geval de daartoe gemachtigde regeringscommissaris, het beheersorgaan van de instelling verplichten om binnen de door hem gestelde termijn te beraadslagen over iedere door hem bepaalde aangelegenheid.

Heeft het beheersorgaan binnen het verstrijken van deze termijn geen beslissing genomen of stemt de betrokken Minister met de door dit orgaan genomen beslissing niet in, dan kan de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit (= Executieve) de beslissing nemen in de plaats van het beheersorgaan. Van dit besluit wordt onmiddellijk een afschrift overgemaakt aan de wetgevende kamers (artikel 23).

De dualiteit van de regeringscommissarissen heeft **voornamelijk** de volgende consequentie:

De bevoegdheid van de regeringscommissarissen aangeesteld door de Gemeenschapsminister van Cultuur en Begroting, evenwaardig als deze van de regeringscommissarissen die tot opdracht hebben de werking te controleren van de instellingen van openbaar nut, categorie C, is ruimer dan deze van de regeringscommissarissen in uitvoering van artikel 12 van de wet van 1 maart 1922.

De wet van 16 maart 1954 geeft de regeringscommissaris de bevoegdheid om als het algemeen belang de naleving van de wet of reglementen het eist de beheersorganen van de instelling te verplichten om te beraadslagen over iedere door hem bepaalde aangelegenheid. Indien deze beslissing door het beheersorgaan niet getroffen wordt of indien de Minister met de getroffen beslissing niet instemt, geeft art. 23 van deze wet de Executieve de bevoegdheid om zich in de plaats te stellen van het beheersorgaan door zelf de beslissing te nemen.

De wet van 1 maart 1922 daarentegen voorziet niet in deze mogelijkheid: bij verzet van de regeringscommissaris kan de Minister dit verzet eventueel bevestigen waardoor de beslissing vernietigd wordt.

Indien dit beheersorgaan niettegenstaande de vernietiging de betrokken beslissing toch uitvoert, is hiertegen geen enkele sanctie voorzien: De Minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft als enige mogelijkheid indien het gaat om beslissingen met een financiële impact, te weigeren de rekeningen waarin de gevolgen van deze beslissing voorkomen, goed te keuren.

2.3.5.3. Optreden van de regeringscommissarissen

2.3.5.3.1. Commissaris in uitvoering van de wet van 1 maart 1922

Niettegenstaande het feit dat deze wet bepaalt dat de ambtenaar die aan het hoofd van de dienst regionale en lokale

besturen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van rechtswege regeringscommissaris (met mogelijkheid tot delegatie) is bij de vereniging van gemeenten waarop de wet van 1 maart 1922 toepassing vindt, liet deze regeringscommissaris zich niet in met het beleid van de 0 V V. Aanleiding daartoe was het formuleren van opmerkingen door de betrokken dienst in verband met het goedkeuren van de statuten;

De steden Gent en Antwerpen werden bij koninklijk besluit van 14 september 1981 gemachtigd over te gaan tot de oprichting van de intercommunale vereniging in de vorm van een coöperatieve vennootschap in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap.

Na oprichting van de 0 V V werden de Statuten, aangenomen in de stichtingsvergadering van 28 oktober 1981, goedgekeurd. Deze goedkeuring gold voor een termijn van 6 maand ingaand op de dag van de publikatie van het besluit bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad (publikatie op 29 april 1983). De administratie merkte op dat de goedkeuring met een tijdsbepaling onwettig is, vermits een goedkeuring onvoorwaardelijk dient te zijn.

Zo bestond een juridische betwisting nopens het geldig bestaan van de 0 V V als intercommunale dan wel als feitelijke vereniging.

De toenmalige Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Galle, heeft de bevoegdheid hem toegekend door de wet van 1 maart 1922, niet aangewend. Hoewel hij van rechtswege regeringscommissaris was, werd de heer Dehing, directeur-generaal voor lokale en regionale besturen pas heel laatst (in 1984) als regeringscommissaris bij de 0 V V toegevoegd.

Zich blijkbaar onbewust van het bestaan van een regeringscommissaris van rechtswege en van zijn bevoegdheid tot het aanstellen van een commissaris deelde de heer Galle aan de onderzoekscommissie mee dat hij aanvankelijk geen regeringscommissaris toegewezen kreeg vanwege de Executieve.

Hoewel de bevoegdheid van de regeringscommissaris en van de Gemeenschapsminister ruim wordt omschreven in de wet van 1 maart 1922 (mogelijkheid tot verzet tegen de uitvoering van alle beslissingen strijdig met de statuten, de wetten of het algemeen belang) interpreteert de betrokken Gemeenschapsminister deze bevoegdheid zeer beperkt: hij acht zich uitsluitend bevoegd voor de controle van de rekeningen.

De heer Galle verklaarde daarenboven dat de controle slechts een fictie is: de rekeningen worden dikwijls met 8 jaar vertraging goedgekeurd, zodat controle op dat ogenblik zinloos wordt.

Op de vraag of de rekeningen van de 0 V V aan de goedkeuring van de Gemeenschapsminister werden onderworpen, antwoordde de heer De Meester ontkennend.

De heer Van Walle werd uiteindelijk als vertegenwoordiger van de regeringscommissaris van rechtswege aangeduid.

Nadat de regeringscommissaris van de Gemeenschapsminister van Financiën verzet had aangetekend tegen de begroting voor het speelseizoen 1984-1985 stelde de regeringscommissaris van rechtswege op 7 januari 1985 eveneens zijn veto teneinde de divergentie tussen de diverse regeringscommissarissen te vermijden.

Dit veto werd niet bevestigd door de **Gemeenschapsminister** gelet op het feit dat:

1. geen zekerheid bestaat omtrent het geldig bestaan van de intercommunale;

2. intercommunales niet wettelijk verplicht zijn een begroting op te maken.

2.3.5.3.2. Regeringscommissarissen aangewezen door de Gemeenschapsminister van Begroting en Cultuur

Veto tegen de begroting

1. Begroting 1981-1982

– RVB: ontwerpbegroting d.d. 7 juli 1981
deficit van 45.106.387 fr.
herleid tot 1. 19.904.922 fr.
2. 17.683.454 fr. en goedgekeurd door
RVB op 2 februari 1982

– veto van de regeringscommissarissen;

– veto bekrachtigd door de Voorzitter van de Executieve op 22 februari 1982;

– nieuw ontwerp: tekort van 16.437.972 fr.: goedgekeurd door RVB op 23 april 1982;

– de regeringscommissarissen, verontschuldigd op deze vergadering werden ingelicht over de 2de beslissing bij brief d.d. 30 april 1982;

– de regeringscommissarissen tekenen geen voorbehoud meer aan.

2. Begroting 1982-1983

– RVB: 6 december 1982: tekort van 66.959.405 fr. – principieel voorbehoud van de regeringscommissarissen;

– 4 februari 1983: veto van de regeringscommissarissen nadat een aangepast ontwerp werd voorgelegd aan de Algemene Vergadering;

– veto bekrachtigd door de Voorzitter van de Executieve;

– het begrotingsontwerp werd niet hermaakt.

3. Begroting 1983-1984

– RVB: 20 mei 1984: voorontwerp met deficit van 103.439.383 fr.;

– RVB 28 mei 1984: deficit van 46.030.976 fr.;

– de algemeen directeur bracht de heer Nicolai op 28 mei 1984 telefonisch op de hoogte van deze beslissing;

– veto van de heer Nicolai op 4 juni 1984 bevestigd door de Voorzitter van de Executieve op 7 juni 1984.

4. Begroting 1984-1985

– RVB: 17 december 1984: goedkeuring van begrotingsontwerp met deficit van 119.687.934 fr.;

- veto van de regeringscommissaris op 19 december 1984 (M.N.), bekrachtigd door de Voorzitter van de Executieve op 27 december 1984;

- - brief van Gemeenschapsminister **Poma** d.d. 21 december 1984: een aangepaste begroting dient ingediend vóór 31 januari 1985;

- veto van de regeringscommissaris van rechtswege (eenmalig optreden) op 7 januari 1985 (kreeg pas kennis van de beslissing van de RVB op 28 december 1984);

- dit veto werd bekrachtigd door de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden: deze brief is echter niet gedateerd en werd niet verzonden met als praktisch gevolg opheffing veto.

5. Begroting 1985-1986

- RVB: ontwerp goedgekeurd op 26 juni 1985: deficit 132.022.909 fr. Bezwaar van de heer Nicolaï;

- RVB 2 september 1985: begrotingswijziging: post 612.020: 18.040.000 fr. in plaats van 16.000.000 fr.

- veto d.d. 28 juni 1985 (Nicolaï), bekrachtigd d.d. 1 juli 1985 door Voorzitter van de Executieve.

6. Begroting 1986-1987

- negatief saldo: 86.174.081 fr

- RVB: begroting goedgekeurd d.d. 25 juni 1986

- brief Gemeenschapsminister Dewael: 24 april 1986 (VE 86/3004/Doc. 2) nota aan de Executieve: 1. de 0 V V kan het speelseizoen 1986-1987 organiseren in haar huidige vorm, met een ontwerpbegroting die een tekort voorziet, op basis van art. 42, van 84.000.000 fr.

- VE.86/130.04 Med. 2

De Executieve neemt akte van bovenvermelde mededeling en bevestigt haar eerder ingenomen standpunt om elk **begrotings**voorstel, uitgaande van de 0 V V, dat niet in overeenstemming is met het in de uitgavenbegroting 1986 ingeschreven krediet van 200.000.000 fr. en dus aanleiding zou geven tot toepassing van art. 42 te verwerpen.

- veto Nicolaï in zitting uitgesproken d.d. 25 juni 1986

- Minister Waltniel d.d. 10 juli 1986 bekrachtigt dit veto (termijnverlenging betekend d.d. 2 juli 1986).

2.3.6. Beleid van de OVV

2.3.6.1. Beheersorganen van de OVV

Nadat een bijkomende werkingstoelage van 130.200.000 fr. werd toegekend, aangerekend op de bijkredieten van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het **begrotings**jaar 1984, ten gevolge van de toepassing van artikel 42 van de statuten van de OVV, formuleerde de inspectie van Financiën een aantal opmerkingen die bij brief van 21 december 1984 door de Gemeenschapsminister van Cultuur werden meegedeeld aan de algemeen directeur. Hierbij werd het standpunt ingenomen dat de bepaling van

artikel 42 enkel zou mogen toegepast worden onder de volgende voorwaarden:

- voorafgaandelijk akkoord van de Vlaamse Gemeenschap met de ingediende begroting
- respecteren van de begroting door de directie
- geen verbintenissen aangaan boven de begroting noch alvorens de begroting werd goedgekeurd.

Bij naleving van deze voorwaarden zou het eventueel aanvaarde deficit gedragen worden door de Vlaamse Gemeenschap.

Hieraan werd geenszins tegemoet gekomen door het beleid gevoerd door de beheersorganen:

a. Opmaken van de begroting

Uit het overzicht m.b.t. de begrotingen blijkt dat deze dikwijls laattijdig werden goedgekeurd door de Raad van Bestuur.

b. Veto tegen de begroting door de regeringscommissarissen

Met uitzondering van het eerste speelseizoen, waar de regeringscommissarissen geen voorbehoud meer aantekenden m.b.t. de aangepaste begroting (goedgekeurd door de RVB op 23 april 1982!) stelden de regeringscommissarissen hun veto tegen alle begrotingen. Na dit veto werd geen nieuwe begroting meer opgemaakt.

c. Onrealistische opmaak van de begroting

O.m. in verband met de post „debetintresten en bijdrageopslagen”. Uit het overzicht van de jaarrekeningen blijkt dat, terwijl de intresten en bijdrageopslagen in 1983 7.908.206 fr. bedroegen, deze in 1985 opliepen tot het bedrag van 11.773.955 fr. Niettegenstaande de zekerheid m.b.t. het feit dat deze verwijlintresten onvermijdelijk zijn gelet op het feit dat de vennoten hun verplichtingen niet nakomen, wordt in de begroting geen post debetintresten en bijdrageopslagen ingeschreven.

d. Uitvoering van de begroting

Nadat het College van Commissarissen in zijn verslag van 18 januari 1983 (voorzichtig) verzocht de begrotingsposten „in de mate van het mogelijke niet te overschrijden” werd hiermee geen rekening gehouden.

- de delegaties goedgekeurd door de Raad van Bestuur werden systematisch overschreden.

Het College van Commissarissen vestigde in zijn rapporten herhaaldelijk de aandacht op de bevoegdheidsoverschrijdingen o.m. en vooral door de directie : bv. de directie die over een delegatie beschikte tot een bedrag van 250.000 fr., gaf in 1984 goedkeuring tot betaling van de volgende facturen :

fakt. 2116: Twin Design: 1.853.085 fr.
fakt. Stadsschouwburg : 827.046 fr.
fakt. Twin Design : 2.968.157 fr.

Niet alleen het delegatiebesluit doch ook het bedrag van de bestellingen werd niet gerespecteerd b.v. in het dienstjaar 1985 ondertekende de directeur een bestelbon van 3.000.000

fr. Deze bestelbon gaf aanleiding tot het betalen van 2 facturen voor een totaal bedrag van 4.163.678 fr.

- Bestelbons bevatten dikwijls geen bedragen.
- Bestelbons worden door onbevoegden ondertekend zonder medeweten van de directie.
- Bestelbons werden opgesteld ter regularisering van facturen (post factum).

De wetgeving inzake overheidsopdrachten voor aanname van werken, leveringen en diensten, die van toepassing is op de O.V.V. als publiekrechtelijk persoon, wordt niet toegepast: overeenkomsten worden onderhands afgesloten, er wordt geen prijsofferte gehouden.

Het College merkte op dat voor een aantal weddeverhogingen en aanwervingen de delegatie niet werd gerespecteerd. Voor de periode 1985 t.e.m. juli 1986 werd aan de heren De Meester en Van Den Broeck een maandelijks ereloon uitbetaald van 15.000 fr. zonder (genotuleerde) beslissing van de Raad van Bestuur.

Op vraag van het College van Commissarissen aan de Raad van Bestuur diende een begroting per produktie te worden opgemaakt, evenals een rekening met opbrengsten uitgaven, mededeling van de variabele kosten.

Opmerking: de begroting per produktie wordt door de directie van de Raad van Bestuur voorgelegd, samen met de begroting voor het speelseizoen, dikwijls nadat een deel van de produkties voorbij is. De rekeningen vertonen exuberante overschrijdingen wat de decors betreft.

Wat de gages en cachetten betreft, hier werden geen overschrijdingen vastgesteld, wat logisch is vermits alle verbintenissen ter zake vastliggen vóór het opmaken van de begroting!

Het College van Commissarissen verzocht o.m. in zijn tussentijds verslag d.d. 3 oktober 1984 de Raad van Bestuur dringend maatregelen te nemen voor het respecteren van het delegatiebesluit. Deze maatregelen werden blijkbaar nooit getroffen.

Conclusie: budgetcontrole was onbestaande bij de beheersorganen van de O V V.

2.3.6.2. Houding van de regeringscommissarissen t.a.v. het gevoerde beleid

De regeringscommissarissen aangewezen door de Gemeenschapsminister van Cultuur en Begroting hebben een zeer beperkte interpretatie van hun opdracht: deze zou er in de eerste plaats in bestaan de beslissingen van de Raad van Bestuur en het Vast Bureau te evalueren t.a.v. de wetten, statuten en algemeen belang. Bij deze evaluatie stelden de regeringscommissarissen een tiental maal hun veto tegen de begroting en tegen andere beslissingen die een budgettaire weerslag hadden.

Uit de verklaringen afgelegd door de regeringscommissarissen bleek dat de Raad van Bestuur de veto's, al dan niet bevestigd door de Gemeenschapsminister, zonder meer naast zich neerlegde. De heer Van Der Bruggen verklaarde: „Ik moet eerlijk zeggen dat geen enkel van onze veto's het effect heeft gehad dat wij er redelijkerwijze mochten van verwachten”.

Nadat zij hun veto tegen de begrotingen hadden gesteld, dat al dan niet bekrachtigd werd, achtten de regeringscommissarissen hun opdracht ter zake beëindigd: de controle op

de uitvoering van de begroting beschouwden zij als de taak van het College van Commissarissen.

De regeringscommissarissen hebben door deze beperkte interpretatie van hun opdracht geen gebruik gemaakt van hun bevoegdheid voortvloeiend uit artikel 23 van de wet van 1954.

Nadat ze hun veto hadden gesteld, hadden de regeringscommissarissen de bevoegdheid om de Raad van Bestuur te verplichten om opnieuw te beraadslagen over de begroting. Bij weigering of indien de nieuwe beraadslaging niet voldoet, kon de Executieve zich in de plaats stellen van de Raad van Bestuur en een voor haar aanvaardbare begroting opmaken. Ook bij het aangaan van verbintenissen boven de aanvaarde begroting had de Executieve de mogelijkheid zelf de beslissingen te nemen die zich opdrongen, teneinde de belangen van de Vlaamse Gemeenschap te vrijwaren.

2.3.6.3. De Gemeenschapsministers

1. De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft eveneens een beperkte interpretatie van zijn bevoegdheid en van zijn regeringscommissaris. Niettegenstaande het feit dat het KB van 24 februari 1959 uitdrukkelijk bepaalt dat de regeringscommissaris zich kan verzetten tegen de uitvoering van elke maatregel die hij strijdig acht met de wet, de statuten en het algemeen belang met de mogelijkheid tot bevestiging van dit verzet door betrokken Gemeenschapsminister acht deze zijn bevoegdheid beperkt tot de rekeningen.

2. Zoals hierboven reeds vermeld, maakten de **Gemeenschapsministers** van Begroting en Cultuur geen gebruik van de mogelijkheid om:

- a) de Raad van Bestuur te verplichten tot beraadslagen over een door de Executieve aanvaardbare begroting en het nauwgezet volgen van de uitvoering van de begroting evt. met nieuwe veto's van de regeringscommissarissen en tegen begrotingsoverschrijdingen.
- b) bij gebrek aan het gewenste resultaat de Executieve de mogelijkheid te bieden om zelf de nodige beslissingen te treffen in de plaats van het beheersorgaan.
- c) Illustratie van een gebrek aan goed beleid van de overheid.

De regeringscommissarissen stelden hun veto tegen de voorgelegde begrotingen nadat ze werden goedgekeurd door de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur.

Naar aanleiding van de begroting 1984-1985 hebben de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur zich onthouden bij de stemming op vraag van de regeringscommissaris. Naar aanleiding hiervan verzochten de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap bij brief van 27.12.1984 aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve aanwijzingen inzake het door hen te voeren beleid. Tevergeefs.

Er bestaat blijkbaar een verkeerde interpretatie in verband met de bevoegdheid van de respectieve **Gemeenschapsministers**.

De toenmalige Gemeenschapsminister van Begroting verklaarde herhaaldelijk dat hij de veto's heeft bekrachtigd en doorgezonden naar de Gemeenschapsminister van **Binnen-**

landse Aangelegenheden, bevoegd inzake het toezicht op intercommunale verenigingen.

De bevoegdheid van de Gemeenschapsministers van Begroting en Cultuur en hun regeringscommissarissen die zijn oorsprong vindt in de wet van 1954 mag men niet ondergeschikt maken aan de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, vermits beide statutair gelijkwaardig voorzien werden.

Het personeelsstatuut

Nadat de regeringscommissarissen op 15 oktober meldden dat het ontwerp van het personeelsstatuut ter goedkeuring diende voorgelegd te worden aan de Vlaamse Executieve, stuurde de Voorzitter van de Raad van Bestuur dit ontwerpstatuut naar de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vermits de Minister binnen de wettelijke termijn niet gereageerd heeft, besliste de Raad van Bestuur het personeelsstatuut van kracht te laten worden met ingang van 1 januari 1983.

Saneringsplan

Op vraag van de Vlaamse Executieve stelde de Raad van Bestuur in 1983 een saneringsplan op en zond dit over naar alle leden van de Executieve. De enige reactie die de Raad van Bestuur hierop ontving waren de ontvangstbewijzen van 2 leden van de Executieve!

2.4. PERSONEELSSTATUUT VAN DE OPERA VOOR VLAANDEREN

2.4.1. Personeelsstatuut van de OVV - pensioenstelsel - algemeen - Toestand vóór de oprichting van de OVV - Koninklijke Opera-Gent vzw

Het administratief, artistiek en technisch personeel genoot in principe een bediendenpensioen, doch voor bepaalde personeelsleden van de afdelingen administratief en artistiek kaderpersoneel sloot de KOG een groepsverzekering af die een aanvulling had moeten zijn op het bediendenpensioen naar het rijkspensioen toe, doch in de praktijk ruimere voordelen voor het betrokken personeel impliceerde. Het afsluiten van deze groepsverzekering gaf aanleiding tot opmerkingen van het Rekenhof.

Goedkeuring van het personeelsstatuut van de OVV

1. Op de vergadering van de Raad van Bestuur d.d. 15 oktober 1982 vermeldde de heer Nicolai, afgevaardigde van de Minister van Begroting, dat het ontwerpstatuut ter goedkeuring dient te worden voorgelegd aan de Vlaamse Executieve. De heer Van Der Bruggen, afgevaardigde van de Minister van Cultuur sloot hierbij aan en voegde eraan toe dat de VE op die wijze inzicht krijgt van de toestand.

2. De Raad van Bestuur keurt in de vergadering van 6 december 1982 het personeelsstatuut definitief goed. De Voorzitter deelt mee dat het personeelsstatuut in die versie zal worden overgemaakt ter goedkeuring aan de heer Poma, Gemeenschapsminister van Cultuur.

3. Op 27 december 1982 besloot de Raad van Bestuur om

de premie van de groepsverzekering 1983 niet te betalen. Daaruit vloeide de schrapping voort van de betreffende post in de ontwerpbegroting.

Aangezien de Gemeenschapsminister van Cultuur binnen de wettelijke termijn niet gereageerd heeft op de goedkeuring van het personeelsstatuut in de vergadering van 6 december 1982, waarop de regeringscommissarissen aanwezig waren, besliste de Raad van Bestuur dit personeelsstatuut van kracht te laten worden op 1 januari 1983 en de voorbereidende maatregelen te treffen tot de benoeming van het personeel dat voor benoeming in aanmerking komt.

Pensioenregeling

Artikel 101 van het statuut

a. vastbenoemde personeelsleden:

Zij worden aangesloten bij de Omslagkas voor Gemeentelijke Pensioenen voor zover zij in de voorwaarden verkeren om gedurende 20 jaar onafgebroken bij de O.V.V. te worden tewerkgesteld alvorens op rust te worden gesteld.

Aansluiting bij de Omslagkas voor Gemeentelijke Pensioenen: overeenkomstig de wet van 25 april 1933 betreffende de pensioenregeling van het gemeentepersoneel, kunnen slechts de personeelsleden die ressorteren onder een statutair stelsel en die daarenboven vastbenoemd zijn in aanmerking komen voor aansluiting bij de Omslagkas.

Op aanvraag van het bestuur van het personeel van de regionale en lokale instellingen – directie van de omslagkas voor gemeentelijke pensioenen heeft de Raad van Bestuur conform de reglementering op 2 april 1972 beslist om „principiële” en onherroepelijk de Intercommunale O.V.V. voor haar vastbenoemd personeel aan te sluiten bij de omslagkas met ingang van 1 november 1982.

Opmerking is evenwel dat op dat ogenblik, de beslissing uitsluitend betrekking had op de heer Van Impe, Algemeen Directeur, aangezien hij de enige persoon was die op het ogenblik van de aanvraag tot aansluiting tot de omslagkas sedert 1 november 1981 vast benoemd was.

Het statuut van de directeur vloeit derhalve niet voort uit het personeelsstatuut dat op het ogenblik van de aanvraag tot aansluiting, nog in het stadium van het ontwerp was maar rechtstreeks uit de Statuten van de Intercommunale. zelf (art. 48 van de statuten OVV: de algemeen directeur wordt voor een periode van 3 jaar benoemd door de Raad van Bestuur tegen voorwaarden die het voorwerp zullen uitmaken van een overeenkomst, te sluiten tussen de algemeen directeur en de Raad van Bestuur, behoudens goedkeuring door de Algemene Vergadering. Artikel 48 werd op 15 maart 1982 als volgt gewijzigd :

Bij wijze van overgangsmaatregel wordt de eerste algemeen directeur benoemd voor een periode van maximum 5 jaar.

De andere voltijdse personeelsleden:

Zij kunnen, voor zover zij voor hun 50ste levensjaar statutaire personeelsleden van de O.V.V. zijn geworden, bij hun oppensioenstelling een aanvullende pensioentoeelage genieten:

- hetzij ten laste van de begroting van de O.V.V.
- hetzij ten laste van een daartoe afgesloten groepsverzeke-

ring.

Deze aanvullende pensioentoeelage is gelijk aan ten hoogste het verschil tussen het bedrag van het burgerlijk of weduwenpensioen aan de ene kant en het bedrag van het rust- en overlevingspensioen overeenstemmend met het aantal gepresteerde jaren bij de OVV en gelijkaardige instellingen, aan de andere kant.

Statutaire en vaste personeelsleden die vóór de leeftijd van 65 jaar gebruik wensen te maken van hun recht op pensioen genieten dezelfde regeling à rato van het aantal werkelijk gepresteerde dienstjaren.

Artikel 109: slotbepalingen

De voordelen, voorzien bij artikel 101 worden bij wijze van overgangsmaatregel ook toegekend aan die personeelsleden die ten minste sedert 1 november 1976 onafgebroken en contractueel in dienst waren van de KVO respectievelijk KOG.

Doel van het gekozen pensioenstelsel

Bij de inleiding tot het personeelsstatuut vermeldde de heer Van Impe o.m. het volgende:

„Anderzijds was de Raad van Bestuur van mening dat het in deze tijd niet meer mogelijk was als openbaar bestuur een pensioengerechtigde werknemer louter met een privé-bedienpensioen op rust te stellen. Principieel werd gekozen voor het overheidspensioen dat op verschillende wijzen kan worden verworven: hetzij via aansluiting bij de Omslagkas voor Gemeentepersoneel ingeval van vaste benoeming, hetzij door de uitkering van een complement boven op het privé-pensioen ten laste van een groepsverzekering ofwel ten laste van de begroting van de OVV, aangezien deze beschikking evenwel bedoeld is als beloning voor lange en trouwe dienst, werden remmen ingebouwd wat het minimum aantal dienstjaren betreft (art. 101).”

Bij de bespreking van de artikels is vermeld:

artikel 101: alinea 2 van artikel 101 voorziet de principiële toekenning van een pensioen tot het maximum van het overheidspensioen ten gunste van de vaste personeelsleden die niet kunnen genieten van de omslagkas.

Deze beschikking is ook bedoeld als overgangsmaatregel ten gunste van het personeel in dienst bij het in voege treden van dit statuut, bijaldien het voor zijn 50ste levensjaar in dienst was en is gebleven.

Artikel 109 sluit hierbij aan.

Toegepaste pensioenregeling

– vaste benoeming: overheidspensioen via aansluiting bij de Omslagkas voor Gemeentepersoneel

– andere personeelsleden (art. 101- 109) : „overheidspensioen door uitkering van een complement bovenop het privé-pensioen ten laste van de begroting van de OVV”.

Interpretatie van de bijpassing van het rustpensioen door de o v v

Naar aanleiding van een verkeerde interpretatie ter zake door het personeel van de OVV verzocht de heer De Mees-

ter op 6 december 1982 aan de Raad van Bestuur om de juiste formulering van zijn beslissing op te geven: „de bijpassingen betreffen enkel het rustpensioen dat als volgt wordt bepaald”:

1. Uitgaande van 75 % van de laatste brutowedde, eventueel te verminderen met de geldende verminderingen in geval van vervroegd pensioen, wordt de bijpassing à rato van $\frac{X}{40 \text{ of } 45}$ bepaald (X = dienstjaren geldend voor de bepaling van de carrière van het rustpensioen).

2. Dit bedrag dient te worden aangepast in de verhouding tussen de jaren gepresteerde dienst in functie bij de OVV of haar voorgaande beheersvormen en de dienstjaren geldend voor de bepaling van de carrière van het rustpensioen.

3. Van het bekomen resultaat wordt het rustpensioen dat de gewezen werknemer geniet, afgetrokken.

Vergelijking met het rijkspensioen

Hoewel de statuten van de OVV het aanvullend pensioen beschouwen als een aanvulling van het bediendpensioen tegenover het rijkspensioen, is de toepassing en interpretatie ervan door de Raad van Bestuur (zie hierboven) voor het betrokken personeel van de OVV voordeliger dan voor het rijkspersoneel zelf.

Wet van 21 juli 1944 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen:

art. 8: de rustpensioenen worden vereffend..., naar rato, voor elk jaar dienst, van 1/60: van de gemiddelde wedde welke de belanghebbende gedurende de laatste vijf jaren heeft genoten.

Overeenkomstig artikel 38 en 39 van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen mogen de rust- en overlevingspensioenen ten laste van de openbare schatkist de $\frac{3}{4}$ niet overschrijden van de wedde die als grondslag voor de uitkering heeft gediend.

Statuten: onder de in art. 10 1 en 109 bepaalde voorwaarden heeft het personeel recht op een rijkspensioen.

Rijkspensioen: op basis van de hierboven vermelde reglementering wordt het rijkspensioen berekend op basis van de gemiddelde wedde genoten gedurende de laatste 5 jaren.

De interpretatie gegeven door de Raad van Bestuur op 5 december 1982 over het rijkspensioen is strijdig met de bepaling van het rijkspensioen en met het personeelsstatuut van de OVV: de door de OVV bijgepaste pensioentoeslag wordt berekend op basis van 75% van de laatste activiteitswedde (= jaarwedde) in plaats van gemiddelde wedde genoten gedurende de laatste 5 jaren.

Dit door de OVV toegepaste stelsel zou afgeleid zijn uit het speciaal regime dat sommige ambtenaren genieten wat hun pensioenrechten betreft, voortvloeiend uit de specificiteit van hun werk. Het betreft in casu sommige vastbenoemde ambtenaren van de Regie der Luchtwegen nl. de verkeersleiders.

Kostprijs van het aanvullend pensioen ten laste van de begroting van de OVV

Naar aanleiding van de bespreking van het personeelsstatuut werd door de OVV een benaderde kostprijsberekening

gemaakt van het bijkomend pensioen ten laste van de begroting van de OVV voor een periode van 15 jaar met ingang van 1982 (Bijlage 18).

Hoewel het zo niet uitdrukkelijk is bepaald, wordt de indruk gewekt dat de totale kostprijs over een periode van 15 jaar slechts 14.878.168 frank zou bedragen.

Bij de samenstelling van dit bedrag werd echter slechts rekening gehouden met de uitbetaling van een aanvullend pensioen aan elk personeelslid gedurende 1 jaar na zijn op-pensioenstelling!

Indien men echter rekening houdt met de eventualiteit dat alle personeelsleden die vanaf 1982 met pensioen gingen in 1997 nog in leven zijn, bedraagt de totale bijdrage ten laste van de OVV over deze periode 135.189.223 frank.

2.4.2. Pensioenregeling van de algemeen directeur

De heer Van Impe, algemeen directeur nam als rijksambtenaar ontslag per 31 oktober 1981 en werd door de OVV op 29 oktober 1981 benoemd tot algemeen directeur, met ingang van 1 november 1981.

Vermits de heer Van Impe met ingang van 1 maart 1986 met pensioen ging, werd op 1 januari 1986 zijn **pensioenprobleem** toegelicht in de vergadering van de Raad van Bestuur.

- De algemeen directeur nam als rijksambtenaar ontslag per 31 oktober 1981, doch kreeg bij zijn aanstelling als Algemeen directeur van de OVV vanwege de toenmalige Minister van Cultuur, de nodige garanties wat betreft de realisatie van zijn ambtelijke loopbaan met het oog op zijn pensioen.

- Het benoemingsbesluit van 29 oktober 1981 voorziet in artikel 6: „De intercommunale maatschappij verbindt er zich toe de heer F.A. Van Impe aan te sluiten bij de Omslagkas voor Gemeentelijke pensioenen.. . teneinde hem de omrekening voor zijn pensioenregeling te waarborgen van de diensten die hij in vast verband als rijksambtenaar heeft gepresteerd”.

- Bij brief d.d. 23 november 1982, namens de Staatssecretaris voor pensioenen werd de heer Van Impe meegedeeld dat zijn diensten gepresteerd bij het Ministerie van Nederlandse Cultuur overeenkomstig de toepassing van de bepalingen van de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen, in aanmerking kunnen worden gebracht voor de toekenning, berekening en verdeling van een enig rustpensioen.

- De Staatssecretaris voor pensioenen deelde per 3 december 1985 aan de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, mee dat de heer Van Impe geen aanspraak kan maken op het genot van een rustpensioen ten laste van de Omslagkas voor Gemeentelijke pensioenen uit hoofde van de door hem als directeur van de Opera voor Vlaanderen gepresteerde diensten aangezien zijn benoeming tot directeur niet kan beschouwd worden als een benoeming in vast verband doch als een benoeming voor een beperkte duur van 5 jaar.

Op basis hiervan meldt de Staatssecretaris dat de heer Van Impe voor zijn loopbaan als rijksambtenaar **vóór zijn** benoeming tot directeur van de OVV steeds het recht op een pensioen in de overheidssector gewaarborgd blijft; voor zijn

diensten gepresteerd gedurende de periode van 29 oktober 1981 tot zijn oppensioenstelling zal de heer Van Impe rechten kunnen doen gelden op een rustpensioen ten laste van de Rijksdienst voor werknemerspensioenen.

Beslissing van de Raad van Bestuur d.d. 3 februari 1986

In toepassing van artikel 47a van het personeelsstatuut (afwijking van de voorwaarde van maximumleeftijd op het ogenblik van de vaste benoeming) beslist de Raad:

1. om de heer Van Impe vast te benoemen in het kader van de voorziene en vacante betrekking van Technisch Directeur m.i.v. 1 november 1981

2. hem een hogere functie van algemeen directeur toe te kennen vanaf dezelfde datum

3. hem een rust- en overlevingspensioen te waarborgen ten laste van het Rijk van een volledige loopbaan.

De heer Van Der Bruggen, Regeringscommissaris namens de Gemeenschapsminister van Cultuur, deelde per aangetekende brief d.d. 27 februari 1986 aan de heer Tack, Voorzitter van de Raad van Bestuur mee dat hij, na kennis te hebben genomen van het verslag van 3 februari dat hem op dat ogenblik nog niet werd toegestuurd, gehouden is zijn veto te stellen tegen het hierboven vermelde punt nr. 3 houdende de pensioenregeling van de heer Van Impe met als reden dat dit punt niet hetzelfde dringende karakter heeft als de benoemingsbeslissing en het voorgestelde alternatief van een nieuwe negociatie met de omslagkas nog niet is uitgeput.

Nadat de heer Nicolaï, regeringscommissaris namens de Gemeenschapsminister van Begroting, in het bezit kwam van de notulen van de vergadering van de Raad van Bestuur d.d. 3 februari 1986, op 24 februari 1986, stelde hij eveneens zijn veto tegen het hierboven vermelde punt 3.

Reden: de te verwachten meeruitgave voor de OVV en de onvoldoende aandacht die werd besteed aan de alternatieve oplossing zoals geformuleerd door de heer Van Der Bruggen. In afwachting dat de Omslagkas is gecontacteerd, is de dringendheid waarvan de getroffen beslissing getuigt, niet verantwoord.

Na ruggespraak met de Gemeenschapsminister van Cultuur, bevestigde de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, het veto van de heer Nicolaï.

In de vergadering van de Raad van Bestuur van 3 maart 1986 lichtten de regeringscommissarissen hun verzet toe. „Indien de discussie met de Omslagkas niet tot een goed eind komt, dient de instemming van de Minister van Begroting voor het vooropgestelde complement ten laste van de OVV bekend te zijn. De Minister moet weten hoeveel deze meeruitgave jaarlijks inhoudt.

De heer Van Impe ging met pensioen op 1 maart 1986: op 14 maart 1986 beslist de Raad van Bestuur aan de heer Van Impe voor de regie van Faust een bedrag van 180.000 frank toe te kennen, te verdelen over de maanden januari en februari 1986 als bijkomende wedde.

Volgens de verklaringen van de heer de Meester, Zakelijk directeur, en de heer Tack, Ondervoorzitter van de Raad van Bestuur, op 5 november 1986 werd aan de heer Van Impe sedert 1 maart 1986 een maandelijks bedrag toegekend van

62.000 fr. „in afwachting van de definitieve afhandeling van zijn dossier inzake een aanvullend pensioen”. Dat werd meegedeeld door de heer De Meester aan de heer Van Impe bij brief van 13 augustus 1986.

Of deze beslissing door de Raad van Bestuur werd getroffen, wordt nergens bewezen: de notulen vermelden niets over deze beslissing.

Vermits geen enkele rechtsgrond tot toekenning van dit „terugvorderbaar voorschot” bekend is, moet worden besloten dat de verantwoordelijkheid ervan berust bij de huidige Zakelijk directeur, die maandelijks overging tot de uitbetaling van het voorschot.

De heer De Meester bracht de heer Van Impe bij brief d.d. 13 augustus (!) 1986 op de hoogte van de beslissing om hem in afwachting van de definitieve afhandeling van zijn dossier inzake een aanvullend pensioen, een forfaitair voorschot van 62.000 fr. per maand toe te kennen en dit vanaf 1 maart 1986. (bijlage 19).

De heer Van Impe ondertekende deze brief voor akkoord en gaf hierbij toelating tot recuperatie van de teveel ontvangen bedragen indien mocht blijken dat dat aanvullend pensioen minder bedraagt dan 62.000 fr. per maand.

Nadat de medewerkers van de onderzoekscommissie de aandacht van de heer De Meester vestigden op zijn persoonlijke verantwoordelijkheid in verband met het toekennen van maandelijks voorschotten, gelet op de niet genotuleerde en derhalve niet tegen derden tegenstelbare beslissing van de Raad van Bestuur deden zich de volgende feiten voor:

1. De heer De Meester vestigt bij brief van 22 oktober 1986 de aandacht van de Voorzitter van de Raad van Bestuur op de pensioenregeling van de heer Van Impe: hierbij drukte de heer De Meester zijn bezorgdheid uit over de correctheid van het feit dat sedert maart 1986 een maandelijks bedrag van 62.000 fr. aan de heer Van Impe wordt uitgekeerd gelet op het veto van de regeringscommissarissen, bevestigd door de bevoegde Gemeenschapsministers. (bijlage 20).

2. De notulen van de Raad van Bestuur d.d. 18 november 1986 bevatten de volgende bespreking van het pensioendossier van de heer Van Impe. (bijlage 21).

„Na de bespreking van het dossier en verwijzend naar zijn vergadering van 3 februari 1986 bevestigt de Raad de volgende niet-genotuleerde elementen:

1) De beslissingen onder punt 3 van de Raad van Bestuur d.d. 3 februari 1986 worden genomen bij stemming van de Raad van beheer met 9 ja-stemmen en verhoogd met 3 volmachten en één onthouding.

2) De Raad heeft beslist vanaf 1 maart 1986 de heer Van Impe maandelijks een voorschot te betalen op zijn pensioen in functie van zijn wedde als Algemeen directeur. Daarbij wordt de opmerking gemaakt dat bij de beslissing van 3 februari de formulering: „hem een rust- en overlevingspensioen te waarborgen ten lasten van het Rijk voor een volledige loopbaan.” onprecies

is en dat bedoeld werd:

„de Raad beslist de heer Van Impe een rust- en overlevingspensioen te waarborgen (per 1 maart 1986 voor een volledige loopbaan en wedde op basis van de reglementering die geldt voor het Rijkspersoneel).

Na bespreking tenslotte beslist de Raad van Bestuur geen verdere voorschotten meer uit te betalen aan de heer Van Impe. Deze beslissing waarbij de Voorzitter van de Raad van Bestuur verwijst naar het feit de regeringscommissarissen verzet hebben aangetekend en dat de bevoegde Ministers dit verzet hebben bevestigd, werd aan de heer Van Impe schriftelijk meegedeeld. (bijlage 22).

De Raad besliste eveneens de betaalde voorschotten terug te vorderen maar de termijn en modaliteiten ervan later te bepalen.

Laatste evolutie: vermits het toekennen van voorschotten door de O.V.V. werd stopgezet en het pensioendossier bij de Omslagkas nog in behandeling is, heeft de heer Van Impe een aanvraag tot het bekomen van voorschotten ingediend bij de sociale dienst van de O.V.V., die op dit ogenblik nog geen beslissing ter zake heeft getroffen.

Houding van de regeringscommissarissen in verband met de pensioenregeling van de heer Van Impe

De heer Nicolai, regeringscommissaris aangesteld door de Gemeenschapsminister van Begroting was niet aanwezig op de vergadering van de Raad van Bestuur d.d. 3 februari 1986, doch heeft na contact met de heer Van Der Bruggen, regeringscommissaris aangesteld door de Gemeenschapsminister van Cultuur, zijn veto uitgesproken op budgettaire basis.

Tijdens de ochtendvergadering van de onderzoekscommissie d.d. 6 november 1986 verklaarde de heer Nicolai dat het uitkeren van voorschotten niet mag gebeuren zolang het onderzoek niet is beëindigd en zolang er geen nieuwe beslissing van de Raad van Bestuur is, vermits de vorige beslissing ter zake geschorst werd.

De heer Nicolai verklaarde dat de heer De Meester hem mondeling heeft verzekerd dat geen voorschotten worden toegekend aan de heer Van Impe!

Ten slotte verklaarde de heer Nicolai dat de heer Van Impe geen bedragen ontvangt die als bijkomende kosten ten laste van de O.V.V. worden, ook niet bij wijze van terugvorderbaar voorschot. Hij formuleerde echter daarbij het volgende voorbehoud „ik zeg alleen wat men mij gezegd heeft”.

De heer Van Der Bruggen verduidelijkte zijn standpunt in de vergadering van 6 november 1986 aan de onderzoekscommissie nogmaals; op de vraag of hij van oordeel was dat de voorschotten, uitbetaald aan de heer Van Impe al dan niet strijdig zijn met zijn veto tegen de betreffende pensioenregeling, verklaarde de heer Van Der Bruggen dat de voorschotten strijdig zijn met zijn veto, indien de inspanningen van de officiële pensioeninstantie om tot een akkoord te komen, niet werden uitgeput. Hij heeft derhalve aan de Voorzitter en de directeur zelf gevraagd hem schriftelijke bewijzen voor te leggen dat met de Omslagkas tot het uiterste werd genegocieerd om tot een akkoord te komen.

2.5. OPERA VOOR VLAANDEREN – KONINKLIJKE OPERA GENT VZW IN VEREFFENING (zie ook bijlage 23)

2.5.1. Voorgeschiedenis

a) KB van 17 december 1951

De toekenning van toelagen aan erkende operatheaters werd gereguleerd bij koninklijk besluit van 17 december 1951 (zoals gewijzigd bij KB van 14 september 1970 en KB van 3 augustus 1973).

Vanaf het seizoen 1970-1971 werd de bijdrage van de Staat beperkt tot maximum 50% van het deficit, zijnde het totaal van de artistieke uitgaven voor werking, bezoldiging van het gezelschap, verminderd met de eigen inkomsten.

b) op basis van deze reglementering werden de Koninklijke Vlaamse Opera (met de stad Antwerpen als beherende macht) en de Koninklijke Opera te Gent (aanvankelijk concessie, sedert 10 juli 1973 vereniging zonder winstoogmerk) erkend en tot het genot van staatstoelagen toegelaten.

c) naar aanleiding van de oprichting van de intercommunale vennootschap „Opera voor Vlaanderen” op 28 oktober 1981 staakten de twee bovenvermelde instellingen hun activiteiten en diende te worden overgegaan tot hun vereffening.

Op te merken valt dat de statuten van de O V V niets vermelden inzake eventuele overname van bepaalde rechten of verplichtingen van de twee bovenvermelde instellingen.

2.5.2. Vereffening van de VZW Koninklijke Opera te Gent

2.5.2.1. Toekenning van een nominatief toelage als aandeel van de Vlaamse Gemeenschap in de vereffening van de VZW Koninklijke Opera te Gent

Bij de beraadslaging van de Vlaamse Executieve d.d. 20 november 1985 (VE-K56) werd onder sectie 47 artikel 43.24.02 van de begroting 1985 van de Vlaamse Gemeenschap een krediet van 16.400.000 fr. ingeschreven als aandeel van de gemeenschap in de vereffening van de VZW K O G.

In uitvoering van bovenvermelde beraadslaging kende de Gemeenschapsminister van Cultuur op 31 december 1985 een toelage toe van 16.383.010 frank als aandeel van de Vlaamse Gemeenschap aan de bovenvermelde VZW in vereffening.

Artikel 2 van dit toekenningsbesluit vermeldt dat de toelage verantwoord is door de ingediende documenten met betrekking tot de vereffening.

2.5.2.2. Verantwoording van de toelage

2.5.2.2.1. Notulen van de algemene vergadering van de VZW in vereffening

De notulen van de algemene vergadering van de VZW K.O.G. in vereffening d.d. 23 oktober 1985 vermelden de volgende punten:

- goedkeuring met eenparigheid van stemmen van de jaarrekeningen per 31 december 1980, 1981, 1982, 1983, 1984 en de toestand per 30 juni 1984;
- ontlasting van de leden van de Raad van Bestuur voor hun beheer tot de datum van invereffeningstelling;
- toewijzing van de bestemming van de goederen van het

patrimonium overeenkomstig artikel 25 van de wet van 27 juni 1981 en artikel 31 van de statuten;

- verslag betreffende de vereffening;
- vergoeding van de vereffenaar.

Hoewel dit punt blijkbaar niet op de agenda vermeld werd, besliste de algemene vergadering tot de toekenning van een vergoeding aan de vereffenaar, de heer E. De Meester, hoofdverantwoordelijke voor de administratie en boekhouding aanvankelijk in de VWZ KOG, later in de OVV.

Een bedrag van 200.000 frank werd toegekend

- 150.000 frank vergoeding;
- 50.000 frank terugbetaling gemaakte kosten

Naast deze bedragen werd op 23 april 1986 een bijkomend bedrag van 50.000 fr. terugbetaling van gemaakte kosten gestort op de rekening van de „vereffenaar”, na mondeling akkoord van de voorzitter.

2.5.2.2.2. Vereffeningsverslag

Uit het boekhoudkundig resultaat d.d. 30 juni 1985 blijkt dat het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap bestaat uit 50% van het deficit van de jaren 1981-1984 en het 1ste semester 1985.

Volgens de heer De Meester werden alle jaarrekeningen doorgezonden naar de betrokken administratie van de Vlaamse Gemeenschap cf. statuten van de VZW KOG. Overeenkomstig artikel 8 van de statuten van de VZW KOG is het aandeel van de Staat beperkt tot maximum 50% van het deficit.

Uit de jaarrekeningen moet derhalve blijken dat het aandeel van de Staat per maatschappelijk jaar 50% van het deficit niet overschrijdt.

Aandeel Vlaamse Gemeenschap:

saldo deficit 1981	:	10.762.847, fr.
deficit 1982	:	3.281.770, fr.
deficit 1983	:	1.154.591, fr.
deficit 1984	:	981.251, fr.
deficit 1ste semester 1985	:	202.551,- fr.

Totaal : 16.383.010,- fr.

Het aandeel van de Stad Gent en de provincie Oost-Vlaanderen samen is gelijk aan dat van de Vlaamse Gemeenschap.

Nota: De nominatim toelage van de Vlaamse Gemeenschap ten bedrage van 16.383.010,- fr., dient eerder te worden gezien als bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in de vereffening van de VZW impliciet goedgekeurd door de Vlaamse Raad door inschrijving van een nominatim toelage en niet als uitvoering van art. 8 van de statuten van de VZW, overeenkomstig de reglementering van het KB van 17 december 1951.

Vermits de stad en de provincie reeds een gedeelte van hun aandeel in het deficit zouden betaald hebben, bedraagt het totaal van de resterende schulden van de vzw per 30.6.1985 28.755.287,- fr. en dit is als volgt samengesteld (bijlage 20).

financiële schuld-kredietinstelling:	9.239.117,- fr.
belastingen	: 3.380.049,- fr.
bezoldigingen en sociale lasten	: 15.217.862,- fr.

overige schulden	918.259,-fr.
	28.755.287,- fr.

Uit het vereffeningverslag van de VZW KOG verdienen twee punten een bijzondere aandacht.

1) de passivapost bezoldigingen en sociale lasten voorziet een schuld met betrekking tot de uitbetaling van het verlofgeld personeel dat per 1.8.81 werd overgenomen door de OVV door de periode van 1.1.1981 tot en met 31.7.1981 voor een bedrag van 10.229.832,- fr.

2) toewijzing van de bestemming van de goederen en het patrimonium.

De heer De Meester, vereffenaar, deelde mee dat hij bij brief d.d. 14 oktober 1985 een schrijven heeft gericht aan de voorzitter van de Raad van Bestuur van de OVV (die onder de bedoelingen valt van art. 31 van de statuten van de VZW KOG) voor de overdracht van bepaalde goederen op basis van de inventaris. De heer De Meester stelde voor over te gaan tot de verkoop van de goederen voor een bedrag van 965.000 fr. exclusief BTW en daarenboven een huurgeld voor het gebruik van deze goederen te betalen voor de periode van 1 augustus 1981 tot de datum van aankoop t.b.v. 96.560,- fr. per jaar. De totale kostprijs bedraagt aldus 965.609,- fr. + 426.473,- fr. = 1.392.082,- fr.

2.5.3. Vereffening van de Koninklijke Vlaamse Opera Antwerpen

In tegenstelling tot de VZW KOG werd voor vereffening van de KVO, beheerd door de stad Antwerpen, geen bijkomende toelage verleend als aandeel van de Vlaamse Gemeenschap in het deficit van deze instelling.

Daarentegen werd, zoals hierboven vermeld i.v.m. de VZW KOG, het personeel tewerkgesteld in de KVO overgenomen door de nieuwe rechtspersoon wat eveneens gevolgen zal hebben in de boekhouding van de OVV.

2.5.4. Relatie tussen de boekhoudingen OVV, KOG en KVO

a. provisie verlofgeld (jaarrekening van de O.V.V. d.d. 31 december 1982)

Bij het bepalen van de provisie verlofgeld 1981 werd eveneens rekening gehouden met de provisie van het verlofgeld van het personeel overgenomen van de KOG en KVO: Het verlofgeld m.b.t. de periode van 1 januari 1981 tot en met 31 juli 1981 valt immers ten laste van de vorige werkgevers en dient derhalve teruggevorderd te worden.

Deze vorderingen werden als volgt geboekt:

te recupereren verlofgeld KOG: 10.229.832,- fr.
KVO: 10.840.237,- fr.

21.070.069,- fr.

Nadat tijdens de zitting van 27 juni 1984 van de algemene vergadering OVV een lid de aandacht van de vergadering vestigde op het feit dat noch de KOG noch de KVO activa bezitten en de opportuniteit in vraag stelde inzake de effectieve recupereerbaarheid van de opgenomen bedragen deelde de Voorzitter op 13 juli 1984 aan de algemene vergadering mee

dat de VZW KOG en de KVO bij aangetekend schrijven verzocht worden hun provisie vakantiegeld 1980-1981 te storten aan de OVV.

b. Vraag tot schuldvergelijking vanwege de stad Antwerpen. De stad Antwerpen vraagt dan de directie van de O.V.V. bij brief van 31 januari 1985 de eis tot terugbetaling van de aanleg provisie vakantiegeld ten bedrage van 10.840.237,- fr. te laten vallen. Als tegenprestatie wil de stad afstand doen van de volgende bedragen:

- 12.815.615,- fr. voor de ter beschikkingstelling van technisch personeel (periode 1 augustus - 31 december 1981)

- 672.018,- fr. indexering huur gebouw

- 769.59 1,- fr. onderhoudskosten

c. Bij bespreking van het voorstel van de stad Antwerpen door de Raad van Bestuur OVV op 25 april 1985 vraagt de heer De Meester „dezelfde toegeving te willen doen voor de KOG”.

d. Op 25 oktober 1985 wordt in het Vast Bureau (dat zijn statutaire basis heeft in artikel 10 van de statuten) het voorstel van de heer De Meester, vereffenaar KOG, besproken tot overname van bepaalde goederen.

De overnameprijs werd door de vereffenaar van de VZW K.O.G. als volgt samengesteld:

Het bedrag van 3.218.696 fr. is de totale waarde van de betrokken goederen op basis van de aankoopfacturen. Vermits de KOG zijn goederen niet activeerde als VZW (!) en dat in de betrokken inventaris goederen waren opgenomen die reeds in bezit waren sedert de stichting van de VZW werd de globale overdrachtsom bepaald op 30% van de aankoopwaarde nl. 965.609 fr. Daarenboven ging de vereffenaar ervan uit dat de OVV de betrokken goederen, welke zij gebruikte sedert haar oprichting, diende te huren van de VZW KOG. Daarvoor werd een huurprijs gevraagd gelijk aan 10 % van de overdrachtwaarde per jaar nl. 96.560,- fr.

Vermits het Vast Bureau (dat zijn beslissingen met eenparigheid van stemmen moet nemen) geen unaniem standpunt kan innemen, werd het voorstel aanvankelijk verdaagd en op 23 december 1985 verwezen naar de Raad van Bestuur.

De Raad van Bestuur keurde uiteindelijk in zijn vergadering van 13 januari 1986 het volgende voorstel goed.

- KOG : Naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van de heer De Meester inzake de overname van de goederen keurt de Raad van Bestuur de uitvoering van een overdracht zonder afkoopsom of huur goed tegen kwijtschelding van de verschuldigde provisie vakantiegeld 1981.

- KVO: Het voorstel van de stad Antwerpen tot kwijtschelding van de provisie vakantiegeld tegen kwijtschelding van de personeelskosten voor de ter beschikking gestelde technici - periode 1.8.1981 - 31.12.1981.

Deze verrichtingen werden als volgt boekhoudkundig geboekt:

- andere uitzonderlijke kosten
kwijtschelding te regelen verlofgeld KOG:
10.229.832,- fr.

kwijtschelding te regelen verlofgeld KVO:

10.840.237,- fr.

(-) 21.070.069,- fr.

– andere uitzonderlijke opbrengsten

compensatie niet te regelen verlofgeld

14.207.697,- fr.

Deze uitzonderlijke opbrengst is als volgt samengesteld:

12.815.615,- fr. (loonlast + patrimoniale lasten technisch personeel Antwerpen)

1.392.082,- fr. (aankoop goederen K 0 G : 965.609,- fr.
huur goederen K 0 G : 426.473,- fr.

2.5.5. Resultaat van de „schuldvergelijking” in de boekhouding van de 0 V V

Hoewel de compensaties tussen de 0 V V enerzijds en de K V 0 en K 0 G anderzijds beschouwd worden als schuldvergelijking is het resultaat voor de twee instellingen financieel tegengesteld.

K V 0 : de compensatie van de kwijtschelding verlofgeld door de 0 V V enerzijds en de kwijtschelding van de lonen van het technisch personeel door de stad Antwerpen anderzijds kan wel degelijk beschouwd worden als schuldvergelijking.

12.815.615,- fr.

- 10.840.237,- fr.

1.975.378,- fr.: uitzonderlijke opbrengst 0 V V

K 0 G : De compensatie van de kwijtschelding verlofgeld door de 0 V V enerzijds en de kwijtschelding van de overname en huurprijs van bepaalde goederen door de K 0 G echter geeft een tegengesteld resultaat, nl.:

10.229.832,- fr.

- 1.392.082,- fr.

8.837.750,- fr.: uitzonderlijke kost 0 V V

Vragen

1) De balans vermeldt de boekhoudkundige resultaten van beide operaties niet afzonderlijk als uitzonderlijke opbrengst of kost. Als compensatie verlofgeld wordt een globaal bedrag van 14.207.697,- fr. vermeld.

De notulen van de Raad van Bestuur beschrijven beide operaties als evenwaardig. Er kan niet met zekerheid aangetoond worden dat de leden van de Raad van Bestuur voldoende voorgelicht waren.

Geen enkel lid van de Raad van Bestuur noch van het college van commissarissen, noch de regeringscommissarissen maakten bezwaar tegen deze beslissingen.

2.5.6. Veelvuldige subsidiëring van dezelfde uitgave

Uit het voorgaande kunnen we concluderen dat dezelfde uitgaven meermaals gesubsidiëerd worden.

1) provisie verlofgeld KOG: vermits de schulden van de

VZW KOG volledig gedekt werden door toelagen van de drie partijen, werd deze provisie volledig betoelaagd.

2) Door de kwijtschelding aan de KOG van het verlofgeld verhoogt het passief van de OVV; vermits het deficit op basis van artikel 42,3 van de statuten gedekt wordt door de Vlaamse Gemeenschap, impliceert dit nogmaals een betoelaging van dezelfde uitgave.

3) De kwijtschelding van het verlofgeld door de OVV ten voordele van de VZW KOG in vereffening betekent voor laatstgenoemde een uitzonderlijke opbrengst boven het reeds volledig door toelagen gedekte deficit.

2.5.7. Bemerkingen op de gevolgde procedure

2.5.7.1. Vereffening KOG – 30 juni 1985 (bijlage 24)

Naar aanleiding van de opmerkingen geformuleerd door de Inspecteur-generaal van Financiën antwoordt de heer De Meester, vereffenaar bij brief van 4 december 1985 dat alle passivaposten nog te betalen stonden op 30 juni 1985. Als vereffenaar heeft hij evenwel de nodige maatregelen getroffen om op basis van een schrijven van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve over de nodige liquiditeiten te beschikken om op 29 november 1985 de passiva t.o.v. R.S.Z. en het ministerie van Financiën te kunnen betalen.

De heer De Meester verklaarde:

„De situatie per 30 juni 1985 is als definitief te beschouwen wat de vereffening zelf betreft, maar de tijd die verloopt tussen die datum en de datum waarop de drie openbare besturen hun bijdragen aan mij vereffenen zal bepalend zijn voor het oplopen van verwijlntresten aan prefinanciering, de RSZ en het Ministerie van Financiën.”

Niettegenstaande het feit dat de heer De Meester de situatie per 30 juni 1985 als definitief beschouwt vermeldt hij in zijn brief dd. 4 december 1985 niets over:

- zijn aanvraag dd. 14 oktober 1985 aan de voorzitter van de Raad van Bestuur OVV inzake de overname van bepaalde goederen.

- zijn voorstel aan de Raad van Bestuur OVV op 25 april 1985 om over te gaan tot een schuldvergelijking met de KOG in verband met de provisie verlofgeld enerzijds en de overname van de goederen, anderzijds.

2.5.7.2. Rekening van de VZW KOG per 31 december 1985 (bijlage 25)

De NV Fiduciaire voor accountancy, fiscaliteit en rechtszaken maakte in de maand mei 1986 de jaarrekening van de vzw KOG per 31 december 1985.

Hoewel de schuldvergelijking m.b.t. de provisie vakantiegeld – overname goederen in de rekeningen van de OVV en de KOG per 31 december 1985 werden geboekt verleende de Raad van Bestuur van de OVV slechts op 13 januari 1986 haar toestemming tot de schuldvergelijking.

De vertegenwoordiger van de Fiduciaire verantwoordde deze boekhoudkundige verwerking van een overeenkomst dd. 13 januari 1986 in de jaarrekening per 31 december 1985 op basis van artikel 19 van het KB van 8 oktober 1976:

„er moet rekening gehouden worden met alle voorzienbare risico's en mogelijke verliezen en ontwaardingen, ontstaan tijdens het boekjaar waarop de jaarrekening betrekking heeft of tijdens voorgaande boekjaren, zelfs indien deze risico's,

verliezen of ontwaardingen slechts gekend zijn tussen de balansdatum en het ogenblik waarop de jaarrekening door het beheersorgaan van de onderneming wordt opgesteld.”

De interpretatie door de NV Fiduciaire is wel degelijk boekhoudkundig aanvaardbaar, doch niet de volledige inconsequente interpretatie daarvan.

Bij controle van de jaarrekening per 31 december 1985 werd het volgende opgemerkt:

– toelage van de Vlaamse Gemeenschap:

De Vlaamse Executieve besliste bij beraadslaging dd. 20 november 1985 tot toekenning van haar aandeel in de vereffening en de heer De Meester werd hiervan onmiddellijk op de hoogte gebracht door de Voorzitter van de Executieve. Hiervan wordt geen melding gemaakt in de jaarrekening 1985 noch in een toelichting. De toelage van de Vlaamse Gemeenschap blijft geboekt als „overige vordering”.

– Rijksdienst voor Sociale zekerheid:

In zijn brief van 2 april 1982 meldt de heer De Meester aan de OVV dat de KOG werd gedagvaard op 17 februari 1982 tot betaling van de ingehouden werkgeversbijdragen en patronale bijdragen RSZ ten bedrage van 4.052.658 fr. Vermits de KOG niet over de nodige fondsen beschikte heeft de heer De Meester op verzoek van de Voorzitter a.i. van de Raad van Bestuur van de KOG aan de OVV gevraagd om tot betaling over te gaan bij wijze van voorschot aan de KOG in afwachting van de vereffening.

De OVV heeft dit geweigerd.

Op 21 juni 1982 werd de KOG door de handelsrechtbank veroordeeld tot het betalen van de som van 4.052.658 fr. meer de verwijlrenten aan 10 % per jaar vanaf 29 januari 1982 tot de dag der betaling van de nog verschuldigde bedragen.

Op 9 november 1985 ging de heer De Meester over tot de vereffening van zijn schuld ten bedrage van 4.798.393 fr.

De heer De Meester vroeg bij brief van 6 januari 1986 aan de RSZ de bijdrage opslagen en verwijlrenten kwijt te schelden vermits de laattijdige betaling van de schuld aan de RSZ te wijten was o.m. aan de laattijdige betaling door de Vlaamse Gemeenschap van haar gedeelte tot dekking van het deficit. (toepassing van artikel 55 § 3 lid 2 van het KB van 28 november 1969). De RSZ deelde bij brief van 8 april 1986 mee vrijstelling te verlenen van de bijdrageopslagen: een bedrag van 4.073.783 fr. wordt terugbetaald + 230.992 fr. nog verschuldigde aanvullende intresten. Hiervan vindt men evenmin een spoor in de jaarrekening noch in de toelichting.

Op 6 maart 1986 werd door het Ministerie van Financiën een bedrag van 160.180 fr. terugbetaald nl. nalatigheidsintresten, die ten onrechte werden aangerekend in verband met de stortingen van bedrijfsvoorheffing, niet geboekt.

– Toelage provincie Oost-Vlaanderen

Nadat de provincie door de vereffenaar van de KOG vzw werd aangemaand tot het betalen van haar aandeel in het deficit, vestigde de provinciegouverneur echter bij brief van 16 januari 1986 de aandacht van de vereffenaar op de statutenwijziging van 5 juli 1979 . . . „de bijdrage van de provincie is gelijk aan de jaarlijkse toelage van de provincie Oost-Vlaanderen, vastgesteld door de provinciale raad van de provincie Oost-Vlaanderen.”

Vermits de toelage ten voordele van de KOG door de provincieraad voor het laatst vastgesteld werd voor het jaar 1981 was de bestendige deputatie van oordeel dat de provincie geen aandeel in het deficit diende te betalen (cf. art. 8 van de statuten van de vzw).

Vermits de bijdrage van de Stad Gent vastgesteld werd op maximum 50% van het deficit, verminderd met het bedrag waarvoor de provincie Oost-Vlaanderen instaat, wordt de bijdrage van de Stad Gent automatisch aangepast. Van deze verschuiving in de post overige debiteuren is niets terug te vinden wat minder relevant is gelet op het feit dat deze verschuiving zonder invloed is op het resultaat van de vzw.

Houding van de NV Fiduciaire (bijlage 25)

In verband met de inconsequente toepassing van de boekhoudwet inzake de verplichting opgelegd bij artikel 19 lid 3 van het KB van 8 oktober 1976 verklaart de heer Arnouts, agentschapsdirecteur van de NV Fiduciaire dat de hierboven besproken beslissingen of kwijtscheldingen de Fiduciaire niet ter kennis werden gebracht zodat het onmogelijk was hiermede rekening te houden.

De heer Arnouts verklaarde tenslotte in zgn. brief dd. 27 januari 1987 aan de voorzitter van de parlementaire onderzoekscommissie uitdrukkelijk dat, indien hij op de hoogte was geweest van:

- de beslissing van de provisie
- de kwijtschelding RSZ bijlagen en intresten
- de kwijtschelding BV intresten

hij er, bij de opstelling van de jaarrekening per 31 december 1985 normaal wel rekening mee zou gehouden hebben „gezien wij de latere evolutie van de betrokken schulden niet konden negeren.”

2.5.7.3. Subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap van de VZW KOG in vereffening – verwerking van het resultaat

Op basis van de „definitieve situatie” per 30 juni 1985 verleende de Vlaamse Gemeenschap een toelage aan de VZW in vereffening als haar aandeel in het deficit.

Het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap in het deficit bedroeg 50% van het deficit: nl. 16.383.010 fr.

De evolutie na deze „definitieve situatie per 30 juni 1985” geeft aanleiding tot ernstige bedenkingen.

- De vereffenaar maakte in zijn brief dd. 4 december 1985 geen gewag van eventuele te verwachten ontvangsten niettegenstaande het feit dat hij reeds op 25 april 1985 aan de Raad van Bestuur van de OVV voorstelde om over te gaan tot een schuldvergelijking in verband met de provisie verlofgeld enerzijds en de overname van de goederen anderzijds. Het financieel resultaat van deze „eventuele” schuldvergelijking stond vlgs. de notulen in elk geval reeds vast op 25 oktober 1985.

De beslissing van de OVV inzake de kwijtschelding van het verlofgeld bv. (10.229.832 fr.) als compensatie voor de overname van goederen voor een bedrag van 1.392.082 fr, resulteert voor de KOG in vereffening in een uitzonderlijke opbrengst van 8.837.750 fr.

Onverminderd de opmerkingen geformuleerd over de rekening per 31.12.1985 inzake het niet-opnemen van beslissingen en kwijtscheldingen gekend tussen de balansdatum en het ogenblik waarop de jaarrekening door het beheersorgaan van

de onderneming wordt opgesteld, (Het resultaat per 31 december 1985 zou immers grondig beïnvloed zijn door de consequente toepassing van artikel 19 lid 3 van het KB van 8 oktober 1976.) verdient de verwerking van het resultaat per 31 december 1985 door de vereffenaar de volle aandacht:

De boeking van het resultaat van de hierboven vermelde schuldvergelijking en van de overige verrichtingen tussen de datum van de definitieve situatie en 31 december 1985 resulteert in een overschot van 8.850.870 fr. wat in de balans wordt geboekt als eigen vermogen.

Deze handelswijze resulteert in een schending van het KB nr. 5 dd. 18 april 1967 betreffende de controle op de toekenning en de aanwending der toelagen: indien de andere vennoten (in casu de Stad Gent) hun aandeel in het deficit storten wordt de toelage gebruikt voor de opbouw van een eigen vermogen en niet voor het doel waarvoor ze verleend werd.

Indien daarentegen de Stad haar verplichting niet nakomt zou de Vlaamse Gemeenschap haar aandeel ten haren laste nemen en méér dan 50% van het deficit bedragen.

De vereffenaar, wel degelijk op de hoogte van de betoelagingsmodaliteiten boekte het resultaat ten onrechte als eigen vermogen van de vereniging: het feit van de realisering van een uitzonderlijke winst in 1985 door kwijtschelding van de provisie van het verlofgeld deed immers automatisch een schuldvordering van de Vlaamse Gemeenschap t.o.v. van de VZW KOG in vereffening, ontstaan, voor het bedrag van de door haar teveel betaalde toelage.

Het boeken van het positief resultaat door de vereffenaar is des te bezwarender in het licht van artikel 5 van de statuten: (een uittredend lid kan geen aanspraak maken op het maatschappelijke vermogen en kan geen terugbetaling eisen van de gestorte bijdrage) en van artikel 30 (in geval van ontbinding zal het patrimonium worden overgedragen naar een vereniging, stichting of instituut met hetzelfde of gelijkwaardige doel als de betrokken vzw.).

De aanhef van K.B. nr. 5 vermeldt onder meer dat een aanzienlijk deel van de gewone Rijksbegroting wordt uitgegeven met het procédé van de toelagen en dat de goede uitvoering van de taken waarvoor deze bedragen zijn toegekend van buitengewoon belang is voor het openbaar beheer. Artikel 1 bepaalt dat iedere toelage verleend door het Rijk of door een rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks door het Rijk gesubsidieerd wordt moet aangewend worden voor de doeleinden waarvoor zij werd verleend. Iedere toelagetrekker is er toe gehouden verantwoording te verstrekken over de aanwending van de ontvangen bedragen tenzij de wet hem daarvan vrijstelt. Het ministerieel besluit van 31 december 1985 (bijlage 23) houdende toekenning van een toelage ten bedrage van 16.383.010 fr., als aandeel van de Vlaamse Gemeenschap in de vereffening van de v.z.w. KOG, vermeldt dat de toelage verantwoord is door de ingediende documenten met betrekking tot de vereffening.

Het boeken, door de vereffenaar, van het bedrag van 8.850.870 fr. als eigen vermogen illustreert duidelijk dat de toelage niet werd gebruikt voor het doel waarvoor zij werd verleend.

In het licht van de Statuten, die zowel bepalen dat een uittredend lid - dus ook de Vlaamse Gemeenschap - geen aanspraak kan maken op het maatschappelijk vermogen noch terugbetaling kan eisen van de gestorte bijdrage als dat in geval van ont-

binding het patrimonium overgedragen wordt naar een vereniging, stichting of instituut met hetzelfde of gelijkaardig doel, wordt deze handelswijze van de vereffenaar nog meer bezwaarend.

Daarenboven is uit de ingediende dokumenten ter verantwoording van de toelage gebleken dat de heer De Meester bij brief dd. 4.12.85 vermeldt dat de toestand per 30.6.85 definitief is. Deze verklaring strookt niet met de werkelijkheid: de vereffenaar vermeldt niets over zijn voorstel tot overname van bepaalde goederen noch over zijn voorstel tot schuldvergelijking van 25 april 1985 (bijlage 23).

Aan deze inbreuk op de bepalingen van het K.B. nr. 5 kleven echter ook strafrechtelijke aspecten.

Het K.B. van 31 mei 1933, betreffende de verklaringen te doen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen van elken aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn vermeldt in artikel 1 dat indien een verklaring gedaan in verband met de aanvraag tot het bekomen of behouden van een subsidie, vergoeding of toelage, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat is, aanleiding geeft tot het ontvangen van een dergelijke subsidie, vergoeding of toelage, waarop men geen recht heeft, of waarop men slechts gedeeltelijk recht heeft, diegene die de verklaring gedaan heeft gestraft wordt met de door artikel 496 van het Strafwetboek voorziene straffen. (bijlage 27)

Het onderzoek heeft tevens toegelaten vast te stellen dat noch in de jaarrekeningen van de v.z.w. KOG in vereffening noch in de daarbij horende toelichtingen enig spoor te vinden is van drie feiten die van aard zijn de evolutie van de post „eigen vermogen” te beïnvloeden :

1. de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid deelde bij brief van 8 april 1986 mede vrijstelling te verlenen van bijdrage-opslagen ten bedrage van 4.073.783 fr. en van intresten ten bedrage van 230.992 fr.

2. op 6 maart 1986 werd door het Ministerie van Financiën een bedrag van 160.180 fr. terugbetaald nl. nalatigheidsintresten die ten onrechte werden aangerekend in verband met de stortingen van bedrijfsvoorheffing.

3. op datum van 13 januari 1986 werd de schuldvergelijking definitief vermits de Raad van Bestuur van de OVV het voorstel van de vereffenaar aannam.

Van geen van deze feiten werd door de vereffenaar melding gemaakt bij de subsidiërende overheden.

Subsidiar kan nog aangemerkt worden dat de schuldvergelijking weliswaar wel werd opgenomen in de jaarrekening van de v.z.w. KOG in vereffening dd. 31 december 1985 terwijl de hierboven geciteerde feiten onder nrs. 1 en 2 daarin niet opgenomen werden, wat dus alleszins wijst op absolute inconsequentie in het voeren van de boekhouding.

Zodoende komt men terecht in het geval beoogd bij artikel 2 van het K.B. van 31 mei 1933 nl. dat diegene die weet dat hij geen recht meer heeft op het gehele bedrag van een subsidie, vergoeding of toelage verplicht is dit te verklaren.

De niet-verklaring en de aanvaarding van dergelijke subsidie, vergoeding of toelage, of van een gedeelte ervan, wordt gestraft met de door artikel 508 van het strafwetboek voorziene straf.

De NV Fiduciaire (bijlage 26)

Aan de NV Fiduciaire werd de volgende vraag gesteld:

„Heeft de heer De Meester mededeling gedaan dat de kwijtschelding van de schuld (KOG t.o.v. OVV) moest aanleiding geven tot automatische vermindering van de vordering op de Vlaamse Gemeenschap, zijnde de toelage ter dekking van het gecumuleerde deficit?”

Hierop antwoordde de NV Fiduciaire op 21 januari 1987 schriftelijk:

„Het antwoord hierop is negatief. Moest dit punt ter sprake gekomen zijn bij de bespreking van de resultaatsverwerking, zou er door ons wel degelijk rekening mee gehouden zijn”.

2.6. Nota: de sponsoring door de Nationale Loterij

Algemeen directeur Van Impe verkreeg na onderhandelingen met de bevoegde instanties dat door de Nationale Loterij gedurende de jaren 1982 en 1983 een subsidie aan de OVV werd toegekend, net zoals aan andere instellingen, met name de Muntshouwborg, de orkesten, de filharmonieën, l'Opéra de Wallonie. De Nationale Loterij was volgens de heer Van Impe de enige openbare instelling die sponsorde. Voor 1984 werd de subsidie geweigerd, nadat door Gemeenschapsminister Poma aan de Minister van Financiën ongunstig advies was uitgebracht inzake sponsoring van de OVV door de Nationale Loterij. Gevraagd naar de reden voor deze ongunstige advisering zei de heer Poma: „Omdat ik dacht dat op die manier de OVV en ook de steden weer zouden kunnen afzeggen: kijk, wij kunnen het wel doen zonder toe te geven aan de druk van de Executieve”. Op de vraag het rationale toe te lichten van dit negatief advies, dat een inkomen ontnam aan de OVV en bijgevolg een verkleining van het deficit verhinderde dat statutair ten laste valt van de Gemeenschap, antwoordde de heer Poma: „Waarom wij negatief advies hebben uitgebracht is zeer eenvoudig. Ik herhaal dat wij tot een modus vivendi wilden komen, en indien de Loterij zou hebben bijgepast, zouden de andere partijen hebben kunnen vinden dat de situatie zo wel verder kon gaan en dat het bijgevolg niet nodig was om over de brug te komen met een voorstel tot wijziging van de Statuten”. De houding van de heer Poma was een beslissing van hem alleen, niet van de hele Executieve. De heer Geens verklaarde daarvan niets te weten.

De heer Dewael zei dat er nog geen beslissing was genomen aangaande de Lottotoelagen: „Ik heb daarover noch een positief noch een negatief advies uitgebracht. U weet dat, wat de Nationale Loterij betreft, de beslissing niet bij mij ligt. Er wordt een advies gegeven in een aantal gevallen. De zaken zijnde wat ze zijn, heb ik mij wat betreft de Opera voor Vlaanderen onthouden, en geen advies gegeven aan de Minister van Financiën”.

Op de opmerking dat een toelage van de Nationale Loterij toch de bijdrage, ingevolge artikel 42, ten laste van de Vlaamse Gemeenschap verminderde, antwoordde de heer Dewael: „Als wij zo zouden motiveren dan loopt het verkeerd. De Lottobetoelaging en de adviezen die ik ter zake verstrek worden in eer en geweten gegeven, na een onderzoek van de betrokken instelling. Als die betrokken instelling mij vertrouwen geeft en als ik vind dat zij inderdaad daarop aanspraak kan maken, dan geef ik een advies in eer en geweten aan de Minister van Financiën. Ik meen dat het bij de Opera voor Vlaanderen niet voorhanden was”.

3. DE DISCUSSIE OVER ARTIKEL 42

3.1. OORSPRONG

Het artikel 42 werd nagenoeg woordelijk – de woorden „Belgische Staat” warden vervangen door de woorden „Vlaamse Gemeenschap” – overgenomen uit het Voorstel van de Werkgroep tot oprichting van een Intercommunale vereniging „Opera voor Vlaanderen” (1976).

3.2. BESPREKING EN GOEDKEURING IN DE EXECUTIEVE (1 juni 1981)

3.2.1. De nota van de Inspectie van Financiën

De Inspectie van Financiën deelde op 12 mei 1981 in een nota aan de Staatssecretaris van Cultuur, Toerisme en Huisvesting (mevrouw R. De Backer-Van Ocken) haar opmerkingen betreffende het voorontwerp van statuten van de Intercommunale Vennootschap „Opera voor Vlaanderen” mee. (Bijlage 2)

De opmerkingen in verband met artikel 42 luiden als volgt: „Wat betreft de subsidiëring komen de bijkomende lasten volledig op de rug van de Begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Voor het speelseizoen 1979-1980 was het resultaat en de subsidiëring als volgt:

	(in miljoenen frank)		
	Gent	Antwerpen	Totaal
Eigen inkomsten	19,7	8,0	27,7
Totaal uitgaven	210,0	205,0	415,0
	190,3	197,0	387,3
Subsidies			
Staat	93,0	88,5	181,5
Provincie	2,5	2,0	4,5
Stad	92,7	102,0	194,7
	188,2	192,5	380,7

Het eventueel resterend nadelig saldo zal ook door de Vlaamse Gemeenschap worden gedragen.

Dit betekent concreet dat waarschijnlijk reeds voor het seizoen 1980-1981 het totaal tekort van 400 miljoen zal bereikt zijn. Volgens de huidige reglementering draagt de Vlaamse Gemeenschap hiervan 50% of 200 miljoen. In het nieuwe stelsel wordt dit 210 miljoen. Voor de volgende jaren komt de aangroei van het tekort volledig ten laste van de Vlaamse Gemeenschap. Het is de Raad van Beheer die autonoom de stijging van het tekort zal bepalen.

De Inspectie van Financiën twijfelt aan de actiemiddelen die de Vlaamse Gemeenschap heeft om de stijging van de tekorten af te remmen.”

In haar besluit zegt de Inspectie van Financiën nog:

„Volgens de Inspectie van Financiën is het nochtans niet opportuun dat de Vlaamse Gemeenschap van de intercommunale vereniging deel uitmaakt. Zeker niet wanneer alle bijkomende lasten op de Vlaamse Gemeenschap worden afgewenteld zonder dat zij over de praktische mogelijkheden beschikt om de bijkomende tekorten te beperken.

De Inspectie van Financiën is van oordeel dat de Vlaamse Raad op ieder ogenblik, zeker in de huidige budgettaire moeilijke situatie, het plafond van haar verbintenissen zelf moet kunnen bepalen.

Tot slot lijkt het gewenst, dat voorafgaandelijk de structuur van de gefusioneerde opera concreet zou worden uitgewerkt zodanig dat een gedetailleerde raming van de betreffende kosten kan worden gemaakt alsmede de verwachte evolutie.”

3.2.2. De nota van de Staatssecretaris

In haar nota aan de Vlaamse Executieve (VE. 8 I/O 1 06/Doc. 333) gaat de Staatssecretaris in de volgende bewoordingen in op deze opmerkingen:

„De Inspectie van Financiën heeft evenwel bedenkingen bij de participatie van de Vlaamse Gemeenschap, omdat het volgens haar de Raad van Beheer van de Intercommunale Vennootschap is – en niet de Vlaamse Raad die uiteindelijk het plafond van de financiële verbintenissen van de Vlaamse Gemeenschap zal bepalen.

De huidige reglementering voor de subsidiëring van de opera-gezelschappen, voorziet dat het Rijk 50% van het artistiek deficit (sic) ten laste zou nemen. Uit de cijfers opgegeven door de Inspectie van Financiën blijkt dat zulks voor het seizoen 1979- 1980 een totale subsidie van 108,5 miljoen fr.’ betekende. De inbreng van de Vlaamse Gemeenschap zoals deze voor het seizoen 1981- 1982 is vastgesteld op 210 miljoen fr. is zeker niet te hoog.

Tenslotte dient er nog op gewezen dat in de ontwerpstatuten van de Intercommunale Vennootschap, het toezicht van de Vlaamse Gemeenschap is voorzien conform de wet van 16.3.1954, betreffende de instellingen van openbaar nut.

Wanneer het werkelijk de bedoeling is over te gaan tot een nauwe samenwerking tussen de opera-instellingen van Gent en Antwerpen dan kan zulks moeilijk worden verwezenlijkt zonder dat de Vlaamse Gemeenschap zelf aan een nieuwe structuur welke deze ook weze, participeert en mede het beleid van de nieuwe instelling kan bepalen.

Tenslotte twijfelt de Inspectie van Financiën aan de financiële mogelijkheden in het kader van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Er kan op gewezen worden dat in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap een totaal bedrag van 106 miljoen fr. is ingeschreven, om te voldoen aan de verplichtingen van de Vlaamse Gemeenschap bij de oprichting van de “Opera van Vlaanderen - Intercommunale Vennootschap”.

3.2.3. De beslissing van de Executieve

De beslissing luidde als volgt:

“De Executieve beslist:

- haar principiële goedkeuring te hechten aan de voorliggende ontwerp-statuten van de Intercommunale Vennootschap „Opera voor Vlaanderen”;
- de Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting te machtigen de besprekingen in verband met de structuur van deze Intercommunale Vennootschap verder te zetten.

De Executieve meent evenwel dat te gelegener tijd aan de Regeringscommissaris van de Intercommunale Vennootschap „Opera voor Vlaanderen” precieze instructies moet

worden gegeven met het oog op de beperking van de uitgaven.

De Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting zal zo spoedig mogelijk het dossier inleiden bij de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle) met het oog op het verkrijgen van de vereiste machtiging tot oprichting van de intercommunale.”

3.2.4. Verduidelijkingen voor de Commissie

De Commissie heeft alle getuigen die betrokken waren bij de beslissing tot goedkeuring van de Statuten ondervraagd over de bedoelingen die voorlagen met het inlassen van het artikel 42.

De heer Dieltjens, die in 1981 als Inspecteur van Financiën het hierboven vermelde advies schreef, verklaarde: „U moogt niet vergeten dat ik aan de voorgeschiedenis van het tot stand komen van de Intercommunale heb meegewerkt als Inspecteur van Financiën. Ik heb toen de aandacht van de Minister van Cultuur gevestigd op het feit dat het bestaan van het artikel 42bis in feite een blanco cheque inhoudt en de Vlaamse Gemeenschap niet de middelen heeft om dat deficit binnen de perken te houden. Dat is in feite het fundamentele probleem”.

In het getuigenis van de heer Van Impe leek het erop alsof er een relatie zou hebben bestaan tussen de formulering van artikel 42 en het te voeren personeelsbeleid: „Toen ik aangezocht werd om de directie van de Opera over te nemen, werd mij duidelijk gemaakt dat dit niet mocht gebeuren ten koste van personeelsafvloeiingen. Op grond van besprekingen, waarmee ik nooit iets heb te maken gehad en waarbij ik niet betrokken ben geweest, werd een overeenkomst bereikt dat de werkverschaffing diende gewaarborgd te blijven.” Dat zou hem gezegd zijn door de politieke overheid en de vakbonden.

Gevraagd wie die politieke overheid was zei de heer Van Impe: „Leden van mijn Raad van Bestuur, en bepaalde ministers die toen de verantwoordelijkheid hadden voor dit opzet en dit nieuwe initiatief. Het eerste wat ik heb gedaan in 1982 was nagaan: wat heeft in 1981, het jaar tevoren, de aparte Opera in Gent en de aparte Opera in Antwerpen gekost. Vandaar de vraag: kunnen wij daarmee opera maken of niet? Ik heb dus geconcludeerd dat het kon met 401 miljoen subsidie in 1980. Ik beweer dat vandaag, vijf jaar later, minder personeelsleden in dienst zijn van de Opera voor Vlaanderen, dan tijdens het eerste jaar omwille van de rationalisatie. Er zijn onder meer 15 zangers – het spijt mij dat ik over een specifieke categorie moet spreken, dat is niet prettig – die ik heb moeten bedanken omdat zij niet meer pasten in de kwaliteit die wij geleidelijk willen bereiken. Het is evident dat degenen die de Statuten van de Intercommunale hebben ondertekend, ook mede namens de Vlaamse Gemeenschap, rekening hebben gehouden met deze toestand. Er is dan het fameuze artikel 42 bijgekomen waarin de Vlaamse Gemeenschap terecht of ten onrechte zegt dat het deficit zal worden bijgepast.”

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken schetste de opzet als volgt: „Op het ogenblik dat de Opera voor Vlaanderen moest van start gaan en de Statuten moesten worden goedgekeurd wilde men vanuit de Executieve twee zaken doen. Men wou een soort starttoelage geven voor de Opera voor Vlaanderen én de oude som aan de twee opera's aan de operaïnstelling geven. Ik denk niet dat het u erg interesseert hoe het allemaal precies verliep, maar ik kan u schriftelijk mededelen welke

sommen op dat ogenblik precies in het budget werden ingeschreven. Het was in totaal 307 miljoen. Die 307 miljoen, in zijn geheel, waren op dat ogenblik, samen met de twee subsidies van de steden – elk 90 miljoen, dus samen 180 miljoen – voldoende om de Opera te runnen.

Wanneer men voor de toekomst dit ook in het budget was blijven inschrijven dan veronderstel ik dat er minder moeilijkheden zouden zijn geweest. Iedereen evenwel had angst voor wat de toekomst zou bieden. U herinnert zich dat er toen reeds crisis was en men van oordeel was dat men onvoldoende op subsidies zou kunnen rekenen.

Het enige middel om ervoor te zorgen dat er, ondanks alles, voldoende gelden zouden voorradig zijn om het bestaan van de opera te blijven verzekeren was het inlassen van dit artikel. Zoals ik reeds zei doet men in de praktijk hetzelfde als in het Ballet voor Vlaanderen en zelfs in de Philharmonie, maar het staat natuurlijk op papier anders geschreven.”

Op de opwerping dat zij als Minister de opmerkingen van de Inspectie van Financiën van de tafel had geveegd, reageerde mevrouw R. De Backer-Van Ocken: „Ten eerste, het is de rol van de Inspectie van Financiën te wijzen op de moeilijkheden die uit iets kunnen voortvloeien. Men kan natuurlijk evengoed wijzen op de moeilijkheden die kunnen voortvloeien uit het feit dat men niet zo'n soort paraplu zou inschrijven, gevolgen dan voor de instelling zelf. Ten tweede, of ik nu die bezwaren van tafel geveegd heb of niet heeft weinig belang. De volledige Executieve heeft de beslissing genomen. U zult zich wel herinneren dat wij in die tijd met consensus moesten beslissen, en dat is gebeurd, om over dit bezwaar van de Inspectie van Financiën heen te stappen.”

De Executieve hechtte volgens het verslag van de Executieve op 1 juni 1981 de principiële goedkeuring aan het ontwerp van statuten; mevrouw R. De Backer had daarbij opdracht verder te onderhandelen. Ter zake zei mevrouw R. De Backer: „Het is juist dat wij de zaken nog eens van dichtbij hebben bekeken en naar andere formules hebben gezocht. Op dat ogenblik was er echter ook geen mogelijkheid om vaste beloften voor de toekomst te geven op een andere manier. Ik bedoel het volgende. Wanneer men een bepaalde som geïndexeerd zou willen inschrijven, en men wilde dat inderdaad niet..”

Mevrouw De Backer bedoelt hier een antwoord te geven op de vraag waarom niet vanaf het eerste ogenblik in indexering werd voorzien: „U moet mij excuseren dat ik mij niet meer precies kan herinneren wat op dat ogenblik precies in de Executieve werd gezegd door ieder lid. Ik heb evenwel nog sterk de indruk – in mijn geest zat althans – dat wij, als wij zouden kunnen indexeren, en dus blijven uitgaan van de som die op dat ogenblik in het budget was ingeschreven, ook een goede oplossing zouden hebben. Daar heeft men zich in de Executieve tegen verzet, omdat men vond dat dit toch een hoge som was en men niet wist hoe het met de indexatie zou gaan in de toekomst, enzovoort. Men wilde zich niet vastleggen. Men heeft dus eigenlijk gekozen de andere formule te gebruiken.”

Uit de cijfers die mevrouw R. De Backer bij brief dd. 28 november 1986 mededeelde blijkt dat ten behoeve van de OVV in de begroting 1981 de volgende kredieten werden uitgetrokken:

Titel I

1) Opera voor Vlaanderen: art. 43.26

– Oorspronkelijke begroting '81 = 85 milj. fr.

– Aanpassing begroting '81 = + 1 milj. fr. = 86 milj. fr.

(Vlaamse Raad stuk 10 A – 1982-1983 – nr. 1
Beslissingen Vl. Ex. – 23.10.81 en 15.12.81)

2) Kon. Opera Antwerpen – art. 43.21 – 100, 1 milj. fr.

Kon. Opera Gent – art. 43.22 – 100,1 milj. fr.

Titel II – Kapitaalsuitgaven

Sector I – Cultuur

Sectie 33 - art. 52.07 - 21 milj. fr. = 10% volstorting maatsch. kapitaal.

Bij de vaststelling dat de algemeen directeur het zo heeft geïnterpreteerd alsof alles wat de begroting overschrijdt wordt opgevangen door artikel 42, repliceerde mevrouw R. De Backer - Van Ocken : „Dat is natuurlijk een beetje een simplistische manier van redeneren. Misschien dat de algemeen directeur dat nu zo interpreteert, met terugwerkende kracht. Wanneer wij dat zo zouden hebben voorgesteld, en ook gedacht, want onze gedachten en voorstellen zijn meestal dezelfde, is het nogal duidelijk dat wij zeker niet door de Executieve zouden zijn gekomen.

Dat is trouwens nooit mijn idee geweest. De idee was dat de regeringscommissaris de zaken in de hand zou houden.”

Op de bewering dat zij als opdracht zou meegegeven hebben onder geen beding personeel te laten afvloeien reageerde mevrouw R. De Backer aldus: „Zeker niet zo geformuleerd, maar men heeft ook af te rekenen met de mogelijkheden en met de syndicaten in de beide opera's”.

Gevraagd of de formule van artikel 42 de enige formule was om de steden, en eventueel de provincies, te bewegen om in de opera te investeren of de opera te subsidiëren, verklaarde mevrouw R. De Backer: „De steden, ik zal maar niet te veel over de provincies spreken want vanaf den beginne stonden zij weigerig tegenover heel het geval, hebben zich eerst door de enen en dan door de anderen laten overtuigen – zouden natuurlijk ook niet bereid zijn geweest om zich formeel te engageren. U moet zich herinneren – en de Voorzitter heeft het daareven gesuggereerd – dat de stad Brussel voor 21 miljoen een eigen opera binnen zijn grenzen had, terwijl de twee andere opera's er toch 90 miljoen voor uitgaven. Bijgevolg werd het overige in Brussel door de Staat bijgelegd. Het is dus moeilijk de steden Antwerpen en Gent te overtuigen dat zij boven 90 miljoen, plus de moeilijkheden met de gebouwen, nog zouden moeten opleggen. Dat is één van de achtergronden.”

De beslissing van de Executieve de Staatssecretaris te machtigen de besprekingen in verband met de structuur van deze Intercommunale Vennootschap verder te zetten betrof volgens mevrouw R. De Backer de onderhandelingen over de moeilijkheden, die toen al duidelijk waren, met de provincies, en niet over artikel 42.

De heer Geens, op het ogenblik van de beslissing Voorzitter van de Executieve, verklaarde dat de Executieve op de hoogte was van het advies van de Inspectie van Financiën – anders zou het dossier naar zijn zeggen niet zijn behandeld – maar zij heeft de beslissing genomen het ontwerp van statu-

ten principieel goed te keuren en de betrokken Staatssecretaris te machtigen om de discussies voort te zetten.

3.2.5. Koninklijk Besluit

Bij Koninklijk Besluit van 14 september 1981 werden de steden Antwerpen en Gent ertoe gemachtigd, in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap, over te gaan tot de oprichting van de intercommunale vereniging „Opera voor Vlaanderen”.

3.2.6. Goedkeuring van de Statuten (24 november 1982)

3.2.6.1. Nota van Gemeenschapsminister Galle

Bij nota van 17 november 1982 deelde de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden Galle aan de Vlaamse Executieve mede, dat de oprichtingsakte, met het oog op de goedkeuring van de Statuten, hem nooit werd toegezonden, zodat het dossier tot dusverre niet behandeld werd.

Na opvraging van het document in kwestie stelde hij voor de statuten goed te keuren, zoals ze werden aangenomen door de stichtende vennoten.

Bij de betekening van het besluit zouden dan de nodige opmerkingen worden gemaakt met verzoek aan betrokkenen in overleg met het Bestuur van de Openbare Bedrijven, alternatieven uit te werken.

3.2.6.2. Beslissing van de Executieve

Op 24 november 1982 keurde de Executieve het voorstel van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden goed mits het ontwerp-besluit zou worden aangepast als volgt:

a) in de preambule wordt volgende alinea toegevoegd:
„Overwegende dat een aantal wijzigingen in voormeld ontwerp van statuten aangewezen zijn.”

b) een art. 2 wordt toegevoegd dat als volgt luidt: „Dit besluit geldt voor een termijn van zes maanden, die ingaat op de dag van zijn publicatie bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad.”

3.2.6.3. Nieuwe nota van Gemeenschapsminister Galle

In verband met de uitvoering van de beslissing van 24 november 1982 richtte Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden M. Galle een nota (VE83/02.03/Doc. 157) aan de Vlaamse Executieve in verband met het „voorwaardelijk” karakter van de beslissing. Hij herinnert aan de briefwisseling met de Voorzitter van de Executieve waarin werd gewezen op het onwettelijke karakter van dit besluit. Hij stelt dat een goedkeuring niet voorwaardelijk kan worden verleend, dit in tegenstelling tot de machtiging.

3.2.6.4. Beslissing van de Executieve (2 maart 1983)

Ingevolge de genoemde motie wordt de goedkeuring van de statuten op 2 maart 1983 andermaal in de Vlaamse Executieve besproken.

Met eenparigheid wordt beslist:

– de beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 24 november 1982 te herbevestigen gezien de goedkeuring daarin vervat geen „voorwaardelijk” maar wel een „tijdelijk” karakter

heeft wat niet strijdig is met de principes van het administratief recht.

– de Gemeenschapsminister van Cultuur met aandrang te verzoeken onverwijld uitvoering te geven aan de **beslissing** van de Vlaamse Executieve dd. 2 juni 1982 en de in dit verband uit te werken voorstellen dringend ter **goedkeuring** aan de Vlaamse Executieve over te leggen.

3.3. WIJZIGING VAN DE STATUTEN?

3.3.1. Executieve „de statuten dienen dringend te worden aangepast” (28 januari 1983)

Op 2 juni 1982 vestigt de Executieve de aandacht van de Gemeenschapsminister van Cultuur op de dringende afhandeling van de ontwerp-statuuwijzigingen van de Intercommunale Opera voor Vlaanderen. Bij de bespreking van de begroting 1983 (VE/83/27.01/Doc. 55) op 28 januari 1983 beslist de Executieve dat de Statuten dringend aangepast dienen te worden. De Gemeenschapsminister van Cultuur wordt op 2 maart 1983 „met aandrang” verzocht onverwijld uitvoering te geven aan de beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 2 juni 1982 en de in dit verband uit te werken voorstellen dringend over te leggen.

3.3.1.1. Ontmoeting Vlaamse Executieve – OVV

De notulen van de Raad van Bestuur dd. 1 april' 1983 (II. Mededelingen van de Voorzitter) bevatten een verslag van de voorzitter over het „onderhoud met Minister Geens”. Op dit onderhoud – op 31 maart – waren aanwezig: mevrouw L. Detiège, de hh. R. Vandewege, J. Raicich, A. Van Impe, E. De Meester; de minister Geens en **Poma**; de heren Nicolai, Van der Bruggen, Van Jole.

Uit het verslag verneemt men o.m. dat de bevoegde Ministers het initiatief zullen nemen om een gesprek op gang te brengen met de andere vennoten van de intercommunale ten einde o.m. tot een nieuwe lastenverdeling te komen.

Verder deelt de Voorzitter van de Raad van Bestuur mede dat in de Vlaamse Raad de heer **Poma** zich positief heeft opgesteld t.o.v. de OVV. Tevens merkte de heer **Poma** op dat een nieuwe formule moet gezocht worden om het deficit te beperken. Eén koor en één orkest is wellicht een stap in de goede richting.

De Raad van Bestuur is bereid deze beleidspunten in die lijn te voeren.

3.3.2. Goedkeuring slechts tijdelijk?

3.3.2.1. Een nota van de regeringscommissarissen (21 november 1982)

In een nota aan de Vlaamse Executieve en aan de Gemeenschapsminister van Cultuur dd. 21 december 1982 hadden de regeringscommissarissen M. Vanderbruggen en Nicolai aan de voogdijministers gesuggereerd gebruik te maken van de door de Executieve tot 6 maanden beperkte geldigheidstermijn van het goedkeuringsbesluit van de Statuten om besprekingen op gang te brengen ten einde de voor de Vlaamse Gemeenschap ongunstige beschikkingen ervan te wijzigen.

3.3.2.2. Strijdig met art. 1855 van het Burgerlijk Wetboek? (28 april 1983)

Op 28 april 1983 had op het Kabinet van de Gemeenschapsminister van Cultuur een eerste vergadering plaats in aanwezigheid van de regeringscommissarissen met het oog op een herziening van de Statuten inzonderheid artikel 42. (Verslag opgemaakt in uitvoering van de Beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 28 juli 1983 blz. 29).

Gesteld werd dat dit artikel 42 van de Statuten strijdig zou zijn met art. 1855 van het Burgerlijk Wetboek en dat bijgevolg de overeenkomst nietig zou zijn.

Dit artikel luidt als volgt:

„De overeenkomst die aan een van de vennoten de gehele „winst” toekent, is nietig.

Hetzelfde geldt voor het beding waarbij de geiden of goederen door één of meer van de vennoten in de vennootschap ingebracht, worden vrijgesteld van elke bijdrage in het verlies.

Deze visie is gebaseerd op een advies van Gemeenschapsminister Poma verstrekt dd. 25.04.83 door Mr. Van Goethem.

De Gemeenschapsminister stelde voor:

1 ° art. 42 laatste zin te schrappen en te vervangen door „Een eventueel nadelig saldo zal in verhouding van het onderschreven kapitaal, respectievelijk 90, 90, 5 en 210, gedragen worden.

De begroting van het volgend seizoen en de exploitatierekening van het voorgaand burgerlijk jaar zullen, goedgekeurd door de Raad van Beheer, uiterlijk tegen 31 maart overgelegd worden in functie van de begrotingsraming van de leden voor het volgend dienstjaar.

De exploitatierekening van het seizoen met eventuele vaststelling van het aandeel in het voorkomend nadelig saldo wordt tegen 30 september in functie van de kredietvoorziening overgelegd.

De Raad van Beheer stelt per trimester een financieel overzicht op van de verrichtingen met een vergelijkende beoordeling van de ramingen in de begroting. Dit document wordt telkens tegen het einde van de daarop volgende maand overgelegd.”

2° dat de bijdragen door de steden Gent, Antwerpen en de provincie Antwerpen en de Vlaamse Gemeenschap, respectievelijk 90 miljoen, 90 miljoen, 5 miljoen en 210 miljoen zouden geïndexeerd worden.

3° dat de vertegenwoordiging in de Algemene Vergadering en in de Raad van Beheer in verhouding zou zijn met de jaarlijkse inbreng.

Gemeenschapsminister K. Poma verzoekt de gemeenteraden van Gent en Antwerpen en de provincieraad van Antwerpen, vóór 31 mei, afgevaardigden in de Algemene Vergadering te mandateren en bovenstaande wijzigingen van de statuten goed te keuren.

Het antwoord van de Stad Antwerpen dd. 10 mei 1983 op dit voorstel is wel heel duidelijk en wijst niet op enige bereidheid tot herziening van de statuten. Dit antwoord wordt op 13 juli 1983 nog aangevuld met een juridische weerlegging van de thesissen als zou art. 42 strijdig zijn met art. 1855 van het Burgerlijk Wetboek (VE/08/06/Doc. Med. 6).

Bij brief van 30 mei 1983 wenste men zich te Gent over de aangelegenheid niet uit te spreken en ze aan het nieuwe college te onderwerpen.

3.3.2.3. Mededeling van Gemeenschapsminister Poma (1 juni 1983)

3.3.2.3.1. Mededeling

In een mededeling aan de Vlaamse Executieve, na de begrotingsbespreking in de Vlaamse Raad dd. 1 juni 1983 vindt men het standpunt van Gemeenschapsminister van Cultuur Poma: De Vlaamse Gemeenschap heeft slechts een tijdelijke goedkeuring gehecht aan de statuten Opera voor Vlaanderen (termijn 6 maanden) na publikatie in het Staatsblad, dus vermoedelijk tot oktober 1983.

De Gemeenschapsminister geeft een overzicht van zijn ideeën zoals samengevat in 3.3.2.2.

3.3.2.3.2. Executieve: akte

De Vlaamse Executieve neemt akte van deze mededeling.

3.3.2.4. Wil de Algemene Vergadering art. 42 bespreken? (29 juni 1983)

Blijkens de notulen van de Raad van Bestuur dd. 24 juni 1983 (3. Voorbereiding Algemene Vergadering) heeft Minister Poma gevraagd een punt aan de agenda van de Algemene Vergadering van 29/6/1983 toe te voegen: „Bespreking van art. 42 van de Statuten van de OVV”. (RVB. 24 juni 1983)

3.3.2.5. Algemene Vergadering: „gedachtenwisseling” (29 juni 1983)

De Algemene Vergadering beslist enkel een „gedachtenwisseling” aan dit agendapunt te wijden, aangezien het verzoek om plaatsing op de agenda slechts de week voordien per telegram werd aangevraagd en er bovendien een goed te keuren ontwerptekst ontbreekt.

De voorzitter schetst het standpunt van Minister Poma, nl. een verschuiving van de lasten op basis van art. 1855 van het Burgerlijk Wetboek. Daartegenover staat het standpunt van de OVV.

De OVV stelt dat dit artikel niet op haar kan worden toegepast om de volgende redenen:

1) van schrappen van de maatschappij is niet zomaar sprake: art. 10 van de wet dd. 01/03/22 op de intercommunales stelt uitdrukkelijk dat een intercommunale slechts kan ontbonden worden indien de belanghebbende gemeenten hun instemming geven en mits goedkeuring van de Koning (beide voorwaarden samen).

2) art. 1855 toepassen zou rechtstreeks indruisen tegen de regel van de continuïteit van de openbare dienst; regel die als publiekrechtelijke regel primeert op de privaatrechtelijke.

Als besluit suggereert de voorzitter dat alle instanties zich juridisch laten voorlichten wat dit punt betreft.

In een buitengewone zitting zal de Algemene Vergadering uitspraak doen.

3.3.3. Schrappen! (28 juli 1983)

3.3.3.1. De Executieve beslist art. 42 te schrappen

De Gemeenschapsminister wordt op 28 juli 1983 belast met het uitwerken van een procedure om art. 42 te schrappen.

Met het oog op de Buitengewone Algemene Vergadering op 26 oktober 1983 wenste de Gemeenschapsminister Poma de wijziging van art. 42 op de agenda. Tijdens deze vergadering werd echter door een lid van de Raad van Bestuur, namens de heer Poma, gevraagd om dit punt af te voeren.

Dit was ongetwijfeld het gevolg van de beslissing van de Vlaamse Executieve dd. 26 oktober 1983: „Na bespreking gaat de Executieve met eenparigheid akkoord om het agenda-punt betreffende het schrappen van de laatste zin van art. 42 van de Statuten af te voeren van de agenda van de Algemene Vergadering dd. 26 oktober 1983 teneinde de steden Antwerpen en Gent de gelegenheid te bieden zich opnieuw te beraden en uit te spreken over dit principe.

In dit verband zal de Gemeenschapsminister van Cultuur namens de Executieve aan betrokken Schepencolleges mededelen dat de schrapping van hogervermelde paragraaf niet automatisch een vermeerdering van de 90 miljoen F. bijdrage' van beide steden inhoudt.”

De Gemeenschapsminister van Cultuur doet, op 16 november 1983, aan de Executieve mededeling van het feit dat de betrokken steden Antwerpen en Gent niet akkoord gaan om art. 42 van de statuten te wijzigen.

Dientengevolge wordt de Gemeenschapsminister van Cultuur belast om dringend passende en concrete voorstellen ter beraadslaging aan de Executieve over te leggen.

3.3.3.2. Inmiddels: toepassing van art. 42!

– Op 12 januari 1984 ondertekent Gemeenschapsminister Poma het ministerieel besluit houdende aanvullende werkingstoelage en verhoging van het aandeel in het maatschappelijk kapitaal van de Intercommunale Vennootschap „Opera voor Vlaanderen”. Luidens artikel 1 van dit ministerieel besluit wordt een bedrag van 4 1.400.000 F., aan te rekenen op de kredieten van sectie 47, art. 43.2 1.02, van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het dienstjaar 1983 als aanvullende werkingstoelagen tot aanzuivering van het deficit van vorige jaren toegekend aan de Intercommunale „Opera voor Vlaanderen” te Gent.

In uitvoering van de beraadslaging van de Vlaamse Executieve van 25 oktober 1984, houdende machtiging tot vastlegging, ordonnancering en betaling van uitgaven aanrekenbaar op de kredieten ingeschreven in het bij de Vlaamse Raad in te dienen ontwerp houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984 ondertekent Gemeenschapsminister Poma op 7 december 1984 het ministerieel besluit houdende bijkrediet van 130.200.000 F. – vorige jaren (werkingtoelage) aan de Intercommunale Vennootschap „Opera voor Vlaanderen”.

3.3.4. „De Opera voor Vlaanderen houdt de facto op te bestaan” (26 januari 1984)

3.3.4.1. Nota van Gemeenschapsminister Poma

In een nota aan de Executieve (VE 34/26.01/Doc. 39) stelt Gemeenschapsminister Poma:

1. dat de tijdelijke goedkeuring van de statuten is vervallen sinds oktober 1983

2. dat de steden Antwerpen en Gent weigeren art. 42 te schrappen

3. dat de uitvoering van de beslissing van 16 november 1983 als gevolg zou hebben dat de Executieve haar betalingen aan de OVV staakt, waardoor de OVV de facto ophoudt te bestaan

4. dat er tot op heden geen wettelijke basis (decreet) is die de Vlaamse Gemeenschap machtigt zich voor een termijn van dertig jaar als vennoot in deze Intercommunale te engageren.

3.3.4.2. Beslissing van de Executieve: een gespecialiseerde commissie ad hoc

Na uitvoerige bespreking neemt de Executieve de volgende beslissing:

1. vastgesteld dat ingevolge de weigering van de steden Antwerpen en Gent om de laatste zin van art. 42 van de statuten te schrappen de Opera voor Vlaanderen in zijn huidige structuur zich in de onmogelijkheid bevindt te functioneren.

2. beslist een gespecialiseerde commissie ad hoc op te richten en deze te belasten met een diepgaand onderzoek betreffende de formules van een stichting (zoals in de rand vermelde nota is uiteengezet) en of deze een oplossing kan bieden aan het gestelde probleem en dit onder al zijn aspecten (budgettair, artistiek, sociaal, functioneel, enz...). Dit nader onderzoek en de concretisering van bepaalde voorstellen zal niet gehypothekeerd worden door de mogelijke **financieringsformules** van een uit te bouwen goed gestructureerd geheel waarvan de goede functionering dient gewaarborgd. Wel dienen de voorwaarden te resulteren in een duidelijk merkbare besparing t.a.v. de huidige kost.

De concrete resultaten van deze commissie zullen uiterlijk tegen 1 april 1984 aan de Executieve worden overgelegd. Elk lid van de Executieve zal onverwijld schriftelijk suggesties doen aan de Gemeenschapsminister van Cultuur i.v.m. de samenstelling van deze commissie ad hoc.

3.3.4.3. De Raad van Bestuur wil zich juridisch indekken (20 februari 1984)

Op 20 februari 1984 stelt de Raad van Bestuur vast dat Minister Poma zegt dat de OVV niet meer bestaat, hoewel de Vlaamse Executieve haar subsidies aan de OVV niet heeft opgeschort. Uit voorgaand feit volgt dat het noodzakelijk is om juridische bijstand te vragen omdat de persoonlijke aansprakelijkheid van de beheerders in het gedrang zou kunnen komen. De Raad van Bestuur verklaart zich akkoord om zich juridisch in te dekken als Raad van Bestuur.

Uit de discussie over de vraag of de Raad van Bestuur verder kan vergaderen blijkt dat alle bestuurders nog opera willen en de huidige structuur zullen trachten te verdedigen. Het is niet aan de beheerders om een nieuwe structuur uit te werken, het initiatief moet uitgaan van de leden-instanties (RVB, 20.02.84.).

3.3.4.4. De commissie ad hoc: „ombuiging naar een parastatale”

De gespecialiseerde commissie ad hoc werd inderdaad opgericht. De commissie vergaderde van februari tot juni 1984, kwam vijf keer samen en stelde in haar midden een subcommissie die zeven maal bijeenkwam. Deze commissie onderzocht grondig verscheidene oplossingen (Nota aan de leden van de Vlaamse Executieve – VE84/2507/Doc. 484).

1. faillissement van de OVV;
2. de stichting;
3. de v.z.w.;
4. ombuiging naar een parastatale. Dit laatste voorstel werd als volgt verantwoord:

„Volgens de werkgroep ad hoc is dit de minst kostelijke operatie. De parastatale B zou zo opgevat worden dat de Vlaamse Gemeenschap zelf haar financieel aandeel zou kunnen bepalen, waardoor meteen tegemoet gekomen wordt aan het verdwijnen van de inhoud van artikel 42 der statuten van de intercommunale.

In deze veronderstelling zouden de circa 250 personeelsleden in vast verband van de intercommunale overgeheveld worden naar de parastatale en zou geen opzegvergoeding moeten uitbetaald worden. Voor dit voorstel zal men de medewerking van de vakbonden en van de steden kunnen bekomen. De contractuelen zouden in dienst blijven, maar naar behoefte, geleidelijk kunnen afvloeien. In bepaalde gevallen zou men ook enkele statutairen kunnen ontslaan mits betaling van de opzegvergoedingen.

Een ontbinding kan dus -vermeden worden. Bij een dergelijke operatie moet de parastatale evenwel starten met „een schone lei”. In elk geval moet het geaccumuleerd deficit (dat circa 250 miljoen fr. zal bedragen op 1.1.1985), opgevangen worden door een consolidatielening, zoals dit het geval was voor de Philharmonie van Vlaanderen. Hoe langer men wacht met deze operatie, hoe groter het geaccumuleerd deficit zal worden. De werkgroep ad hoc is van mening dat de omvorming naar een parastatale de enige mogelijkheid is om een grondige reorganisatie in het artistiek beleid en het management door te voeren en tevens een besparing van ruim 30 miljoen F. aan werkgeversbijdragen bij RSZ te realiseren. Hierbij werd geopteerd voor twee afzonderlijke kernen: één te Antwerpen en één te Gent, die elk een zelfstandig artistiek beleid mogen voeren, maar onder de supervisie van een intendant bevoegd voor het management. Geheel deze operatie impliceert uiteraard ook de medewerking van de steden Antwerpen en Gent. Antwerpen en Gent zouden de Opera-gebouwen ter beschikking moeten stellen van de parastatale, moeten instaan voor de infrastructuur-onkosten, maar niet voor de exploitatiekosten.

In een ontwerp-decreet zou een financiële tussenkomst kunnen voorzien worden van de Vlaamse provincies. evenwel met een hogere financiële inbreng van Antwerpen en Oost-Vlaanderen en van de steden Antwerpen en Gent van circa 80 miljoen F. elk (er kan overwogen worden een conventie met de steden af te sluiten qua kostenbesparing inzake gebruik opera-huizen).

De Vlaamse Gemeenschap zou zich verplichten tot een jaarlijkse subsidie van elke afzonderlijke kern, waarvan het bedrag overeenstemt met de jaarlijkse subsidie, inclusief de bijkomende bijdragen die via het bijblad worden uitgekeerd. (sic)

De directie moet een beheer voeren binnen de aldus beschikbaar gestelde middelen (zoals nu het geval is met het Ballet van Vlaanderen, het Festival van Vlaanderen, de Vlaamse Kameropera, de Philharmonie van Vlaanderen), tenzij in geval van heirkraft (zoals bv. devaluatie).

Deze oplossing vereist onderhandelingen met Antwerpen, Gent, de vakbonden, en dient geregeld te worden via een decreet, dat op 1 januari a.s. zou moeten operationeel zijn, zoniet wordt het seizoen 1985- 1986 reeds gehypothekeerd.”

3.3.4.4.1. Onderzoek-Schellen (september 1984)

Op 24 september 1984 deelt de algemeen directeur aan de Raad van Bestuur mede dat hij het bezoek heeft ontvangen van een zekere heer Schellen, zakelijk leider van de Nederlandse Operastichting, die beweerde door het kabinet van „de Gemeenschapsminister” belast te zijn met een onderzoek naar de structuren en de begroting van de OVV. De algemeen directeur heeft op alle gestelde vragen geantwoord. De algemeen directeur spreekt er zijn verwondering over uit dat de heer Schellen kennis had van alle individuele salarissen.

Op 19 november 1984 leest de Voorzitter van de Raad van Bestuur een schrijven voor van de heer Vandole, kabinetsmedewerker van Minister Poma, als antwoord op een brief gericht aan Minister Poma i.v.m. het al of niet toezenden van een begrotingsdocument aan de heer N. Schellen. De Raad van Bestuur gaat akkoord om dit document toe te zenden.

Ondanks herhaald aandringen is de Commissie er niet in geslaagd inzage te krijgen van deze brieven, die in het archief van de OVV onvindbaar bleken.

3.3.4.5. Voorstel van Gemeenschapsminister Poma aan de Executieve: omvorming van de Intercommunale

Gemeenschapsminister Poma trok zijn conclusies uit het verslag van de gespecialiseerde commissie ad hoc en stelde in een nota aan de leden van de Executieve dd. 18 juli 1984 voor de bestaande Intercommunale om te vormen. Hij vroeg de Executieve hem ermee te belasten de nodige maatregelen te nemen ter concretisering van deze beslissing.

De heer Geens verklaarde voor de Commissie dat de heer Poma dit voorstel herhaaldelijk heeft voorgelegd aan de Executieve: „Een onderzoek daarvan werd telkens verdaagd wegens onvolledigheid van het dossier en het ontbreken van de garantie dat de steden met een dergelijke herstructurering akkoord zouden gaan.”

3.3.4.6. Beslissing van de Executieve: juridisch onderzoek door experts (25 juli 1984)

3.3.4.6.1. Beslissing van de Executieve: experts

De Executieve besliste evenwel de Gemeenschapsminister van Cultuur en zijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden te belasten door experts een diepgaand juridisch onderzoek te laten uitvoeren van de globale problematiek (o.a. wat is de huidige juridische toestand van de intercommunale en wat zijn de verplichtingen van de daarin betrokken partijen; welke zijn de te vervullen modaliteiten voor een ontbinding van de intercommunale; welke zijn de gevolgen van een dergelijke ontbinding zowel voor het personeel als voor de Vlaamse Gemeenschap, enz.).

3.3.4.6.2. Het advies-Van Goethem

Op verzoek van Gemeenschapsminister Poma schrijft Mr. Jos Van Goethem op 29/8/84 een advies waaruit het volgende blijkt:

1. In de OVV heeft de Vlaamse Gemeenschap zonder medehulp van de Stad Antwerpen en/of de Stad Gent geen beslissingsbevoegdheid. Die vrij merkwaardige situatie mag niet te veel verwondering wekken. Een ministeriële omzendbrief dd. 25 februari 1959 stelt dat in de intercommunale het overwicht van de gemeenten zowel in de algemene vergadering als in de raad van beheer moet voorhanden zijn en steeds behouden blijven. Op te merken valt echter dat van die meerderheid in de wet van 1 maart 1922 geen sprake is. Administratief blijkt het echter de gewoonte te zijn om de tekst van de omzendbrief na te leven.

2. Herinnerend aan zijn advies i.v.m. de nietigheid van art. 42 en het standpunt van de stad Antwerpen ter zake, kan Mr. Van Goethem geen definitief uitsluitel geven over de geldigheid van dit artikel. Het standpunt van de nietigheid van art. 42 komt hem te zwak voor om het als vertrekpunt tot een geschil met de medepartner te gebruiken.

3. Vervolgens belicht Mr. Van Goethem de mogelijkheden tot ontsnapping uit de bestaande situaties:

a) De Vlaamse Gemeenschap kan door ontslag niet uit de OVV treden.

b) De Vlaamse Gemeenschap kan zonder medehulp van de Stad Antwerpen en de Stad Gent niet tot de vroegtijdige ontbinding besluiten.

c) In strijd met art. 42 zou de Vlaamse Gemeenschap ook kunnen beslissen, de aldaar bedoelde subsidies niet meer te betalen. In dit artikel vinden de steden Antwerpen en Gent natuurlijk een vorderingsrecht tegen de Vlaamse Gemeenschap en allicht zelfs ook derde belanghebbenden. Het advies betwijfelt of deze ontsnappingsmaatregel haalbaar is.

4. Daarna onderzoekt Mr. Van Goethem wisseloplossingen om uit de bestaande impasse te geraken (ook deze veronderstellen de medewerking van de beide steden). Men zou kunnen kiezen tussen een vzw en een openbare dienst. Met een vzw staat men verder van het centraal bestuur dan met een openbare dienst. Het zal bovendien in een vzw moeilijker zijn een statutair dienstverband met de personeelsleden uit te werken.

5. Een volgende paragraaf van het advies is gewijd aan de vraag naar de weerslag van een omvorming van een intercommunale naar een andere rechtsvorm t.o.v. het personeel. Wanneer men zou overstappen naar een openbare dienst kan er geen probleem bestaan voor de contractuelen. Voor de statutairen zou moeten worden onderzocht of het statuut dat ze krijgen 'in de openbare dienst minstens dezelfde rechten verleent als wat hun in de Intercommunale gegarandeerd was.

3.3.4.6.3. De nota-Dehing

De nota van directeur-generaal R. Dehing ten behoeve van Gemeenschapsminister Galle kan als volgt worden samengevat

1. De OVV werkt sinds 30 oktober 1983 zonder goedgekeurde statuten en zij moet beschouwd worden als een feitelijke vereniging, zonder rechtspersoonlijkheid. Deze toestand kan slechts worden rechtgetrokken door het tweede artikel van het besluit van de Executieve van 2 maart 1983 op te

heffen.

2. Artikel 42 is op zich niet onwettelijk. Artikel 5-3° van de wet van 1 maart 1922 vormt geenszins een juridisch stevige basis om de vrijwillig aangegane verbintenis van de Vlaamse Gemeenschap, het verlies van de vereniging te dekken, aan te vechten.

3. De kritiek op artikel 6 van de statuten zou mogelijkheid kunnen bieden om langs legaal statutaire weg een verandering in de toestand te bewerkstelligen op grond van artikel 141 van de wetten op de handelsvennootschappen.

Volgens laatstgenoemd artikel zijn, in een coöperatieve vereniging de toegelaten inbrengen deze die „bestaan uit storting in baar geld of uit werkelijke inbrengen”. Deze inbrengen worden vertegenwoordigd door aandelen en „behalve deze soort aandelen mag er geen enkele andere soort titels worden uitgegeven om het even onder welke benaming.”

In artikel 6 van de statuten van de „Opera voor Vlaanderen” stellen we vast dat de steden Gent en Antwerpen „voor hun immateriële inbreng op artistiek en technisch gebied” elk 60 maatschappelijke aandelen toegekend verkrijgen, die niet het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen. Dit gegeven is duidelijk strijdig met artikel 141 van de wetten op de handelsvennootschappen waarvan overigens niet afgeweken wordt. Gesteld dat zulks zou kunnen – en dat kan betwist worden gelet op het karakter van dit artikel – dan ware, overeenkomstig artikel 5 – 1° van de wet van 1 maart 1922, een uitdrukkelijke vermelding in de statuten vereist. Dit is niet het geval zodat een afwijking zeker niet is vooropgesteld.

In die optiek is de uitgifte van de tweemaal 60 bijkomende „maatschappelijke aandelen” onwettig. Dit heeft een weerslag op de stemmingen in de algemene vergadering: krachtens artikel 31 van de statuten geeft ieder aandeel (inclusief het maatschappelijk aandeel) recht op één stem. Dank zij de Maatschappelijke aandelen beschikken de aangesloten steden Gent en Antwerpen over de meerderheid. Er van uitgaande dat die aandelen ten onrechte zijn toegekend, valt ook de meerderheid weg.

Weliswaar ontstaat er dan een toestand waarbij de voorschriften van de Ministeriële Omzendbrief van 25 februari 1959 niet worden nageleefd (meerderheid verzekerd voor de gemeenten), maar uiteindelijk heeft een omzendbrief geen kracht van wet.

Volgens de gewijzigde verhoudingen zouden Gent en Antwerpen elk nog over 90 stemmen beschikken, de Vlaamse Gemeenschap over 200, hetzij de meerderheid. Waar statutair de algemene vergadering bevoegd is om de statuten te wijzigen, verbinden de statuten zelf nochtans geen speciale meerderheid aan dergelijke beslissing (zie de artikelen 35 en 36). In principe volstaan de stemmen van de Vlaamse Gemeenschap om een statutenwijziging door te voeren, en bvb. artikel 42 aan te passen.

3.3.4.6.4. De repliek-Van Goethem

Bij brief van 15/10/84 repliceert Mr. Van Goethem op de stellingen van de heer Dehing.

1. De overheid kan zich moeilijk beroepen op haar onwettige handeling – invoeging van een tijdsbepaling in het goedkeu-

ringsbesluit van 2 maart 1983 – om het de OVV moeilijk te maken.

2. Van Goethem meent dat de beide steden, dat de speciale aard van de opgerichte intercommunale vennootschap en de bijzondere aard van de inbrengen die door alle partijen werden gedaan, een voldoende rechtvaardiging opleveren voor het toekennen van 60 maatschappelijke aandelen die niet het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen. De afwijking op art. 141 van de samengevoegde wetten op de handelsvennootschappen is wel degelijk aangeduid in de statuten. De conclusie dat de uitgifte van de twee maal 60 bijkomende maatschappelijke aandelen onwettig zou wezen, schijnt dus onvoldoende gefundeerd.

Van Goethem besluit zijn advies als volgt:

„Ik geloof dat men moet erkennen dat de statuten voor de Opera voor Vlaanderen zo in mekaar gezet zijn dat de Vlaamse Gemeenschap in een erg moeilijk parket zit. Maar voldoende sterke juridische motieven schijnen mij niet voorhanden om uit deze situatie te geraken. Ik denk dat het alleen zal lukken in samenspraak met de andere betrokkenen.”

3.3.4.6.5. Voorstel van Gemeenschapsminister Poma: een parastatale (24 oktober 1984)

3.3.4.6.5.1. Voorstel

In een nota aan de leden van de Vlaamse Executieve (VE 84/3 1 10/Doc. 627) schrijft Gemeenschapsminister van Cultuur Poma op 24 oktober 1984 dat hij op grond van de besluiten van de gespecialiseerde commissie ad hoc en van de experts tot het besluit komt dat er naar een oplossing moet worden gestreefd die de medewerking van de steden Antwerpen en Gent bekomt en geen al te grote tegenkantingen vanwege de werknemers met zich zal brengen.

De Gemeenschapsminister stelt de volgende oplossing voor:

1. Er wordt een parastatale opgericht.
2. De Intercommunale Vereniging Opera voor Vlaanderen wordt ontbonden (met het unaniem akkoord van beide steden en de Vlaamse Gemeenschap). Op die wijze zijn wij verlost van artikel 42.
3. De parastatale neemt de vastbenoemde personeelsleden over.
4. De Maatschappelijke zetel van de Opera voor Vlaanderen blijft gevestigd te Gent.
5. De parastatale krijgt een dotatie met de vermelding dat eventuele tekorten niet door de Vlaamse Gemeenschap worden bijgepast (cfr. de Philharmonie van Vlaanderen, het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, het Festival van Vlaanderen, enz.), tenzij in geval van heikracht (devaluatie). De dotatie bedraagt een deel, betaald door de Vlaamse Gemeenschap (Cultuur) en een ander deel wordt gedragen door de steden Gent en Antwerpen.
6. Het Operagebouw te Gent moet hersteld worden. Gedurende deze periode moet de Opera uitwijken naar een ander gebouw in het Gentse.
7. De Vlaamse Gemeenschap (Cultuur) zal 60% van de restauratiekosten m.b.t. het Operagebouw op zich nemen.

Opdat het seizoen 1985- 1986 niet zou gehypothekeerd zijn, is het noodzakelijk de onderhandelingen met Antwerpen, Gent en de vakbonden onverwijld aan te vatten.

De Gemeenschapsminister verzoekt de leden van de Executieve, in het kader van de gegeven informatie, hun principiële goedkeuring te hechten aan de formule voor een parastatale B voor de omvorming van de bestaande intercommunale, en hem te gelasten de nodige maatregelen te nemen ter concretisering van deze beslissing.

3.3.4.6.5.2. Beslissing van de Executieve: „verdaagd”

Tijdens de vergadering van de Executieve van 31 oktober 1984 wordt het ontwerp-decreet uitgavenbegroting 1985 besproken.

In dit verband beslist de Executieve met eenparigheid dat, primo: „Onder geen enkel beding, zal enig bijkrediet in 1985 in overweging worden genomen, en secundo: elk begrotingsvoorstel, ingediend door de Opera voor Vlaanderen, dat aanleiding geeft tot toepassing van art. 42, zal worden verworpen. De bevoegde Gemeenschapsministers zullen de nodige maatregelen treffen ter uitvoering van deze beslissing (o.a. richtorders aan de regeringscommissarissen). (VE/84/3 1. IO/Doc. 627).

De bespreking van het voorstel van de Gemeenschapsminister van Cultuur wordt verdaagd in het licht van de bovengenoemde beslissingen.”

3.3.4.7. „Bespreking”

3.3.4.7.1. De afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap onthouden zich

3.3.4.7.1.1. Mededeling van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve (20 februari 1985)

In een mededeling aan de leden van de Vlaamse Executieve (VE 85/2002/Doc. Med. 6) schrijft de heer Geens, Voorzitter van de Executieve:

1. Bij de stemming van de begroting van de OVV voor het seizoen 1984-1985 hebben in de Raad van Beheer de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap zich onthouden. Hun verantwoording - bij brief dd. 27/12/1984 - luidt als volgt :

„a) zij werden (mondeling via regeringscommissarissen) in kennis gesteld van de beslissing van de Vlaamse Executieve om geen nadelig saldo te aanvaarden op de begroting, waarvoor op basis van art. 42 bijpassingen zouden ontstaan;

b) omdat zij van mening zijn en ingezien hebben uit hoofde van hun mandaat van beheerder, dat de begroting zodanig is opgesteld dat het een begroting is die de minimumuitgaven vertegenwoordigt om de opdracht van de instelling te vervullen binnen de afspraken die destijds gemaakt zijn tussen de drie initiatiefnemende openbare besturen en statutair zijn vastgelegd.”

Deze afgevaardigden verzoeken om verdere aanwijzingen.

2. De vertegenwoordigers van de steden Antwerpen en Gent, die de meerderheid uitmaken in de Raad van Beheer, hebben de begroting goedgekeurd. Op te merken valt dat bij de stemming over de begroting 1984- 1985 – bij inkomsten – de vertegenwoordigers van de steden zich eveneens hebben

onthouden omdat naar verluidt:

1) de Vlaamse Executieve niet wil instemmen met de toepassing van de statutaire bepaling inzake de bijpassing van de tekorten;

2) een verdere reductie van de uitgaven onmogelijk is, als men vanwege alle partners de voortzetting van het opera-gebeuren wil gehandhaafd zien.

3. De aanwezige regeringscommissaris heeft, in toepassing van de beslissing van de Executieve dd. 31 oktober 1984, zijn veto hiertegen gesteld (bekrachtigd op 27 oktober 1985).

4. In een brief heeft de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden de aandacht gevestigd op de bijzondere juridische toestand van de OVV, zoals deze wordt omschreven in een nota van de directeur-generaal van de Administratie van Regionale en Lokale Besturen. De aldaar geponeerde conclusie, als zouden we thans enkel nog te maken hebben met een „feitelijke vereniging” kan verstrekkende consequenties hebben.

3.3.4.7.1.2. Beslissing van de Executieve

De Executieve beslist dat een delegatie van de Vlaamse Executieve de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur zal ontmoeten einde **maart**-begin april.

3.3.4.7.1.3. Sine die verdaagd

Uit een nota aan de leden van de Vlaamse Executieve (**VE85/2404/Doc. 220**) van Gemeenschapsminister **Poma** blijkt dat het hierboven bedoelde onderhoud, voorzien op 18 april 1985, sine die werd verdaagd; ofschoon de **Gemeen**-schapsminister met het oog op de bespreking een nota (**VE85/ 1704/Doc. 212**) had bezorgd waarin hij de volgende beslissing voorstelde:

1) de Vlaamse Executieve wenst het behoud van een Opera voor Vlaanderen;

2) de omvorming van de OVV 'tot een parastatale B;

3) de Vlaamse Executieve wil daartoe de nodige middelen ter beschikking stellen;

4) de bestaande begrotingstekorten (voor 1984 en 1985) worden gedelgd via een consolidatielening;

5) aan de Gemeenschapsminister van Cultuur wordt machtiging verleend tot onderhandeling met de beide steden.

De Executieve had dit punt echter verdaagd tot de volgende vergadering. Beslist werd dat de Gemeenschapsminister van Cultuur onverwijld passende voorstellen zou uitwerken, overeenkomstig de ter zake reeds vroeger getroffen beslissingen.

Ondertussen was op de Raad van Bestuur met ongenoegen vastgesteld dat er reeds tweemaal een poging was ondernomen om gehoord te worden door de bevoegde Ministers. (RVB 11/02/1985). Op 25 april 1985 bevestigde een afgevaardigde van het Rijk nogmaals dat deze afgevaardigden meermaals hadden aangedrongen op een onderhoud met de bevoegde ministers om advies en instructies te geven en te ontvangen. Regeringscommissaris Nicolaï zegde het onge-

noegen van de afgevaardigden van het Rijk te begrijpen. Hijzelf had de geplande vergadering helpen voorbereiden, maar via een ander kanaal was dit gesprek verdaagd. (RVB 25/04/ 1985).

3.3.4.7.2. „Overleg met de’ steden”

3.3.4.7.2.1. Nota van de Gemeenschapsminister van Cultuur (18 april 1985)

Andermaal wijst Gemeenschapsminister Poma in een nota aan de leden van de Vlaamse Executieve (VE 85/2404/Doc. 220) op de problematiek. Ten einde aan de problemen een onmiddellijke oplossing te bieden en tevens een éénduidig standpunt te laten innemen door de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Beheer stelt de Gemeenschapsminister voor wat volgt:

1) de Vlaamse Executieve wenst het behoud van een Opera voor Vlaanderen;

2) de omvorming van de OVV tot een parastatale B;

3) aan de Gemeenschapsminister van Cultuur wordt machtiging verleend tot onderhandeling met de beide steden.

3.3.4.7.2.2. Beslissing van de Executieve: „een bespreking met de steden”.

Na bespreking beslist de Executieve dat een delegatie met vertegenwoordigers van de steden Antwerpen en Gent zo spoedig mogelijk een bespreking zal organiseren betreffende de toekomst van de OVV, hierbij verwijzend naar de in dat verband door de Executieve reeds vroeger getroffen beslissingen.

3.3.4.7.3. De afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap onthouden zich opnieuw (26 juni 1985)

In de Raad van Bestuur werd op 26 juni 1985 de begroting 1985 1986 goedgekeurd, met 5 stemmen bij 8 onthoudingen. De afgevaardigden van het Rijk kunnen deze begroting niet afkeuren omdat iedereen weet dat zij niet verder kan worden geamputeerd, en kunnen ze anderzijds niet goedkeuren omdat zij niet beantwoordt aan de eisen van de Vlaamse Executieve, die geen bijkredieten in het kader van art. 42 van de Statuten aanvaardt.

3.3.4.7.4. Overleg

3.3.4.7.4.1. Overleg te Brussel (12 juli 1985)

Blijkens de notulen van de Raad van Bestuur dd. 12 juli 1985 heeft er op 12 juli overleg plaatsgehad op het kabinet van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve te Brussel. Aan dit overleg namen deel: de Minister Geens, Galle en Poma, een delegatie van de schepencolleges van Antwerpen en Gent, en de voorzitter van de OVV zelf. In de notulen leest men hierover : , , Volgende elementen moeten vervuld worden :

- voortaan moeten alle notulen, documenten, rekeningen, begrotingen ook naar Minister Galle gestuurd worden;
- krachtens de wetgeving op de intercommunales vaardigt de voogdijminister voor Gewestelijke en Lokale Besturen ook een afgevaardigde naar de bestuursorganen, en zal de heer Dehing op de vergaderingen worden uitgenodigd, als regeringscommissaris „de facto”.
- het feuilleton der bijkredieten 1985 is ingediend, zonder

dat daarop enig bijkrediet voor de OVV is voorzien. De Vlaamse Executieve, daarin gesteund door de Vlaamse Raad, heeft inderdaad besloten in de huidige omstandigheden artikel 42 § 2 (sic) niet meer toe te passen.

– de Vlaamse Gemeenschap wenst dat de conventies met de steden Antwerpen en Gent onmiddellijk worden *genegotieerd* en ondertekend.”

3.3.4.7.4.2. Brief aan G. Geens (2 september 1985)

Op 2 september 1985 leest de Voorzitter van de Raad van Bestuur een schrijven voor gericht aan Minister Geens. Minister Galle zal een kopie van deze brief ontvangen, evenals de stad Antwerpen. Hierin wordt gevraagd om zo vlug mogelijk het gesprek opnieuw te openen, aangezien de *basisvoorwaarden* aanwezig zijn en de gevraagde resultaten werden *oereikt*, zodat de toekomst van de OVV kan worden veilig gesteld, zowel structureel als financieel.

3.3.4.7.4.3. Brief aan W. Martens (7 oktober 1985)

Op 7 oktober 1985 deelt de voorzitter van de Raad van Bestuur mede dat het personeel ten zeerste ongerust is over de situatie. Dienaangaande heeft het samén met de drie vakbonden, besloten een brief te richten aan Eerste Minister W. Martens om ontvangen te worden. De voorzitter heeft dit schrijven mede-ondertekend.

4. DE NIEUWE EXECUTIEVE (sinds 10 december 1985)

4.1. CONTACT MET DE RAAD VAN BESTUUR

Op 22.01.86 gelast de Executieve de Voorzitter, de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en de Gemeenschapsminister van Cultuur contact op te nemen met de Raad van Bestuur van de OVV met het oog op een bespreking van de globale problematiek en de werkingstoestand in het bijzonder.

4.2. BESPREKINGEN DD. 7 FEBRUARI EN 18 FEBRUARI 1986

In het verslag van de Vlaamse Executieve (86/1202/Varia 2) wordt melding gemaakt van de bespreking dd. 7.2.1986 betreffende de OVV. In aansluiting hieraan zal dringend een bespreking worden belegd met de steden Antwerpen en Gent. Van deze bespreking brengt Voorzitter G. Geens verslag uit in een mededeling aan de Vlaamse Executieve (VE86/1902/Doc. Med. 2). Na een samenvattende beschrijving van de situatie wordt genoteerd dat t'ijdens het onderhoud is gebleken dat ook de afgevaardigden van de Intercommunale OVV de thans bestaande toestand als onhoudbaar beschouwen en aandringen op een grondige herstructurering van de OVV, zowel op het beheersmatige als op het artistieke vlak. Er werd dan ook overeengekomen dat:

- a) de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening onverwijld zal onderzoeken op welke wijze aan de bestaande toestand van de Intercommunale een oplossing kan geboden worden;
- b) de Gemeenschapsminister van Cultuur een voorstel voor een nieuwe beheersformule zal uitwerken
- c) de beide steden Antwerpen en Gent volgende week zullen uitgenodigd worden tot nader overleg met de Voorzitter, de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening en de Gemeenschapsminister van Cultuur, betreffende de grondige herstructurering van de Opera voor Vlaanderen.

In de vergadering van de Vlaamse Executieve dd. 19 februari 1986 werd verder ook verslag uitgebracht over een vergadering gehouden op 18 februari 1986 met de heren Ministers Geens, Pede, Dewael en een vertegenwoordiging van de stad Gent.

Volgens de notulen van de Raad van Bestuur was een definitieve beslissing over de toekomst van de OVV niet gevallen.

Wel werd beklemtoond dat er niet meer geld zal uitgegeven aan de OVV dan voorzien (zowel door de Vlaamse Gemeenschap als door beide steden).

Minister Dewael zou samen met de directie van OVV een technische discussie voeren over de toekomst van de OVV en over de financiële middelen die nodig zijn om opera te maken. Nadien zou de Raad van Bestuur een beslissing moeten nemen. (RVB, 24.02.86)

De Vlaamse Executieve nam akte van deze mededelingen en besliste dat de Gemeenschapsminister van Cultuur de Executieve zou inlichten over de verdere evolutie van deze

aangelegenheid.

4.3. SPOEDVERGADERING VAST BUREAU EN TELEGRAM (13/14 februari 1986)

Op 24 februari 1986 stelt de Voorzitter de Raad van Bestuur in kennis van een spoedvergadering van het Vast Bureau, dd. 14.02.86, samengeroepen om de financiële situatie van de Opera voor Vlaanderen te bespreken, aangezien er op dat moment geen liquiditeiten meer voorhanden waren om dat weekend de solisten uit te betalen. Op eigen verzoek heeft de heer J. Huys, adviseur van Gemeenschapsminister Dewael, de vergadering bijgewoond. Tevens was per 13.02.86 een telegram aan de Ministers Geens, Pede en Dewael gericht om de financiële situatie mede te delen en de noodbel te luiden (RVB. 24.02.86)

4.4. ONTVANGST VAN DE AFGEVAARDIGDEN VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (27 februari 1986)

De afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap werden op 27 februari 1986 ontvangen door de heren Kerremans, kabinetschef, en J. Huys, adviseur van Gemeenschapsminister Dewael, om de situatie van de Opera voor Vlaanderen te bespreken. Het resultaat van dit onderhoud is „dat er wordt aangedrongen om vanuit de Raad van Bestuur het bestaan van de Opera voor Vlaanderen niet in het gedrang te brengen, dit om de overheid in staat te stellen toekomstplannen voor de Opera voor Vlaanderen uit te werken in een serene atmosfeer (RVB. 03.03.86).

4.5. OPERA MOET BLIJVEN, MAAR IS DAT WEL EEN OPDRACHT VOOR EEN STAD, OF VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP? (3 maart 1986)

Op 3 maart 1986 vergadert de Raad van Bestuur in aanwezigheid van de heer J. Huys, adviseur van Gemeenschapsminister Dewael. De heer Huys brengt verslag uit van een vergadering met zijn Minister. De doelstelling van de heer Huys is zorgen dat de Opera voor Vlaanderen (in welke vorm dan ook) blijft bestaan. Om dit doel te bereiken is een goede voorbereiding nodig. Daarbij kan men zich de vraag stellen of in beide huizen uitsluitend opera moet gebracht worden. Voorop staat de kwaliteit van het gebrachte werk. In dit licht zal een sanering onder het personeel noodzakelijk zijn. Als dit alles niet gebeurt, dan verdwijnt de Opera voor Vlaanderen, hetgeen de wens van sommigen is.

Om deze sanering door te voeren zal een herschikking onder het personeel noodzakelijk zijn. Ook de representatie naar buiten toe zal dienen te veranderen.

Als er kwalitatief werk wordt geleverd, kan men verwachten dat daarvoor meer geld wordt uitgetrokken. Momenteel is het zo dat de Vlaamse Executieve niet meer wil geven dan 200 miljoen.

Het afvloeien van personeel is volgens de heer Huys financieel geen probleem.. .

Een afgevaardigde van de stad Gent huldigt de visie van de heer Huys: opera brengen moet blijven, maar is dat opdracht voor een stad, of voor de Vlaamse Gemeenschap?

Op voorstel van de heer M. Van der Bruggen wordt beslist een doorlichting door de Directie te laten maken van de

structuur van de kosten Opera voor Vlaanderen in vergelijking met analoge instellingen, o.a. Opéra de Wallonie (RVB, 03.03.86).

4.6. BRIEF AAN GEMEENSCHAPSMINISTER DEWAELE (18 maart 1986)

Op 14 maart 1986 beslist de Raad van Bestuur een brief te sturen aan Minister P. Dewael, waarin de volgende elementen worden verwerkt:

- de huidige problemen duidelijk aan de orde stellen en de hoogdringendheid benadrukken;
- schriftelijke bevestiging vragen waaruit moet blijken dat de intenties van Minister P. Dewael om volgend seizoen normaal te starten en te eindigen ook financieel haalbaar zijn;
- de begroting 1986-1987 voorleggen (inclusief art. 42). Wijzen op het feit dat de subsidiëring zonder art. 42 niet voldoende is om alleen de weddenlast en de daaraan verbonden sociale kosten van de vast benoemde personeelsleden te betalen (exclusief het contractueel personeel);
- alternatieve oplossing inbouwen:
 . inkomsten seizoen,
 . reduceren van het aantal voorstellingen,
 . personeelsafvloeiing met de daaraan verbonden ontslagkosten.
- liquiditeitsprobleem tot einde seizoen mededelen;
- Fonds van sluiting bedrijven betrekken;
- Personeelsopbouw Opera voor Vlaanderen mededelen;
- deadline van 01.04.1986 stellen.

Aansluitend om een dringend **onderhoud** verzoeken (Vast Bureau) en het geactualiseerde rationalisatieplan voorleggen.

Bovendien wordt een financieel overzicht gegeven van de huidige liquiditeitstoestand en dit tot einde seizoen.

Als besluit wordt gesteld dat de Opera voor Vlaanderen van dag tot dag leeft. Op een bepaalde dag zullen er geen liquiditeiten meer voorhanden zijn (RVB. 14.03.86).

Aan de Raad van Bestuur wordt op 21 april medegedeeld dat op deze brief, verstuurd per 18 maart 1986, nog geen schriftelijke reactie is gekomen. Officieus wordt de Opera voor Vlaanderen verzocht om met de werking door te gaan (RVB. 21.04.86).

4.7. MEDEDELING VAN DE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR (24 april 1986)

4.7.1. De Mededeling

Op 24 april 1986 schrijft Gemeenschapsminister van Cultuur Dewael aan de Executieve (VE86/3004/Doc. Med. 2) betreffende de Opera voor Vlaanderen in een mededeling aan de Executieve:

„ 1. De Opera van Vlaanderen kan het speelseizoen 1986-1987 organiseren in haar huidige vorm, met een **ontwerp**begroting die een tekort voorziet, op basis van artikel 42 van de intercommunale overeenkomst, van 84.000.000 fr.

2. Het is mijn vaste intentie om het seizoen 1986-1987 te beschouwen als een overgangsseizoen om een nieuwe **opera**structuur in Vlaanderen uit te bouwen. Deze nieuwe structuur dient grondig voorbereid te worden met alle betrokkenen uit de sector om optimaal van start te kunnen gaan vanaf 1 juli 1987.

De nodige gesprekken starten in de loop van de maand april.

3. Om het sociale probleem niet te vergroten zal de **OVV** geen bijkomend vast personeel aanwerven.

4. Met de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening zullen gesprekken gevoerd worden over de wijze van vereffening van de Intercommunale.”

4.7.2. Beslissing van de Executieve

De Executieve neemt akte van deze mededeling en herbevestigt haar reeds eerder ingenomen standpunt (cf. VE/PV/ 1984/40-punt 3.2. VE/PV/ 1986/ 19-punt 3 .c) om elk begrotingsvoorstel, uitgaande van de Opera voor Vlaanderen, dat niet in overeenstemming is met het in de uitgavenbegroting 1986 ingeschreven krediet van 200 milj. frank en dus aanleiding zou geven tot toepassing van art. 42, te verwerpen.

4.8. DAGVAARDING

4.8.1. Raad van Bestuur: dagvaarden? (3 februari 1986)

De Raad van Bestuur bereidde op 3 februari 1986 een vergadering voor met de Gemeenschapsministers Geens, Pe-de en Dewael, samen met de vertegenwoordigers van de steden Antwerpen en Gent. Gesuggereerd werd om ook de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Begroting eveneens uit te nodigen op dit onderhoud. Deze vraag zou schriftelijk worden gesteld vanuit de OVV.

Tijdens deze vergadering van de Raad van Bestuur wordt geopperd dat het misschien aangewezen is tot stuiting van de verjaringstermijn de Vlaamse Executieve te dagvaarden voor de tegoeden 1984.

In de daaropvolgende discussie werden de volgende opmerkingen gemaakt:

Deze dagvaarding zal niets concreets oplossen. Het is wel juridisch juist, maar de bruggen zullen worden opgeblazen.

De Raad van Bestuur besloot voorlopig de Vlaamse Gemeenschap niet te dagvaarden. (RVB, 03.02.86)

4.8.2. Buitengewone Algemene Vergadering van 7 mei 1986: „Woordbreuk”

Tijdens de Buitengewone Algemene Vergadering te Genr op 7 mei 1986 stelt de heer J. Huys, sprekend namens de Gemeenschapsminister van Cultuur, dat het huidige seizoen

moet worden afgemaakt, en het nieuwe seizoen 1986- 1987 opgestart. Het verleden zou met een consolidatielening worden effen gemaakt. Maar de Vlaamse Regering is hiermee niet akkoord.

De Algemene Vergadering stelt derhalve vast dat de Vlaamse Regering woordbreuk pleegt, en dat er derhalve aanleiding is om deze overheid te dagvaarden.

De voorzitter legt de volgende motie ter stemming:

„De Algemene Vergadering stelt vast dat de Vlaamse Executieve zijn financiële en contractueel vastgestelde verplichtingen met betrekking tot art. 42, 2de lid van de Oprichtingsakte van de Intercommunale Opera voor Vlaanderen niet nakomt.

De Algemene Vergadering beslist dan ook de Vlaamse Executieve te dagvaarden in betaling van de achterstallige bedragen daaromtrent voor de jaren 1984-1985”.

4.8.3. Reactie van de Executieve

4.8.3.1. Mededeling van de Gemeenschapsminister van Cultuur (14 mei 1986)

Bij mededeling (VE 86/1405/Doc. Med. 5) aan de Vlaamse Executieve schrijft de Gemeenschapsminister Dewael:

„De geciteerde dagvaardingen dwingen ons de nodige structurele aanpassingen in een versneld tempo door te voeren. Gevreesd moet worden dat in de huidige omstandigheden de toepassing van artikel 42 van de Statuten door de rechtbank bij vonnis zal opgelegd worden.

Even vanzelfsprekend is het dat niemand gebaat is bij een verder opstapelen van de schulden, vermeerderd met boeten, interesten enz.

In het licht van de nieuwe ontwikkelingen moet m.i. dringend nagegaan worden hoe het verder escaleren van schulden, die toch eens zullen moeten betaald worden, kan vermeden worden.

In principe kreeg de OVV de toelating het seizoen 1986-1987 aan te vangen gezien de zeer talrijke aangegane engagementen.

Het brengen van opera in de steden Antwerpen en Gent met 380 miljoen fr. is moeilijk haalbaar. De personeelskosten van de OVV slorpen zowat de gehele subsidie van 380 miljoen op (269 vastbenoemde en 103 tijdelijke personeelsleden).

Essentieel in het dossier is te weten wat de sociale gevolgen voor het personeel zijn in de diverse opties die als structurele oplossing voorgesteld worden. Ter zake wordt aan een specialist arbeidsrecht gevraagd een studie te bezorgen.”

4.8.3.2. Beslissing van de Executieve: „schikkingen”

N.a.v. deze mededeling wordt overeengekomen dat de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening en de Gemeenschapsminister van Cultuur onverwijld de nodige schikkingen treffen om primo de onwettelijkheid van de beslissingen van de Algemene Vergadering dd. 7.5.1986 te onderzoeken (en desgevallend aan te voeren) en secundo richtlijnen te geven aan de Gemeenschapscommissarissen en vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve in de Raad van Bestuur van deze instelling tenein-

de te vermijden dat de Vlaamse Gemeenschap zich impliciet en expliciet verder dan de vroegere beslissingen (o.a. voorzienne kredieten in de ontwerp-begroting) zou engageren.

4.9. TOELICHTINGEN VOOR DE COMMISSIE

De Commissieleden waren geïntrigeerd door de tegenstrijdigheid tussen de „mededeling” van de Gemeenschapsminister van Cultuur dd. 24 april 1986 dat de OVV het seizoen 1986-1987 kan organiseren met een begroting van 284 miljoen en de beslissing van de Executieve dd. 30 april 1986 niet meer toe te staan dan 200 miljoen.

Desgevraagd lichtte de heer Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, de procedure toe die binnen de Vlaamse Executieve wordt gevolgd: „Op de agenda komen twee soorten punten voor: een eerste soort omvat die punten waarover wordt gedelibereerd en gediscussieerd, altijd vergezeld van een toelichtende nota van de betrokken minister en – dit is belangrijk – van een voorstel tot beslissing. Een ander soort omvat die punten die „mededelingen” wordt genoemd. Van die mededelingen wordt akte genomen. Ze geven geen aanleiding tot het treffen van een beslissing”.

De heer Waltniel verklaarde ook: „Wanneer de Executieve van iets akte neemt, dan neemt zij naar mijn mening geen beslissing. Er zijn regelmatige mededelingen aan de Executieve waarvan akte genomen wordt, maar die geen beslissing als dusdanig inhouden.”

De omstandigheden waarin Gemeenschapsminister Dewael zijn mededeling doet en de Vlaamse Executieve de beslissing nam schetste de heer Waltniel als volgt: „Minister Dewael en ikzelf zijn in december in functie getreden. Op dat ogenblik hadden Minister Dewael noch ikzelf enig vermoeden van de moeilijkheden die bij de Opera voor Vlaanderen bestonden. Op dat ogenblik zal Minister Dewael waarschijnlijk te goeder trouw aan de Executieve een mededeling hebben gedaan. Het ging om een ontwerp-begroting. Het is pas wanneer de regeringscommissaris, de afgevaardigde van de Minister van Financiën, op 1 juli 1986 zijn veto heeft gesteld – in zijn rapport heeft hij ook klaar en duidelijk de reden vermeld waarom hij zijn veto heeft gesteld – dat het probleem tot ons is doorgedrongen.”

De heer Waltniel zei nog dat er sinds 31 oktober 1984, toen de Vlaamse Executieve besliste dat er onder geen enkel beding enig bijkrediet in 1985 in overweging zou worden genomen en dat elke toepassing van artikel 42 zou worden verworpen, geen enkele nieuwe beslissing is genomen, zodanig dat ter zake de beslissing van 1984 geldig blijft. Dat was ook de reden waarom de door hem afgevaardigde regeringscommissaris zijn veto heeft gesteld tegen de begroting 1986-1987 en waarom hij dit veto bekrachtigd heeft.

De mededeling van Gemeenschapsminister Dewael is volgens de heer Waltniel, budgettair bekeken, waardeloos. „Het is een vorm van mededeling, waarvan akte wordt genomen. Het is dus geen budgettaire beslissing van de Executieve. Trouwens, een budgettaire beslissing wordt genomen bij het opstellen van de begroting. Dit betekent dat om het even welke beslissing, in de loop van het jaar genomen, die niet in de begroting wordt vertolkt, wegvalt.”

De heer Dewael lichtte zijn kijk op het begrotingsprobleem voor de Commissie toe in de volgende bewoordingen: „Het

budgettaire probleem is van die aard, ik heb er geen enkele moeite mee om dat te zeggen, dat wij ons goed moeten realiseren dat de Opera het met de 200 miljoen die de Vlaamse Gemeenschap op het ogenblik ter beschikking stelt onmogelijk kan rooien. Ik ken de beslissing van de vorige Executieve, beslissing die dateert van 1984, dat de Vlaamse Gemeenschap haar betoelaging zou beperken tot 200 miljoen frank in afwachting dat een en ander op orde zou worden gesteld. Dat impliceert dat de OVV een jaarlijks budget ter beschikking heeft van 380 miljoen samen. De huidige Vlaamse Executieve heeft beslist – toen was ik wèl in functie – ‘haar financiële inbreng te beperken tot 200 miljoen frank. Ik heb dat als dusdanig aanvaard, maar ik voeg er onmiddellijk aan toe dat met 380 miljoen frank, in de huidige stand van zaken, met de huidige structuur van de OVV en de personeelsbezetting van de .OVV, men het onmogelijk kan rooien.”

De heer Dewael verklaarde dan waarom hij toch met de beslissing van de Executieve instemde: „Ik zal alleen maar meer subsidies verdedigen in de Vlaamse Executieve en in de Vlaamse Raad op voorwaarde dat ik kan geloven in een zowel structureel als artistiek gezonde formule. In de eerste plaats is er de principiële herbevestiging van de huidige Executieve van het standpunt van 1984, zijnde de beperking tot 200 miljoen als drukingsmiddel. Ik ervaar en heb het altijd ervaren – ik was er op dat ogenblik niet bij – dat men daarmee eindelijk een negotiatie wilde uitlokken en misschien zelfs wilde forceren. De herstructureringsinzichten van mijzelf en van de Executieve bestonden reeds van bij het begin van deze Executieve. Er is nooit tegenstrijdigheid geweest tussen mijn filosofie naar de toekomst toe, waarbij ik heb gezegd dat 200 miljoen niet volstaan, en een verlenging van de beslissing van de vorige Executieve om de inbreng te beperken tot 200 miljoen. Het is een beslissing geweest van de voltallige vorige Executieve om die inbreng te beperken tot 200 miljoen. Ik heb mij in de huidige Executieve daarmee akkoord verklaard, omdat ik zeer goed wist dat ik voor het einde van dit jaar met een ander voorstel zou komen. Ik heb dat gewoon als een overgangssituatie beschouwd.”

Zowel in zijn mededeling als in zijn verklaring voor de Commissie noemde de heer Dewael het seizoen 1986-1987 een overgangssperiode. Maar ook zijn voorgangers hebben eigenlijk met dezelfde illusie geleefd. Het leek volgens de heer Dewael de Executieve in 1986 niet opportuun om de beslissing van 1984 te wijzigen in het licht van een herstructureringsvoorstel dat binnen het jaar 1986 zou volgen. De Gemeenschapsminister wees erop dat de evolutie soms zeer snel kan gaan „als men geconfronteerd wordt met dagvaardingen, met beslagen, met derdenbeslagen. Als men de bijdrage niet betaalt aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, dan komt op zeer korte datum een dagvaarding om voor de Arbeidsrechtbank te verschijnen. Er zijn mij derdenbeslagen betekend geworden enzovoort.” De Mededeling van de Gemeenschapsminister aan de Vlaamse Executieve dd. 14 mei 1986 moet in het licht van deze toestand worden bekeken.

De heer Dewael wees erop dat de schulden van het verleden een onderdeel zijn van een globaal plan ter oplossing van de OVV-problematiek. In dit verband verklaarde de heer Walt Niel dat dit probleem al werd gesteld in de Executieve. Deze schulden moeten volgens hem hoe dan ook worden aangezuiverd, maar hij denkt dat dit niet op een langere termijn zal gebeuren, eventueel met een consolidatielening.

Gevraagd naar de wijze waarop de regeringscommissarissen naar zijn mening moeten optreden en hoe hij de toepassing zag van de in de Statuten ter zake opgenomen verwijzingen naar wetteksten zei de heer Dewael: „Ik heb geluisterd

naar het artikel dat de Voorzitter heeft geciteerd, maar aan de andere kant zeg ik nog eens dat volgens mij een regeringscommissaris een bepaalde opdracht, een bepaalde taak heeft en dat het aan de betrokken minister niet toekomt om systematisch met mandaten, opdrachten en instructies naar de regeringscommissaris te gaan om hem te zeggen hoe hij zijn mandaat moet vervullen. Dat lijkt mij niet de filosofie te zijn van de opdracht van een regeringscommissaris. Wij zitten natuurlijk met een scheefgetrokken situatie, met een situatie die niemand nog vertrouwen inboezemt en waardoor men natuurlijk op elk cijfer en elke beleidsbeslissing heel kritisch gaat toekijken, dat kan ik begrijpen. Maar dit biedt naar de toekomst geen enkel perspectief. In de toekomst zal men, ik herhaal het, een formule moeten vinden waardoor de betrokken partners, waaronder de Vlaamse Gemeenschap, vertrouwen in elkaar kunnen hebben. De Vlaamse Gemeenschap moet kunnen zeggen: dat is onze bijdrage, wij hebben vertrouwen in het beheer, dat beheer zal ons niet misleiden, dat beheer zal de overheid niet in de doeken doen, zal zijn taak zo goed en zo kwaad als mogelijk vervullen, wij hebben vertrouwen in het financieel beleid, voor zover als nodig hebben wij een regeringscommissaris die binnen de perken en binnen de filosofie van de toepasselijke wetgeving daar inderdaad ook aanwezig is en kan optreden wanneer zulks moet. Het is volgens mij een verkeerde benadering van met een vergrootglas te zitten kijken en van aan de regeringscommissaris systematisch instructies te moeten geven. Met betrekking tot de Opera voor Vlaanderen, is deze situatie te begrijpen, omdat het dossier jarenlang verkeerd gegroeid is, nu eenmaal zo rot is geworden. Zulke situatie ervaar ik met geen enkel ander cultureel gezelschap.”

In verband met de inzichten van de nieuwe Executieve verklaarde de heer Geens: „Wat nu de toekomst betreft hebben wij in het begin van dit jaar in de Executieve beslist dat de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Pede, zal onderzoeken hoe een oplossing kan worden gevonden en waarbij de Minister van Cultuur een nieuwe beheersformule zal uitwerken. Wij werden door dit verslag of door deze voorstellen nog niet gevat. Het is evident dat de nieuwe regeling er moet komen. Het volstaat niet dat men een regeling heeft, men moet ze ook toepassen. Men moet ook rekening houden met de nieuwe wettelijke context”.

Met de „nieuwe wettelijke context” bedoelde de heer Geens de onlangs aangenomen nieuwe wet op de intercommunales.

In zijn getuigenis maakte de heer Dewael herhaaldelijk allusies op een globale oplossing, die hij de daaropvolgende dag met afgevaardigden van de OVV en van de steden zou bespreken. Hij zou dit plan de week daarna ook aan de Vlaamse Executieve voorleggen. Het leek hem niet opportuun dit plan aan de Commissie kenbaar te maken.

Nauwelijks één dag later konden de leden van de Commissie de inhoud van dit plan in de krant lezen.

5. VERDER ONDERZOEK VAN DE HOUDING VAN DE VERSCHILLENDE VOOR HET OVV-BELEID VERANTWOORDELIJKE INSTANTIES

5.1. DE ALGEMENE VERGADERING

De Algemene Vergadering kwam voor het eerst bijeen te Gent op 28 oktober 1981, de dag zelf waarop de Stichtingsakte van de OVV was verleden voor notaris Eric Van den Berghe.

Aan deze vergadering werd deelgenomen door de dames D. De Weerdt, S. Vlegghels en F. Saens en de heren W. Bultereys, L. Meeusen, J. De Meester, E. Darse en E. Van Lerberghe, afgevaardigde van de Vlaamse Gemeenschap; de dames L. Detiège en M. Schroyens en de heren J. Mees, R. Van Passen, J. Devroe, G. Neel, W. Dyck en R. Loete, afgevaardigden van de Stad Antwerpen; de dames R. De Rey-Rabant, R. Henry-Van de Voorde, E. Devriendt-Van Cauwenberghe en de heren J. Ackerman, F. Van Belle, J. Platteau, W. Braems, D. Termant en H. Waeterloos.

Na de beslissingen dd. 24 september 1981 van de provincieraad van Antwerpen om toe te treden tot de Intercommunale Vereniging OVV, in afwachting van de koninklijke goedkeuring van deze beslissing, zetelde voor de provincie Antwerpen mevrouw R. Hellemans in de Algemene Vergadering als waarnemer op 15 maart 1982.

Uit de lijst van de aanwezigen op de bijeenkomsten van de Algemene Vergadering blijkt dat de delegaties van de steden en van de Vlaamse Gemeenschap (tot en met 2 maart 1983 steevast „afgevaardigden van het Rijk” genoemd) geregeld werden gewijzigd.

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 1982 stelden de Stad Antwerpen (AV, 29.06.83) en de Stad Gent (AV, 26.10.83) een nieuwe vertegenwoordiging voor.

Het huishoudelijk reglement van de Algemene Vergadering kwam ter sprake op 15 maart 1982. De algemeen directeur verklaarde dat dit huishoudelijk reglement reeds vervat was in de artikelen 28, 29, 30 en 31 van de statuten. Wat niet was voorzien was de manier van stemmen. Volgens de notulen werd aangenomen te stemmen volgens strekking. Bij de goedkeuring van de notulen tijdens de volgende vergadering, op 23 juni 1983, werd beslist deze zin te schrappen.

Op 15 maart 1982 werd eveneens besloten de leden van de Raad van Bestuur plus de leden van het College van Commissarissen te aanvaarden als waarnemers bij de Algemene Vergadering.

Uit de (overigens erg summiere) notulen valt af te leiden dat de Algemene Vergadering in de periode 1981-1986 het beleid van de algemeen directeur en van de Raad van Bestuur zonder grote bezwaren heeft goedgekeurd.

5.2. DE RAAD VAN BESTUUR

Inde Statuten worden de samenstelling, de regeling van de werkzaamheden, de macht, de delegatiebevoegdheid, de bevoegdheid bij gerechtelijke acties en de verantwoordelijkheid van de leden van de Raad van Bestuur bepaald.

De Commissie heeft onderzocht op welke wijze de Raad van Bestuur in de periode 1981-1986 zijn taak heeft uitgeoefend. De vorige hoofdstukken handelen over een aantal door

de Raad van Bestuur getroffen beslissingen en reacties daarop van de voogdij-overheid. Hierna wordt nadere aandacht gewijd aan de besluitvorming in de Raad van Bestuur, zoals die uit de voorgelegde documenten blijkt. Tevens wordt ingegaan op de relatie tussen de Vlaamse Executieve en de leden van de Raad van Bestuur die de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigen. Tenslotte wordt nog enige aandacht gewijd aan het personeelsstatuut.

De leden van de Raad van Bestuur werden voor een eerste ambtstermijn benoemd door de Algemene Vergadering op 28 oktober 1981. De vernieuwing van de mandaten van de bestuurders afgevaardigd door de stad Antwerpen geschiedde in de Algemene Vergadering van 28 juni 1983. De vernieuwing van de mandaten van de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap en de mandaten van de afgevaardigden van de stad Gent gebeurde in de Buitengewone Algemene Vergadering op 26 oktober 1983.

Bij het onderzoek van de voorgelegde documenten is de Commissie tot de vaststelling gekomen dat de notulen van de Raad van Bestuur een op zijn minst onduidelijk beeld geven, zowel van de wijze waarop bepaalde beslissingen tot stand zijn gekomen als van de exacte inhoud van de beslissingen. Qua vorm werden de statutaire voorschriften niet nageleefd.

Artikel 13 van de Statuten bepaalt inderdaad, dat de beraadslagingen van de Raad van Bestuur worden vastgelegd in processen-verbaal, ondertekend door de voorzitter, beide ondervoorzitters en door de leden die zulks wensen.

De processen-verbaal moeten worden gebundeld in een register, waarvan de bladeren (sic) geparafeerd en doorlopend genummerd worden.

Blijkens verschillende getuigenissen werden de notulen, onder de verantwoordelijkheid van de algemeen directeur, opgesteld door mevrouw C. Vekeman, privé-secretaresse van de directeur.

De notulen zijn opgesteld volgens een vast schema:

- plaats, datum, uur
- aanwezigen (met vermelding van de titel: voorzitter, ondervoorzitter, leden, regeringscommissaris, algemeen directeur, zakelijk directeur, administratie..)
- verontschuldigd (idem)

Daarna volgen, genummerd en, vanaf 25.01.82 onder een titel, de besproken agendapunten.

Vaste agendapunten zijn bij elke vergadering: goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering, mededelingen van de voorzitter, mededelingen van de algemeen directeur, varia.

Aan het einde van de notulen wordt vermeld wanneer de volgende vergadering zal plaatsvinden. Vanaf einde 1983 wordt ook de datum van de vergaderingen van het Vast Bureau genotuleerd.

Bij de notulen zijn een groot aantal documenten gevoegd van zeer verschillende aard: begrotingsontwerpen, processen-verbaal van **examens**, stukken in verband met abonnementen, toegangsprijzen, brieven, jaarprogramma, begroting, rekeningen, brieven, tuchtzaken, krantenknipsels.

De nummering van deze documenten is ondoorzichtig: sommige zijn niet genummerd, soms is de nummering van de aan

de Commissie overhandigde documenten onleesbaar. Opvallend is ook dat de nota's van de algemeen directeur aan de leden van de Raad van Bestuur zelden of nooit werden gedateerd.

Een bijkomende moeilijkheid vormt de vaststelling dat, bij verwijzing ernaar, deze documenten in de notulen soms met een andere titel worden vermeld. Zo wordt het „Saneringsplan 1983/84/85” (Doc. 32/83) in de notulen van 05.09.83 vermeld als „Rationalisatieplan”. Het stuk 41/83 (zonder titel), een stuk dat de personeelskosten betreft, wordt in de notulen vermeld als „regularisatie”.

De statutaire bepaling betreffende de ondertekening door de voorzitter en de beide ondervoorzitters werd in de onderzochte periode niet nageleefd.

Evenmin werden de bladzijden, zoals voorgeschreven, doorlopend genummerd en geparafeerd.

Het wekt verbazing dat de notulen van de Raad van Bestuur van een prestigieuze instelling als de „Opera voor Vlaanderen” blijf geven van een dergelijk gebrek aan taalbeheersing ! Het aantal voorkomende spel- en taalfouten, gebrekkige zinnen en tikfouten is wel eens vermakelijk, maar toch verbijsterend groot! Opmerkelijk is dat zelfs de namen van aanwezigen meer dan eens fout worden gespeld. De vraag rijst of geen van de aanwezigen hiertegen ooit bezwaar heeft aangetekend.

Bij de notulering van het telkens terugkerend agendapunt „Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering” rijzen vragen. Steekproeven tonen aan dat de weergave van de besprekingen en beslissingen dikwijls erg gebrekkig is en grondige correctie behoeft.

– 22.04.83: regeringscommissaris Nicolai vraagt de zin „Tot slot vraagt de h. Nicolai of er wel behoefte is aan dit technisch stadspersoneel” te vervangen door: „Tot slot vraagt de heer Nicolai of er wel behoefte is aan al het tewerkgesteld stadspersoneel waarvan de lijst, zoals bepaald in art. 1 van de overeenkomst, zal worden bijgevoegd.”

– 26.09.83: Wij lezen dat de notulen van de vergadering van 26.09.83 (bedoeld wordt: 05.09.83, een meer voorkomende vergissing!) worden goedgekeurd, met inlassing van o.m. de volgende aanmerking: „De tekst: De regeringscommissarissen zullen een verslag overmaken... door: De regeringscommissarissen hebben een verslag overgemaakt.. “. Dit is zowat het tegengestelde (of... zou hier bedoeld zijn dat dit verslag werd bezorgd tussen de vorige en de huidige vergadering?).

– 11.02.83: Bij de goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering is de heer M. Van de Bruggen verontwaardigd. Tijdens bedoelde vergadering (zie RVB 21 .01.83, p. 5) heeft hij gevraagd welke de financiële repercussies (sic) zijn van de wijziging van het statuut van de hh. Celis en Van den Broeck. In de notulen van 11.02.83 lezen wij – bij het punt goedkeuring notulen – dat hij de beloofde financiële berekening ter zake niet heeft ontvangen. Hij heeft nochtans aangedrongen de ontslagbrieven niet door te sturen alvorens hij een advies ter zake had gegeven. (Het ligt niet voor de hand dergelijke bespreking op te nemen in dit hoofdstuk).

– 01.04.83: In deze notulen wordt melding gemaakt van een nieuwe wijziging aan de (reeds goedgekeurde!) notulen van 11.02.83.

Anderzijds wordt – toppunt van onduidelijkheid – een

opmerking genotuleerd die zowel kan slaan op de notulen van 1.02.83 als op die van 11.03.83!

– 25.04.85: Na de goedkeuring van de notulen (eerste agendapunt) beslist de RVB, midden in de bespreking van het tweede agendapunt (procedure vervanging directie), het eerste agendapunt (goedkeuring notulen) te hernemen en wordt, bij eenparigheid van stemmen, de laatste zin van de notulen van de vergadering van de Raad van Bestuur OVV dd. 25.03.85 gewijzigd. Regeringscommissaris Van der Bruggen stelt zijn veto tegen deze handelwijze en verlaat de vergadering.

– Zonderling is ook wel dat onder het agendapunt „Goedkeuring notulen” wordt genotuleerd dat agendapunten worden afgevoerd (24.06.85).

– In verband met een aangelegenheid (terugvordering vakantiegeldprovisie van KOG en KVO), besproken op 17.05.82, lezen op 11.06.82 onder het agendapunt „goedkeuring notulen” de „bemerking dat de algemeen directeur ter zake brieven heeft verstuurd. Gaat het hier niet eerder om de uitvoering van een in de vorige vergadering genomen beslissing? Kan dit wel als een „bemerking” worden genotuleerd?

Lectuur van de notulen wekt de indruk dat er wel eens besprekingen zonder documenten werden gevoerd.

– Bij de bespreking van de begroting 1982-1983 op 27.12.83 wordt melding gemaakt van een brief met opmerkingen van de heer Raicich. Ofschoon zulks uitdrukkelijk staat genotuleerd, vindt men voornoemde brief niet bij de notulen.

– In de „Mededelingen van de Voorzitter” dd. 11.03.83 wordt verwezen naar een briefwisseling met de Voorzitter van de Executieve. De brieven zitten er niet bij.

– Op 02.07.84 bespreekt de Raad het probleem van de „dubieuze debiteuren” (sic). Er is geen document voorhanden. Uit de context blijkt dat het gaat om de KOG en de KVO. Er komt een handgeschreven (sic) nota van de directeur - over de te sluiten conventies - ter sprake, waarmee de Raad het eens is.

De bovenstaande vaststellingen zetten er de leden van de Commissie toe aan de notulen i.v.m. tijdens het onderzoek herhaaldelijk ter sprake gekomen aangelegenheden met bijzondere aandacht te bekijken. Bij wijze van voorbeeld vermelden wij hieronder enkele vaststellingen:

1. Aanwezigheid op de vergaderingen van de Raad van Bestuur

Blijkens de notulen van de vergadering Raad van Bestuur dd. 12.02.82, blz. 2 (goedkeuring notulen van de vergadering dd. 25.01.82) vroeg de heer Nicolai, regeringscommissaris, of op deze vergadering bij het punt aanwerving directeur, 2/3 van de meerderheid aanwezig was bij de beslissing.

De vraag werd niet helemaal ten onrechte gesteld. Artikel 11, vijfde lid, van de statuten bepaalt inderdaad dat de meerderheid van 2/3 vereist is voor elke beslissing betreffende o.a. de gebeurlijke benoeming van het hoger personeel der Intercommunale.

Uit de notulen van de vergadering dd. 25.01.82 blijkt dat aanwezig waren: mevrouw Detiège, de heer Vandeweghe, mevrouw Van Hyfte, de heren Devroe, Flerackers, Hamelinck en Verbeke. Mevrouw Schroyens en de heer De Schuyter hadden volmacht gegeven. Er waren dus 9 van de 13 stemmen.

MAAR: uit de notulen van de Algemene Vergadering dd. 15.03.82 blijkt dat de heer Verbeke pas benoemd werd tot lid van de Raad van Bestuur tijdens de vergadering van 15.03.82, om 16 uur.

Uit de notulen van de Raad blijkt dat de heer Verbeke reeds de vergaderingen bijwoonde op 25.02.82, 12.02.82 en 15.03.82 (15 uur). Nergens in de notulen vindt men echter een verantwoording voor de aanwezigheid van de heer Verbeke.

2. Prefinanciering verlofgeld 198 1

Uit de notulen van de Raad van Bestuur blijkt niet dat er machtiging werd verleend voor de prefinanciering van het verlofgeld 1981 KOG en KVO.

Blijkens de notulen werd de jaarrekening 198 1-1982 – waarin dit bedrag als kostenrecuperatie werd ingeschreven – tijdens de vergadering van 24.06.83 aan de leden overhandigd en door hen goedgekeurd.

3. Het „rationalisatieplan” van 1983

Het tijdens de Commissiezittingen herhaaldelijk ter sprake gekomen „rationalisatieplan” komt voor het eerst ter sprake op 22.04.83, genotuleerd onder het agendapunt „Beleidsop-ties”.

Uit de notulen blijkt dat de algemeen directeur op die dag het document 19/83 getiteld „Besparen? Rationaliseren? - Hoe? - Waarom?” voorleest. Het document zal in een volgende vergadering ter discussie worden voorgelegd. Schriftelijke reacties van de leden zijn niettemin steeds welkom.

Op 20.05.83 deelt de algemeen directeur mee dat er geen geschreven reacties zijn gekomen. Bij de „Mededelingen van de directeur” van 24.06.83, vernemen wij dat de algemeen directeur hier - zonder verwijzing naar enig document - voorstellen tot rationalisatie voorlegt. Uit de notulen blijkt niet dat de RVB hieraan enige bespreking wijdt of een beslissing ter zake neemt.

Agendapunt 2 op 04.07.83 is „opstellen van een rationalisatieplan”. Er wordt geen melding gemaakt van een document. De algemeen directeur licht zijn versie toe en formuleert negen voorstellen. Besloten wordt een nota uit te werken, waarin alle punten worden gecijferd, zodat een duidelijk en overzichtelijk beeld ontstaat van de door te voeren rationalisatie.

Op 05.09.83 behandelt de RVB het rationalisatieplan. Verwezen wordt naar doc. 32/83, in bijlage opgenomen onder de titel „Saneringsplan 1983/84/85”. Dit document citeert in hoofdstuk 1 uittreksels uit de beleidsnota dd. 28.05.8 1. Hoofdstuk II bevat de berekening van de op 04.07.83 aan de RVB voorgestelde besparingsmaatregelen. De Raad wordt het eens over punt 1 (toepassing van het personeelstatuut), punt 2 (aanpassing der werkingskosten door minder voorstellingen) en punt 3 (aanpassing van de prijzen der plaatsbewijzen). De punten 4 (wijzigingen van de werking der orkesten), 5 (aanschaf eigen vrachtwagen), 6 (aanschaf eigen bus) en 7 (reorganisatie voor het koor) zullen verder worden bestudeerd. De notulering van de besluitvorming in verband met punt 7 wordt in de vergadering van 26.09.83 opvallend uitvoerig gecorrigeerd.

In de notulen van de vergadering van 26.09.83 vinden we onder het agendapunt „Rationalisatiemaatregelen” hoofdzakelijk verslag van een vergadering met de Vlaamse Executieve.

Op 03.10.83 wordt nogmaals punt voor punt behandeld. In punt 2 van het plan wordt een wijziging aangebracht, over punt 4 zal een nota worden opgesteld. De beslissing inzake punt 5 en punt 6 en punt 8 (opzetten van een eigen **decorat**-**li**er) wordt verdaagd. De beslissing inzake punt 7 (reorganisatie van het koor) is niet helemaal duidelijk. Punt 9 (Informatica) komt niet ter sprake.

Op 17.10.83 wordt doc. 45/83 „Werkdocument programmering 1985-1986” (AVI, 17.10.83 een „praatpapier”, door de algemeen directeur toegelicht en besproken. De RVB beschouwt de nota als bruikbaar, doch de budgettaire berekening moet worden toegevoegd. Vervolgens wordt doc. 46/83 „Mogelijkheden tot afvloeien op situationele basis ter hervorming van de koren OVV” doorgenomen. De RVB besluit op basis van voormeld document over te gaan tot een gesprek met de vakbonden.

Op 24.10.83 worden de documenten 50/83 „Rationalisatie voorstellen” (sic) en 5 1/83 „Theoretische ontwikkeling van budget” (één bladzijde!) rondgedeeld en „gecommentarieerd” door de heren De Meester en Van Impe.

De notulen ter zake luiden als volgt:

„Vooraf stelt de voorzitter dat er geen definitieve beslissing inzake deze nota's moet worden genomen. De bedoeling is een basis te verwerven om een gesprek te openen met de Vlaamse Executieve en de vakbonden. Later kan worden overgegaan tot een verdere uitwerking ter zake.

Na uitvoerige discussie beslist de Raad aan bovengenoemde documenten de vroegere rationalisatie-voorstellen (doc. 32/83 en 45/85) toe te voegen. Deze documenten toesturen aan de hh. Ministers: Geens, Poma, Schiltz en Galle. Tevens een kopie in van dit schrijven en de bijlagen bezorgd aan mevrouw en hh. Ministers: R. Steyaert, Akkermans, Buchmann, De Wulf en Lenssens.”

Aan de hand van de notulen moet men concluderen dat er geen punt per punt door de Raad van Bestuur goedgekeurd rationalisatieplan was. Wel waren er vier documenten die aan de leden van de Vlaamse Executieve werden gezonden.

Tijdens het onderzoek is herhaaldelijk gebleken dat de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur nauwelijks enig contact hadden met de leden van de Vlaamse Executieve en vanuit die hoek helemaal geen richtlijnen of instructies kregen. Ofschoon de Vlaamse Executieve op 1 juli 1981 besliste dat er precieze instructies moesten worden gegeven met het oog op de beperking van de uitgaven, verklaarden verschillende getuigen geen kennis van de beslissingen van de Executieve te hebben gekregen.

Volgens mevrouw Detiège worden de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur verondersteld na te gaan of de begroting binnen de perken blijft. Sprekend als voorzitter van de Raad van Bestuur zei mevrouw Detiège dat de beslissingen van de Executieve haar niet werden medegedeeld. Op de vraag waarom de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap akkoord gingen met de begroting die leden van de Executieve zegden niet te kunnen aanvaarden, antwoordde mevrouw Detiège: „U zal dat moeten vragen aan de vertegenwoordigers van de Executieve. Zij hadden het blijkbaar niet erg gemakkelijk. Ik heb niet de indruk dat er veel gesprekken werden gevoerd tussen de vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Executieve.”

De heer Tack, eveneens sprekend als voorzitter van de Raad van Bestuur zei: „Ik denk evenwel dat één van de grote moeilijkheden die zich voordoen erin bestaat dat de vertegenwoordigers ten getale van 5, in de Raad van Bestuur, die dus de nationale overheid, de Vlaamse Executieve, vertegenwoordigen, gedurende maanden en jaren gevraagd hebben duidelijke directieven vanwege hun respectievelijke voogdijministers te bekomen. Met allerlei middelen heeft men gepoogd die voogdijministers samen te brengen teneinde daarover duidelijke instructies te krijgen. Dat is evenwel nooit gebeurd. Aldus hebben die personen, als vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur, een eigen visie moeten opbouwen zonder dat zij daarover zeer duidelijke directieven hadden gekregen van diegenen die hen een mandaat hadden gegeven.”

Naar aanleiding van het „saneringsplan” 1983 heeft de Raad van Bestuur verschillende alternatieven aan de Vlaamse Executieve voorgelegd, maar volgens de heer Van Impe heeft men daarop nooit een reactie of een antwoord ontvangen.

De heer Van Impe verklaarde nog: „Ik weet dat de Raad van Beheer in zijn geheel of met andere woorden de vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve in die Raad van Beheer, de mandatarissen die door de Vlaamse Executieve zijn aangeduid, herhaaldelijk gevraagd hebben om te worden ontvangen, hetzij door de Executieve in haar geheel, hetzij door de concrete voogdijminister, teneinde instructies te krijgen en te weten welke de houding moest zijn in heel deze Opera voor Vlaanderen-problematiek. Zij werden nooit ontvangen. Daarover zijn zij zeer bitter gestemd.”

Betreffende het „saneringsplan” 1983 zei de heer Van Impe:

„De Vlaamse Executieve heeft op een bepaald moment gezegd dat het zo niet verder kon en dat de OVV voorstellen moest doen waardoor dit en dat mogelijk werd. Dan heeft de Raad van Beheer alternatieven voorgelegd, met verschillende financiële weerslag, die aan de Executieve overhandigd en gezegd: Nu is het uw beurt.”

Volgens de heer Van Impe heeft men op dit plan nooit enige reactie ontvangen.

De heer Raicich, ondervoorzitter van de Raad van Bestuur, afgevaardigde van de Vlaamse Gemeenschap, verklaarde in antwoord op de vraag of het juist is dat de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap onderrichtingen kregen via de regeringscommissaris, of er op tijd en stond ook een contact was tussen de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de beleidsorganen en de Vlaamse Executieve: „Dat zijn volgens mij twee vragen. Op de eerste vraag antwoord ik dat wij geen directieven kregen van de regeringscommissarissen maar zij beter ingelicht schenen te zijn dan wij. Over het contact met de Vlaamse Regering – en dan durf ik spreken namens mijn collega's vertegenwoordigers van de ministers van de Vlaamse Executieve – kan ik zeggen dat dit zeer miniem was.”

Regeringscommissaris Van der Bruggen zei: „Het was een eigenaardige situatie op sommige ogenblikken, wanneer de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap niet in éénklank waren met de regeringscommissarissen, Dat heeft zich vaak voorgedaan. Men heeft naar voren gebracht dat beiden een verschillende taak hadden, onder meer dat de continuïteit

van de instelling door de beheerders diende verzekerd te worden. Ik meen dat wij in het rapport dat wij in 1983 hebben opgemaakt, en waarin wij een soort van resumé hebben gemaakt van de motieven waarom wij telkens het veto stelden, en waarin wij een aantal beleidsindicaties hebben gegeven die naar ons gevoelen de situatie hadden kunnen verbeteren, expliciet hebben vermeld dat het een contradictorische situatie was. De beheerders die namens de Vlaamse Gemeenschap zetelden werden eigenlijk gedesavoueed of tegengesproken door het veto van de regeringscommissarissen.”

Volgens de heer Poma, Gemeenschapsminister van Cultuur, had het geen zin om met de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap te praten, of ze richtlijnen te geven: „Deze heren hebben gezegd dat het geen zin heeft, want zij zijn altijd in de minderheid. Men zou kunnen denken dat er politieke lijnen binnen de Raad van Bestuur tot stand komen. Dat is niet waar. Er was geen lijn van CVP, PVV, SP of Volksunie. Er waren de vertegenwoordigers van de twee steden en van de Vlaamse Gemeenschap. Dat waren de twee lijnen. Die lijnen gingen niet doorheen het politieke.”

Wel verklaarde de heer Poma dat hij de illusie had gehad dat er met de steden kon worden gepraat.

Op de vraag naar de relaties tussen de Executieve en de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur antwoordde de heer Geens: „Daarop antwoord ik: wij hebben deze mensen aangeduid met de bedoeling deze instelling te beheren. Zij hadden hun eigen verantwoordelijkheid. Wanneer zij deze verantwoordelijkheid niet of slecht op zich nemen of uitvoeren, treedt de Executieve op via haar eigen controle-organen, zijnde de regeringscommissarissen. Ik zeg u dat de regeringscommissaris duidelijk zijn werk heeft gedaan, althans wat mijn vertegenwoordiger betreft.”

Bij brief van 27 december 1984 hebben de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap zich tot de Executieve gericht en om aanwijzingen gevraagd. Uit de getuigenissen blijkt dat hun verzoek zonder gevolg is gebleven.

Gemeenschapsminister Dewael liet dan toch een ander geluid horen over de opdracht van de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur: „De regeringscommissarissen – zoals u hen noemt – hebben een totaal andere opdracht in de beheersorganen dan de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap zelf. De vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap enerzijds, en de vertegenwoordigers van de steden Antwerpen en Gent, anderzijds, hebben te maken met het dagelijks beheer van de Opera. Inderdaad, zij hebben respectievelijk van de Vlaamse Gemeenschap en van de twee steden een mandaat gekregen om te waken over het dagelijks beheer van de Opera.

Een regeringscommissaris moet waken over de toepassing van de wet, onder meer over de naleving van de beslissingen van de Executieve. De beslissingen van de Executieve in verband met de Opera voor Vlaanderen waren de regeringscommissarissen bekend.

Wat de taakinvulling betreft zou ik een duidelijk onderscheid willen maken tussen enerzijds de regeringscommissarissen en anderzijds de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap. Op de vraag of het dan normaal is dat de

vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap, voorgesteld en aangeduid door de Vlaamse Executieve, een totaal andere houding aannemen dan de regeringscommissarissen, antwoordde de heer Dewael „Ik zou niet durven spreken over een totaal andere houding, als u ervan uitgaat dat misschien de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap van de veronderstelling uitgaan dat met 200 miljoen en 180 miljoen men onmogelijk de Opera voor Vlaanderen gedurende een seizoen kan runnen... Dat kan een overweging geweest zijn, ik weet het niet, maar wanneer dat het geval was dan hebben ze gelijk.

Dus, als dat de overweging is geweest van de vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap om de voorgestelde begroting toch goed te keuren dan kan ik daarin komen.”

Een probleem waarbij andermaal de relatie met de Vlaamse Executieve om de hoek kwam kijken was het statuut van het personeel.

De Raad van Bestuur keurde – zoals hierboven reeds beschreven – op 8 november 1982 het Personeelsstatuut goed. De tekst hiervan werd gestuurd aan de Vlaamse Executieve. Toen de Raad van Bestuur echter op 26 juni 1983 besliste dit personeelstatuut toe te passen met ingang van 1 januari 1983 maakte de regeringscommissaris hiertegen voorbehoud. De Vlaamse Executieve besliste op 28 juli 1983 – op voorstel van de beide regeringscommissarissen – een werkgroep ad hoc samen te roepen en, gezien het budgettaire impact enerzijds en het scheppen van een voorgaande voor andere gezelschappen anderzijds, met een onderzoek inzake het personeelsstatuut te belasten.

Het personeelsstatuut werd – blijkbaar ingevolge het veelvuldig aan de agenda komen van tuchtproblemen – later door de Raad van Bestuur gewijzigd wat betreft de artikelen 7 (tuchtstraffen), 19 (Raad van Beroep) en 58 (stageperiode).

Tijdens de Raad van Bestuur dd. 26 juni 1985 werd er de aandacht op gevestigd dat de Vlaamse Executieve het personeelsstatuut nog niet bij besluit heeft goedgekeurd, zodat het RIZIV verder de betaling van de sociale bijdragen eist, terwijl de OVV voor de benoemde personeelsleden aan de Omslagkas afdraagt.

5.3. HET VAST BUREAU

De leden van het Vast Bureau werden voor het eerst benoemd door de Raad van Bestuur op 14 november 1983. Het huishoudelijk reglement van het Vast Bureau werd in de Raad van Bestuur besproken en aangenomen op 5 december 1983. Bij de samenstelling werd rekening gehouden met de vertegenwoordiging van elke stichtende of toetredende instantie, alsmede met de beschikkingen van de Cultuurpactwet.

Uit de na herhaaldelijk aandringen, aan de Commissie voorgelegde notulen blijkt dat het Vast Bureau voor het eerst vergaderde op 28 november 1983.

De Commissie heeft tijdens haar werkzaamheden proberen te achterhalen waarom het Vast Bureau zo laat werd opgericht: meer dan twee jaar na de stichting van de Intercommunale en pas nadat de mandaten van de leden van de Raad van Bestuur door de Algemene Vergadering in juni en oktober 1983 waren vernieuwd.

Mevrouw L. Detiège dacht dat de laattijdige oprichting te wijten was aan het feit dat de periode 1982-1983 een moeilijke periode is geweest van wisselende meerderheden op geweste-

lijk en nationaal vlak. De opvolging van mevrouw De **Backer** door een nieuwe minister van cultuur had volgens haar ook een wisseling in de samenstelling van de Raad van Bestuur tot gevolg. De heer **Poma** deelde ter zake mede dat begin 1982 twee regeringscommissarissen werden aangewezen: de heer Nicolaï en mevrouw Van Cauwelaert. Deze laatste werd op 1 maart 1982 al vervangen door de heer Van der Bruggen. De heer Van der Bruggen zetelde in de Raad van Bestuur. Hij heeft daar ontslag gekregen en werd vervangen door de heer Papon. Deze heeft na enkele maanden op zijn beurt zijn ontslag genomen en hij werd vervangen door de heer Raicich. Mevrouw Detiège zei ook dat in de begingperiode zeer veel zaken moesten geregeld, waardoor men het er blijkbaar niet eens over kon worden het Vast Bureau samen te stellen. Ofschoon dit Vast Bureau een emanatie is van de Raad van Bestuur, was er een bijkomend probleem.

„Minister van Cultuur Poma had een probleem met het feit dat de Vlaamse Gemeenschap geen meerderheid kon hebben, terwijl de Intercommunale van Antwerpen en Gent die in feite wel hadden. De Vlaamse Gemeenschap gaf volgens Minister Poma wel het meeste geld, maar had geen meerderheid bij de stemming. Voor hem moest het mogelijk zijn dat het Vast Bureau zou worden samengesteld op een manier dat de Vlaamse Gemeenschap er wel een meerderheid in zou hebben”. In een schriftelijke toelichting bij haar verklaringen wees mevrouw Detiège er op dat de Intercommunale in grote mate afhangt van de „goodwill” van de partners.

De heer Tack verklaarde dat het Vast Bureau werd samengesteld dat onmiddellijk nadat hij voorzitter van de Raad van Bestuur was geworden, omdat „binnen de beheerformules die volgens de Statuten mogelijk waren, het Vast Bureau volgens mij een zeer soepel instrument is om de dagelijkse zaken te volgen.” De heer Tack herinnerde zich niet bij de oprichting bijzondere moeilijkheden te hebben ondervonden. „De enige moeilijkheid bestond erin het Vast Bureau paritair samen te stellen, volgens de bepalingen van het decreet.”

Volgens de heer Van Impe werd het Vast Bureau met vertraging opgericht „om interne redenen. Ik zeg niet om politieke redenen maar om redenen van ideologisch evenwicht in de schoot van de Vlaamse Executieve.”

In een schriftelijke aanvulling bij zijn verklaring schreef de heer Van Impe:

„Uit een nazicht van de notulen blijkt dat het Vast Bureau niet zou worden samengesteld, zolang de bevoegdheden ervan niet werden omschreven in een huishoudelijk reglement. (zie RVB. 4/12/81). Deze beslissing wordt bevestigd in Raad van Beheer dd. 2 1/12/81. Medio 1982 was dit Bureau nog steeds niet samengesteld, omdat de Vlaamse Executieve nog steeds niet haar vice-voorzitter had aangeduid. Het Vast Bureau werd uiteindelijk op 14/11/83 samengesteld:

a) nadat op omstreden wijze een nieuw voorzitter werd verkozen;

b) nadat een oplossing was gevonden voor een Gents politicus die bij de tweede gemeenteraadsverkiezingen in Gent uit de boot was gevallen, en uiteindelijk als vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad en in het Bureau opnieuw werd opgenomen.

Dat deze samenstelling zoveel voeten in de aarde heeft gehad, heeft te maken met de bezorgdheid:

a) voor een ideologisch evenwicht;

b) voor een evenwicht onder de leden van de intercommunale;

c) voor een meerderheid in het VB van de **Rijksvertegenwoordigers**, om de statutaire minderheidspositie van de Vlaamse Gemeenschap in de raad van beheer te compenseren.

De bevoegdheden van het VB werden dan eind 1983 geformuleerd. Tot dan heeft de Raad van Beheer zelf alle bevoegdheden uitgeoefend.”

Op de vraag of het onjuist is te zeggen dat het Vast Bureau pas einde 1983 kon worden opgericht omdat de Executieve haar afgevaardigde niet kreeg aangeduid, verklaarde de heer **Poma** hierover niets te weten.

Enig licht op het probleem bracht de verklaring van de heer **Nicolai**:

„De OVV functioneerde met een Raad van Bestuur die een nogal logge structuur had ingevolge het groot aantal beheerders.

Dat is logisch gezien de samenstelling. Er waren drie vennoten, enerzijds de twee steden en anderzijds de Vlaamse Gemeenschap. Bij de samenstelling van het Vast Bureau dienden men een ganse reeks evenwichten in stand te houden. Er waren niet alleen de politieke evenwichten, ingevolge de toepassing van het Cultuurpact, er was ook de vertegenwoordiging van de drie vennoten. Ook de woonplaats van de betrokkenen heeft meegespeeld. Zowel de Stad Antwerpen als de Stad Gent wensten een even sterke vertegenwoordiging in dat Vast Bureau. Aldus gebeurde het dat de Stad Gent in het Vast Bureau werd vertegenwoordigd door iemand die er in zetelde namens de Vlaamse Gemeenschap, ten einde het evenwicht te kunnen realiseren. Ik vermoed dat dit één van de redenen was waarom de samenstelling van het Vast Bureau zo lang heeft geduurd. Meer kan ik daarover niet zeggen.”

De heer Van der Bruggen bracht in zijn getuigenis nog de volgende aanvullende informatie:

„In de Raad van Bestuur was de Vlaamse Gemeenschap in de minderheid. Er bleek dus telkens een onvermogen te bestaan vanwege de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap om de belangen van de Vlaamse Gemeenschap effectief te verdedigen. Daarom werd door de regeringscommissaris de eis gesteld om, zonder verwijl, het Vast Bureau op te richten, en in dat Vast Bureau in tegenstelling met de Raad van Bestuur aan de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap de meerderheid te geven... Daarop heeft men ons telkens geantwoord dat de eigen aard van de Intercommunale niet kan worden uitgehold, en dat die eigen aard was dat de steden-participanten daar de meerderheid moesten hebben. Dat was de dualiteit waarmede wij telkens werden geconfronteerd; zij had voor gevolg dat de enige effectieve macht van de Vlaamse Gemeenschap om zich te laten gelden, het veto was van de regeringscommissarissen. Daardoor werd dat veto, naar mijn gevoel en het gevoel van de meeste beheerders, al te vaak gesteld.”

Op de vraag of en aan welke instantie de algemeen directeur, bij ontstentenis van een Vast Bureau, uitgaven voorlegde tussen 150.000 frank tot 1 miljoen die statutair aan het Vast Bureau dienden te worden voorgelegd, antwoordde de heer **Raich**, ondervoorzitter van de Raad van Bestuur: ik veronderstel de voorzitter”. Er werd daarover blijkbaar wel met hem gepraat, maar niet buiten de Raad van Bestuur. De heer Van der Bruggen meende met grote morele zekerheid te kun-

nen zeggen dat in de periode dat er geen Vast Bureau was, alle uitgaven van één miljoen door de directie niet aan de Raad van Bestuur werden voorgelegd.

De heer Raichich verklaarde bij de algemeen directeur en bij de voorzitter herhaaldelijk te hebben aangedrongen om het Vast Bureau op te richten, maar dat bleek wegens politieke moeilijkheden, in casu de nakende gemeenteraadsverkiezingen, niet mogelijk te zijn.

Samenvattend kan men stellen dat de opmerkelijke verdraging bij het samenstellen van het Vast Bureau hoofdzakelijk toe te schrijven is aan de driedubbele moeilijkheden om enerzijds bij de samenstelling van de Raad van Bestuur en het Vast Bureau rekening te houden met de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen van 1982, het ideologisch evenwicht in de geest van het Cultuurpact te respecteren en de gevolgen van de minderheidspositie van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur door de mandatenverdeling in het Vast Bureau enigszins te neutraliseren.

5.4. HET COLLEGE VAN COMMISSARISSSEN

In uitvoering van artikel 22 van de Statuten benoemde de Algemene Vergadering op 28 oktober 1981 de volgende personen tot lid van het College van Commissarissen:

- afgevaardigde van de Vlaamse Gemeenschap: de heer K. Dieltjens
- afgevaardigden van de Stad Antwerpen: de heren B. Lauwers en W. Willockx
- afgevaardigden van de Stad Gent: de heren A. Dhooghe en R. Wijnakker.

Op 29 juni 1983 werden door de Algemene Vergadering de heren R. Rybrack en W. Brouwers, voorgedragen door de Stad Antwerpen, benoemd tot lid van het College van Commissarissen. Op 26 oktober 1983 werd het mandaat van de heer K. Dieltjens vernieuwd en werden de heren R. Otte en J. Strymeesch, voorgedragen door de Stad Gent, benoemd tot Commissaris.

Het College van Commissarissen werd met enige vertraging voor het eerst samengeroepen. Pas nadat de heer Dieltjens dit op 8 januari 1982 per brief had gevraagd, werd het College op 5 februari 1982 voor het eerst samengeroepen en werd de heer Dieltjens verkozen tot voorzitter van het College. Hij werd opnieuw tot voorzitter verkozen tijdens de veertiende zitting van het College op 23 november 1983. Noteren wij ook dat het de heer Dieltjens was die als Inspecteur van Financiën ten behoeve van Staatssecretaris Rika De Backer op 12 mei 1981 fundamentele bezwaren had geformuleerd tegen het voorontwerp van Statuten (cfr. supra).

Zowel uit de notulen van de Raad van Bestuur als uit het getuigenis van de heer Dieltjens blijkt dat de Raad van Bestuur en de directie van de OVV herhaaldelijk wrevel hebben laten blijken tegen de grondigheid waarmee het College van Commissarissen zijn taak heeft vervuld. Bij brief van 21 december 1984 deelde voorzitter Tack aan het College mee dat de Raad van Bestuur zich niet akkoord verklaard heeft met de verhoging van de uitgaven op de post Toezichtskosten ten gevolge van het veelvuldig vergaderen van het College van Commissarissen.. . Dit leidde ertoe dat het College besliste de aanwezigheid van de NV Fiduciaire op zijn vergaderingen tot het absolute minimum te beperken.

Op de vraag of de Raad van Bestuur, zoals in artikel 24 van de Statuten bepaald, elk semester aan het College van Com-

missarissen een staat heeft overhandigd waarin de actieve en passieve toestand wordt samengevat, antwoordt de heer Dieltjens dat dit „nooit honderd procent zo is uitgevoerd”. Zo leest men in het Verslag College van Commissarissen over het Boekjaar 1985 „Het College vestigt de aandacht op het feit dat de bepalingen van art. 38 van de statuten namelijk het ter beschikking stellen aan het College van Commissarissen vier weken voor de Algemene Vergadering van de inventaris, de balans en de resultatenrekening niet werden nageleefd. Dit brengt het College, gezien de gestelde termijn, in een moeilijke positie voor tijdige voorlichting van de Algemene Vergadering.”

Volgens artikel 25 van de Statuten kan het College van Commissarissen de Algemene Vergadering doen bijeenroepen wanneer het zulks nodig oordeelt. Dit is eenmaal gebeurd, nl. naar aanleiding van de moeilijkheden die ondervonden werden met het controleren van de rekeningen van de Stad Antwerpen.

Over bovenvermelde moeilijkheden deelde de heer Dieltjens het volgende mee: „Wij hebben nooit de accordantie van de feitelijke prestaties met de wijze van berekening van de Stad Antwerpen kunnen nakijken. Wij hebben die vraag gesteld. Op een bepaald ogenblik hebben wij als College, gelet op de belangrijkheid van die bedragen, het initiatief genomen een vergadering te beleggen met de Stad Antwerpen.

Wij hebben aan de directie gevraagd eerst contact te nemen met de Stad Antwerpen om na te gaan of dat mogelijk was. Op dat ogenblik scheen er principieel geen bezwaar tegen te zijn waarna een datum werd bepaald voor het houden van het College.

Een paar dagen voordien werd ik evenwel door het Secretariaat van het College verwittigd dat er bezwaren waren vanwege het hoofd van de financiële dienst van de Stad Antwerpen. Waar wij normaal de controle zouden gaan doen. Deze controle kon niet worden toegestaan zonder dat er een akkoord was, hetzij van het schepencollege, hetzij van de gemeenteraad. Het akkoord is er nooit gekomen. Wij hebben de algemene directeur verzocht dit akkoord te vragen maar daarop hebben wij nooit reactie gekregen. Het is daarom dat wij steeds dezelfde opmerkingen in het verslag naar voren brachten.”

De Commissie heeft aan de heer Dieltjens een groot aantal vragen gesteld over de werkzaamheden van het College van Commissarissen. Ter staving van zijn getuigenis werden door de heer Dieltjens tevens een groot aantal documenten bezorgd die een beeld geven van de werkzaamheden van dat College.

Op herhaalde vragen waarom het College van Commissarissen slechts éénmaal voorgesteld heeft het kapitaal op te vragen, verklaarde de heer Dieltjens, met verwijzing naar zijn nota van 12 mei 1981:

„Voor mij is het fundamenteel probleem van de Opera voor Vlaanderen het volgende: indien het openbaar bestuur een intercommunale sticht gaat zij verbintenissen aan in verband met het dekken van het deficit en de kosten. Dan moet men ook een systeem uitwerken opdat die kosten ook allemaal worden gedekt. Ik ben nog steeds van oordeel dat zelfs na hetgeen hier is gebeurd het kapitaal in de Intercommunale Opera voor Vlaanderen niet moet dienen om „opgevreten” te worden. Dat is niet de bedoeling van kapitaal. Een kapitaal dient om een kapitaal te blijven en eventueel vruchten op te brengen. Ik blijf bij mijn stelling dat een kapitaal in een

Intercommunale als de Opera voor Vlaanderen alleen zin heeft om de thesauriemoeilijkheden op te vangen, om dus een rollend fonds te hebben dat telkens opnieuw kan worden samengesteld als de deficits worden aangezuiverd. Dat is het fundamentele probleem”.

De spanningen, ten gevolge van de onmogelijkheid rekeningen te toetsen aan begrotingen en/of aan begrotingen te komen die de instemming had van de Vlaamse Executieve, noemde de heer Dieltjens een „loopgravenoorlog.”

Het blijkt wel dat ingevolge de opmerkingen van het College van Commissarissen correcties werden aangebracht in de boekhoudkundige verwerking van bepaalde gegevens. Het is evenzeer duidelijk dat de directie en de Raad van Bestuur in vele gevallen de controle door dit College met lede ogen hebben aangezien en dat aan tal van opmerkingen geen gevolg werd gegeven.

De door de heer Dieltjens voorgelegde documenten zijn stijlvol en met grote zorg opgesteld.

5.5. HET ADVIESORGAAN

Tot op heden is het in artikel 33 van de Statuten van de Intercommunale bedoelde adviesorgaan zoals bedoeld in Hoofdstuk II van de Cultuurpactwet van 16 juli 1973 nog niet tot stand gekomen. Nochtans stelde de algemeen directeur al in 1983 ten behoeve van de Raad van Bestuur de documenten „Inleidende Nota tot oprichting van een adviesorgaan” (Doc. 48/83, niet gedateerd) en „Huishoudelijk reglement van het adviesorgaan van de Opera voor Vlaanderen” op (Doc. 48/83bis).

Dit voorstel luidt als volgt:
„Ervan uitgaande dat de Raad van Beheer samengesteld is overeenkomstig de voorschriften van de Cultuurpactwet en dat dus het adviesorgaan op dezelfde wijze kan worden samengesteld, zou dit luik van het adviesorgaan kunnen bestaan uit evenveel leden als de Raad van Beheer, en voorgedragen door de drie leden uit de representatieve ideologische en filosofische strekkingen.

Blijft de vertegenwoordigers van de gebruikers, voorgedragen door de representatieve erkende verenigingen. De meest voor de hand liggende vereniging is de stedelijke culturele raad te Gent en te Antwerpen. In de Vlaamse Gemeenschap is nog geen erkende representatieve vereniging bekend, tenzij men beroep zou doen op een der erkende koepels.

Het adviesorgaan zou aldus uit 13 + 3 leden, voorgedragen door de drie leden en door de Algemene Vergadering benoemd op voorstel van de Raad van Beheer”.

Het voorgestelde Huishoudelijk Reglement bepaalt dat het adviesorgaan wordt voorgezeten – zonder stemrecht – door een lid van de Raad van Bestuur.

De Raad van Bestuur besliste op 14 november 1983 aan de leden van de Intercommunale hun opmerkingen t.o.v. dit document bekend te maken. Op 19 december 1983 besliste de Raad van Bestuur de drie instanties schriftelijk te verzoeken hun afgevaardigden voor de adviesraad aan te wijzen.

In de Raad van Bestuur op 13 mei 1985 bleek dat, wat de aanduiding van de Stad Gent betreft, alles in orde was. Op 23 mei 1986 zijn nog niet alle leden aangewezen en alsdusdanig kan de adviesraad nog niet zetelen (RVB, 23.05.86).

De Commissie heeft geen afdoende verklaring gehoord voor het feit dat het statutair voorgeschreven Adviesorgaan nog steeds niet werd samengesteld.

Aan de Commissie deelde de heer **Tack** hierover het volgende mee:

„Het is zo dat gedurende al die tijd de verschillende **onder-eenheden** die leden dienden te leveren voor dit adviescomité er nooit in geslaagd zijn de nodige namen door te geven. Ik heb nooit een volledige lijst gehad van een adviescomité. Het kon dus nooit worden samengeroepen omdat het niet volgens de voorziene regels kon worden samengesteld. Wij hebben daar verschillende malen op aangedrongen.”

5.6. DE REGERINGSCOMMISSARISSEN

Tijdens haar werkzaamheden heeft de Commissie proberen te achterhalen op welke wijze de regeringscommissarissen bij de Intercommunale Opera voor Vlaanderen hun opdracht hebben vervuld en welke visie zijzelf en de leden van de Executieve die hen hebben aangewezen op deze opdracht hadden.

In het licht van het verloop van de gebeurtenissen bij de Opera voor Vlaanderen klinkt een uitspraak van mevrouw R. De **Backer** voor de Commissie alvast opmerkelijk:

„De idee was dat de regeringscommissaris de zaken in de hand zou houden, en ervoor zorgen dat de uitgaven niet de pan zouden uitrijzen en dat men redelijke kansen had om het budget binnen bepaalde perken te houden.”

Uit de voorgelegde documenten blijkt echter dat regeringscommissarissen herhaaldelijk een veto hebben uitgesproken tegen beslissingen van de Raad van Bestuur, dat deze beslissingen door de Gemeenschapsministers veelal werden bevestigd, maar dat dat in feite geen enkel gevolg had voor het beleid in de Opera voor Vlaanderen en dat de Raad van Bestuur en de algemeen directeur verder bleven werken alsof er niets aan de hand was.

De heer Nicolai, regeringscommissaris van de **Gemeenschapsminister** van Begroting, verklaarde voor de Commissie dat hij zijn taak opvatte als het evalueren van de beslissingen van de Raad van Bestuur en van het Vast Bureau. Hij „moet alleszins kijken of ze strijdig zijn met het algemeen belang, met de wetten, met de statuten. Het is misschien meer dan dat. Wanneer ik spreek over evaluatie is dat misschien te zacht uitgedrukt.”

Er is volgens de heer Nicolai een hele briefwisseling tot stand gekomen „waaruit blijkt dat wij niet meer hebben gedaan dan onze plicht, namelijk de Raad van Bestuur op tijd inlichten en de beslissingen van de Executieve uitvoeren.”

In verband met de relatie tussen de Vlaamse Executieve en de regeringscommissarissen zei de heer Nicolai dat hij niet als dusdanig een opdracht kreeg om een veto uit te spreken. Hij sprak het veto gewoon uit op basis van de feiten,... in het algemeen belang en bijzonder in het belang van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en van 1981 tot 1985 tevens Gemeenschapsminister van Begroting, lichtte zijn kijk op de wijze waarop een regeringscommissaris zijn taak vervult als volgt toe:

„Ik heb al veel gewerkt met regeringscommissarissen, De regeringscommissaris heeft zijn eigen verantwoordelijkheid.

Hij weet wat de globale politiek van de regering is en treedt in dat kader autonoom op. Hij stelt zijn veto en zijn voogdijminister kan dit veto al dan niet bekrachtigen. Hij heeft wel altijd de uitdrukkelijke opdracht gehad de beslissingen van de Executieve toe te passen. In de Executieve hebben wij herhaaldelijk beslist geen toepassing te maken van artikel 42. Bijgevolg, eens een begroting is ingediend die het beroep op artikel 42 noodzakelijk maakt, heeft de regeringscommissaris de verantwoordelijkheid om al dan niet zijn veto te stellen.”

De heer Geens zei ook nog het volgende: „De regeringscommissaris heeft precieze instructies gekregen om zijn veto te stellen tegen iedere financiële beslissing die de toepassing van artikel 42 noodzakelijk zou maken. Hij heeft ook een veto gesteld. Ik heb dat veto bekrachtigd en ik heb het overgemaakt aan de voogdijminister van de intercommunales, in de vorige Executieve de heer Galle.”

Wat betreft de wijze waarop instructies werden gegeven zei de heer Geens: „De regeringscommissaris heeft altijd strikte instructies gehad. Ik heb vernomen dat men hier ook heeft gevraagd hoe die instructies werden gegeven. De commissaris heeft ze gekregen van mij persoonlijk, met de teksten van de instructies in de hand. Hij heeft ze ook altijd zo uitgevoerd.”

In de Commissie werd de heer Nicolai gevraagd of hij, eenmaal het veto gesteld tegen de begroting, dacht dat zijn taak af was en dat hij, met het oog op het belang van de Vlaamse Gemeenschap geen functie meer had in het kader van de controle op de uitvoering van deze begroting. Daarop antwoordde hij dat het veto al dan niet wordt bevestigd door de bevoegde leden van de Executieve, en dat controle op de uitvoering en de boekhouding een specifieke opdracht van het college van commissarissen is. Eisen dat na het veto een nieuwe begroting wordt opgesteld behoort volgens de heer Nicolai tot de taken van de leden van de Raad van Bestuur. Deze getuige herhaalde: „Als de schorsing bekrachtigd wordt door de Minister, hebben wij onze taak gedaan.” Overigens meende de heer Nicolai dat de in artikel 21 bedoelde regeringscommissarissen naast de regeringscommissaris ambthalf – degene die zetelt namens de Gemeenschapsminister voor de lokale en regionale besturen maar in de statuten niet wordt vermeld – een adviserende rol moeten hebben. In die zin beschouwde de heer Nicolai de statuten als „niet correct”. De statuten vertonen volgens de heer Nicolai een hele reeks gebreken. Op de vraag waarom hij er niet aan had gedacht ontslag te nemen, antwoordde de heer Nicolai dat dit als een soort vaandervlucht zou worden aangezien als hij wegging uit een instelling die in moeilijkheden verkeerde, ondanks de ernstige inspanningen die werden gedaan.

Het blijkt wel dat de beide regeringscommissarissen, de heer Nicolai en de heer Van der Bruggen, meestal samen zijn opgetreden. De meeste van hun verslagen zijn door hen beiden ondertekend.

De heer Van der Bruggen, regeringscommissaris van de Gemeenschapsminister van Cultuur, verklaarde voor de Commissie: „Ik moet eigenlijk zeggen dat geen enkel van onze veto's het effect heeft gehad dat wij er redelijkerwijze van mochten verwachten.” Hij zei – en dat blijkt ook wel uit de notulen en uit voorgelegde briefwisseling – dat het optreden van de regeringscommissarissen bij de directie en bij de leden van de Raad van Bestuur irritatie verwekte. Op 23.02.83 schreef algemeen directeur Van Impe aan de Voorzitter van de Executieve: „In de Raad van Beheer van de OVV overheerst de mening dat de heren vertegenwoordigers van de voogdijoverheid nog niet voldoende vertrouwd zijn met hun rechten

en plichten”. Schriftelijk bevestigde de heer Van der Bruggen dat er vaak ook mondeling de indruk werd gewekt dat de regeringscommissarissen hun bevoegdheden zouden te buiten gaan.

Uit de getuigenis van de heer Van der Bruggen blijkt ook dat de Vlaamse Executieve de regeringscommissarissen niet persoonlijk informeerde over haar beslissingen inzake de o v v .

Merkwaardig is dat de vergaderingen van de Raad van Bestuur pas vanaf 2 september 1985 ook bijgewoond worden door de „regeringscommissaris van ambtswege”, het hoofd van de dienst Regionale en Lokale Besturen van de Vlaamse Gemeenschap. De heer Van Walle, die in opdracht deze regeringscommissaris vertegenwoordigt, verklaarde voor de Commissie dat het niet de gewoonte is dat de regeringscommissaris van ambtswege de vergadering laat bijwonen door afgevaardigden. Als dat nu toch gebeurt, is dat ingevolge een vergadering in juli 1985 op het kabinet van de voorzitter van de Executieve, waar ook de Gemeenschapsminister van Cultuur en de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden aanwezig waren, en waar werd afgesproken dat voortaan alle bescheiden ook zouden worden opgestuurd naar de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en dat deze de regeringscommissaris zou verzoeken voortaan ook de vergaderingen bij te wonen. De heer Van Walle verklaarde dat de opdracht omschreven is in de wet van 1922 en in het koninklijk besluit van 1959. De regeringscommissaris kan zich verzetten tegen ieder besluit dat strijdig is met de wet, de statuten of het algemeen belang. Als het door de regeringscommissaris aangetekende verzet door de minister wordt bevestigd is de beslissing vernietigd, maar als het beleidsorgaan de aangevochten beslissing toch uitvoert, is er volgens de heer Van Walle niet in een sanctie voorzien. Het enige middel dat de minister heeft is het niet goedkeuren van de rekeningen waarin wel de gevolgen van deze beslissing zouden voorkomen.

De heer Van Walle verklaarde dat deze regeringscommissaris éénmaal verzet heeft aangetekend, nl. begin 1985, toen hij bericht had ontvangen van de regeringscommissaris van de Gemeenschapsminister van Begroting die ook verzet tegen de toenmalige begroting had ingediend, verzet dat door zijn minister was bevestigd. De regeringscommissaris tekende eveneens verzet aan „om te vermijden dat er divergentie zou bestaan tussen de standpunten van de regeringscommissarissen”. Dit verzet werd niet door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden bevestigd, volgens de heer Van Walle enerzijds vanuit „de overweging dat er geen zekerheid bestond over het geldig juridisch bestaan van de Intercommunale als intercommunale, en anderzijds omdat de begroting een begrip is dat wij in de intercommunale niet kennen. Er moet door een intercommunale geen begroting worden opgemaakt. Het heeft dus weinig zin daartegen verzet aan te tekenen.”

Op een vraag betreffende deze toch wel erg dubbelzinnige situatie zei de heer Van Walle nog: „Zoals u weet... heeft iedere intercommunale een regeringscommissaris. Voor ons is dat uiteraard een voldoende zaak als toezicht. Men heeft in deze statuten echter nog twee regeringscommissarissen voorzien namens twee verschillende ministers en men heeft die de bevoegdheden gegeven van de wet van 1954 op de instellingen van openbaar nut, maar die hebben in feite niets met de Intercommunale te maken. Dat toezicht is gericht op een begroting en daaruit voortvloeiend heeft de Opera voor Vlaanderen ook begrotingen gemaakt.”

In zijn getuigenis voor de Commissie onderstreepte de heer Galle, gewezen Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, in de eerste plaats dat er in de Executieve ter zake geen duidelijkheid was over de verdeling van de bevoegdheden. De voorwaardelijke goedkeuring dd. 2 maart 1983, Belgisch Staatsblad 29 april 1984, van de statuten gold voor een termijn voor zes maanden. Zijn administratie heeft na het verstrijken van die termijn, na 30 oktober 1983, de Opera alleen maar als een feitelijke vereniging beschouwd. Dat bepaalde de houding van de heer Galle.

De heer Galle verklaarde dat hij, als minister bevoegd voor de intercommunales, geen regeringscommissaris mocht aanduiden. Hij stelde dat de Executieve proportioneel was samengesteld, dat hij tot de oppositie behoorde, dat sommige beslissingen door de de facto meerderheid boven zijn hoofd werden genomen, dat de Executieve over de benoeming van regeringscommissarissen zowel als die van kabinetschefs en adjunct-kabinetschef moest beslissen. „Men heeft mij gezegd dat twee regeringscommissarissen voldoende waren en dat ik door hen op de hoogte zou worden gebracht.”

Pas midden 1985 werd aan de heer Galle „medegedeeld” dat de heer **Dehing**, directeur-generaal voor lokale en regionale besturen werd toegevoegd als „zogenaamde regeringscommissaris hoewel hij daarvoor nooit officieel werd aangeduid, bij mijn weten.” De heer Dehing zou aangewezen zijn door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, na ruggespraak met de heer Poma. De heer Galle zei: „Ik heb de benoeming van de heer Dehing op een receptie moeten vernemen.” Af en toe werd de heer Galle medegedeeld dat de veto's van de Vlaamse Executieve door de OVV werden weggevuurd, maar bij gebrek aan een eigen regeringscommissaris was het hem onmogelijk de ontwikkeling op de voet te volgen. De wetgeving inzake de intercommunale maakt volgens de heer Galle bovendien efficiënte controle erg moeilijk. Veto's tegen begrotingen die hem door de Gemeenschapsminister van Begroting, de heer Geens werden overhandigd, heeft hij niet bekrachtigd omdat hij op het standpunt stond dat alleen de rekeningen van de intercommunales onder de voogdij vallen en niet de begroting.

Verder verklaarde de heer Galle het volgende: „Steeds heeft de Vlaamse Executieve de Opera voor Vlaanderen als een intercommunale behandeld. Het is slechts op het ogenblik dat de meerderheid van de Vlaamse Executieve mij de saneringsverantwoordelijkheid voor de Opera heeft willen opdringen, dus op het einde van ons samenzijn, dat ik het probleem heb gesteld van het feitelijk statuut en hierdoor mijn veto tegen de door de beheerraad goedgekeurde begroting niet heb gesteld. Ik was daarenboven niet bevoegd voor de begroting.

Tijdens de Vlaamse Executieve van 20 februari 1985 wordt mijn verantwoordelijkheid ten aanzien van de financiën van de Opera voor Vlaanderen plotseling door de Voorzitter van de Executieve gesteld en dit naar aanleiding van de begrotingsbespreking seizoen 1984-1985.

Tijdens een van de vele ontmoetingen met de Opera voor Vlaanderen heeft minister Geens nogmaals volhard in zijn bewering, onder andere tijdens de vergadering van 26 juni 1985, dat ik wel bevoegd was voor de begrotingen. Waarop minister Geens zich steunt om mij plotseling de saneringsverantwoordelijkheid op te dringen is duidelijk vermeld in zijn brief van 2 juli 1985 inzake zijn veto in verband met het begin van het speelseizoen 1985- 1986.

De koerswijziging in 1984 was duidelijk bedoeld om mij te

betrekken bij zaken waarvoor de anderen blijkbaar geen oplossing hadden.”

Uit de voorgelegde briefwisseling blijkt dat de heer Geens zich in zijn brief van 2 juli 1985 beroept op de bijzondere wet van 8 augustus 1980, artikel 6, § 1, VIII, waardoor het administratief toezicht op de intercommunales tot de bevoegdheid van de heer Galle behoorde.

In zijn antwoord van 10 juli 1985 aan de Voorzitter van de Executieve schreef de heer Galle andermaal dat de wet van 1 maart 1922 betreffende de intercommunale verenigingen niet in controle op de begrotingen voorziet.

Het dovemansgesprek verklaart mede waarom het statutair voorgeschreven toezicht op de Opera voor Vlaanderen faalde.

In de Commissie werd herhaaldelijk herinnerd aan artikel 23 van de wet van 1954: „Wanneer het algemeen belang of de naleving van de wetten of reglementen het eist, kan de betrokken minister of in voorkomend geval de daartoe gemachtigde regeringscommissaris het beheersorgaan van de instelling verplichten om binnen de door hem gestelde termijn te beraadslagen over ieder door hem bepaalde aangelegenheid. Heeft het beheersorgaan binnen het verstrijken van deze termijn geen beslissing genomen of stemt de betrokken Minister met de door dit orgaan opgenomen beslissing niet in dan kan de Koning bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit de beslissing nemen in de plaats van het beheersorgaan.”

De regeringscommissarissen en hun opdrachtgevers, de leden van de Executieve hebben blijkbaar nooit overwogen van deze wettelijke mogelijkheid gebruik te maken. De Executieve heeft ook geen andere maatregelen bedacht. Zoals eerder in dit verslag werd belicht heeft zij wel veelvuldig beraadslaagd over andere mogelijke oplossingen, te nemen in overleg met de andere vennoten.

In verband met deze ultieme oplossing verklaarde de heer Geens :

„Bijgevolg kan men het niet voorstellen alsof wij onze verantwoordelijkheid ter zake niet hebben opgenomen. De enige mogelijkheid was wat U suggereert, met name dat de Executieve zelf het beheer op zich zou hebben genomen. Dit gaat echter niet, tenzij men in de wetgeving op de intercommunales een beschikking vindt die bepaalt dat ingevolge bepaalde gebreken of mankementen de intercommunale als niet meer bestaande wordt beschouwd. Ik heb deze conclusie van de betrokken minister niet gekregen.”

Gevraagd waarom van deze mogelijkheid geen gebruik werd gemaakt verklaarde de heer Poma: „Omdat wij ervan overtuigd waren dat dit aanleiding zou hebben gegeven tot een zeer grote politieke rel... In plaats van tot een politieke rel te komen, hebben wij altijd gehoopt op een modus vivendi, maar die is er niet gekomen.”

Ten slotte stelde de Commissie de heer Van der Bruggen ook vragen in verband met de samenwerking van de OVV met het Koninklijk Ballet van Vlaanderen. In de Raad van Bestuur was namelijk deze samenwerking ook herhaaldelijk ter sprake gekomen.

In 1981 werd een overeenkomst gesloten tussen de Opera voor Vlaanderen en het Koninklijk Ballet van Vlaanderen. Bij de oprichting van de OVV beschikte de KOG op zijn begro-

ting nog over een krediet van minimum 10 miljoen frank waarmee de diensten van het KBVV konden worden gehonoreerd. Tijdens een vergadering onder het voorzitterschap van de kabinetschef van de toenmalige Minister van Nederlandse Cultuur, en in de aanwezigheid van de heren J. Vanderschoot, Van Impe en De Meester werd in 1981 overeengekomen dat dit bedrag naar de KBVV zou worden overgeheveld, maar dat de beide balletafdelingen (de eigenlijke balletgroep en de opera-groep) zouden worden in stand gehouden. De Inspectie van Financiën heeft deze regeling goedgekeurd. Deze overeenkomst werd door de vorige balletdirectie gerespecteerd, maar de directie-Panov heeft beide balletgroepen versmolten. De OVV moet het sindsdien voor de ballet-intermezzi meestal stellen met de leerlingen van de balletschool.

Dit werd door de directie en de Raad van Bestuur van de OVV als een eenzijdige schending van de overeenkomst beschouwd en leidde tot spanning tussen de instellingen. Toch slaagde men erin te vermijden dat de basisovereenkomst van 1981 in het gedrang kwam. Naar aanleiding van het inrichten door de OVV van een eigen decoratelier werd een principieel akkoord bereikt waarin de OVV een beroep zal doen op de diensten van de afdeling metaalbewerking van het atelier van het Ballet; het Ballet zal een beroep doen op de diensten van de afdeling polystyreenbewerking van het atelier van de OVV. Met het oog op 3 coproducties in het seizoen 1985-1986 werd het samenwerkingsakkoord bevestigd.

Uit de verklaringen van de heer Van der Bruggen blijkt dat de onderhandelingen tussen de OVV en het Koninklijk Ballet werden gevoerd door de directeurs onder elkaar: op het artistieke vlak de heren Panov en Van Impe, later Van den Broecke; op het administratieve vlak door de heren Vanderschoot en De Meester. De heer Van der Bruggen was van mening te mogen stellen dat er geen conflicten waren: „Ik denk dat zich geen conflicten voordoen. Er zijn misschien wel eens oprispingen geweest in hoofde van de directeur tegenover het Ballet van Vlaanderen, maar ik meen dat men hieraan niet moet tillen op een moment dat een bepaalde instelling nogal veel succes heeft. Het is misschien normaal dat men hoopt hetzelfde succes te kennen en als men dit succes niet heeft, men daarmee niet erg gelukkig is.”

Op de uitdrukkelijk geformuleerde vraag of het feit dat hijzelf terzelfdertijd afgevaardigd-bestuurder was bij het Koninklijk Ballet en regeringscommissaris bij de OVV niet tot conflictsituaties heeft geleid, antwoordde de heer Van der Bruggen: „Ik kan daarop stellen dat ik dat belangenconflict in mijn persoon niet heb ervaren, waarmee ik niet wil zeggen dat anderen dat misschien zouden kunnen denken. Ik heb dat niet ervaren omdat ik in de Opera een toezichtsfunctie heb en in het ballet een totaal andere functie.”

5.7. DE ALGEMEEN DIRECTEUR

Eerste algemeen directeur van de Opera voor Vlaanderen werd de heer Alfons Van Impe (1921). Blijkbaar werd de kandidatuur van de heer Van Impe reeds in de periode van de voorbereidende bepalingen naar voor geschoven. Volgens zijn verklaring voor de Commissie werd hij aangezocht om de waarnemende directie op zich te nemen vanaf 1 mei 1981, d.w.z. op een ogenblik dat de Intercommunale juridisch nog niet was gesticht. De heer Van Impe oefende zijn ambt uit tot 30 juni 1986.

Volgens mevrouw L. Detiège, voorzitter van de Raad van Bestuur, was er op het ogenblik dat de heer Van Impe als

algemeen directeur werd aangenomen blijkbaar de afspraak dat hij voor vijf jaar zou worden aangenomen. „Dat was een politiek akkoord. Dat staat volgens mij niet op papier.” Met het oog hierop werd op voorstel van de Raad van Bestuur, aan artikel 48 van de statuten op 15 maart 1982 door de Algemene Vergadering een zin toegevoegd: „Bij wijze van overgangsmaatregel wordt de eerste directeur benoemd voor een periode van maximum 5 jaar.” De heer Van Impe zei dat deze afwijking van de statuten werd gedaan om de algemeen directeur toe te laten in die functie zijn pensioenleeftijd te bereiken na een ambtelijke carrière van 30 à 35 jaar.

De heer Van Impe was algemeen directeur, en dus verantwoordelijk zowel voor het management als van het artistieke aspect van het beleid. Sinds 30 juni 1986 zijn deze bevoegdheden opgesplitst in twee directies.

Bij de stichting van de Intercommunale heeft de heer Van Impe een zeer brede staf naast zich geroepen. De heer Celis was de muziekdirecteur van de KVO en is dit ook gebleven voor de OVV, afdeling Antwerpen. De heer Van den Broecke bekleedde die functie te Gent. De heer Hendrickx was de artistieke coördinator en de heer Clemeur werd betrokken bij het geheel, zij het dan deeltijds als dramaturg. Met de koorleiders daarbij bestond de artistieke staf van de OVV uit negen à tien leden. (cf. art. 49).

Sprekend over de aanwijzing van de heer Van Impe verklaarde mevrouw Rika De Backer: „Wij hebben toen gezocht naar een overgangsfiguur, die noch aan Antwerpen noch aan Gent verbonden was. Het moest dus gaan om een persoon die uit het ambtenarencorps kwam en die tijdens de overgangsperiode de directie zou waarnemen ten einde een harmonisatie tussen de twee opera's tot stand te brengen... Op dat ogenblik was de verhouding tussen de instellingen – niet tussen de steden – nogal gespannen. Zoals steeds in dergelijke gevallen werden roddelpraatjes over afvloeiingen enzomeer rondgestrooid, waardoor sommige mensen nogal beangstigd waren en vijandig tegenover elkaar stonden. Wij vonden het dus beter iemand van buiten deze twee instellingen voor te dragen.

Ik meen hier te mogen zeggen dat ik eerst naar Frankfurt ben gegaan om contact op te nemen met de heer Gerard Mortier. Ik begrijp uitstekend dat de heer Mortier mij toen heeft geantwoord dat hij wel bereid was die plaats te aanvaarden voor de Munt, maar dat de Opera voor Vlaanderen voor hem een uitdaging was die niet kon worden gehonoreerd. Hij zei dat de Opera voor Vlaanderen een heel goede provinciale opera kon worden, maar niet een Europese opera zoals hij graag zou runnen. Dat was dus iemand die niet meer in aanmerking kwam. Iemand uit het buitenland halen, precies in de moeilijke omstandigheden van de fusie van de twee opera's, was erg moeilijk. Op dat ogenblik heb ik inderdaad gedacht dat we iemand moesten nemen waarvan de muzikale kwaliteiten misschien niet zo hoog aangeschreven moesten worden. Van de heer Van Impe weten wij dat hij dramaturg is, dat hij verscheidene stukken heeft geschreven en dat hij zich zeer veel heeft bezig gehouden met theater. Hij had vanuit onze administratie het kasteel van Gaasbeek gedurende een tijd beheerd. Hij heeft dat zeer goed gedaan. Ik beweer niet dat hij een goed manager was, maar wel dat hij een goed beheerder zou zijn. Ik moet hieraan toevoegen dat wij altijd hebben gedacht dat het ging over een directeur voor een overgangsperiode – het was de bedoeling tijdens deze overgangsperiode de twee instellingen dichter bij elkaar te brengen – die voldoende administratieve kennis bezat om de zaak gedurende deze periode te runnen. Ik verwijt niemand dat men hem voor langere tijd heeft aangesteld.... Ik moet **erken-**

nen dat de heer Van Impe veel goede zaken gepresteerd heeft op het artistieke vlak, meer zelfs dan ik op dat ogenblik verwacht had. Ik heb echter nooit gedacht dat de Raad van Bestuur hem voor een langere periode zou aanstellen. Zij hebben het waarschijnlijk gedaan wegens de goede prestatie die hij had geleverd. De heer Van Impe werd ook gekozen omdat zijn leeftijd al vrij hoog lag en wij dachten dat na een paar jaar door de Raad van Bestuur een artistiek all round man zou worden aangeduid. Dat is dus niet gebeurd.”

Over het beleid van de heer Van Impe als algemeen directeur heeft de Commissie vele, en bepaald tegenstrijdige, verklaringen gehoord. Aan het einde van zijn eigen getuigenis antwoordt hij dat hij de opdracht aanvaard heeft omdat hij ze beschouwde als een „uitdaging”. Hij voegde er aan toe dat hij er geen spijt van had en dat er naar zijn mening goed werk was verricht.

De heer De Meester, zakelijk directeur, verklaarde dat de algemeen directeur in het begin in theorie een aantal delegaties had toegekend. Hij zou, naar zijn mening, in alle eerlijkheid, geprobeerd hebben de OVV op het goede pad te brengen en te houden. Na twee, drie jaar zou de heer Van Impe een andere visie op de zaken gehad hebben. Op dat ogenblik zouden de theoretische delegaties weliswaar blijven bestaan zijn, maar het zou de heer De Meester onmogelijk geworden zijn om zijn visie in een bepaalde richting door te drukken. In de praktijk zouden de oorspronkelijke delegaties in feite al afgezwakt zijn. Volgens de heer De Meester zou de heer Van Impe steeds gesteld hebben dat de OVV mocht doen wat de Munt deed. De heer De Meester zou tegen de budgettaire gevolgen van dergelijke optie gewaarschuwd hebben, tot op het ogenblik dat hij voelde dat de heer Van Impe een totaal andere visie op het beleid had.

De heer De Meester beweerde dat hij herhaaldelijk opmerkingen ter zake heeft geformuleerd in de vergaderingen van de Raad van Bestuur, dat die soms genotuleerd werden, soms niet. De heer Van Impe corrigeerde immers de tekst van deze notulen.

Op de veelvuldig geformuleerde klacht dat hij zijn delegatie voortdurend overschreed, antwoordt de heer Van Impe dat dit inderdaad in bepaalde gevallen was gebeurd, maar dan toch telkens binnen de door de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering goedgekeurde begroting. Hij wijst er op dat er in een artistieke instelling zoals een opera, een orkest, een theater, altijd een stuk improvisatie is. **Het** laatste wat een algemeen directeur doet is het publiek ontgoochelen. Als een artist door ziekte of door een ongeval niet kan optreden zoekt de algemeen directeur een plaatsvervanger, en dat heeft uiteraard extra-uitgaven tot gevolg.

Verschillende getuigen hebben verklaard dat er in de Raad van Bestuur herhaaldelijk bezwaren zouden zijn geformuleerd tegen bovengenoemde delegatie-overschrijdingen. Dit blijkt nochtans nauwelijks uit de (goedgekeurde) notulen, waarbij men echter moet bedenken dat deze notulen onder de verantwoordelijkheid van de algemeen directeur werden opgesteld.

Voor al uit het getuigenis van de heer Poma is gebleken dat de relatie tussen de voogdij-overheid en de algemeen directeur eerder gespannen was: „Er werd duidelijk gezegd dat de directeur alle bevoegdheden tot zich trok, dat hij meende niemand rekenschap verschuldigd te zijn – op het artistieke vlak kan dat, daar komen wij niet tussenbeide, maar op het financiële vlak gaat dit niet op. Hij heeft schriftelijk bevestigd: hoe durft u te spreken van een deficit, er kan nooit een deficit zijn.”

Hierbij doelt de voormalige Gemeenschapsminister van Cultuur op een brief aan de regeringscommissarissen Nicolai en Vanderbruggen dd. 11 mei 1983, kenmerk 82-83/AVI/CV, waarin de heer Van Impe o.a. schrijft: „... Om systematisch de term „deficit” te gebruiken hebt U geen enkele rechtsgrond.”

Zich blijkbaar bewust van het ongunstige effect van deze uitlating heeft de heer Van Impe t.a.v. de Commissie geprobeerd de slechte indruk die ze hadden nagelaten te verzachten: „Ik heb ooit een ongelukkig woord gebruikt.. . Ik heb ooit gezegd dat de OVV op grond van artikel 42 geen deficit kan maken.. . Ik bedoelde daar helemaal niet mee dat men maar eindeloos kan uitgeven.. .”

De heer Van den Broecke, voormalig muziekdirecteur en thans artistiek directeur, getuigde dat in iedere discussie binnen de artistieke staf de algemeen directeur centraal stond. Die had het volgens de statuten t.o.v. de Raad van Bestuur uiteindelijk voor het zeggen inzake het engageren van kunstenaars, zangers, regisseurs, de programmatie, ontwerp. De heer Van den Broecke deelde mee dat er tussen hem en de algemeen directeur herhaaldelijk conflicten waren geweest omdat er naar zijn mening al te lichtzinnig met bepaalde financiële middelen werd omgesprongen.

Hij zou niet akkoord gegaan zijn met het aanschaffen van de luchtdraaghal, een „fruitkwekersballon”. Hij zou het niet eens geweest zijn met het systematisch thuislaten van de eigen kunstenaars en **scenografen**, met het onvoldoende engageren van begaafde regisseurs uit eigen land, met de aankoop van onbruikbare decors, met het veelvuldig inhuren van gast-dirigenten – soms van bedenkelijk allooi. Op opmerkingen zou de algemeen directeur geantwoord hebben dat hij besliste. De heer Van den Broecke getuigde dat de algemeen directeur, tijdens een stafvergadering in februari 1983, op zijn vraag waarom men niet aan budgetcontrole deed, zou geantwoord hebben dat men door het artikel 42 werd gedekt. Hij bevestigde dat zijn collega De Meester herhaaldelijk had gewezen op de gevaren die er in artikel 42 schuilen. De heer Van den Broecke zei ten slotte dat het moest mogelijk zijn artikel 42 te missen op voorwaarde dat de Vlaamse Executieve de indexatie van de jaarlijkse subsidie zou willen toepassen sedert 1979.

Bij deze verklaringen dient te worden opgemerkt dat uit de notulen van de Raad van Bestuur overduidelijk blijkt dat de relatie tussen de heer Van den Broecke en de algemeen directeur als gespannen, op bepaalde ogenblikken ronduit als conflictueus moet worden beschreven.

Het getuigenis van de heer F. Celis, muziekdirecteur, nuanceerde de verklaringen van de heer Van den Broecke. De heer Celis verklaarde dat de keuze van solisten het resultaat was van een overleg in de stafvergadering. Tijdens dit overleg werden voor een bepaalde rol namen vooropgezet. Nadien had men met deze solisten, meestal via hun impresario's, contact. De heer Celis bevestigde dat men veelvuldig een beroep had gedaan op solisten van buiten het huis, ofschoon men ook in eigen huis solisten had. Dit was niet altijd verantwoord, ofschoon het zijns inziens nochtans niet noodzakelijk als „opzij schuiven van eigen mensen” dient te worden geïnterpreteerd. „Er is een groot verschil tussen opzij schuiven en er de voorkeur aan te geven om een bepaalde rol, die voor een bepaalde productie primordiaal is, in handen te geven van iemand waarvan men beslist wist dat die veel beter is.”

De heer Celis zei niet te hebben begrepen dat de heer Van Impe bij de aanvaarding van zijn ambt een aantal toen in de

instelling aangenomen solisten op eigen initiatief ontsloeg. De algemeen directeur was daarbij zijns inziens ondoordacht te werk gegaan, zonder enige raadpleging van zijn staf. Bij de enkele overgeblevenen zijn er zijns inziens een aantal die zeker 100 procent waard waren om goed werk te verrichten, en die hebben de kans dan ook gekregen. Maar er waren er ook een aantal bij die - steeds volgens de heer Celis - door hun leeftijd niet meer geschikt waren voor grote opdrachten. Als er bij de samenstelling van het programma voor die personen geen rollen voorkwamen, waarin zij zich nog op een verantwoorde manier konden waar maken, dan leidde dat ertoe dat zij maar éénmaal of tweemaal per seizoen bij een productie werden betrokken.

Volgens de heer Celis was het de algemeen directeur zelf die de beslissingen nam inzake decorbouw en in contact trad met regisseurs en **scenografen**. De regisseurs werden eerst aangeschreven en zij stelden meestal hun eigen **scenografen** voor. Deze werden meestal aangenomen omdat men uitging van het standpunt dat de samenwerking tussen een **scenograaf** en een regisseur één geheel is. Wat **scenografen** van het huis betrof, vroeg de heer Celis zich af of de twee mensen die destijds als dusdanig werden aangesteld, de nodige vakopleiding en het nodige talent hadden om te kunnen optornen tegen dan toch heel bekende **scenografen**. Wat de dirigenten betreft werd er volgens de heer Celis niet dikwijls een beroep gedaan op buitenlanders.

De heer Celis zei ook dat er op de stafvergaderingen altijd een limiet gesteld werd inzake de budgettaire implicaties van de engagementen. Er werd besloten dat men bepaalde solisten kon vergeten omdat zij fenomenale honoraria vragen. Er werd altijd afgesproken hoever men kon gaan. De onderhandelingen werden gevoerd door de heer Hendrickx, artistiek coördinator, die er meer dan eens in geslaagd zou zijn het door de impresario gestelde honorarium gevoelig te drukken.

De laatste jaren kwam volgens de heer Celis de staf nog maar uitzonderlijk bijeen, ongeveer tweemaal per seizoen. Het was de heer Van Impe die in feite alles bedisselde. Soms raadpleegde hij nog wel persoonlijk een van zijn medewerkers. Deze stafleden hadden ook geen contact met de leden van de Raad van Bestuur. De heer Celis getuigde dat hij het zelf aan de algemeen directeur zei als hij met iets niet akkoord kon gaan en dat hij van deze soms wel, soms niet, een bepaalde respons kreeg.

Een scherp, maar genuanceerd oordeel over het beleid werd voor de Commissie gegeven door de heer J. Raicich, ondervoorzitter van de Raad van Bestuur. Deze **zei** helemaal niet akkoord te gaan met het financieel beheer zoals dat door de algemeen, directeur werd gevoerd. Hij stelde dat de Raad van Bestuur voortdurend werd geconfronteerd met beslissingen waartegen geen verhaal mogelijk was. Hij betreurde dat er nooit een optie werd genomen op wat de kwaliteit van de Opera voor Vlaanderen zou moeten zijn, namelijk of de OVV een instelling zou moeten worden van nationaal belang, zoals bv. de Muntchouwburg, of van regionaal belang. Vooraf, noch tijdens vergaderingen is daarover gesproken; de algemeen directeur deed wat hij dacht dat hij moest doen. **Naar** de mening van de heer Raicich waren er twee opties mogelijk: men kon een aantal producties brengen waarmee een grote laag van de bevolking werd bereikt, of men kon een „elitaire” optie nemen met de idee de Muntchouwburg ten minste te evenaren. De heer Raicich veronderstelt dat deze laatste optie die van de algemeen directeur was. Daarover werd volgens hem nooit gesproken, want dat behoort tot de prerogatieven van de algemeen directeur.

De heer Raicich meent dat er in die optiek enkele zeer

geslaagde produkties zijn geweest. Het eerste jaar van de OVV, een overgangsjaar, was volgens deze getuige desastreus. Dan heeft de algemeen directeur enkele geslaagde, dure produkties opgezet, die tegelijkertijd een groot deel van het publiek hebben dwarsgezet, zoals **Lulu** en *Death in Venice*. Daarbij kostte één voorstelling aan cachetten, alleen maar voor hoofdrollen, tussen **400.000** en 500.000 frank per avond, zonder het bijrekenen van 10 tot 15% belastingen, reiskosten, verblijfkosten enz. Dat was volgens de heer Raicich elitair gezien waar gelet op de structuur van de OVV (2 huizen, 2 orkesten, 2 koren) onhoudbaar.

De heer Raicich dacht dat de algemeen directeur met minder geld even goed homogene kwalitatief verantwoorde produkties zou hebben kunnen brengen, indien hij meer bevoegd was geweest, en indien hij zijn verantwoordelijkheid niet te veel had afgeschoven op zijn rechtstreekse medewerkers. Hij had kunnen zoeken naar jonge valabele solisten, met een contract aan de OVV verbonden voor bv. twee jaar, in plaats van zich vocalisten – zonder waarborg van niveau – te laten opdisselen door een impressario. De twee huisorkesten van de OVV zijn volgens de heer Raicich niet op het gewenste niveau. Er waren ook 14 vaste solisten die hun salaris kregen om zo goed als niets te doen. Deze lui waren trouwens gefrustreerd door het feit dat zij niet meer mochten optreden. Dat kostte de OVV, steeds volgens de heer Raicich, jaarlijks gemiddeld 1 miljoen à 1,2 miljoen per personeelslid. Wanneer de algemeen directeur die 14 solisten zelfs niet in de kleinste rollen wilde gebruiken, betekende dit dat hij ook voor die rollen vreemde gasten nodig had. Ook sommige regisseurs brachten, op kosten van de OVV, hun eigen **scenografen** mee, hoewel de **scenografen** van het huis volgens de heer Raicich bekwaam waren.

6. BESLUITEN

6.1. ALGEMEEN

De dramatische situatie waarin de intercommunale Opera voor Vlaanderen zich bevindt, is ontstaan door diverse factoren.

De Statuten van de OVV zelf dragen in zich reeds een aantal kiemen, die een invloed hebben uitgeoefend op de verdere ontwikkeling.

Hoewel de Vlaamse Gemeenschap, niet alleen qua inbreng van kapitaal, maar ook qua jaarlijkse subsidie, het grootste aandeel van de inspanning voor haar rekening nam stond ze in alle organen de machtspositie, die haar op grond van haar financiële inbreng toekwam, af aan de steden :

— de steden verwerven elk 4 zetels in de Raad van Bestuur, tegen 5 voor de Vlaamse Gemeenschap ;

- het voorzitterschap van de Raad van Bestuur blijft **permanent** in handen van de steden ;

- elke stad krijgt 2 commissarissen toegevoegd, terwijl de Vlaamse Gemeenschap het met 1 commissaris dient te stellen ;

— in de Algemene Vergadering krijgt de Vlaamse Gemeenschap 12 vertegenwoordigers en elk van de steden er tien ;

— het stemrecht in de Algemene Vergadering wordt uitgeoefend zonder beperking, wat de steden een groot overwicht biedt. De Gemeenschap beschikt immers over 200 stemmen, en elk der steden over 150.

Juridisch kan bovendien worden gesteld dat artikel 45 in strijd is met de reglementering op de jaarrekening van de ondernemingen.

De laattijdige vaststelling van de Statuten — de notarieële oprichtingsakte dateert van 28/10/81 terwijl gesteld wordt dat het eerste maatschappelijk jaar begint op 01/08/81 — is evenmin een voorbeeld van goed bestuur te noemen en was de rechtstreekse aanleiding tot het allesbehalve vlot verlopen van de overgang KOG-KV0 naar OVV. Gezien zoals hierboven gesteld ook de startkredieten ontbraken werd wat dit betreft noodgedwongen in de beginfase verder gewerkt met de KOG, en dienden door de oude opera-instellingen tijdelijk lasten en opbrengsten te worden overgenomen.

Het politieke grondidee, een in reële termen afnemende bijdrage in hoofde van de steden, gecompenseerd door een in reële termen groeiende bijdrage **lastens** de Vlaamse Gemeenschap, werd in art. 42 geformuleerd op zo'n wijze dat de Vlaamse Gemeenschap geen statutaire zekerheid had over de hoegrootheid van haar financiële inspanningen. Deze vaststelling wordt nog in negatieve zin geaccentueerd door het ontbreken van een financieel plan bij de start ; wat een niet te aanvaarden slordigheid is, gezien de omvang van de bedragen.

Bovendien moet erop worden gewezen dat de Opera voor Vlaanderen in haar huidige structuur veel geld kost.

De Commissie is evenwel tot de vaststelling gekomen dat de huidige toestand had kunnen worden vermeden indien elkeen, op zijn niveau, zijn volledige verantwoordelijkheid op zich had genomen.

6.2. DE EXECUTIEVEN

6.2.1. Algemeen

Na in 1981 de Statuten, zoals ze nu nog altijd gelden, aanvaard te hebben, niettegenstaande de uitdrukkelijke verwittiging van de Inspectie van Financiën, poogt de Executieve vanaf 1982 de Statuten gewijzigd te krijgen om zo onder meer artikel 42 te laten verdwijnen.

Diverse uitwegen worden achtereenvolgens, en naast elkaar, gezocht :

- het op gang brengen van gesprekken met de steden ;
- het slechts tijdelijk goedkeuren van de Statuten, inclusief het dreigen met de rechteloosheid van het bestaan van de OVV na die periode ;
- het poneren van de nietigheid van art. 42 ;
- de niet-toepassing van artikel 42 voor de periode vanaf 1 januari 1984, gecombineerd met het beperken van de bijdrage in absolute cijfers.

Maar ondertussen wordt toch voor de eerste twee speelseizoenen artikel 42 toegepast. Toepassing die in hoofde van de Executieve wel gepaard ging met een poging om qua budgettaire aspecten zoveel mogelijk orde op zaken te stellen in de OVV.

Het is verbazend vast te stellen dat de Executieve allerlei wegen bewandelt, maar het pad dat voor de hand ligt totaal links laat liggen. Via een doorgedreven activiteit van de regeringscommissarissen was het mogelijk geweest zich in de plaats te stellen van de Raad van Bestuur en ten minste het lopende deficit kleiner te houden.

Feit is dat de koppige houding van de Executieve, die echter gepaard ging met een niet-optreden zoals hierboven aangeduid, voor gevolg had dat enerzijds de schuldenlast van de OVV uit de pan rees en anderzijds de tekorten aan liquiditeiten dermate stegen dat elke ernstige werking gehypothekeerd werd, en welke werking aanleiding gaf tot hoog oplopende kapitaalkosten.

Hierbij zijn sommige feiten opvallend :

- eind 1982 werd bij de Executieve het personeelsstatuut aanhangig gemaakt dat goedgekeurd was door de Raad van Bestuur op 8/11/82. Het pensioenstatuut ervan had zware budgettaire gevolgen voor de OVV. Doordat de Executieve geen beslissing nam omtrent dit statuut heeft de Raad van Bestuur dit statuut goedgekeurd (pag. 103).

- Behoudens ontvangstmelding van 2 leden van de Executieve, kwam er geen reactie op het saneringsplan overgezonden door de Raad van Bestuur (pag. 48).

De Executieve had geen contact met de afgevaardigden

van de Vlaamse Gemeenschap in de Raad van Bestuur (pag. 100).

Wat betreft de problematiek i.v.m. artikel 42 van de Statuten en het beleid van de Executieve ter zake stelt de Commissie vast dat, alhoewel de Inspectie van Financiën tijdig en in niet mis te verstane bewoordingen, de toenmalige Staatssecretaris had gewaarschuwd, dit voor de Vlaamse Gemeenschap nadelige artikel behouden werd in de Statuten en goedgekeurd bij consensus door de volledige Executieve.

Bij de goedkeuring van de Statuten, overbodig wegens de ondertekening van de desbetreffende notariële akte, besliste de Executieve op 24/11/1982 verkeerdelijk dat deze goedkeuring slechts zes maanden geldig was, termijn ingaande op de dag van de publikatie van de Statuten bij uittreksel in het **belgisch** Staatsblad, wat later aanleiding geeft om te stellen dat de OVV de facto opgehouden heeft te bestaan.

Op grond van deze termijn en op grond van een stramien, dat stelde dat artikel 42 strijdig zou zijn met artikel 1855 van het Burgerlijk Wetboek, poogde de Executieve een herziening te verkrijgen van dit voor de Vlaamse Gemeenschap budgettair zeer nadelig artikel. Inmiddels echter paste de Vlaamse Gemeenschap dat artikel toe tot en met einde 1983, waarna, wederrechtelijk klaarblijkelijk, haar bijdrage jaarlijks werd beperkt tot 200 miljoen.

Deze houding werd mede geïnspireerd door de bedoeling op deze wijze de andere leden van de OVV te verplichten een herziening van de Statuten en de schrapping van artikel 42 te aanvaarden. Het overleg met de steden mislukte echter volledig. Het beleid van de Executieve is ter zake niet rechtlijnig te noemen.

6.2.2. De Gemeenschapsminister van Cultuur

— heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid bedoeld in de wet van 16 maart 1954 om de Raad van Bestuur te verplichten tot beraadslaging over een door de Executieve aanvaardbare begroting en om desgevallend in de plaats van de Raad van Bestuur beslissingen te nemen (pag. 47 • 113).

— reageerde niet toen de Voorzitter van de Raad van Bestuur hem het ontwerp-personeelsstatuut overzond, waardoor de Raad van Bestuur besliste dit statuut van kracht te laten worden. (pag. 48-49).

6.2.3. De Gemeenschapsminister van Begroting

— reageerde weliswaar op de veto's uitgebracht door de regeringscommissarissen door deze te bekrachtigen en door te sturen aan de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden doch laat hierbij na zijn bevoegdheid uit te putten hem toegekend ingevolge de hierboven geciteerde wet van 16 maart 1954.

De Gemeenschapsminister had hierdoor een eigen bevoegdheid die helemaal niet ondergeschikt is aan de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden (pag. 48 en 110).

6.2.4. De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden

— maakte geen gebruik van de mogelijkheden welke de wet van 1 maart 1922 en het KB van 24 februari 1959 hem

boden : de regeringscommissaris van rechtswege werd pas heel laattijdig (in 1984) aan de OVV toegevoegd en de Gemeenschapsminister was zich blijkbaar niet bewust van het bestaan van een regeringscommissaris van rechtswege noch van zijn bevoegdheid tot het aanstellen van een commissaris (pag. 42).

— bekrachtigde, naar aanleiding van het eenmalig optreden van de regeringscommissaris van rechtswege, het veto. De bedoelde brief is evenwel niet gedateerd en werd niet verzonden met als praktisch gevolg het opheffen van het veto (pag. 44).

6.2.5. De nieuwe Executieve

De nieuwe Executieve stelt zich op in het verlengde van haar voorganger. Even was de indruk gewekt, via een mededeling van de Gemeenschapsminister van Cultuur de dato 24/04/1986, dat de OVV in plaats van 200 miljoen er 284 ter beschikking zou krijgen. Achteraf bleek dit totaal onjuist, gezien de Executieve de Minister van Cultuur ter zake niet volgde.

6.3. DE REGERINGSCOMMISSARISSEN

6.3.1. Algemeen

Het optreden van de regeringscommissarissen in uitvoering van de wet van 01.03.1922 liep fout. Zo werd de directeur-generaal van lokale en regionale besturen, alhoewel hij van rechtswege regeringscommissaris was, slechts in 1984 als regeringscommissaris bij de OVV toegevoegd.

Hetzelfde gebeurt met de regeringscommissaris die door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden moet aangesteld worden. De laattijdigheid is hier te wijten aan een dwaling in hoofde van de betrokken Minister over zijn bevoegdheid.

Bovendien wordt de ruime controlebevoegdheid die in de wet bedoeld is niet gebruikt. De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden beperkt zich tot controle van de rekeningen. Controle, waarvan hijzelf verklaarde dat zij zinledig is, gezien de rekeningen soms met 8 jaar vertering goedgekeurd worden.

Ter zake kan worden gesteld dat deze controlevorm, op basis van de wet van 01.03.1922 in de feiten, door foutieve toepassing van de wet, gefaald heeft. Dit in tegenstelling tot de regeringscommissarissen aangewezen door de Gemeenschapsministers van Begroting en Cultuur, die regelmatig gebruik maakten van hun eigen vetorecht. Maar ook zij hadden een zeer beperkte interpretatie van hun opdracht : ze beperken er zich in grote lijnen toe de beslissingen van de Raad van Bestuur te evalueren ten aanzien van de wetten, de statuten en het algemeen belang.

Door de beperkte interpretatie van hun opdracht maakten de regeringscommissarissen geen gebruik van de bevoegdheid die ze hadden om de Raad van Bestuur te verplichten opnieuw te beraadslagen over de begroting. Door deze bevoegdheid niet aan te wenden, verhinderen zij de Executieve, indien de Raad van Bestuur geen gevolg zou hebben gegeven aan die opdracht of indien de nieuwe beraadslaging niet voldaan zou hebben, zich in zijn plaats te stellen, teneinde de belangen van de Vlaamse Gemeenschap te vrijwaren.

6.3.2. De regeringscommissarissen in uitvoering van de wet van 1 maart 1922

De ambtenaar aan het hoofd van de dienst regionale en lokale besturen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die van rechtswege regeringscommissaris is, liet zich niet in met het beleid van de OVV (pagina 42).

6.3.3. De regeringscommissarissen aangewezen door de Gemeenschapsminister van Begroting en Cultuur

Deze stelden herhaaldelijk hun veto ; maar vaststellend dat deze veto's door de Raad van Bestuur niet werden opgevolgd, maakten zij geen gebruik van de mogelijkheden die ze hadden ingevolge de wet van 16 maart 1954 (pag. 47 en 110).

6.4. DE BEHEERSORGANEN VAN DE INTERCOMMUNALE OPERA VOOR VLAANDEREN

6.4.1. De Raad van Bestuur

6.4.1.1. Financieel beleid

Alhoewel de notulen van de Raad niet altijd even duidelijk en even volledig zijn, blijkt dat de Raad tot 1983 de kapitaalvolstorting door de leden op de voet volgt en het maatschappelijk kapitaal opneemt volgens de noden van de Intercommunale. Wel valt op dat de leden het ter zake niet zo nauw nemen, de stad Gent uitgezonderd. De Stad Antwerpen bleef echter flagrant in gebreke. Drie jaar en acht maanden na de opvraging wordt de opdracht tot betaling gegeven. Dit terwijl de Statuten in een termijn van 60 dagen voorzien om te voldoen aan de opvraging van het kapitaal.

Onbegrijpelijk wordt de houding van de Raad van Bestuur wanneer, niettegenstaande de uiterst netelige kastoestand, na 11/02/1983 geen opvraging meer gebeurt van maatschappelijk kapitaal, alhoewel nog 70 % dient volgestort. Pas nadat dit feit in de Commissie van Onderzoek herhaaldelijk werd aangesneden, besliste de Raad van Bestuur op 27.10.1986 het resterende kapitaal op te vragen.

De hierboven gemaakte opmerking behoudt blijkbaar ook vandaag haar waarde. Niemand is tot op heden — en de statutaire termijn is al overschreden — zijn verplichting nagekomen.

Daarnaast kunnen verschillende opmerkingen gemaakt worden op het door de Raad van Bestuur gevoerde beleid. Zo werden de begrotingen dikwijls laattijdig opgemaakt en goedgekeurd door de Raad. De veto's die door de regeringscommissarissen werden gesteld, worden met uitzondering van het eerste speelseizoen, steeds overtreden. Nooit werd na een veto een nieuwe begroting opgemaakt. De begrotingen zelf getuigen van een onrealistische opmaak. En budgetcontrole was onbestaande. De delegaties goedgekeurd door de Raad werden systematisch overtreden, vooral door de directie. De directie dreef de onwettelijkheid nog verder door evenmin het bedrag van de bestellingen te respecteren. En in de overtreffende trap worden zelfs bestelbons getekend zonder bedragvermelding, of door onbevoegden zonder medeweten van de directie.

De wetgeving inzake overheidsopdrachten werd niet toegepast : overeenkomsten werden onderhands gesloten, en een

prijsofferte werd niet uitgeschreven. De Raad geeft wat betreft de pensioenregeling van het personeel een interpretatie die strijdig is met de bepaling van het Rijkspensioen en met het personeelsstatuut van de OVV. De inschatting van de kostprijs van het aanvullend pensioen ten laste van de begroting van de 0 W gebeurde blijkbaar grondig foutief. In plaats van 14.878.168 frank kost dit verscheidene malen, dit bedrag.

Ook in verband met de pensioenregeling van de Algemeen Directeur is de Raad foutief opgetreden, zoals ook de huidige zakelijk directeur. Slechts op 28. 11. 1986, duidelijk ten gevolge van de activiteiten van de Commissie van Onderzoek, besliste de raad een einde te maken aan de wederrechtelijke toestand.

6.4.1.2. Verdere evaluatie van het beleid van de Raad van Bestuur

Algemeen kan worden gesteld dat de Raad zijn bevoegdheid niet volledig uitoefende en in vele gevallen niet met de nodige striktheid en gestrengheid is opgetreden.

Ofschoon de Statuten in de oprichting van een Vast Bureau voorzien werd dit slechts 2 jaar na de stichting opgericht. De oorzaken daarvan dienen niet te worden gezocht binnen de OVV maar wel op het brede politieke vlak ; allerlei evenwichten dienden te worden gerespecteerd, meerderheden wisselden bij de betrokken overheden, en er was onenigheid tussen de partners over het feit dat de Vlaamse Gemeenschap de meerderheid wenste in dit orgaan.

Ten slotte moet er worden op gewezen dat :

- wat betreft de pensioenregeling de interpretatie welke de Raad van Bestuur aan de pensioenregeling voor het personeel van de OVV geeft, voordeliger is dan de pensioenregeling voor het rijkspersoneel (pag. 51) ;

- de notulering van de vergaderingen van de Raad van Bestuur uitermate gebrekkig is en een onduidelijk beeld geeft van de exacte inhoud van beslissingen (pag. 95-100) ;

- het zogenaamde rationalisatieplan nooit integraal werd goedgekeurd (pag. 100) ;

- de Raad van Bestuur herhaaldelijk wrevel uitte ten aanzien van opmerkingen vanwege de regeringscommissarissen en het College van Commissarissen. Zo ging de Raad van Bestuur niet akkoord met een verhoging van de toezichtskosten van het College van Commissarissen (pag. 106).

6.4.2. De Algemene vergadering

De Algemene Vergadering heeft zonder grote bezwaren het beleid van de Raad van Bestuur en van de Algemeen Directeur goedgekeurd (pag. 95).

6.4.3. Het College van Commissarissen

Dit college heeft gedeeltelijk zijn taak vervuld en is dan ook op herhaaldelijke wrevel gestuit van de Raad van Bestuur en de directie. De uitoefening van de controle-functie werd ook bemoeilijkt door laattijdig of onvolledige inlichtingen en door de houding van de stad Antwerpen, die elke controle weigerde.

Binnen het spanningsveld dat tussen de OVV en de Executieve bestond, is het College van Commissarissen er wel in geslaagd sommige correcties te doen aanbrengen in de boekhoudkundige verwerking. Daarnaast werd er echter op vragen niet of onvolledig geantwoord door de bevoegde organen of werden tal van opmerkingen geen gevolg waardig geacht.

Anderzijds heeft het College, niettegenstaande de geregelde vergaderingen de inconsistenties in boekhouding en jaarrekening, noch de gevolgen voor de OVV van de foutieve handelwijze bij de verrekening met en de vereffening van de KOG aan de kaak gesteld. Hierdoor hebben deze deficiënties zich kunnen ontwikkelen met alle negatieve gevolgen van dien.

Verder stelt de Commissie vast dat het College van Commissarissen :

- de boeking van de toelage van de Nationale Loterij en aanrekening van bepaalde kosten op de post „Reservefonds artistieke prestaties” verhinderde, zodat het bedrijfsresultaat in het boekjaar 1983 met $\pm$ 6 miljoen werd verbeterd (pag. 38) ;

- de beheersorganen verzochten de begrotingstekorten niet te overschrijden en de delegatie-overschrijdingen aan-
kloeg (pag. 45) ;

- aandrang op een begroting per productie (pag. 46) ;

- slechts eenmaal voorstelde het kapitaal bij de diverse partners op te vragen (pag. 107).

6.4.4. De algemeen directeur

Alhoewel statutair reeds bekleed met uitgebreide bevoegdheden en bovendien houder van een hem toegekende delegatie, heeft de algemeen directeur heel veel macht naar zich toe getrokken. Zo werd die delegatie regelmatig overschreden, maar in de notulen vinden we ter zake weinig gegevens. Volledigheidshalve moet hieraan worden toegevoegd dat de algemeen directeur zelf de notulen opstelde. Ook intern wordt alles meer en meer gecentraliseerd in hoofde van één persoon : zo werd op het einde de staf slechts uiterst zelden samengeroepen.

De werkelijkheid komt erop neer dat de algemeen directeur deed wat hij dacht te moeten doen. De Raad van Bestuur werd dan ook regelmatig geconfronteerd met beslissingen waartegen geen verhaal mogelijk was. In feite werd door deze houding ook elk gesprek met de Executieve op zijn minst bemoeilijkt.

Diverse getuigen stellen inderdaad dat de algemeen directeur de aanpak van de OVV zeer groots zag, zeer ruim omsprong met de financiële middelen, herhaaldelijk zijn delegatie overschreed en eigenmachtig optrad (Getuigen Van den Broecke, Celis, Raicich, p. 117-119). De heer Van Impe schreef op 11 mei 1983 aan de regeringscommissarissen dat om systematisch de term deficit te gebruiken, zij geen enkele rechtsgrond hadden. Voor de heer Van Impe kon, althans in deze brief, de OVV geen deficit maken gelet op artikel 42.

6.4.5. De zakelijk directeur

De Commissie zag zich in de loop van het onderzoek

genoopt nader in te gaan op het optreden van de zakelijk directeur van de OVV, die terzelfdertijd vereffenaar was van de vzw KOG.

Wat de rekeningen betreft valt de onvoldoende consistentie van de boekhouding op. De jaarrekeningen lijden aan hetzelfde euvel, met als gevolg dat consequente periodieke vergelijkingen onmogelijk werden. Deze fouten werden gemaakt door de NV Fiduciaire, met wie de OVV ter zake een overeenkomst had gesloten.

Niet alleen op dat vlak schiet de bewuste firma tekort. De contractueel voorziene controle-opdracht wordt in het geheel niet uitgevoerd. En toch worden rekeningen voor controle teruggevonden. Nergens blijkt dat er enige opmerking jegens deze firma werd geformuleerd.

De werkzaamheden van de NV Fiduciaire vallen onder de verantwoordelijkheid van de zakelijk directeur.

Het is onloochenbaar dat deze toestand kon scheefgroeien door het feit dat de zakelijk directeur weinig inzicht had in zijn eigen boekhouding. Op dit negatieve gegeven entte zich bovendien nog een vorm van slordigheid : zo bijvoorbeeld werden door de administratie van de OVV alleen de balansrekeningen vanaf 1986 regelmatig gecontroleerd, terwijl de imputaties van de kosten- en opbrengstenrekeningen bijna zonder meer werden aanvaard.

De verwerking van de door de steden Gent en vooral Antwerpen aangerekende loon- en infrastructuurkosten verliep in de boekhouding van de OVV op een chaotische manier, wat aanleiding gaf tot fouten en latere correcties, die op hun beurt niet altijd juist waren.

Dit alles werd gedeeltelijk in de hand gewerkt door de merkwaardige juridische relatie van de OVV met de betrokken steden. Deze stelden de operagebouwen en personeel ter beschikking van de OVV en vorderden de kosten ervoor systematisch terug. Alleen bestond er tot 1986 geen enkele rechtsgeldige overeenkomst tussen de OVV en de steden. Met Antwerpen werden de overeenkomsten slechts gesloten op 13.08.1986 en op 27.10.1986, terwijl met Gent tot op heden nog steeds geen overeenkomst werd gesloten. Deze anomalie had voornamelijk met de stad Antwerpen foutieve aanrekeningen tot gevolg.

Wat betreft de relatie OVV-KOG in vereffening stelt de Commissie vast dat de zakelijk directeur van de OVV, tevens vereffenaar van de vzw KOG, zware fouten maakte. Door foutieve, minstens onvolledige inlichtingen te verstrekken aan de Vlaamse Gemeenschap en aan de NV Fiduciaire werd een overschot gecreëerd in hoofde van de vzw in vereffening ten belope van 8.850.870 frank. Dit overschot werd bovendien geboekt als eigen vermogen. Daarenboven werden sommige baten — bij de Commissie bekend — voor ten minste 4.464.955, niet geboekt in de jaarrekening per 31.12.1985.

Deze handelwijze is ontegensprekelijk een flagrante schending van het K.B. nr. 5 van 18 april 1967 betreffende de controle op de toekenning en de aanwending der toelagen. De boeking door de vereffenaar van het hierboven geciteerde bedrag als eigen vermogen illustreert ten volle deze overtreding. Zowel de foutieve boeking als de niet-boeking vormen een benadeling van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze handelwijze is tevens een inbreuk op het K.B. van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen te doen in verband

met subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn. In concreto heeft de vereffenaar door foutieve, minstens onvolledige verklaringen te verstrekken, toelagen ontvangen waarop de vzw KOG in vereffening geen recht had. Bovendien heeft de vereffenaar, in een later stadium, nagelaten te verklaren dat hij niet langer het genot mocht hebben van een gedeelte van de toelage verstrekt door de overheid. Al deze feiten vormen een inbreuk op de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 31 mei 1933. Overtreding van deze artikelen wordt gesanctioneerd met de door de artikelen 496 en 508 van het Strafwetboek voorziene straffen.

6.4.6. De relatie met de steden Antwerpen en Gent

De Commissie stelt vast dat terwijl de Stad Gent grotendeels haar verplichtingen nakwam het opvalt dat de Stad Antwerpen dubbel in gebreke bleef : enerzijds inzake het niet-tijdig gevolg geven aan de vragen tot gedeeltelijke volstorting van het kapitaal, anderzijds qua kostenberekeningen die op weinig realistische wijze gebeurden. Dit leidde tot moeilijkheden bij de controle van de rekeningen door het College van Commissarissen en tot belangrijke communicatiestoornissen bij de aanrekening van infrastructuurkosten aan de OVV.

Dezelfde slordigheid kan aan de beide steden worden verweten in verband met het niet contractueel regelen van de samenwerking met de OVV inzake personeel en gebouwen.

6.5. SLOTBESCHOUWING

Dit overzicht toont aan dat, indien elk voor zich de wettelijke en statutaire middelen had aangewend welke beschikbaar waren en indien iedereen zijn verantwoordelijkheden op zich had genomen, de financieel dramatische situatie waarin de Intercommunale zich bevindt minder dramatisch zou zijn geweest.

Een deficit uitsluiten was onmogelijk, het deficit beperken kon daarentegen wel.

Artikel 42 leidde zeker niet tot verantwoordelijkheidszin.

Ondanks het artikel 42 waren er evenwel voldoende middelen voorhanden om, op diverse echelons, in te grijpen teneinde de financiële situatie minder uit de hand te laten lopen.

Een degelijke en efficiënte controle op de uitvoering van de begroting zou ongetwijfeld gunstige resultaten hebben gehad op de budgettaire situatie van de OVV.

De Commissie wenst de besluiten van dit onderzoek te situeren in de ruimere context van de noodzaak tot het opleggen van een veel grotere verantwoordelijkheid aan al wie, op welke manier ook, te maken heeft met het beheer van overheidsgelden.

Vooreerst dienden de wettelijke middelen voorhanden te zijn om op een efficiënte manier toezicht uit te oefenen op het aanwenden van overheidsgelden. In casu waren deze aanwezig.

Dit volstaat evenwel niet. Het beheren als een goede huisvader moet een tweede garantie zijn. Dit vergt een individuele ingesteldheid gericht op verantwoordelijkheidszin. Deze

is dikwijls al te weinig aanwezig. Daarom zijn van overheidswege controlemechanismen noodzakelijk die effectief worden aangewend. De verantwoordelijkheden moeten inderdaad worden bepaald en het gebrek eraan moeten worden gesanctioneerd.

De nieuwe wet betreffende de **intercommunales**, die zal uitsluiten dat de Vlaamse Gemeenschap nog kan deelnemen aan een intercommunale, en waardoor het artikel 42 onmogelijk zal kunnen gehandhaafd blijven, biedt een uitstekende gelegenheid tot een herstructurering.

Maar hoe de structuren ook zijn, zij zullen moeten gedragen worden door mensen die hun verantwoordelijkheid op zich nemen als goede beheerders van de gelden van de gemeenschap.

De Commissie is van oordeel dat in de Opera voor Vlaanderen gelden van de gemeenschap slecht werden beheerd.

De Commissie stelt vast dat men op de geciteerde echelons nagelaten heeft een aantal voorhanden zijnde mogelijkheden aan te wenden om het deficit te beperken ofschoon men zich bewust was van de financiële moeilijkheden.

De verantwoordelijkheden werden verschoven zodat niemand zijn volledige verantwoordelijkheid nam.

De Commissie kan tenslotte niet voorbijgaan aan het optreden van de vereffenaar van de vzw KOG, terzelfdertijd zakelijk directeur van de OVV.

Door zijn optreden verrijkte de vzw KOG in de vereffening zich onrechtmatig ten nadele van de Vlaamse Gemeenschap en/of de Stad Gent. Derhalve ziet de Commissie zich verplicht de feiten, voor zover ze betrekking hebben op de artikelen 1 en 2 van het K.B. van 31 mei 1933, via haar Voorzitter ter kennis te brengen van de heer Prokureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Gent.

Dit verslag, de besluiten inbegrepen, werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggevers,

De Voorzitter,

L. VAN DEN BOSSCHE
T. VAN PARIJS

F. GROOTJANS

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

„ OPERA VOOR VLAANDEREN”
Intercommunale Vennootschap
Schouwburgstraat 3
9000 GENT

STICHTING

HET JAAR NEGENTIENHONDERD EEN EN TACHTIG, heden op ACHT EN TWINTIG OKTOBER.

Vóór Ons, Meester ERIC VAN DEN BERGHE, Notaris te Gent verblijvende, ZIJN VERSCHENEN :

- 1” DE VLAAMSE GEMEENSCHAP, waarvoor optreedt Mevrouw RIKA DE BACKER, Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting; overeenkomstig artikel vier van het Koninklijk Besluit in datum van veertien september negentienhonderd één en tachtig.
- 2” DE STAD GENT, waarvoor optreedt, de Heer PLACIDE DE PAEPE, Burgemeester van de Stad Gent, wonende aan de Raf Verhaeststraat 24 te Gent, voorheen Gentbrugge – en – de Heer JACQUES VERHE, secretaris van de Stad Gent, en wonende te Gent, Rijsenbergstraat nummer 162.

Beiden optredende namens het Kollege van Burgemeester en Schepenen van de Stad Gent, overeenkomstig artikel negentig, eerste van de Gemeentewet, en in uitvoering van de beslissing van de Gemeenteraad, genomen op zes april negentienhonderd één en tachtig en vier mei negentienhonderd één en tachtig; goedgekeurd door het Koninklijk Besluit van veertien september negentienhonderd één en tachtig, na advies van de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen van veertien september negentienhonderd één en tachtig.

- 3” DE STAD ANTWERPEN, waarvoor optreedt, Mevrouw MATHILDE SCHROYENS, Burgemeester van de Stad Antwerpen en wonende te Antwerpen, Belgiëlei nummer 121 – en – de Heer HUGO de RUIJTER, secretaris van de Stad Antwerpen, en wonende te Antwerpen, Clementinastraat nummer 5.

Beiden optredende namens het Kollege van Burgemeester en Schepenen van de Stad Antwerpen, overeenkomstig artikel negentig, eerste van de Gemeentewet en in uitvoering van de beslissing van de Gemeenteraad, genomen op zeven en twintig april negentienhonderd één en tachtig en goedgekeurd door het Koninklijk Besluit van veertien september negentienhonderd één en tachtig, na advies van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen in datum van dertig juli negentienhonderd één en tachtig.

Dewelke genoemde verschijners, de Provincie Antwerpen en de Provincie Oost-Vlaanderen zullen aanzoeken eveneens toe te treden tot deze Intercommunale Vennootschap „ OPERA VOOR VLAANDEREN”, voor het hierna vermelde maatschappelijk kapitaal.

Dewelke verschijners Ons verzochten bij authentieke akte de statuten vast te stellen van de Intercommunale Vennootschap die zij wensen op te richten als volgt :

HOOFDSTUK 1

BENAMING, MAATSCHAPPELIJK DOEL, ZETEL EN DUUR

Artikel één :

Er wordt een Intercommunale Vennootschap gesticht onder de benaming „ OPERA VOOR VLAANDEREN ”, hierna aangeduid als „ DE INTERCOMMUNALE”. Zij neemt de vorm aan van een samenwerkende vennootschap, behoudens de afwijkingen voorzien door de statuten en de wet van één maart negentienhonderd twee en twintig, betreffende de vereniging van de gemeenten met een doel van openbaar nut.

Artikel twee :

De Intercommunale heeft als doel :

- 1° Het bevorderen van de lyrische kunst in Vlaanderen.
- 2° Het coördineren en samenvoegen zowel van de opera-instellingen te Antwerpen en te Gent als van de middelen, die door de Vlaamse Gemeenschap, de Provincies en de Gemeenten ter beschikking worden gesteld, ondermeer op het gebied van de opera in het algemeen en van de kameropera.
- 3° Het geven van voorstellingen van lyrische kunst en concerten in de operatheaters van Gent en Antwerpen, elders in Vlaanderen en ook daarbuiten.
- 4° Het bevorderen van de uitwisseling van voorstellingen met andere gezelschappen, zowel op nationaal als internationaal gebied.

De Intercommunale mag bovendien alle handelingen verrichten, die rechtstreeks of onrechtstreeks met dit doel verband houden.

Artikel drie :

De Intercommunale wordt opgericht voor een duur van dertig jaar, aanvang nemend op heden, achtentwintig oktober negentienhonderd één en tachtig en eindigend op zevenentwintig oktober twee duizend en elf.

Gedurende deze periode is het de leden niet toegelaten zich terug te trekken, tenzij zoals de wet voorziet ingeval het maatschappelijk doel niet wordt bereikt.

Artikel vier :

De maatschappelijke zetel van de Intercommunale is gevestigd te Gent, Schouwburgstraat nummer 3. Hij kan nochtans bij beslissing van de Raad van Beheer, naar een andere plaats overgebracht worden, maar steeds binnen het gebied van de aangesloten gemeenten.

HOOFDSTUK II

KAPITAAL-AANDELEN-LEDEN

Artikel vijf :

Het maatschappelijk kapitaal is onbeperkt.

Zijn minimum bedrag is thans vastgesteld op DRIE HONDERD TACHTIG MILJOEN FRANK (380.000.000 frank) vertegenwoordigd door drie honderd tachtig aandelen van één miljoen frank ieder.

Artikel zes :

Het maatschappelijk kapitaal wordt als volgt onderschreven :

– Door de Stad Antwerpen, voornoemd, voor negentig aandelen, hetzij voor een som van negentig miljoen frank	90.000.000
– Door de Stad Gent, voornoemd, voor negentig aandelen, hetzij voor een som van negentig miljoen frank	90.000.000
– Door het Vlaamse Gemeenschap, voornoemd, voor twee honderd aandelen, hetzij voor een som van twee honderd miljoen frank	200.000.000
	380.000.000

Bovendien worden aan de Steden Antwerpen en Gent, voor hun immateriële inbreng op artistiek en technisch gebied, elk zestig maatschappelijke aandelen toegekend, die niet het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen.

Het kapitaal is bij de onderschrijving voor tien procent volstort.

De samenstelling van het maatschappelijk kapitaal kan om de vijf jaar herzien worden.

Indien, bij beslissing van de Algemene Vergadering, overgegaan wordt tot verhoging of vermindering van het maatschappelijk kapitaal, dan zal die verhoging of vermindering door de leden gedragen worden in de verhouding van hun aandeel in het maatschappelijk kapitaal.

De Raad van Beheer beslist over de verdere opvraging van het onderschreven kapitaal, met dien verstande dat de leden zestig dagen dient gelaten om hieraan te voldoen.

Artikel zeven :

De Algemene Vergadering beslist, bij eenvoudige meerderheid van stemmen, over de verzoeken tot toetreding van nieuwe leden.

Zoals gezegd, zal de provincie Antwerpen en de provincie Oost-Vlaanderen, na toelating van de Bevoegde Overheid, toetreden tot de opgerichte vennootschap en ieder een kapitaal onderschrijven van tien miljoen frank.

De Raad van Beheer stelt de modaliteiten vast waaronder deze toetreding kan gebeuren.

HOOFDSTUK III

RAAD VAN BEHEER

Artikel acht :

De Intercommunale wordt beheerd door een Raad van ten minste vijftien beheerders. Zij worden benoemd door de Algemene Vergadering op voordracht van de leden die zij vertegenwoordigen.

Vier beheerders worden voorgedragen door de Stad Antwerpen.

Vier beheerders worden voorgedragen door de Stad Gent.

Vijf beheerders worden voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap.

Een beheerder wordt voorgedragen door de Provincie Antwerpen.

Een beheerder wordt voorgedragen door de Provincie Oost-Vlaanderen.

De beheerders worden benoemd voor een eerste ambtstermijn, die eindigt op dertig juni negentienhonderd drie en tachtig.

De volgende ambtstermijnen bedragen telkenmale zes jaar; de uittredende beheerders zijn herkiesbaar.

De leden blijven vrij de beheerders op hun voordracht aangeduid te allen tijde in zitting der Algemene Vergadering af te stellen of te ontslaan en tot hun vervanging over te gaan in de hierboven vermelde voorwaarden. Bij sterfgeval of ontslag zal op dezelfde wijze in de voorlopige vervanging worden voorzien door een beslissing van de beheerders en commissarissen in algemene raad samengekomen.

De definitieve vervanging zal op de eerstvolgende Algemene Vergadering geschieden.

Het vervangend lid zet het mandaat van zijn voorganger voort.

Artikel negen :

Bij de eerste zitting volgend op de Stichtingsvergadering – en nadien om de drie jaar, bij de eerste zitting volgende op de gewone jaarlijkse Algemene Vergadering – kiest de Raad van Beheer tussen zijn leden een Voorzitter en twee ondervoorzitters.

De voorzitter en een ondervoorzitter” worden steeds voorgedragen door de beheerders, die zetelen namens de Stad Antwerpen en namens de Stad Gent, de andere ondervoorzitter door de beheerders, die zetelen namens de Vlaamse Gemeenschap.

De eerste voorzitter van de Raad van Beheer zal echter worden voorgedragen door de beheerders, die zetelen namens de Stad Antwerpen.

De eerste ondervoorzitter zal dan worden voorgedragen door de beheerders die zetelen namens de Stad Gent en de andere ondervoorzitter zal worden voorgedragen door de beheerders die zetelen namens de Vlaamse Gemeenschap.

Ingeval van afwezigheid, belet of ontslag van de voorzitter en de beide ondervoorzitters, neemt het oudst aanwezig lid voorlopig het ambt van voorzitter waar.

Artikel tien :

De Raad van Beheer vergadert minstens **achtmaal** per jaar op bijeenroeping door de voorzitter en, bij ontstentenis van de voorzitter of indien de voorzitter weigert bijeen te roepen, op bijeenroeping door de twee ondervoorzitters of door twee leden van de Raad van Beheer.

Buiten gevallen van hoogdringendheid zal de bijeenroeping van de Raad van Beheer minstens acht dagen op voorhand geschieden.

Artikel elf :

De Raad kan pas geldig beraadslagen wanneer de meerderheid van de leden tegenwoordig of vertegenwoordigd is.

Iedere beheerder mag een van zijn collega's ertoe machtigen hem op een vergadering van de Raad te vertegenwoordigen en in zijn plaats te stemmen.

Een beheerder mag evenwel niet meer dan één volmacht uitoefenen.

Een beslissing wordt als aangenomen beschouwd, wanneer zij de vereiste meerderheid van stemmen heeft behaald.

De vereiste meerderheid is de gewone meerderheid uitgezonderd in de gevallen waarin de Wet of de statuten er een andere voorzien.

De meerderheid van de twee derden is vereist voor elke beslissing betreffende de voorstellen van de wijziging van de statuten die aan de Algemene Vergadering moeten worden voorgelegd, voor de aankoop en de verkoop van eigendommen, de hypotheaire inschrijvingen, de tariefwijzigingen, de afstand aan derden of de terugvordering van deze afstand van het geheel of gedeeltelijk recht van beheer van de intercommunale, de toekenning en de terugtrekking van machten, de uitgifte van obligaties en leningen in 't algemeen, het opmaken en de goedkeuring van de inventaris, de balans en de rekening van verlies en winst en de gebeurlijke benoeming van het hoger personeel der intercommunale.

Artikel twaalf :

Indien de Raad van Beheer na regelmatige bijeenroeping niet in getal is, beraadslaagt hij geldig tijdens de zitting die volgt op de tweede bijeenroeping over de punten die voor de vorige vergadering aan de agenda werden gebracht, welke ook het aantal aanwezige leden zij.

Artikel dertien :

De beraadslagingen van de Raad van Beheer worden vastgelegd in processen-verbaal ondertekend door de voorzitter, de beide ondervoorzitters en door de leden die zulks wensen.

De processen-verbaal worden gebundeld in een register, waarvan de bladeren geparafeerd en doorlopend genummerd worden.

Artikel veertien :

De uittreksels, expedities en afschriften van de processen-verbaal worden ondertekend door de voorzitter of bij ontstentenis, door zijn plaatsvervanger of door de twee ondervoorzitters of door twee leden van de Raad van Beheer.

Artikel vijftien :

De Raad van Beheer heeft de meest uitgebreide macht.

Al wat niet uitdrukkelijk door de wetten of de statuten aan de Algemene Vergadering wordt voorbehouden valt in zijn bevoegdheid.

Hij kan, mits zich te gedragen naar de bepalingen voorzien in artikel elf, zonder enige machtiging van de Algemene Vergadering te moeten voorbrengen, alle onroerende goederen en alle zakelijke onroerende rechten kopen en verkopen, alle

hypothecaire inschrijvingen nemen of vernieuwen, er handlichting van geven, verzaken aan alle hypotheekrechten, voorrechten en verjaringsrechten, dit alles met of zonder betaling, zelfs met verzaking aan dadelijke uitwinning, alle overschrijvingen doen verrichten, alle overeenkomsten, minnelijke schikkingen en vergunningen afsluiten.

De Raad van Beheer bepaalt onder meer de toe te passen tarieven, de inkomtprijzen en de eventuele uitkoopsommen voor de te geven voorstellingen.

Hij regelt de modaliteiten van de uitwisseling van voorstellingen met andere gezelschappen, zo van binnen- als buitenland, en van de gastvoorstellingen van andere gezelschappen.

Artikel zestien :

- a) De Raad van Beheer heeft, mits zich te gedragen naar de bepalingen voorzien in artikel elf, het recht een deel zijner machten af te vaardigen hetzij aan een of meer zijner leden, hetzij aan derden en de daartoe vereiste overeenkomst met die derden af te sluiten.

Onder meer kan de Raad van Beheer het dagelijks beheer van de Intercommunale overgedragen aan een Vast Bureau.

De samenstelling en de bevoegdheden van dit Vast Bureau worden door de Raad van Beheer vastgelegd.

- b) De Raad van Beheer en het Vast Bureau kunnen voor alle aangelegenheden, inbegrepen die, behandeld in artikel negen en veertig de adviezen inwinnen die ze nuttig achten en/of zich laten bijstaan door experts.

Artikel zeventien :

Alle gerechtelijke acties, zowel als aanlegger dan als verweerder, geschieden in naam van de intercommunale, vertegenwoordigd door de voorzitter van de Raad van Beheer of zijn plaatsvervanger.

Artikel achttien :

De Raad van Beheer roept de Algemene Vergadering bijeen zo dikwijls hij dit nodig oordeelt.

Artikel negentien :

Alle akten, welke de intercommunale verbinden, worden ondertekend door de voorzitter en één ondervoorzitter.

Bij ontstentenis van één hunner wordt deze vervangen door de andere ondervoorzitter of door een beheerder te dien einde afgevaardigd door de Raad van Beheer.

De akten van dagelijks bestuur, alsmede de briefwisseling, mogen ondertekend worden door een beheerder te dien einde afgevaardigd door de Raad van Beheer of door derden welke daartoe bij afzonderlijke overeenkomst worden gemachtigd ingevolge artikel zestien.

Artikel twintig :

De verbintenissen van de intercommunale verbinden geenszins de beheerders; zij verantwoorden zich enkel voor de uitvoering van hun mandaat; ze zijn bij afwijking van artikel twee en zestig van de Samengeordende Wetten op de handelsvennootschappen niet hoofdelijk verbonden.

Artikels zevenenvijftig, achtenvijftig, negenvijftig en zestig – tweede alinea van de Samengeordende wetten op de handelsvennootschappen zijn niet van kracht.

Daarentegen zijn de verbodsbepalingen vervat in artikel acht en zestig van de gemeentewet en in artikel zestig-eerste alinea van de Samengeordende Wetten op de handelsvennootschappen op de beheerders toepasselijk.

Artikel één en twintig :

- a) Om de regering in de gelegenheid te stellen het recht van toezicht uit te oefenen dat haar toegekend wordt door artikel twaalf van de Wet van één maart negentienhonderd twee en twintig, zal de Raad van Beheer alle staten en inlichtingen verschaffen welke zij vraagt, onder meer de processen-verbaal der zittingen van de Raad van Beheer, van het College van Commissarissen en van de Algemene Vergadering.
- b) De Koning benoemt bij de intercommunale twee regeringscommissarissen, één op voordracht van de Minister, die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft, en één op voordracht van de Minister, die de Nederlandse Cultuur onder zijn bevoegdheid heeft.

De bevoegdheden van deze regeringscommissarissen zijn dezelfde als die, door de wet van zestien maart negentienhonderd vier en vijftig, gewijzigd door het Koninklijk Besluit nummer achtentachtig, van elf november negentienhonderd zeven en zestig en door de wet van acht en twintig december negentienhonderd drie en zeventig, toegekend aan de regeringscommissarissen, die tot opdracht hebben de werking te controleren van de instellingen van openbaar nut, ingedeeld bij de categorie C.

HOOFDSTUK IV

COLLEGE VAN COMMISSARISEN

Artikel twee en twintig :

Het toezicht over de intercommunale wordt opgedragen aan een College van Commissarissen, te benoemen door de Algemene Vergadering, en waarvan de voordracht geschiedt als volgt :

Twee commissarissen worden voorgedragen door de Stad Antwerpen.

Twee commissarissen worden voorgedragen door de Stad Gent.

Een commissaris wordt voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap.

Een commissaris wordt voorgedragen door de Provincie Antwerpen.

Een commissaris wordt voorgedragen door de Provincie Oost-Vlaanderen.

De Commissarissen worden benoemd voor een eerste ambtstermijn die eindigt op dertig juni negentienhonderd drie en tachtig.

De volgende ambtstermijnen bedragen telkenmale zes jaar.

Hun mandaat eindigt bij het sluiten der gewone jaarlijkse Algemene Vergadering.

De uittredende commissarissen zijn herkiesbaar.

De leden blijven vrij de op hun voordracht aangeduide commissarissen te allen tijde in zitting van de Algemene Vergadering af te stellen of te ontslaan en tot hun vervanging over te gaan mits naleving der hierboven gemelde regels.

Bij sterfgeval of ontslag zal op dezelfde wijze en in afwijking van artikel vier en zestig der Samengeschiedte Wetten op de handelsvennootschappen, in de voorlopige vervanging worden voorzien door een beslissing van de beheerders en commissarissen in algemene raad samengekomen.

De definitieve vervanging zal op de eerstvolgende Algemene Vergadering geschieden.

Artikel drie en twintig :

Bij de eerste zitting volgend op de stichtingsvergadering, en nadien bij de eerste zitting volgend op de gewone jaarlijkse Algemene Vergadering, kiest het College van Commissarissen onder zijn leden een voorzitter. Deze mag evenwel niet gekozen worden uit dezelfde groep als waartoe de Voorzitter van de Raad van Beheer behoort, hierbij verstaan zijnde dat de Vlaamse Gemeenschap als één groep, de Provincie en de Stad Antwerpen als één groep en de provincie Oost-Vlaanderen en de Stad Gent als één groep beschouwd worden.

Artikel vier en twintig :

Het College van Commissarissen geeft zijn advies over al de zaken welke hem door de Raad van Beheer onderworpen worden.

Het heeft een onbeperkt recht van toezicht over al de verrichtingen van de intercommunale; het kan kennis nemen van al de boeken, van de briefwisseling, van de processen-verbaal en, in het algemeen, van al de geschriften zonder verplaatsing van deze.

De Raad van Beheer overhandigt elke semester aan het College van Commissarissen een staat waarin de actieve en passieve toestand samengevat wordt. De commissarissen moeten aan de gewone Algemene Vergadering de uitslag hunner zending bekend maken en de voorstellen onderwerpen welke zij nodig achten en haar ook de wijze doen kennen waarop zij de inventarissen hebben nagezien.

Artikel vijf en twintig :

Het College van Commissarissen mag de Algemene Vergadering doen bijeenroepen wanneer het zulks nodig oordeelt.

Artikel zes en twintig :

De verantwoordelijkheid van de commissarissen, voor zoverre deze uit hun recht van toezicht en van controle voortvloeit, wordt bepaald volgens dezelfde regels als die welke op de beheerders toepasselijk zijn.

Bij afwijking van artikel negen en zestig der Samengeschakelde Wetten op de handelsvennootschappen zullen de artikels zevenenvijftig, achtenvijftig en negenenvijftig van dezelfde Samengeschakelde Wetten niet op de commissarissen toepaselijk zijn.

De verbodsbepalingen, opgenomen in artikel acht en zestig van de gemeentewet zijn op hen toepasselijk.

HOOFDSTUK V

DE ALGEMENE VERGADERING

Artikel zeven en twintig :

De Algemene Vergadering is samengesteld uit de vertegenwoordigers van de leden, te weten :

Twaalf namens de Vlaamse Gemeenschap.

Twee namens de provincie Antwerpen en tien namens de Stad Antwerpen.

Twee namens de Provincie Oost-Vlaanderen en tien namens de Stad Gent.

De regelmatig samengestelde Algemene Vergadering vertegenwoordigt de algemeenheid der leden en haar beslissingen zijn bindend voor allen.

Zij is regelmatig samengesteld, welke ook het aantal der aanwezige leden zij, behoudend de uitzonderingen voorzien bij de Wet of de statuten.

Artikel acht en twintig :

De gewone Algemene Vergadering moet elk jaar worden samengeroepen, de woensdag vóór dertig juni, in de maatschappelijke zetel of in een andere, op de uitnodiging vermelde plaats; mocht deze dag een feestdag zijn, dan zal de Raad van Beheer een andere datum vaststellen in de loop van de maand juni.

De Algemene Vergadering mag, in buitengewone zitting bijeengeroepen worden telkens het belang der intercommunale zulks vereist.

Behalve ingeval van hoogdringendheid worden de datum en de agenda van de Algemene Vergadering zes weken vooraf bij aangetekende brief aan de houders van maatschappelijke aandelen medegeëld.

Bij dezelfde gelegenheid worden de leden ertoe uitgenodigd om de bijkomende punten mee te delen die zij op de agenda wensen te plaatsen; zij zullen hiervoor de bepalingen van artikel negen en twintig eerbiedigen. De documentatie betreffende de op de aanvankelijke agenda ingeschreven punten worden ten minste drie weken vooruit toegezonden.

Werd op verzoek van de leden, zoals hierboven aangegeven, de agenda gewijzigd, dan zal een bijgevoegde agenda aan alle leden worden toegezonden ten minste vier en twintig uren vóór de datum van de Algemene Vergadering.

Voor de buitengewone Algemene Vergadering wordt dezelfde procedure gevolgd. De Raad van Beheer is gehouden de Algemene Vergadering bijeen te roepen binnen de zes weken op aanvraag van het College van Commissarissen of van twee of meer leden.

De aanvraag duidt de punten aan welke op de agenda moeten gebracht worden.

Artikel negen en twintig :

De Algemene Vergadering mag slechts beraadslagen over de punten welke op de agenda voorkomen.

Artikel dertig :

Iedere Algemene Vergadering wordt voorgezeten door de voorzitter van de Raad van Beheer of bij ontstentenis, door één van de ondervoorzitters, of door de oudst aanwezige beheerder.

De voorzitter duidt de secretaris en twee' stemopnemers aan.

Artikel één en dertig :

Voor de stemming in de Algemene Vergadering wordt één stem toegekend aan elk kapitaaldeel en aan elk maatschappelijk aandeel.

Bij afwijking van de bepalingen van artikels vijfenzeventig en zesenzeventig der Samengeordende Wetten op de handelsvennootschappen wordt het stemrecht zonder beperking van aantal stemmen uitgeoefend.

Artikel twee en dertig :

De Algemene Vergadering bepaalt het bedrag van de aan de beheerders en aan de Commissarissen toe te kennen vergoedingen.

Artikel drie en dertig :

De Algemene Vergadering, richt een adviesorgaan op zoals bedoeld in Hoofdstuk II van de Cultuurpaktwet van zestien juli negentienhonderd drie en zeventig, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

Dit adviesorgaan heeft, naast de door de wet voorgeschreven taken, eveneens tot opdracht de Raad van Beheer te adviseren nopens het realiseren van de doelstellingen van de intercommunale.

Artikel vier en dertig :

Op de gewone jaarlijkse Algemene Vergadering wordt mededeling gedaan van het verslag van de Raad van Beheer en van het verslag van het College van Commissarissen.

De vergadering doet uitspraak over de in deze verslagen vervatte besluiten en over de balans en de winst- en verliesrekening.

Zij geeft ontlasting aan de beheerders en commissarissen.

Artikel vijf en dertig :

De beslissingen worden genomen bij eenvoudige meerderheid der stemmen. Wanneer het gaat om persoonlijke aangelegenheden is de geheime stemming verplichtend.

Artikel zes en dertig :

Wanneer er over wijzigingen aan de statuten of over vermeerdering of vermindering van het kapitaal moet beraadslaagd worden is de vergadering slechts geldig samengesteld indien de bijeenroepingsbrieven de tekst der voorgestelde wijzigingen op de agenda vermelden en indien minstens de helft van het totaal der stemmen op de vergadering vertegenwoordigd is. De beslissingen waarbij wijzigingen aan de statuten worden gebracht, worden onderworpen aan de goedkeuring van de Koning.

Artikel zeven en dertig :

De vroegtijdige ontbinding van de intercommunale kan slechts gestemd worden door een Algemene Vergadering samengesteld overeenkomstig artikel zes en dertig en mits naleving van artikel veertien der wet van één maart negentienhonderd twee en twintig.

Deze beraadslagingen moeten onderworpen worden aan de goedkeuring van de Koning.

HOOFDSTUK VI

BALANS EN VERLIES- EN WINSTREKENING

Artikel acht en dertig :

Het maatschappelijk jaar begint op één januari en eindigt op één en dertig december.

Het eerste maatschappelijk jaar begint op één augustus negentienhonderd één en tachtig en eindigt op één en dertig december negentienhonderd twee en tachtig.

Op het einde van elk maatschappelijk jaar worden de boeken afgesloten en maakt de Raad van Beheer een inventaris, de balans en de winst- en verliesrekening op.

De Raad van Beheer stelt, ten minste vier weken voor de Algemene Vergadering ter beschikking van de commissarissen, en dit zonder verplaatsing van dokumenten, alle stukken vereist voor het nazicht van alle geschriften.

Artikel negen en dertig :

De boekhouding van de intercommunale wordt opgemaakt en bijgehouden overeenkomstig het model van boekhoudkundig plan goedgekeurd door de Minister van het Vlaamse Gewest bevoegd voor de aangelegenheden, bedoeld in artikel zes, paragraaf één, VIII, eerste lid van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van acht augustus negentienhonderd tachtig.

Bovendien wordt elk jaar een exploitatiebalans per seizoen opgemaakt, gaande van één augustus tot één en dertig juli.

Artikel veertig :

Onder toepassing van de bepalingen vervat in artikel vijf, zevende van de Wet van één maart negentienhonderd twee en twintig op de verenigingen van gemeenten met een doel van openbaar nut, zal de Raad van Beheer ten minste twee weken vóór de Algemene Vergadering aan de leden meedelen : de balans, de rekening van verlies en winst en de exploitatierekening, alsmede de afrekening, vaststellend de netto-winst en de ontworpen verdeling hiervan zoals deze afrekening is geregeld bij artikel één en veertig van de onderhavige statuten, tevens van alle dokumenten en stukken die door de Raad van Beheer aan de beraadslagingen van de Algemene Vergadering onderworpen worden.

Ieder jaar, binnen de veertien dagen hunner goedkeuring door de gewone Algemene Vergadering, zullen de balans, de winst- en verliesrekening alsmede het ontwerp tot verdeling der resultaten aan de goedkeuring van de Koning onderworpen worden.

Artikel één en veertig :

Het netto resultaat is het verschil tussen enerzijds het totaal van alle inkomsten voortkomend van de bedrijvigheid van de intercommunale en anderzijds het totaal van alle rechtstreekse en onrechtstreekse kosten en lasten waartoe deze bedrijvigheid aanleiding geeft.

Artikel twee en veertig :

De Steden Antwerpen en Gent en de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap verbinden er zich toe, iedere maand een twaalfde der subsidie gelijk aan het door hen onderschreven maatschappelijk kapitaal, te storten.

Een batig saldo zal op een reserverekening geboekt worden.

Een eventueel nadelig saldo zal door de Vlaamse Gemeenschap gedragen worden.

HOOFDSTUK VII

INKOMSTEN VAN DE VENNOOTSCHAP

Artikel drie en veertig :

De gewone inkomsten van de vennootschap bestaan uit :

- a) de opbrengsten van inkomgelden, abonnementsgelden, uitkoopsommen voor te geven voorstellingen en alle andere vergoedingen voor geleverde prestaties;
- b) de regelmatige en op een aangegeven dienstjaar betrekking hebbende toelagen en subsidies van de leden en van andere openbare besturen;
- c) schenkingen, legaten en alle andere vrijgevigheiden, die uitdrukkelijk betrekking hebben op prestaties die in een bepaald dienstjaar geleverd worden;
- d) alle andere inkomsten, die met de in a), b) en c) van dit artikel vermelde inkomsten verband houden of er mee gelijkgesteld kunnen worden.

Artikel vier en veertig :

De buitengewone inkomsten van de vennootschap bestaan uit :

- a) de schenkingen, legaten en alle vrijgevigheiden, andere dan die vermeld in artikel drie en veertig onder c);
- b) eenmalige toelagen van openbare besturen;
- c) alle andere inkomsten, die geen verband houden of niet gelijkgesteld kunnen worden met de in artikel drie en veertig opgesomde gewone inkomsten.

Artikel vijf en veertig :

De gewone inkomsten, vermeld in artikel drie en veertig, komen in hun geheel als ontvangsten in aanmerking voor de berekening van de winst- en verliesrekening van het dienstjaar, waarop zij betrekking hebben. De buitengewone inkomsten, vermeld in artikel vier en veertig, worden geboekt op een bijzondere post „Reservefonds voor bijzondere artistieke prestaties”, en aangewend volgens beslissing van de Raad van Beheer.

HOOFDSTUK VIII

PERSONEEL

Artikel zes en veertig :

Het personeel van de Opera voor Vlaanderen is samengesteld als volgt :

- 1° de directeur en zijn rechtstreekse medewerkers;
- 2° het artistiek, administratief en technisch personeel.

Artikel zeven en veertig :

De directeur bestuurt de instelling onder het gezag van de Raad van Beheer.

Hij is belast met het dagelijks bestuur en met de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Beheer, onder toezicht van het Vast Bureau,

Hij ontwerpt de begroting, overeenkomstig de voorschriften van het huishoudelijk Reglement, opgesteld door de Raad van Beheer.

Hij ontwerpt de kostenraming van elk van de voorstellingen en legt ze aan het Vast Bureau ter goedkeuring voor.

Hij neemt, met raadgevende stem, deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer en van het Vast Bureau

Artikel acht en veertig :

De directeur wordt voor een periode van drie jaar benoemd door de Raad van Beheer, tegen voorwaarden, die het voorwerp zullen uitmaken van een overeenkomst, te sluiten tussen de directeur en de Raad van Beheer, behoudens goedkeuring door de Algemene Vergadering.

Artikel negen en veertig :

1" De rechtstreekse medewerkers van de directeur zijn de muziekdirecteur, de eerste orkestleider, de koorleider, de algemene secretaris, de algemene regisseur en ieder ander personeelslid in functies, die door de Raad van Beheer bij de rechtstreekse medewerkers van de directeur ingedeeld worden.

2" De rechtstreekse medewerkers van de directeur worden, mits voorafgaande goedkeuring door de Raad van Beheer, die deze bevoegdheid evenwel kan overdragen aan het Vast Bureau door de directeur aangeworven voor een duur, die uiterlijk eindigt bij het verstrijken van het mandaat van de directeur, en mits naleving van de modelvoorwaarden, tot dat doel voor elke functie opgesteld door de Raad van Beheer en goedgekeurd door de Algemene Vergadering.

3" De wedden en vergoedingen, uit te keren aan de rechtstreekse medewerkers van de directeur, worden bepaald door de Raad van Beheer. Ze vallen ten laste van de intercommunale.

Artikel vijftig :

1" De Raad van Beheer werft voor een onbepaalde duur het artistiek, administratief en technisch personeel aan.

2° De directeur kan evenwel, binnen de perken van de begroting, door de Raad van Beheer gemachtigd worden artistiek, administratief en technisch personeel aan te werven ofwel voor een bepaalde duur, die in elk geval uiterlijk eindigt bij het verstrijken van het mandaat van de directeur, ofwel voor een bepaalde onderneming of voor een bepaalde voorstelling.

HOOFDSTUK IX

GEBOUWEN – INFRASTRUCTUUR

Artikel één en vijftig :

De Steden Antwerpen en Gent verbinden er zich toe de bestaande gebouwen van de Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen en van de Koninklijke Opera te Gent, met de erbij horende infrastructuur, en, eventueel, met het bediende stadspersoneel, terbeschikking te stellen voor de activiteiten van de intercommunale, tegen voorwaarden, die het voorwerp zullen uitmaken van afzonderlijke tussen betrokken partijen te bedingen overeenkomsten die, wat de intercommunale betreft, zullen gesloten worden door de Raad van Beheer, behoudens goedkeuring door de Algemene Vergadering.

HOOFDSTUK X

ONTBINDING – VEREFFENING

Artikel twee en vijftig :

De intercommunale kan, bij beslissing van de Algemene Vergadering, vóór het verstrijken van de statutaire duur worden ontbonden, volgens de bepalingen van artikel veertien van de wet van één maart negentienhonderd twee en twintig op de verenigingen van gemeenten tot nut van het algemeen.

Dergelijke ontbinding kan slechts worden uitgesproken met eenparigheid van stemmen en mits goedkeuring door de Koning.

Artikel drie en vijftig :

Bij het verstrijken van de duur van de intercommunale, of in geval van ontbinding, zal de Algemene Vergadering, op voorstel van de Raad van Beheer, de wijze van vereffening regelen.

Na de betaling van alle schulden en lasten, zal het netto-actief onder de leden worden verdeeld in de verhouding van het volgestort kapitaal.

Artikel vier en vijftig (aanvullende bepaling)

In tegenstelling met artikel zes van de statuten hebben de verschijners de tien procent van het onderschreven kapitaal niet volstort.

Op eerste verzoek van de beheerraad zullen de verschijners verzocht worden het onderschreven kapitaal te storten en te volstorten.

OPMERKING :

De verklaringen en vermeldingen opgenomen in de onderhavige statuten, aangaande de Provincie Antwerpen en de Provincie Oost-Vlaanderen, worden voorlopig als niet-geschreven beschouwd, en zullen slechts hun toepassing vinden van zodra beide Provincies als lid van de Vereniging zullen toetreden.

WAARVAN AKTE.

Gedaan en verleden te Gent, ter Raadzaal van het Stadhuis.

En na gedane voorlezing, hebben de verschijners in hun gezegde hoedanigheid qualitate qua, met Ons, Notaris, getekend.

Volgen de handtekens.

Geregistreerd op het kantoor Gent 2, zeven bladen, drie renvooien.

Op 6 november 1981, boek 114, blad 61, vak 6.

Ontvangen : KOSTELOOS ~ Voor de Ontvanger (getekend) J. VERMEERT.

VOOR EENSLUIDEND AFSCHRIFT.

BIJLAGE 2

1010 Brussel, 12 mei 1981.

Nota voor Mevrouw de Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting.

Departement : Vlaamse Gemeenschap

Betreft : Voorontwerp van Statuten van een Intercommunale vennootschap „Opera voor Vlaanderen”.

Voorgesteld wordt een intercommunale vereniging „Opera voor Vlaanderen” op te richten voor een duur van 30 jaar waarvan de steden Antwerpen en Gent, de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap deel uitmaken.

Als handelsvorm wordt de samenwerkende vennootschap gekozen.

De bedoeling is de opera's van Gent en Antwerpen te fusioneren en een nieuwe subsidieregeling uit te werken.

OPMERKINGEN VAN DE INSPECTIE VAN FINANCIËN

- 1) Het lijkt gewenst de toelaatbaarheid van de afwijkingen van de statuten aan de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen juridisch te laten controleren.
- 2) Het kapitaal wordt bepaald op 400 miljoen en wordt onmiddellijk voor 1/10 volstort. Buiten de functie van een rollend fonds ziet de Inspectie van Financiën geen enkele bestemming voor het gebruik van het kapitaal. Bovendien zullen zich wanneer door de Raad van Beheer overgegaan wordt tot het opvragen van het niet volstort gedeelte, vermits de leden allemaal openbare besturen zijn begrotingstechnische moeilijkheden voordoen om de opvragingstermijnen te respecteren.
- 3) Het bestuur van de intercommunale zal in de praktijk zeer moeilijk zijn omdat 2 systemen enerzijds het systeem van de handelsvennootschap en anderzijds de controle volgens de Wet van 16/3/54 betreffende de instellingen van openbaar nut worden gemengd.
- 4) Het lijkt niet wenselijk dat de Verlies en Winstrekening en de exploitatierekening niet over dezelfde periode zouden worden opgemaakt.
- 5) Wat betreft de subsidiëring komen de bijkomende lasten volledig op de rug van de Begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor het speelseizoen 1979-1980 was het resultaat en de subsidiëring als volgt :

(in miljoenen frank)

	Gent	Antwerpen	Totaal
Eigen inkomsten	19,7	8,0	27,7
Totaal uitgaven	210,0	205,0	415,0
Tekort	190,3	197,0	387,3
Subsidies :			
Staat	93,0	88,5	181,5
Provincie	2,5	2,0	4,5
Stad	92,7	102,0	194,7
	188,2	192,5	380,7

Zoals vermeld in het advies van de Inspectie van Financiën dd. 16/12/80 stelde er zich volgens de huidige reglementering reeds een probleem wat betreft kredieten voor de subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap.

Volgens de ontwerp statuten zou voortaan de subsidies als volgt worden verdeeld :

De Vlaamse Gemeenschap	210 miljoen
Stad Antwerpen	90 miljoen
Stad Gent	90 miljoen
Provincie Antwerpen	5 miljoen
Provincie Oost-Vlaanderen	5 miljoen
	400 miljoen

Het eventueel resterend nadelig saldo zal ook door de Vlaamse Gemeenschap worden gedragen.

Dit betekent concreet dat waarschijnlijk reeds voor het seizoen 1980-1981 het totaal tekort van 400 miljoen zal bereikt zijn. Volgens de huidige reglementering draagt de Vlaamse Gemeenschap hiervan 50 % of 200 miljoen. In het nieuwe stelsel wordt dit 210 miljoen. Voor de volgende jaren komt de aangroei van het tekort volledig ten laste van de Vlaamse Gemeenschap. Het is de Raad van Beheer die autonoom de stijging van het tekort zal bepalen.

De Inspectie van Financiën twijfelt aan de actiemiddelen die de Vlaamse Gemeenschap heeft om de stijging van de tekorten af te remmen.

BESLUIT

De Inspectie van Financiën heeft geen bezwaar tegen de fusie van de opera's van Antwerpen en Gent.

Evenmin heeft zij bezwaren tegen de fusie onder de vorm van een intercommunale vereniging.

Volgens de Inspectie van Financiën is het nochtans niet opportuun dat de Vlaamse Gemeenschap van de intercommunale vereniging deel uitmaakt. Zeker niet wanneer alle bijkomende lasten op de Vlaamse Gemeenschap worden afgewenteld zonder dat zij over de praktische mogelijkheden beschikt om de bijkomende tekorten te beperken.

De Inspectie van Financiën is van oordeel dat de Vlaamse Raad op ieder ogenblik, zeker in de huidige budgettaire moeilijke situatie, het plafond van haar verbintenissen zelf moet kunnen bepalen.

Tot slot lijkt het gewenst, dat voorafgaandelijk de structuur van de gefusioneerde opera concreet zou worden uitgewerkt zodanig dat een gedetailleerde raming van de betreffende kosten kan worden gemaakt alsmede de verwachte evolutie.

De Inspecteur van Financiën,

K. DIELTJENS. .

BIJLAGE 3

ALGEMENE ABONNEMENTSVOORWAARDEN (Formule 1)

A. DIENSTEN

AFDELING BOEKHOUDING : uitvoering van de werken hernomen onder de nummers 10-11-12-15-40-41-42-43-44 van de hieronder vermelde nomenclatuur :

1. Werken met controle-mandaat

- 10. Controle van de boekhouding en de jaarrekening.
- 11. Opstellen van periodieke toestanden.
- 12. Opstellen van de jaarrekening en van haar bijlagen.
- 13. Onderzoek van de periodieke toestanden die voor Uw diensten werden klaargemaakt.
- 14. Controle van de jaarrekening die door uw diensten werd klaargemaakt.
- 15. Voorbereiden van de fiskale elementen volgens de boekhoudkundige gegevens.

II. Werken zonder controle-mandaat

- 20. Opstellen van periodieke toestanden op basis van de cijfers van Uw boekhouding.
- 21. Opstellen van periodieke toestanden op basis van de cijfers van Uw boekhouding.
- 22. Voorbereiden van de fiskale elementen volgens de boekhoudkundige gegevens.

III. Fiskale bijstand zonder controle-mandaat

- 30. Voorbereiding van de fiskale inlichtingen volgens de door U opgestelde jaarrekening en resultatenrekening.

IV. Werken gemeen aan de hierboven vermelde rubrieken 1 - II - III

- 40. Ontleding van de jaarrekening.
- 41. Voorbereiden van de elementen van antwoord te verstrekken aan de administratie der directe belastingen en de B.T.W.
- 42. Opstellen van ontwerpen van processen-verbaal der gewone algemene vergaderingen en van de neer te leggen dokumenten.
- 43. Bijstand ingeval van controle door de agenten van voormelde administraties en voldoen aan al hun oproepingen.
- 44. Verslagen over de uitgevoerde werken.

Voor de uitvoering van deze werken hebben wij samen met U het aantal nodige vacaties van één halve dag op zestig geraamd. Indien dit aantal vacaties onvoldoende mocht blijken zullen bijkomende vacaties uitgevoerd worden aan de voorwaarden voorzien onder D hierna.

Fiskale afdeling : volledig

- Opstellen van de aangifte in de vennootschapsbelasting.
- Opstellen van de aangiften in de personenbelasting.
- Antwoorden op de vragenlijsten en op de wijzigingsberichten van de administraties der directe belastingen en B.T.W. door middel van de gegeven elementen.
- Nazien van alle aanslagbiljetten in de vennootschapsbelasting en de personenbelasting.
- Opstellen van alle bezwaarschriften betreffende genoemde belastingen.
- Raadplegingen over alle rechtstreekse belastingen, B .T. W. en registratierechten.

De prestaties van onze fiskale afdeling betreffende eventuele speciale belastingen worden niet gedekt door het abonnement. Onze fiskale afdeling verleent haar bemiddeling tot uitputting van alle administratief verweer. Ingeval van verhaal in beroep beperken wij ons tot het documenteren van de door U gekozen advokaat.

JURIDISCHE AFDELING : volledig

- Raadplegingen aangaande alle gebruikelijke handelscontracten : vertegenwoordigings-, deposito- of consignatiecontracten, bediendencontracten, huurovereenkomsten, akten van lening en geldschieting, volmachten, mandaten.
- Raadplegingen aangaande de sociale wetten.

Onze juridische afdeling komt nooit tussen in rechtskundige- of andere betwistingen, voor de invordering van schuldvorderingen of akten van rechtspleging.

DOCUMENTATIE :

Gratis abonnement op de „Fiduciaire Berichten” en toezending van ons periodiek informatieblad (Flash).

B. PERIODE : van 1 november 1981 tot 31 oktober 1982.

Het abonnement wordt onderschreven voor een periode van één jaar en wordt bij stilzwijgend akkoord hernieuwd. Elke verzaking moet ter kennis gebracht worden door een aangetekende opzegging, ten minste drie maanden vóór het einde van het abonnementsjaar.

C. PRIJS : 374.000 frank (driehondervierenzeventigduizend vierhonderd)

Onze abonnementen zijn vooraf per derden betaalbaar. Ingeval van niet betaling van haar' erelonen, behoudt de Fiduciaire zich het recht voor, de prestaties op te schorten zonder dat de geabonneerde aanspraak zou kunnen maken op schadeloosstelling van om het even welk nadeel dat hij daardoor zou ondergaan.

D. BIJKOMENDE PRESTATIES : 5.800 frank (vijfduizend achthonderd) per vacatie van één halve dag.

E. VERPLAATSINGSKOSTEN : zie algemene voorwaarden.

F. GRENZEN :

Het abonnement slaat niet op een bepaald boekjaar, maatschappelijk jaar of dienstjaar, maar geldt strikt voor de hierboven vermelde periode. Een abonnement op onze afdelingen geeft recht – MAAR ALLEEN TIJDENS DE DUUR VAN HET ABONNEMENT EN BINNEN DE OVEREENGEKOMEN GRENZEN – op de uitvoering van alle werken van boekhoudkundige- en/of fiscale- en juridische aard hierboven aangeduid. De hierbuiten periode geleverde prestaties maken het voorwerp uit van speciale honoraria's, welke kontant betaalbaar zijn.

De prestaties van onze accountant mogen, volgens de noodwendigheden, in onze kantoren of bij de cliënten uitgevoerd worden.

G. ALGEMENE VOORWAARDEN :

1. De FIDUCIAIRE VOOR BOEKHOUDING BELASTING- EN RECHTS-ZAKEN en haar afgevaardigden verbinden zich, bij het volbrengen van de hen toevertrouwde opdrachten, het volstrekte beroepsgeheim te bewaren, en dit in overeenstemming met art. 4 der statuten van de vennootschap.
2. De FIDUCIAIRE VOOR BOEKHOUDING BELASTING- EN RECHTS-ZAKEN beoogt zich steeds strikt te gedragen naar de wettelijke bepalingen bij het verdedigen van de belangen van haar cliënten. Zij wijst alle verantwoordelijkheid af wat betreft de juistheid van de resultaten 'opgenomen in de jaarrekeningen ingeval de boekhouding van de cliënten niet gerechtvaardigd is door de documenten voorzien bij de wet van 17 juli 1975 en haar koninklijke uitvoeringsbesluiten. Indien wij er mee gelast worden, behelst de controle van de boekhouding nooit het systematisch nazicht van alle geschriften, noch het vergelijken met de verantwoordingsstukken. Hierdoor kan de Fiduciaire de juistheid van alle gedane verrichtingen niet waarborgen.

De inventarissen mogen in geen geval door haar personeel opgesteld worden. Het feit dat, voor wat betreft de B.T.W., vergissingen door de agenten van de Fiduciaire vastgesteld, door hen aan de cliënten worden bekendgemaakt, houdt geen verplichting van controle in van harentwege, evenmin als de afwezigheid van opmerkingen terzake de regelmatigheid zou waarborgen van alle door de cliënten opgestelde documenten of gedane verrichtingen. Het zijn dus de cliënten die de Fiduciaire moeten raadplegen indien zij zulks nodig achten.

3. De FIDUCIAIRE VOOR BOEKHOUDING BELASTING- EN RECHTSZAKEN verbindt zich ertoe al haar zorgen te besteden aan het uitvoeren van de werken die haar toevertrouwd worden. Te dien einde, en om haar toe te laten haar agenten te controleren, heeft de Fiduciaire de faculteit – maar niet de verplichting – na elke vacatie, de handtekening van de cliënt te vragen op een dokument dat de datum en de duur van de prestatie aanduidt.
4. De agenten van de Fiduciaire staan uitsluitend in haar dienst. Bijgevolg verbindt de cliënt zich er toe de persoonlijke medewerking te weigeren van elke agent van de Fiduciaire, uit welken hoofde ook, of tot welke afdeling hij moge behoren. De cliënt verbindt zich eveneens er toe, geen gebruik te maken van de diensten van een medewerker van de Fiduciaire, die haar, om welke redenen ook, zou verlaten hebben, en zulks gedurende vijf jaar vanaf zijn vertrek. In die twee gevallen wordt de schadeloosstelling op 50.000 frank bepaald.
5. Er kan aan de cliënt een provisie op honoraria gevraagd worden. Wanneer de provisie uitgeput is, kan een nieuwe storting geëist worden.
6. Komen ten laste van de cliënt :
 - a) de verplaatsings- en/of verblijfkosten van onze agenten
 - b) de B.T.W. op honorariumnota's en facturen
 - c) de bijkomende kosten voor zijn rekening gedaan zoals registratierechten of andere publikatiekosten, kosten van berichten of akten, notariskosten, diverse afdrucken, enz.
 - d) de innings- en invorderingskosten
 - e) een intrest van 1% per maand op de bedragen die meer dan dertig dagen na de vervaldag betaald worden ; elke begonnen maand wordt voor een volledige maand aanzien.
7. Alle honorariumnota's en facturen zijn betaalbaar te Brussel, zelfs voor werken in de provincie uitgevoerd. Het trekken of accepteren van wissels doet geen afbreuk aan deze clause en brengt geen schuldvernieuwing teweeg. Voor alle welkdanige betwistingen en geschillen zijn, niettegenstaande elke andere bepaling, alleen de rechtbanken te Brussel bevoegd.
8. De agenten van de Fiduciaire hebben geen mandaat om honoraria, facturen of provisies te innen. Het is hun verboden tussen te komen in de betaling, voor rekening van de cliënten, van Fiscale aanslagen of bijdragen aan de maatschappelijke zekerheid en bijgevolg, met dat doel, welk betalingsmiddel ook van de cliënten te ontvangen.
9. De algemene directie van de maatschappelijke zetel te Brussel is alleen bevoegd om op definitieve wijze met de cliënt overeen te komen aangaande het vowerp, de prijs en de modaliteiten van haar tussenkomst.
10. De hierboven aangegeven algemene voorwaarden zijn toepasselijk op alle werken, zelfs bij afwezigheid van abonnement.

FIDUCIAIRE VOOR BOEKHOUDING,
BELASTING- EN RECHTSZAKEN N.V.

De directeur der boekhoudkundige diensten,

De afgevaardigde-beheerder,

Voor akkoord,

De Intercommunale Opera voor Vlaanderen

DE Ondervoorzitter
van de Raad van Beheer,

De Voorzitter
van de Raad van Beheer,

R. VANDEWEGE

L. DETIEGE

BIJLAGE 4

JAARREKENING OP 31 DECEMBER 1982

PERIODE (01.08.1981 - 31.12.1982)

OPDRACHT

Hierbij zijn wij zo vrij de definitieve jaarrekening over het eerste maatschappelijk jaar voor te stellen.

Onze opdracht binnen uw vennootschap is in het onderschreven abonnement bepaald en behelst :

- het opstellen der jaarrekening, vertrekkende van de ons door uw vennootschap voorgelegde boekhoudkundige gegevens
- het voorbereiden, volgens deze boekhoudkundige gegevens, van de elementen die nodig zijn voor het opstellen van de fiscale aangiften.

Deze opdracht behelst noch het systematisch nazicht van deze jaarrekening, noch de controle op het naleven van de in voege zijnde boekhoudwet (wet van 17 juli 1975 en uitvoeringsbesluiten). Niettemin hebben we, samen met de verantwoordelijken van uw vennootschap, ons formulier CC 12.2 doorgenomen (nazicht der jaarrekening), dit ten einde hun aandacht te vestigen op eventuele tekortkomingen. Dit formulier bevindt zich in ons dossier.

De voorbereiding van de bijhorige balans werd afgesloten op 11 mei 1983. Het resultaat dient echter rekening te houden met alle elementen tot op de datum van de algemene vergadering (29 juni 1983). Mochten zich tijdens deze tussentijdse periode zaken voordoen welke het resultaat in belangrijke mate beïnvloeden, gelieve ons hiervan op de hoogte te brengen.

RESULTAAT

Het eerste boekjaar van de OPERA VOOR VLAANDEREN eindigt met een deficiet ten bedrage van 84.422.364 frank.
Op jaarbasis komt dit neer op : $84.422.364 \text{ frank} \times 12/17 = 59.592.257 \text{ F.}$

Dit nadelig saldo werd in zeer grote mate beïnvloed door bepaalde factoren vreemd aan de normale werkingskosten van uw instelling. Hierna volgt een overzicht van de voornaamste factoren :

1. Aanleggen provisie verlofgeld : 39.207.783 franks. Gezien deze provisie voor de eerste maal aangelegd wordt, drukt het bedrag volledig op het resultaat van het eerste boekjaar. Deze provisie dient jaarlijks te worden aangepast in verhouding tot de uitgekeerde brutowedden en lonen. In de komende jaren zal enkel de aanpassing het resultaat beïnvloeden.
2. Te recupereren verlofgeld K.O.G. : 10.229.832 frank.
K.V.O. : 10.840.237 frank.
Deze bedragen vertegenwoordigen het enkel en dubbel verlofgeld over de periode 01.01.1981 tot 31.07.1981 betaald door de OPERA VOOR VLAANDEREN. Het betreft echter verlofgelden voor personeel in dienst van de K.O.G. en K.V.O. en bijgevolg ten hunnen laste. Gezien de terugbetaling nog niet gebeurd was op balansdatum, werden deze bedragen opgenomen als vordering op het actief van de balans. Wij wensen echter enig voorbehoud te maken wat betreft de inbaarheid van deze tegoeden. Een eventuele oninbaarheid kan het resultaat van de komende jaren in nadelige zin beïnvloeden.
3. Lonen stadspersoneel Stad Antwerpen : 43.041.554 frank (incl. sociale lasten). Doorfakturatie kosten Stad Antwerpen : onderhoud 8.933.367 frank. Bovenvermelde kosten werden door de Stad Antwerpen aangerekend zonder inspraak van de O.V.V.
Volledigheidshalve stellen wij U volgende vergelijkende tabel voor :

	Stad Gent	Stad Antwerpen
Lonen en patronale bijdrage R.S.Z. stadspersoneel	8.838.246	43.041.554
Onderhoud gebouwen		8.933.367
Water	50.059	29.176
Verwarming	1.948.200	3.122.491
Elektriciteit	774.368	1.564.061
	11.610.873	56.690.649
Betaalde subsidie	-90.000.000	90.000.000
Beschikbaar voor O.V.V.	78.389.127	33.309.351

4. Financiële kosten :

Bankintresten	129.536
Intresten B.V.	1.411.446
Intresten R.S.Z.	217.662
Bijdrage-opslagen R.S.Z.	2.716.319
	<u>4.474.963</u>

Door het niet tijdig ontvangen van de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap is de O.V.V. aangewezen op het aantrekken van vreemde geldmiddelen (kaskrediet) of op het uitstellen van bepaalde betalingen jegens de R.S.Z. en de B.V. Deze maatregelen monden uit in vrij hoge financiële lasten.

5. Subsidies provincie Antwerpen. De toetreding van de Provincie Antwerpen tot de intercommunale O.V.V. was per 31 december 1982 nog niet definitief. Haar aandeel in de subsidie voor de periode 1.8.1981 – 31.12.1982 ten bedrage van 5.000.000 frank werd bijgevolg niet opgenomen.

Verwerking resultaat in de jaarrekening :

Het tekort over het eerste boekjaar werd opgenomen als vordering op de Vlaamse Gemeenschap (rubriek VII, B.2, actief) door tegenboeking van de bedrijfsopbrengsten (rubriek 1, A resultatenrekening).

De voorstelling van de jaarrekening gebeurde op uw verzoek met verwerking van het resultaat in de „opbrengsten” en „overige vorderingen”.

Dergelijke voorstelling is onduidelijk en ongebruikelijk en tevens in strijd met :

- 1) artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 810.1976 en artikel 4 van de wet van 17.7.1975.
- 2) artikel 41 van uw statuten.
- 3) het advies van de Commissie van Boekhoudkundige Normen nr. 121/2 bulletin nr. 9.

Het komt verder geregeld voor – hoofdzakelijk in de sector der publiekrechtelijke ondernemingen, doch ook elders – dat de overheid, krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of op grond van contractuele verbintenissen, ertoe gebracht wordt bepaalde verliezen te dekken. Nu eens dient deze tussenkomst om een eigenlijk bedrijfsverlies te dekken, dan weer heeft zij betrekking op het totaal der bedrijfs- en financiële resultaten ; in nog andere gevallen is zij gekoppeld aan andere criteria.

In al deze gevallen heeft de Commissie geadviseerd dat wanneer in toepassing van de betrokken wettelijke, bestuursrechtelijke of contractuele bepalingen, de verplichting tot aanzuivering op bepaalde elementen uit de resultatenrekening slaat en niet op het saldo ervan deze tussenkomsten, als opbrengsten in de resultatenrekening moet worden geboekt, op een plaats en onder een benaming die de werkelijke draagwijdte van de tussenkomst het best weergeven. Meestal is een verduidelijking in de toelichting geboden.

ALGEMEENHEDEN

OVERLOPENDE REKENINGEN – PROVISIES

De regularisaties van het actief en het passief werden geboekt in de mate dat ze tot uiting kwamen in uw boeken of dat ze ons meegedeeld werden.

R/C V.Z.W. K.O.G. – Verschuldigde bezoldigingen
Verschuldigde verplaatsingskosten.

De overname van de V.Z.W. K.O.G. door de S.V. O.V.V. resulteert boekhoudkundig in een tegoed van de O.V.V. van 979.429 frank op de K.O.G.

Dit saldo werd in grote mate beïnvloed door de regularisatie van de rekeningen verschuldigde bezoldigingen en verschuldigde verplaatsingskosten.

Bij het nazicht van de saldi van beide rekeningen hebben wij vastgesteld dat het betaalde bedrag het verschuldigde bedrag overtreft.

Hierbij kunnen volgende oorzaken vooropgesteld worden :

- het eventueel niet recupereren van de op voorhand betaalde wedden in geval van ziekte, ongeval of uitdiensttreding of in geval van beslaglegging door derden
- foutieve imputatie bij de boekhoudkundige verwerking van bepaalde financiële verrichtingen
- eventueel dubbel gebruik in de overgangsperiode K.O.G. - K.V.O. - O.V.V.

De laatste veronderstelling heeft ons er toe aangezet het vastgestelde verschil te regulariseren door overboeking naar de R/C K.O.G. Deze werkwijze is enkel een verschuiving van het probleem en zeker geen definitieve oplossing. Daarom stellen wij voor de saldi van bovenvermelde rekeningen aan een permanente controle te onderwerpen.

Bij eventuele ontbinding van de V.Z.W. K.O.G. zal het saldo van de R/C jegens de O.V.V. dienen vereffend te worden. Hier kunnen intresten bedongen worden verschuldigd op het gemiddeld debetsaldo.

DUBIEUZE KLANTEN

Bij de controle van de klanterekeningen werden alle saldi, met uitzondering van één, juist bevonden. De vordering van 143.910 frank op het Ministerie van Nationale Opvoeding komt als dubieus naar voor. Gezien het verlies nog niet definitief is, werd hiervoor geen provisie aangelegd.

LIBERALITEITEN – VOORDELEN IN NATURA – OPGAVEN 325

De O.V.V. werd opgericht op 28 oktober 1981 met terugwerkende kracht vanaf 01.08.1981. Boekhoudkundig kwam dit neer op de overname van de lasten en opbrengsten, schulden en tegoeden van respectievelijk K.O.G. en K.V.O. voor de periode 01.08.1981 - 31.10.1981. Dit had als gevolg dat alle aan te geven vergoedingen m.b.t. deze periode opgenomen werden in de opgaven 325 op naam van beide instellingen.

Voor de periode 01.11.1981 - 31.12.1981 en 1982 werden de opgaven 325 op naam van de O.V.V. opgesteld.

Vaststellingen ;

- a) K.V.O. (01.08.1981 - 31.10.1981) : hierop hebben wij geen enkele controle kunnen uitvoeren gezien de opgaven opgesteld (?) werden door de Stad Antwerpen.
- b) K.O.G. (01.08.1981 - 31.10.1981)
O.V.V. (01.11.1981 - 31.12.1981).

De betreffende opgaven werden opgesteld doch niet opgestuurd daar nog enkele correcties nodig bleken teneinde overeen te stemmen met de boekhouding.

Volledigheidshalve geven wij nog volgend overzicht zoals vermeld in ons schrijven van 28 januari 1983.

Probleem individuele fiches

Artikel 137, § 3 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bepaalt o.m. dat, met uitzondering van de Staat, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten, de gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de in artikel 136 van hetzelfde Wetboek bedoelde rechtspersonen eveneens belastbaar zijn terzake van de in artikel 47, § 1 bedoelde lasten waarvoor de in dat artikel vereiste bewijzen niet worden overgelegd.

„Art. 47 - § 1. De volgende lasten worden slechts in aftrek aangenomen wanneer daaromtrent bewijs wordt verstrekt door het inleveren van de in de door de Koning bepaalde vormen en termijnen gestelde individuele fiches en samenvattende opgaven :

- 1° commissies, makelaarslonen, handels- of andere restorno's, toevallige of niet-toevallige vacatiegelden of erelonen, gratificaties, vergeldingen of voordelen van alle aard die voor de verkrijgers inkomsten zijn als bedoeld bij artikel 20, 1°, 3° of 4° ;
- 2° bezoldigingen, pensioenen, renten of als zodanig geldende toelagen die voor de verkrijgers inkomsten zijn in de zin van artikel 20, 2°, a, of 5°, die niet zijn vrijgesteld krachtens artikel 41, § 4 ;
- 3° vaste vergoedingen toegekend aan de leden van het personeel als terugbetaling van werkelijke uitgaven die aan de werkgever eigen zijn.”

De niet verantwoorde lasten of bedragen worden ingevolge artikel 138, 2de lid, 4° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen belast tegen het tarief van 67,5 pct. berekend op het drievoudige van hun bedrag.

Uit hetgeen voorafgaat volgt inzonderheid dat de personeelslasten die niet worden verantwoord door individuele fiches en samenvattende opgave zullen worden belast als „geheime commissielonen”.

Hiervoor verwijzen wij inzonderheid naar bepaalde vergoedingen welke op verzoek van de belanghebbenden niet aangegeven worden.

Privé-gebruik wagen

Het is de werkgever die het bedrag van het voordeel moet vaststellen.

Bij de vaststelling ervan (cfr. reizen Antwerpen en Gent) dient de belastingcontroleur in principe niet tussen te komen.

De controleur heeft slechts een controlerende functie.

Bovendien dient de aandacht er nog op gevestigd dat er nog een vrijstelling dient in aanmerking genomen van 5.000 frank per jaar.

Kosteloze beschikking over een chauffeur

Het belastbare voordeel werd forfaitair bepaald op een bedrag van 240.000 frank (zie artikel 9quater, § 3,5 van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen).

Wat het Koninklijk Besluit niet uitdrukkelijk vermeldt is dat dit bedrag het voordeel vertegenwoordigt indien de chauffeur voltijds „privé” ter beschikking staat van de genieter. Wij zijn evenwel van oordeel dat dit als dusdanig moet beschouwd worden. Wij vragen hierover schriftelijk uitleg bij het Hoofdbestuur der Directe Belastingen.

Concreet zou dit betekenen dat er maar van een voordeel sprake kan zijn voor de privé-ritten en de weg van en naar het werk.

Wij stellen derhalve voor dit voordeel als volgt te berekenen :

$$\frac{240.000 \text{ frank} \times \text{aantal privé gereden kilometers}}{\text{totaal aantal gereden kilometers.}}$$

Forfaitaire onkostenvergoeding van 500 F/dag en terugbetaling werkelijke gedragen lasten (verantwoordingsstukken).

Daar alle lasten die door verantwoordingsstukken zijn gestaaft terugbetaald worden dient de vraag gesteld of de forfaitaire onkostenvergoeding geen verdoken bezoldiging uitmaakt.

In dat verband dienen wij tevens te wijzen op het volgende.

Voor de vergoedingen toegekend als kosten eigen aan de werkgever dient door deze laatste een dubbel bewijs te worden geleverd :

1. de vergoeding moet bestemd zijn tot het dekken van kosten die hem „eigen” zijn ;
2. dat de vergoeding „effectief” voor dergelijke kosten werd bestemd.

Voor de forfaitaire vergoedingen verduidelijkt nr. 26/1 van de administratieve commentaar op het wetboek van inkomstenbelastingen dat deze niet de aard van bedrijfslasten verliezen wanneer hun bedrag bepaald werd overeenkomstig bepaalde de normen die het resultaat zijn van herhaalde waarnemingen en steekproeven.

Dit is in de regel het geval wanneer de barema's worden gevolgd op basis waarvan de kosten van staatsambtenaren worden terugbetaald.

Bij ons weten bestaan deze enkel voor autokosten (kilometervergoedingen) en verblijfkosten in België.

Voor de andere forfaitaire vergoedingen is er een vermoeden van belastbaarheid ten name van de genieter. Dit vermoeden kan worden tenietgedaan wanneer de werknemer bewijst dat de forfaitaire vergoedingen werkelijk gediend hebben tot betaling van kosten eigen aan de werkgever.

Gelet op bovenstaande zijn wij van mening dat de forfaitaire onkostenvergoeding van 500 F/dag als een bijkomende bezoldiging moet worden beschouwd.

Vermeldingen op fiches 281.10

Wij vestigen er uw bijzonder aandacht op dat voordelen van alle aard door de werkgever moeten aangeduid worden op de voormelde fiche en dat zij moeten begrepen worden in het bedrag van de gewone bezoldigingen.

Terzake verwijzen wij U naar de nr.s 21, g en 33 van het „Bericht van de werkgevers” (zie Belgisch Staatsblad van 16 december 1982).

Wat betreft hetgeen dient vermeld te worden onder vak 8a) forfaitaire vergoedingen als terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever verwijzen wij naar nr. 35 van voormeld bericht.

Naar ons oordeel dient enkel de vermelding „ja” aangebracht te worden. Er zijn immers alleen kosten die voor hun juist bedrag worden terugbetaald en de forfaitaire onkostenvergoeding is geen koste eigen aan de werkgever.

Ten slotte dient in vak Sb) het totaal bedrag vermeld te worden van de reiskosten van en naar het werk.

INVENTARISBOEK

Na de goedkeuring door de algemene vergadering van de definitieve jaarrekening dienen volgende elementen in het inventarisboek te worden opgenomen :

- balans
- resultatenberekening
- toelichting (inbegrepen waarderingsregels);
- details balansposten

CONCLUSIE

De leemten in het interne controlesysteem scheppen een onzekerheid die qua aard en omvang dermate is dat de financiële toestand en de resultaten er in belangrijke mate kunnen door beïnvloed worden. Wij verwijzen in dit verband naar onze interim-verslagen.

Wegens de belangrijkheid van de kwestie vermeld in vorige paragraaf zijn wij niet in staat, in het kader van onze controleopdracht een verklaring te geven nopens de getrouwe weergave van het resultaat en de vermogenstoestand in de bijgevoegde jaarrekening.

Ter verduidelijking verwijzen wij o.a. naar het niet strikt naleven van de interne controleprocedure op de aankopen :

- a) Doorfakturatie personeelskosten, onderhoudskosten, verwarming, verlichting water door de steden Gent en Antwerpen. De betreffende facturen worden eenzijdig door de beide steden opgesteld zonder goedkeuring van de O.V.V. Deze documenten zijn noch vergezeld van de nodige verantwoordingsstukken, noch van goedgekeurde bestelbons en/of leveringsbons.
- b) Bepaalde bestellingen worden geplaatst door personen welke niet in het bezit zijn van de vereiste bestelbons.

Wij blijven graag te uwer beschikking ter verduidelijking van bepaalde elementen welke in het bijzonder uw aandacht mochten weerhouden.

Brussel, 22 juni 1983.

BIJLAGE 5

Resultaten- rekening	Jaarrekening 1/8/81-31/12/82	1/1-31/12/83	1/1-31/12/84	1/1-31/12/85
Bedrijfsinkomsten				
– Toelagen (inbegrepen Vl. Gem.)	556.000.000 (301.000.000)	403.280.000 (200.000.000)	400.000.000 (200.000.000)	380.800.000 (200.000.000)
– Andere	62.656.731	29.065.588	33.572.587	50.278.896
Financiële inkomsten	187.799	105.152	770.817	284.057
Uitzonderlijke inkomsten	10.000	—	—	14.207.697
<i>Totaal inkomsten</i>	<i>618.854.530</i>	<i>432.450.740</i>	<i>434.343.404</i>	<i>445.570.650</i>
Bedrijfskosten	698.578.092	496.292.464	558.150.037	583.328.214
Financiële kosten	1.833.942	2.681.964	9.981.268	5.491.833
Uitzonderlijke kosten	2.746.787	5.657.051	1.000	21.070.069
<i>Totaal uitgaven</i>	<i>703.158.821</i>	<i>504.631.479</i>	<i>568.132.305</i>	<i>609.890.116</i>
Verlies (zonder toepassing art. 42)	84.304.291	72.180.739	133.788.901	164.319.466

BIJLAGE 6

BALANS	d.d. 31 dec. 1981	d.d. 31 dec. 1983	d.d. 31 dec. 1984	d.d. 31 dec. 1985
Actief	195.509.258	375.617.401	469.982.914	528.072.280
Vaste activa	2.122.818	12.179.974	10.728.885	11.082.022
Vlottende activa	193.386.440	363.437.427	459.254.029	516.990.258
– Vorderingen	165.577.063	354.842.569	457.167.707	513.850.963
– Beschikbaar	25.019.760	6.348.023	1.592.272	2.605.680
– Overlopende rekeningen	2.789.617	2.246.835	494.050	533.615
Passief	195.509.258	375.617.401	469.982.914	528.072.280
Kapitaal	38.000.000	114.000.000	114.000.000	114.000.000
– Geplaatst kapitaal	380.000.000	380.000.000	380.000.000	380.000.000
– Niet opgevraagd kapitaal	342.000.000	266.000.000	266.000.000	266.000.000
Schulden	139.846.420	235.058.946	352.926.095	412.930.125
– kredietinstellingen	—	48.133.132	6.873.538	20.600.498
– Goederen en diensten	8.065.364	15.565.216	25.016.691	26.202.566
– Lonen en (sociale) lasten	124.281.056	171.360.598	299.105.748	323.444.501
– Andere	7.500.000	—	21.930.118	42.602.560
Overlopende rekeningen	17.662.838	26.558.455	3.056.819	1.142.155
Evolutie van de voorde- ring op de Vlaamse Gemeenschap (toepassing art. 42 statuten)	84.304.291	156.603.103	248.992.004	298.111.470

BIJLAGE 7

Opera voor Vlaanderen

Tussengemeentelij ke Maatschappij Opera
voor Vlaanderen
Samenwerkende Vennootschap
Maatschappelijke zetel : Schouwburgstraat 3,
9000 GENT

KONINKLIJKE OPERA TE GENT
Vereniging zonder winstoogmerk in vereffening
Schouwburgstraat 3
9000 GENT

Datum : 9 mei 1986

FAKTUUR 86/66

De v.z.w. Koninklijke Opera te Gent in vereffening in verschuldigd aan de T.M. Opera voor Vlaanderen : 907.575 BF

= het saldo op 30/06/85 van de rekening-courant K.O.G., ontstaan in de overgangsperiode van v.z.w. K.O.G. naar O.V.V.

De verrekening der kosten en inkomsten ten laste en ten voordele van de O.V.V. ziet er als volgt uit :

datum	betaald V.Z.W.	doorgeïnd V.Z.W.	doorrubriek
12/11/81	974.189		wedde november 81
12/11/81	4.523.936		wedde november 81
12/11/81	118.703		wedde november 81
12/11/81	358.392		wedde november 81
13/11/81		34.686	wedde Dzeg nov. 81 – terug
17/11/81	2.321		verlofgeld Guns 24/02/80 + wedde 24/02/80
17/11/81	25.757		wedde nov. 81
23/11/81	34.686		wedde Dzeg nov. 81
25/11/81	1.032		verlofgeld Fr. Coucke prestat. 80/81
16/11/81	70.000		voorschot cachetten Salome 369.000
	6.109.016	34.686	
11/12/81	30.000		overdracht saldo naar O.V.V.
18/12/81	4.567		BET. fact. 251, 115, 9 Miko (lev.)
28/12/81		68.585	fact. 81/106 Karsenty (buitengew. vrst) dd. 08/12/81
09/12/81	1.614		bet. fact. 197 Temmerman (lev.)
18/12/81		39.850	fact. 81/101 Karsenty (buitengew. vrst) dd. 08/12/81
18/12/81	890		bet. fact. 252 Tack (lev.)
01/12/81	25.275		wedde nov. 81
01/12/81	27.243		wedde 21/11 – 29/11/81 – verlofgeld 81
03/12/81		45.475	OMOB KN Teruggave premies boekjaar 1980
04/12/81	6.500		verlofgeld 81
04/12/81	43.920		wedde nov. 81
09/12/81	33.185		AVIS fact. 19 nov. 81 – huur wagen
10/12/81		54.017	winterconcerten fact. 81/93
14/12/81	6.741		saldo wedde nov. 81
14/12/81	13.184		saldo wedde nov. 81
14/12/81	6.121.207		saldo wedde nov. 81 + wedde dec. 81
15/12/81	1.125		Verschoore fact. 238 (Zaak Directe Belastingen)
22/12/81		440.000	Gemeentebest. Brugge-Uitkoop som Carmen fact. 81/95
29/12/81		36.011	Winterconcerten fact. 81/93 (personeelstussenk. buitengew. vrst)
11/12/81	60.000		
15/12/81	10.000		
31/12/81		27.332	fact. O.V.V. betaald aan v.z.w. Karsenty
31/12/81	249.656		87084 R T T fact. bet. door vzw – 162572 SABAM
	12.744.123	745.956	fact. betaald door vzw

datum	betaald V.Z.W.	doorgeïnd V.Z.W.	doorrubriek
31/12/81		792.619	correctie lasten en opbrengsten 31/12/81 vzw.
31/12/81	41.942.087		overname lasten en opbrengsten 01/08-31/10 KOG. 01/11-31/12 KOG 33.87.955
31/12/81		20.000	cachet
31/12/81		613.666	Bet. BV op cachetten gastartiesten 01/08-31/08/81
31/12/81	1.944.165		Overname klanten 01/08-31/10 KOG vzw (brief 11/05/82) 1.055.922 + 888.243
31/12/81	50.457		Recup. gewaarb. loon ten gunste vzw KOG
31/12/81		455.537	Bet. lonen Stad Gent juli 81 door OVV
31/12/81	18.000		Teruggave waarborg Almo vzw KOG aan OVV
31/12/81		18.707.639	Overname leveranciers KOG 01/08-31/10/81
31/12/81		37.500.000	Subsidies Stad Gent 01/08-31/10/81 (22.500.000) en 01/11-31/12/81 (15.000.000)
	56.698.832	58.835.411	
31/12/81	17.000		overname waarborg frankeermachine
31/12/81	613.666		(348.588 + 265.078) annulatie 31/12/81. Ingehouden BV op gastsolisten 01/08-31/12
31/12/81	60.000		Fondsenoverdracht — Van Quaille 220.000 i.p.v. 280.000
31/12/81		40.000	CACHET Massinck — wedde Celis
31/12/81		560.343	ingehouden BV aug.-decem. 81
31/12/81		2.606.963	overboekingen nr. 345081 dt 2055079 ct 80000. nr. 864900 dt 681193 ct 49309
31/12/81		8.519	diverse vergoed. 1150 nr. 633620
			sociale abon. 7369 nr. 636000
31/12/81		465.114	447462 aanpassing bezoldigingen
			17652 aanpassing verplaatsingen
	57.389.498	62.516.350	5.126.852 saldo per 31/12/81
31/12/82		17	ex Securex
	35.027		ex Securex KV
	15.000		transfert PCR
	870.000		transfert GKB
	27.370		transfert PCR
	46.682		saldo ASLK
	43.000		transfert PCR
	180.000		transfert GKB
	360.000		transfert ASLK
	2.800.000		transfert GKB
31/12/82	5.700		terugbet. waarborg RTT
	35.559		leveranciers bet. door vzw (17 fact. min creditnota's)
	35.559		leveranciers bet. door vzw (17 fact. min creditnota's)
	783.203		lasten en opbrengsten vzw (899.326-33.341-82.782)
	67.714		leverancier vzw
		1.069.911	bet. klant OVV op rek. vzw (zie bijlage)
		7.220	balans 30/09/82 (21/09/82 storting ASLK)
	80.876		50.876 théâtre National
			30.000 waarborg Amphion
		4.000	locatie betaald via PCR vzw
		475	ASLK OI/O-31/12
		63.505	GKB 01/10-31/12
		29.209	Personeelskas : overname door S.V. (matiging jan. feb. 80)
	23.300		waarborgen RTT — vzw verrekend met februari OVV
	29.205		overname waarborg Securex
	62.792.134	63.690.687	898.553 31/12/82

datum	betaald door V.Z.W.	geïnd door V.Z.W.	rubriek
31/12/83		910	terugbet. KN OMOB 96/83
		791	terugbet. KN OMOB 108/83
		2.411	ontvangsten voor vzw PCR
	62.792.134	63.694.799	902.665 saldo 31/12/83
31/12/83		912	26/09/84 plaatsbewijzen Nabucco
		912	19/12/84 plaatsbewijzen Samson
		812	juni 84 PCR
31/12/84	62.792.134	63.697.435	905.301 saldo 31/12/84
30/06/85		1.362	09/01/85 plaatsbewijzen 1362)
		942	02/05/85 plaatsbewijzen 942)
		-30	-30)
62.792.134		63.699.709	907.575 saldo 30/06/85 (schuld aan OVV)

Waar en echt verklaard voor de som van

NEGENHONDERD EN ZEVENDUIZEND VIJFHONDERD VIJFENZEVENTIG FRANK.

Bovengenoemd bedrag dient betaald te worden op de rekening 290-0019901-37 bij de Generale Bank op naam van de T.M. Opera voor Vlaanderen.

E. DE MEESTER

Zakelijk Directeur

BIJLAGE 8

Intercommunale Maatschappij
Opera voor Vlaanderen C.v.

De heer GROOTJANS
Voorzitter Parlementaire Onderzoekscommissie
Paleis der Natiën
Natieplein
1000 BRUSSEL

Datum, 23 december 1986

Mijnheer de Voorzitter,

Betreft : vraag 77/4 en 77/5

In antwoord op de mij gestelde vraag betreffende de R/C tussen de v.z.w. K.O.G. en de O.V.V. heb ik bij deze de eer u, na onderzoek in samenwerking met de Fiduciaire-firma die exclusief in het bezit is van de desbetreffende detailldocumenten, de berekening over te maken van de R/C tot 31/12/82 (saldo = 979.429).

1. Samenstelling R/C v.z.w. K.O.G. tot 31/12/82

Debet	484400 R/C	v.z.w. K.O.G.	Credit
		87.084 (1)	30/11/81
		162.572 (2)	30/11/81
30/11/81 (3)	27.332	6.074.330 (4)	30/11/81
		30.000 (5)	31/12/81
31/12/81 (6)	37.500.000	41.942.087 (7)	31/12/81
31/12/81 (8)	11.765.788		
31/12/81 (9)	18.707.639		
		1.944.165 (10)	31/12/81
31/12/81 (11)	683.938	6.355.451 (12)	31/12/81
		2.800.000 (13)	31/01/82
		360.000 (14)	31/01/82
		11.765.788 (15)	31/01/82
		60.000 (16)	28/02/82
28/02/82 (17)	2.055.079	180.000 (18)	28/02/82
28/02/82 (19)	5.122.349	43.000 (20)	31/03/82
		46.682 (21)	30/04/82
		27.370 (22)	30/04/82
		1.700 (23)	30/04/82
		4.000 (24)	30/04/82
		870.000 (25)	31/05/82
31/05/82 (26)	60.000	5.122.349 (27)	31/05/82
		15.000 (28)	30/06/82
		18.000 (29)	30/06/82
		899.326 (30)	30/06/82
30/06/82 (31)	792.613		
30/06/82 (32)	82.782		

Debet	48440 R/C	v.z.w. K.O.G.	Credit
30/06/82 (32)	82.782		
		50.457 (33)	30/06/82
30/06/82 (34)	1.067.693		
30/06/82 (35)	455.537		
30/06/82 (36)	613.666		
30/06/82 (37)	681.193		
		400 (38)	30/09/82
		29.205 (39)	30/09/82
30/09/82 (40)	7.220		
		67.714 (41)	30/09/82
30/09/82 (42)	20.000		
		22.900 (43)	30/09/82
31/10/82 (44)	40.000		
		60.000 (45)	31/10/82
		613.666 (46)	31/10/82
31/10/82 (47)	560.343		
		35.010 (48)	31/12/82
		17.000 (49)	31/12/82
31/12/82 (50)	4.000		
31/12/82 (51)	475		
31/12/82 (52)	57.824		
31/12/82 (53)	29.209		
31/12/82 (54)	389.502		
31/12/82 (55)	5.681		
31/12/82 (56)	19.090		
31/12/82 (57)	1.150		
		49.309 (58)	31/12/82
31/12/82 (59)	17.652		
31/12/82 (60)	38.870		
		80.000 (61)	31/12/82
31/12/82 (62)	7.369		
	80.813.994	79.834.565	
		979.429	

II. Journaalposten

	Debet	Credit
30/11/81		
1. R.T.T. (084500) a R/C v.z.w. K.O.G. (484.400)	87.084	
— telefoonkosten betaald door v.z.w. K.O.G.		87.084
2. SABAM Gent (084905) à R/C v.z.w. K.O.G. (484400)	162.572	
— auteursrechten betaald door v.z.w. K.O.G.		162.572
3. R/C v.z.w. K.O.G. (484400) à klant Karsenty (020500)	27.332	
— betaling fact. 81/94 geïnd door v.z.w. K.O.G.		27.332
4. Verschuldigde bezoldiging (455.400) 4e kwartaal 81 à R/C v.z.w. K.O.G.	6.074.330	
— bezoldiging betaald door v.z.w. K.O.G. (zie doc. 1)		6.074.330
31/12/81		
5. Kas 1 à R/C v.z.w. K.O.G.	30.000	
— overdracht		30.000
6. R/C v.z.w. K.O.G. à subsidie Stad Gent (709000)	37.500.000	
— ontvangen subsidies in v.z.w. K.O.G. 01/08-31/12/81		37.500.000

	Debet	Credit
7. Overname lasten en opbrengsten K.O.G. 01/08-31/10/81 (Fiduciaire bijl. 2)	38.554.132	
Overname lasten en opbrengsten K.O.G. 01/11-31/12/81 (Fiduciaire bijl. 3) à R/C v.z.w. K.O.G.	3.387.955	41.942.087
8. R/C v.z.w. K.O.G. à voorziening vakantiegeld (456000) – provisie	11.765.788	11.765.788
9. R/C v.z.w. K.O.G. à leveranciers (440000) – lever. Koninkl. Ballet v. Vlaanderen 3.750.000 – lever. Securex 14.957.639	18.707.639	18.707.639
10. Klanten (400000) à R/C v.z.w. K.O.G. – klant KV0 1.055.922 – klant Fest. van Vlaanderen 888.243	1.944.165	1.944.165
11. R/C v.z.w. K.O.G. à leveranc. OMOB (KNI) à klant Winterconcert (93) à klant Stad Brugge (95) à klant Winterconcert (93) à klant Karsenty (101) à klant Karsenty (106) – bet. verkoopfakt. O.V.V. aan K.O.G.	683.938	45.475 54.017 440.000 36.011 39.850 68.585
12. Verschuldigde bezoldigingen (455.400) 4e kwartaal Leverancier Avis (26) Leverancier Avis (144) Leverancier Avis (129) Leverancier Avis (19) Leverancier Verschoore (23 8) Leverancier Timmerman (197) Leverancier Miko (251) Leverancier Miko (115) Leverancier Miko (9) Leverancier Tack (252) à R/C v.z.w. K.O.G. – betalingen door vzw K.O.G. t.v.v. O.V.V.	6.3 14.070 4.610 11.265 12.863 4.447 1.125 1.614 946 1.891 1.730 8.911	6.355.451
31/01/82		
13. Bank GKB à R/C v.z.w. K.O.G. – overdracht aan GKB v.z.w. K.O.G.	2.800.000	2.800.000
14. Bank ASLK à R/C v.z.w. K.O.G. – overdracht van ASLK v.z.w. K.O.G.	360.000	360.000
15. Voorziening voor vakantiegeld (456000) à R/C v.z.w. K.O.G. – tegenboekings provisie	11.765.788	11.765.788
28/02/82		
16. Kas 1 à R/C v.z.w. K.O.G. – overdracht van ASLK v.z.w. K.O.G.	60.000	60.000
17. R/C v.z.w. K.O.G. à Lonen Stad Gent (620620) – betaling lonen Stad Gent 2e kwart. 81	2.055.079	2.055.079
18. Bank GKB à WC v.z.w. K.O.G. – overdracht van GKB v.z.w. K.O.G.	180.000	180.000
19. R/C v.z.w. K.O.G. à leverancier Securex – bet. fact. Securex voor v.z.w. K.O.G.	5.122.349	5.122.349 5.122.349
31/03/82		
20. Bank GKB à R/C v.z.w. K.O.G. – voorschot afrekening v.z.w. K.O.G.	43.000	43.000

	Debet	Credit
30/04/82		
21. Bank GKB à R/C v.z.w. K.O.G. — afrekening v.z.w. K.O.G.	46.682	46.682
22. Bank GKB à R/C v.z.w. K.O.G. — afrekening v.z.w. K.O.G.	27.370	27.370
23. R.T.T. (084500) à R/C v.z.w. K.O.G. — kostendekkingssom RTT voor v.z.w. K.O.G.	1.700	1.700
24. R.T.T. (084500) à R/C v.z.w. K.O.G. — kostendekkingssom RTT voor v.z.w. K.O.G.	4.000	4.000
31/05/82		
25. Bank GKB à R/C v.z.w. K.O.G. — saldo v.z.w. K.O.G.	870.000	870.000
26. R/C v.z.w. K.O.G. à fondsenoverdracht (580000) — correctieboekings Kas 1 17/02 — ASLK 19/02	60.000	60.000
27. Leverancier Securex (085500) à R/C v.z.w. K.O.G. — correctie op boeking 19 fact. ten laste O.V.V.	5.122.349	5.122.349
30/06/82		
28. Bank ASLK à R/C v.z.w. K.O.G. — transfer PCR v.z.w. K.O.G.	15.000	15.000
29. Huur muziekmateriaal (610100) à R/C v.z.w. K.O.G. — kost Almo (beslissing College v. Commissarissen)	18.000	18.000
30. Overname lasten, opbrengsten en lasten rek. ASLK v.z.w. K.O.G. à R/C v.z.w. K.O.G. — overname ASLK v.z.w.	899.326	899.326
31. R/C v.z.w. K.O.G. à lasten en opbrengsten v.z.w. K.O.G. — zie detaillering in bijlage (5)	792.613	792.613
32. R/C v.z.w. K.O.G. à inkomsten lokatie (700000) — opbrengsten ten gunste van de O.V.V. geïnd door K.O.G.	82.782	82.782
33. Recuperatie gewaarborgd loon (749210) à R/C v.z.w. K.O.G. — beslissing College van Commissarissen	52.457	52.457
34. R/C v.z.w. K.O.G. à overname lasten en opbrengsten klanten en leveranciers v.z.w. K.O.G. — overname GKB van v.z.w.	1.067.693	1.067.693
35. R/C v.z.w. K.O.G. à Lonen Stad Gent (620620) — betaling lonen Stad Gent juli 81	455.537	455.537

	Debet	Credit
31/07/82		
36. R/C v.z.w. K.O.G.	613.666	
B.V. t/o laste (620590)	421.526	
à B.V. (453100)		1.035.192
— overname ingehouden BV op gastsolisten		
v.z.w. 01/08-31/12/81 — BV t/I 1982		
37. R/C v.z.w. K.O.G.	681.193	
à intresten BV (653400)		250.886
à intresten RSZ (653500)		135.182
à bijdrage-opslagen RSZ (665100)		295.125
30/09/82		
38. R.T.T.	400	
à R/C v.z.w. K.O.G.		400
— terugbet. waarborg RTT GKB O.V.V. 8/4/82		
39. Waarborgen	29.205	
à R/C v.z.w. K.O.G.		29.205
— overname waarborg Securex		
— verz. gewaarborgd loon		
— van v.z.w. — bet. 04/06/75		
40. R/C v.z.w. K.O.G.	7.220	
à opbrengst programma's		7.220
— storting progr. ASLK v.z.w. K.O.G.		
41. Leverancier Avis F 1251	20.876	
Leverancier Avis F 1340	20.876	
Leverancier Avis F 1406	20.876	
Leverancier Avis F 1526	5.086	
à R/C v.z.w. K.O.G.		67.714
— betaling fakt. Avis O.V.V. door GKB v.z.w.		
42. R/C v.z.w. K.O.G.	20.000	
à cachetten gastsolisten		20.000
— correctie op overgenomen cachetten v.z.w. door O.V.V.		
v.z.w. K.O.G. 18/11 20.000 Van Eetvelt		
= geldbeweging in mindering cachetten		
43. Telefoonkosten (613700)	22.900	
à R/C v.z.w. K.O.G.		22.900
— waarborg v.z.w. teruggegeven op F O.V.V.		
A 784 = 5.000		
A 785 = 16.300		
A 799 = 1.600		
31/10/82		
44. R/C v.z.w. K.O.G.	40.000	
à cachetten (620400)		40.000
— correctie cachetten		
45. Cachetten gastartiesten (620400)	60.000	
à R/C v.z.w. K.O.G.		60.000
— correctie cachetten		
46. Bedrijfsvoorheffmg (453100)	1.035.192	
à R/C v.z.w. K.O.G.		613.666
à BV ten laste (620590)		421.526
— Correctie op boeking (35)		
47. R/C v.z.w. K.O.G.	560.343	
à Bedrijfsvoorheffmg (453 100)		560.343
— overname ingehouden BV v.z.w. aug.-dec. 81 op cachetten		
31/12/82		
48. Bank GKB	35.010	
à R/C v.z.w. K.O.G.		45.010
— KN Securex 81 geïnd door O.V.V. voor K.O.G.		

	Debet	Credit
49. Neergelegde waarborgen (286900) à R/C v.z.w. K.O.G. — overname O.V.V. waarborg frankeermachine	17.000	17.000
50. R/C v.z.w. K.O.G. à inkomsten lokatie (700000) — ontvangsten lokatie geïnd door v.z.w. K.O.G. voor O.V.V.	4.000	4.000
51. R/C v.z.w. K.O.G. à fondsenoverdracht (580000) — fondsenoverdracht van O.V.V. naar v.z.w.	475	475
52. R/C v.z.w. K.O.G. à leverancier OMOB (078800) — terugbetaling KN OMOB	57.824	57.824
53. R/C v.z.w. K.O.G. à instrumentenfonds (458700)	29.209	29.209
54. R/C v.z.w. K.O.G. à verschuldigde bezoldigingen (455000) — aanpassing verschuldigde bezoldiging O.V.V.	389.502	389.502
55. R/C v.z.w. K.O.G. à leveranciers OMOB (078800) — terugbet. KN OMOB	5.681	5.681
56. R/C v.z.w. K.O.G. à verschuldigde bezoldiging (455000) — aanpassing verschuldigde bezoldiging O.V.V.	19.090	19.090
57. R/C v.z.w. K.O.G. à div. vergoedingen (484400) — correctie div. vergoedingen	1.150	1.150
58. R/C v.z.w. K.O.G. à kleine rollen (613610) — correctie kl. rollen	49.309	49.309
59. R/C v.z.w. K.O.G. Opdrachten en representatiekosten (613810) à verschuldigde verplaatsingsk. (458460)	17.652 21.000 38.652	
60. R/C v.z.w. K.O.G. Solitapas (624 100) à bijdrage beroepsgroeperingen (613200)	38.870 700.000	738.870
61. Cachetten gastartiesten (620500) à R/C v.z.w. K.O.G.	80.000	80.000
62. R/C v.z.w. K.O.G. à sociale abonnementen (615000)	7.369	7.369
30/04/83		
(63) Théâtre National à R/C v.z.w. KOG Betaling F 77/98 diverse verrichting		50.876 50.876
(64) Amphion à R/C v.z.w. KOG à Amphion diverse verrichtingen overname waarborg door O.V.V.	79.038	30.000 49.038
31/12/83		
(65) R/C v.z.w. KOG à subsidie Vlaamse Gemeenschap à subsidie Vlaamse Gemeenschap te ontvangen subsidies 83 (diverse verrichting)	70.000.000	35.000.000 35.000.000

	Debet	Credit
(66) R/C Vlaamse Gemeenschap à R/C KOG correctie op diverse verrichting 66	70.000.000	70.000.000
(67) R/C v.z.w. KOG à lev. OMOB KN 96 à lev. OMOB KN 108 à locatie à locatie	4.924	910 791 2.411 812
(68) R/C v.z.w. KOG à locatie ontvangen op PCR van KOG ten gunste O.V.V. 26/09/84 912 19/12/84 912	1.824	1.824
30/06/85		
(69) R/C v.z.w. KOG à leverancier OMOB ten laste KOG C/N van 18/12/84 nr. 198 (handverrekening)	839	839
(70) R/C v.z.w. KOG à Wachtrekening bet. Generale Bank 18/07/85 verzekeringskosten betaald aan OMOB voor v.z.w. KOG	44.574	44.574
31/12/85		
(71) R/C v.z.w. KOG à Lev. AVE à Lev. OMOB à locatie tickets	4.202	1.544 846 1.812

In de hoop, Mijnheer de Voorzitter, u met deze toelichting van dienst te zijn geweest, verblijf ik

Met de meeste hoogachting

E. DE MEESTER
Zakelijk Directeur

BIJLAGE 9
Boekhouding v.z.w. K.O.G.
Journaalposten R/C O.V.V. (1981-1985)

	Debet	Credit
november 198 1		
1. R/C O.V.V. à GKB	974.189	974.189
– GKB 12/11/81 (uittreksel 175/5) wedde nov. 81 betaald voor O.V.V. (personeel met bankrek. GKB)		
2. R/C O.V.V. à GKB	4.523.936	4.523.936
– GKB 11/1/81 (uittreksel 175/5) wedde nov. 81 betaald voor O.V.V. (personeel totaal banken)		
3. R/C O.V.V. à GKB	118.703	118.703
– GKB 12/11/81 (uittreksel 175/5) wedde nov. 81 betaald voor O.V.V. (postassigaties)		
4. R/C O.V.V. à GKB	358.392	358.392
– GKB 12/11/81 (uittreksel 175/5) wedde betaald voor O.V.V. (BCH)		
5. GKB à R/C O.V.V.	34.686	34.686
– GKB 13/11/81 (uittreksel 176/2) wedde Dzeng – terug op rek. nov. 81		
6. R/C O.V.V. à GKB à GKB	2.321	240 2.081
– GKB 17/11/81 (uittreksel 178/6) Guns Jan – verlofgeld 24/02/80 = 240 Guns Jan – wedde 24/02/80 = 2.081 (Die Walkure)		
7. R/C O.V.V. à GKB à GKB à GKB à GKB à GKB à GKB à GKB à GKB à GKB	25.757	555 533 1.776 494 5.260 5.898 8.702 539 2.000
– GKB 17/11/81 (uittreksel 178/4) wedde nov. 81 betaald voor O.V.V. (verschil. dossiers beslag op wedde)		
8. R/C O.V.V. à GKB	34.686	34.686
– GKB 23/11/86 (181/2) wedde nov. 81 Dzeng (betaald voor C.V.V.)		
9. R/C O.V.V. à GKB	1.032	1.032
– GKB 25/11/81 (183/2) Fr. Couché – verlofgeld „Der Zarewitch”		
10. R/C O.V.V. à ASLK	70.000	70.000
– ASLK 16/11/81 (144) overboeking naar Kas O.V.V. voorschot cachetten Salomé		

	Debet	Credit
december 1981		
ll. R/C O.V.V. à Kas — 11/12/81 overdracht Kas v.z.w. K.O.G. naar O.V.V.	30.000	30.000
12. R/C O.V.V. à Kas II — 18/12/81 Kas II betaling leverancier MIK0 voor O.V.V. (F251 = 946 Fr. - 115 = 1.891 Fr. — F9 = 1.730 Fr.)	4.567	4.567
13. Kas II à R/C O.V.V. — 28/12/81 Kas II klant Karsenty (F106) ontvangst voor O.V.V.	68.585	68.585
14. R/C O.V.V. à Kas II — 09/12/81 Kas II betaling fakt. Timmerman (197) voor O.V.V.	1.614	1.614
15. Kas II à R/C O.V.V. — 18/11/81 Kas II klant Karsenty (F101) ontvangst voor O.V.V.	39.850	39.850
16. R/C O.V.V. à Kas II — 18/12/81 Kas II betaling leverancier Tack (F252) voor O.V.V.	890	890
17. R/c O.V.V. à GKB — 01/12/81 GKB (186/2) regul. wedde nov. 81 — De Loof Arsene betaald voor O.V.V.	25.275	25.275
18. R/C O.V.V. à GKB à GKB — 01/12/81 GKB (186/1 + 186/2) Wedde D. Van Croonenborch (21/11- 29/11/81) + verlofgeld (ten laste v. O.V.V.)	27.243	16.664 10.579
19. GKB à R/C O.V.V. — 03/12/81 GKB (188/1) lev. OMOB (078800) — bet. kredietnota 1 (teruggave op premie)	45.475	45.475
20. R/C O.V.V. à GKB — 04/12/81 GKB (189/1) verlofgeld 81 M. Janssens betaald voor O.V.V.	6.500	6.500
21. R/C O.V.V. à GKB — 04/12/81 GKB (189/7) wedde nov. 81 — M. Janssens (prod. Salome) betaald voor O.V.V.	43.920	43.920
22. R/C O.V.V. à GKB — 09/12/81 GKB (191/2) betaling fakt. AVIS (F26 = 4.610, F144 = 11.265, F129 = 12.863, F19 = 4.447) betaald voor O.V.V.	33.185	33.185

	Debet	Credit
23. GKB à R/C O.V.V. – 10/12/81 GKB (192/1) klant Winterconcerten (VF 81/93) ontvangst voor O.V.V.	54.017	54.017
24. R/C O.V.V. à GKB – 14/12/81 GKB (193/1) – saldo wedde nov. 81 (post) – betaling voor O.V.V.	6.741	6.741
25. R/C O.V.V. à GKB – 14/12/81 GKB (193/2) saldo wedde nov. 81 (GKB) – bet. voor O.V.V.	13.184	13.184
26. R/C O.V.V. à GKB à GKB à GKB à GKB à GKB à GKB – 14/12/81 GKB (193/2) saldo wedde nov. 81 + wedde dec. 81 betaald voor O.V.V.	6.121.207	989.333 58.293 365.484 118.963 4.588.874 260
27. R/C O.V.V. à GKB – 15/12/81 GKB (19412) bet. F238 (J. Verschoore) voor O.V.V.	1.125	1.125
28. GKB à R/C O.V.V. – 22/12/81 GKB (197/1) betaling Stad Brugge – uitkoopsom Carmen (vrst. 21/12/81) VF 81/95, voor O.V.V.	440.000	440.000
29. GKB à R/C O.V.V. – 29/12/81 GKB (199/3) bet. VF 8 1/93 (Winterconcerten) personeelstussenk. Stad Gent, voor O.V.V.	36.011	36.011
30. R/C O.V.V. à ASLK – 11/12/81 – ASLK (162) fondsenoverdracht naar O.V.V.	60.000	60.000
31. R/C O.V.V. à ASLK – 15/12/81 ASLK (164) overboeking naar PRK 000-0430228-33	10.000	10.000
32. Karsenty à R/C O.V.V. – div. verricht. 31/12/81 betaling F81/94 27/11/81 Kas II betaald aan v.z.w. KOG, bestemd voor O.V.V.	27.332	27.332
33. R/C O.V.V. à RTT à Sabam – diverse verricht. 31/12/81 fakt. O.V.V. betaald door v.z.w. voor O.V.V.	249.656	87.084 162.572
34. Geldoverschrijvingen (480000) Verschuldigde bez. (321010) Te betalen BV (324100) à R/C O.V.V. à Verschuldigde bezol. (321010) – correctie lasten en opbrengsten 31/12/81 (diverse verrichting)	451.297 280.000 63.116	792.613 1.800

	Debet	Credit
35. R/C O.V.V. à Lasten en Opbrengsten – overdracht verrichtingen lasten en opbrengsten 01/08-31/12/81 naar OVV	41.942.087	41.942.087
36. Geldoverschrijving (480000) à R/C O.V.V. (369000) – diverse verrichting 31/12/81 (correctie ASLK 18/11/81 – cachet V. Eetvelt)	20.000	20.000
37. Te betalen BV (324100) BV ten o/laste (611620) à R/C O.V.V. – BV aug. 81 (diverse verrichting 31/12/81)	348.588 265.078	613.666
38. R/C O.V.V. à Klanten – klant KVO (1055922) – klant Festival v. Vl. (888243) (div. verrichting 31/12/81)	1.944.165	1.944.165
39. R/C O.V.V. à gewaarborgd loon (622200) à gewaarborgd loon (622200) – recup. gewaarb. loon ten gunste vzw KOG	50.457	44.141 6.316
40. Lonen Stad (612900) Water (632000) à betaling lonen Stad Gent juli 81 + kost „water” door O.V.V. ten laste van v.z.w. KOG	453.251 2.286	
41. R/C O.V.V. à Waarborgen Almo (270001) – div. verrichting – teruggave waarborg Almo v.z.w. K.O.G. aan O.V.V.	18.000	18.000
42. Lev. Securex Lev. Kon. Ballet v. Vlaand. à R/C O.V.V. – div. verrichting 31/12/81 overname leveranciers KOG 01/08-31/10/81	14.957.639 3.750.000	18.707.639
43. Subsidies Stad Gent à R/C O.V.V. – ontvangen subsidies voor OVV (01/08-31/10/81 = 22.500.000) (01/11-31/12/81 = 15.000.000)	37.500.000	37.500.000
44. R/C sv O.V.V. à waarborgen – diverse verrichtingen overname waarb. frankeermachine O.V.V.	17.000	17.000
45. R/C O.V.V. à bedrijfsvoorheffing à BV ten laste – div. verrichtingen annulatie journaalpost 37, 31/12/81 13e balans	613.666	348.588 265.078
46. R/C O.V.V. à verschuldigde bezold. – correctie div. verrichting op journaalpost 34 31/12/81 Van Quaille 220000 i.p.v. 280000 omgezet in wedde	60.000	60.000
47. Verschuldigde bezoldiging à R/C O.V.V. – div. verrichting cachet Massink + Celis (wedde)	40.000	40.000
48. Bedrijfsvoorheffing à R/C O.V.V. – div. verrichting overname ingehouden B.V. aug. tot dec. 81 van vzw door O.V.V.	560.343	560.343

	Debet	Credit
49. R/C Stad Gent 81	2.055.079	
— lonen St. Gent 2e kw. 81		
afgeh. van subs. O.V.V.		
— Div. V & W.	681.193	
à cachetten		80.000
à kleine rollen		49.309
à R/C O.V.V.		2.606.963
div. verrichting		
overboekingen O.V.V. R/C		
681.193 = intr. BV mei + juni 81	250.886	
intr. RSZ	135.182	
bijdrage-opsl. RSZ	295.125	
50. Diverse vergoedingen	1.150	
Sociale abonnementen	7.369	
à R/C O.V.V.		8.519
div. verrichting overboeking		
51. Patronale R.S.Z.	647.556	
à R/C O.V.V.		465.114
à Securex		118.329
à Bedrijfsvoorheffing		64.113
correctie		
Juni 1982		
52. P.C.R.	54.664	
à R/C O.V.V.		54.664
Inkomsten lokatie ontvangen voor O.V.V.		
(detail als bijlage)		
53. R/C O.V.V.	43.000	
à P.C.R.		43.000
fondsenoverdracht naar O.V.V. (G.K.B.)		
(23/02/82 — uittreksel 229)		
54. P.R.C.	18.342	
à R/C O.V.V.		18.342
inkomsten lokatie ontvangen voor O.V.V.		
(detail als bijlage)		
55. R/C O.V.V.	27.370	
à P.C.R.		27.370
fondsenoverdracht naar O.V.V. (G.K.B.)		
(27/04/82-uittreksel 244)		
56. P.C.R.	9.776	
à R/C O.V.V.		9.776
inkomsten lokatie ontvangen voor O.V.V.		
(detail als bijlage)		
57. R/C O.V.V.	15.000	
à P.C.R.		15.000
fondsen overdracht naar O.V.V. (ASLK)		
(19/06/82 — uittreksel 260)		
58. R/C O.V.V.	4.686	
à G.K.B.		4.686
postkosten betaald voor O.V.V.		
59. R/C O.V.V.	2.800.000	
à G.K.B.		2.800.000
fondsenoverdracht naar O.V.V. (G.K.B.)		
(14/01/82 uittreksel 3/1)		
60. G.K.B.	7.199	
à R/C O.V.V.		7.199
betaling door OMOB — arbeidsongevallen-		
verzekering voor O.V.V.		
(18/01/82 — uittreksel 5/1)		

	Debet	Credit
61. R/C O.V.V. à G.K.B. betaling F 363 (AVIS) voor O.V.V. (25/01/82 – uittreksel 6/1)	24.138	24.138
62. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling door OMOB – arbeidsongevallen- verzekering voor O.V.V. (26/01/82 uittreksel 7/1)	11.176	11.176
63. R/C O.V.V. à G.K.B. postkosten betaald door O.V.V.	10.324	10.324
64. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling verkoopfacturen voor O.V.V. (stadstussenkomst nov. 81) Fakt. 8 1/94 Karsenty 18.221 Fakt. 81/98 Stadsbest. Gent 89.629 Fakt. 8 1/99 Mathonet 23.710 Fakt. 81/100 Théâtre Nat. 23.542 Fakt. 81/101 Karsenty 26.566 181.668 (uittreksel 8/1 – 05/02/82)	181.668	181.668
65. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling door OMOB – arbeidsongevallen- verzekering voor O.V.V. (08/02/82 uittreksel 9/1)	10.282	10.282
66. R/C O.V.V. à G.K.B. (betaling F 475 (AVIS) voor O.V.V. (uittreksel 10/1 – 10/02/82)	20.876	20.876
67. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling door OMOB – arbeidsongevallen- verzekering voor O.V.V. (15/02/82 – uittreksel 1 1/1)	960	906
68. R/C O.V.V. à G.K.B. Fondsenoverdracht naar O.V.V. (G.K.B.) (15/02/82 – uittreksel 11/1)	180.000	180.000
69. R/C O.V.V. à G.K.B. postkosten betaald voor O.V.V. (G.K.B. 16/02/82 – uittreksel 12/1)	10.701	10.701
70. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling door OMOB – arbeidsongevallenverzekering voor O.V.V. (G.K.B. 22/02/82 – uittreksel 13/1)	2.055	2.055
71. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling AVIS KN 14 voor O.V.V. (G.K.B. 26/02/82 – 14/1)	3.894	3.894
72. R/C O.V.V. à G.K.B. postkosten betaald door O.V.V. (G.K.B. 04/03/82 – uittreksel 15/1)	6.791	6.791

	Debet	Credit
73. R/C O.V.V. R/C O.V.V. à G.K.B. betaling facturen AVIS voor O.V.V.) (F 619 = 20.876, F 541 = 24.138) (G.K.B. – 05/03/82 – uittreksel 16/2)	24.138 20.876	45.014
74. R/C O.V.V. à G.K.B. betaling facturen AVIS voor O.V.V.) (G.K.B.- 29/03/82 – uittreksel 18/2)	14.464	14.464
75. G.K.B. à R/C O.V.V. (betaling door OMOB – arbeidsongevallenverzekering voor O.V.V.) (G.K.B.- 29/03/82 – uittreksel 18/1)	30.000	30.000
76. R/C O.V.V. à G.K.B. betaling faktuur 813 (AVIS) voor O.V.V.) (G.K.B. 07/04/82 – uittreksel 19/1)	20.876	20.876
77. G.K.B. à R/C O.V.V. (R.T.T. KN 26 = 1.652, KN 25 = 1.720) G.K.B. 08/04/82 – uittreksel 20/2	3.372	3.372
78. R/C O.V.V. à G.K.B. (betaling F 766 (AVIS) voor O.V.V.) (G.K.B. 26/04/82 – 21/1)	1.544	1.544
79. G.K.B. à R/C O.V.V. (betaling door OMOB – arbeidsongevallenverzekering voor O.V.V.) (G.K.B. 04/05/82 – uittreksel 22/1)	4.225	4.225
80. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling door OMOB voor O.V.V. KN 27 = 50.574 / F846 = -23.008 = 27.566 KN 28 = 98.401 / F 847 = -128 = 98.273 G.K.B. - 06/05/82 - uittreksel 23/1 + 23/2)	125.839	125.839
81. G.K.B. à R/C O.V.V. Betaling Festival van Vlaanderen voor O.V.V. F.81/71 = 184.778 F.81/73 = 167.603 F.81/70 = 177.870 F.81/69 = 70.528 F.81/63 = 142.080 742.859 (G.K.B. 07/05/82 – uittreksel 24/2)	742.859	742.859
82. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling Festival van Vlaanderen voor O.V.V. F.81/58 = 43.406 F.81/59 = 35.672 F.81/62 = 30.824 F.81/61 = 35.482 145.384 (G.K.B. 10/05/82 – uittreksel 25/2)	145.384	145.384
83. R/C O.V.V. à G.K.B. Fondsenoverdracht naar O.V.V. (G.K.B. 25/05/82 – uittreksel 26/1)	870.000	870.000

	Debet	Credit
84. R/C O.V.V. à G.K.B. betaling fakturen AVIS (2 x 20.876) voor O.V.V. G.K.B. 04/06/82 – uittreksel 27/2	41.752	41.752
85. R/C O.V.V. à A.S.L.K. voorschot op cachetten 30.000 (20.000 + 10.000) betaling Sabam concert G. Jones 6.343 voor O.V.V. (A.S.L.K. 08/01/82 – uittreksel 3)	36.343	36.343
86. A.S.L.K. à R/C O.V.V. onvangen voor O.V.V. (1.800 F + 101.489 F) inkomsten lokatie (A.S.L.K. 12/01/82 – uittreksel 4)	103.289	103.289
87. R/C O.V.V. à A.S.L.K. betaling reisvergoeding Massman voor O.V.V. (A.S.L.K. 14/01/82 – uittreksel 5)	6.000	6.000
88. R/C O.V.V. à A.S.L.K. betaling cachetten voor O.V.V. (A.S.L.K. 15/01/82 – uittreksel 6)	467.000	467.000
89. R/C O.V.V. à A.S.L.K. betaling cachetten voor O.V.V. (A.S.L.K. 15/01/82 – uittreksel 7)	270.000	270.000
90. A.S.L.K. à R/C O.V.V. inkomsten verkoop programmaboekjes Zigeunerbaron (A.S.L.K. 18/01/82 – uittreksel 8)	26.892	26.892
91. A.S.L.K. à R/C O.V.V. inkomsten lokatie voor O.V.V. (A.S.L.K. 19/01/82 – uittreksel 9)	131.600	131.600
92. R/C O.V.V. à A.S.L.K. betaling cachetten voor O.V.V. (A.S.L.K. 21/01/82 – uittreksel 11)	274.850	274.850
93. R/C O.V.V. à A.S.L.K. betaling cachetten voor O.V.V. (A.S.L.K. 22/01/82 – uittreksel 12)	154.610	154.610
94. R/C O.V.V. à A.S.L.K. fondsenoverdracht naar O.V.V. (A.S.L.K. 26/01/82 – uittreksel 13)	360.000	360.000
95. A.S.L.K. à R/C O.V.V. terugbetaling „Tiefeland” – inkomst voor O.V.V. (A.S.L.K. 27/01/82 – uittreksel 14)	5.000	5.000
96. A.S.L.K. à R/C O.V.V. inkomsten verkoop programmaboekjes voor O.V.V. (A.S.L.K. 01/02/82 – uittreksel 15)	3.168	3.168

	Debet	Credit
97. A.S.L.K. à R/C O.V.V. inkomsten verkoop programma's „Don Giovanni” voor O.V.V. (A.S.L.K. 15/02/82 – uittreksel 16)	39.528	39.528
98. R/C O.V.V. à A.S.L.K. fondsoverdracht voor O.V.V. (G.K.B.) (A.S.L.K. 28/04/82 – uittreksel 17)	46.682	46.682
99. R/C O.V.V. à Neergelegde waarborgen (waarborg R.T.T. – terugbetaling)	5.700	5.700
100. Bankkosten (rek. 644.100) Bankkosten (rek. 644.200) Uitzonderlijke kosten (rek. 665.000) à R/C O.V.V. diverse verrichting 30/06/82	250.886 135.182 295.125	681.193
101. R/C Stad Gent à R/C O.V.V. diverse verrichting 30/06/82	2.055.079	2.055.079
September 1982		
102. R/C O.V.V. à G.K.B. betaling fakt. AVIS voor O.V.V. (G.K.B. 01/07/82 – uittreksel 29/1)	20.876	20.876
103. R/C O.V.V. à G.K.B. Betaling F.1251 – AVIS voor O.V.V. (G.K.B. 06/08/82 – uittreksel 32/1)	20.876	20.876
104. R/C O.V.V. à G.K.B. betaling F.1340 – AVIS voor O.V.V. (G.K.B. 06/09/82 – uittreksel 34/1)	20.876	20.876
105. R/C O.V.V. à G.K.B. betaling fakt. AVIS voor O.V.V. (G.K.B. 23/09/82 – uittreksel 35/01)	5.086	5.086
106. A.S.L.K. à R/C O.V.V. inkomsten verkoop programmaboekjes Openingsconcert voor O.V.V. (A.S.L.K. 21/09/82 – uittreksel 18)	7.220	7.220
December 1982		
107. R/C O.V.V. aan neergelegde waarborgen RTT waarborgen RTT v.z.w. werden verrekend met facturen O.V.V. niet overgenomen door O.V.V. – terugbetaald (diverse verrichting)	23.300	23.300
108. R/C O.V.V. à Neergelegde waarborgen (diverse verrichting) . overname waarborg Securex	29.205	29.205

	Debet	Credit
109. Personeelskas à R/C O.V.V. personeelskas (matiging jan. + feb. 81) overname door s.v. O.V.V. voor instrumentenfonds	29.209	29.209
110. Postgiro à R/C s.v. O.V.V. locatie betaald via v.z.w. P.C.R. diverse verrichting	4.000	4.000
111. A.S.L.K. Roerende voorheffing Fiskale zegel à bankintresten à R/C s.v. O.V.V. (A.S.L.K. 01/10-31/12/82)	800 82 6	413 475
112. G.K.B. à R/C O.V.V. OMOB 01/10-31/12/82 (diverse verrichting)	63.505	63.505
113. R/C O.V.V. à Securex (diverse verrichting KN Securex)	35.027	
114. R/C O.V.V. à intresten B.V. à intresten RSZ à bijdrage opsl. R.S.Z. à R/C Stad Gent Annulatie 30/06/82 (100 en 101) dubbel gebruik met 31/12/81 (nr 49) (diverse verrichting)	2.736.272	250.886 135.182 295.125 2.055.079
115. R/C O.V.V. à Théâtre Nationale à waarborg Amphion diverse verrichting	80.876	50.876 30.000
116. Securex à te betalen R.S.Z. à te betalen B.V. à R/C O.V.V. diverse verrichting overboeking soc. schulden	5.266.585	2.947.527 2.319.041 17
December 1983		
117. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling door OMOB KN 83/96 (O.V.V.) (G.K.B. 14/03/83 uittreksel 5/1)	910	910
118. G.K.B. à R/C O.V.V. betaling door OMOB KN 83/103 (O.V.V.) (G.K.B. 22/12/83 – uittreksel 9/1)	791	791
119. PCR à R/C O.V.V. ontvangsten voor O.V.V. (800 F 02/03/83 800 F 13/04/83 – 811 F 19/10/83)	2.411	2.411
December 1984		
120. P.C.R. à R/C O.V.V. inkomsten voor O.V.V. (Pagliacci) (P.C.R. 01/02/84)	812	812

	Debet	Credit
121. P.C.R. à R/C O.V.V. Inkomsten voor O.V.V. (Nabucco) (P.C.R. 26/09/84)	912	912
122. P.C.R. à R/C O.V.V. inkomsten voor O.V.V. (Samson & Dalila) (P.C.R. 18/12/84)	912	912
Juni 1985		
123. P.C.R. à R/C O.V.V. inkomsten voor O.V.V. (Onegin) (P.C.R. 09/01/85)	1.362	1.362
124. P.C.R. à R/C O.V.V. inkomsten voor O.V.V. (Entführung) (P.C.R. 02/05/85)	912	912
December 1985		
125. Verzekering vereffenaar Verzekering OMOB à R/C O.V.V. betaling door O.V.V. op 18/07/85 van verzekering vereffenaar Brandverzekering OMOB	44.574 839	45.413
126. Brandverzekering à R/C O.V.V. betaling door O.V.V. — ten gunste KOG — KN 10279 van 20/12/85	846	846
127. Andere bedrijfskosten à R/C O.V.V. Lev. Avis — bestemd voor O.V.V.	1.544	1.544
128. R/C O.V.V. Geldverhandelingen à A.S.L.K. 03/10/85 912 03/10/85 1.362 2.274 uitgaven 2de semester 85	2.274 5.796	8.070
129. PCR à R/C O.V.V. inkomsten 2de semester 1985	1.812	1.812

BIJLAGE 10

VAKANTIEATTEST 7590/E780

Vakantiedienstjaar 1981 (1) — Vakantiedienstjaar 1982 (2)

Belangrijk : Dit attest is te overhandigen aan de werkgever die U tewerkstelt op het ogenblik van de vakantieperiode.

Ondergetekende verklaart hierbij dat de genaamde : (naam onleesbaar)

in dienst is geweest van de firma : —

in de loop van het vakantiejaar 1981 van : 19/02/81 tot 18/08/81

tijdens hetwelk haar als bruto-bezoldiging werd betaald : 120.747 F

De fictieve bruto-bezoldiging voor de dagen van arbeids-
onderbreking, gelijkgesteld met de effectieve arbeidsdagen, bedraagt : F

Totaal : 120.747 F

Op het ogenblik van haar uitdiensttreding werd haar een
vakantievergoeding toegekend, berekend op basis van 14 % van dit

bedrag, hetzij : 16.905 F

Voor reeds genoten vakantiedagen werd hierop een
bedrag afgehouden van : F

Totaal betaald : 16.905 F (3)

Waar en echt verklaard.

Gent, de 18/08/81

(getekend De Meester)

(1) Het kalenderjaar dat het jaar voorafgaat waarin de vakantie dient genomen te worden.

(2) Het kalenderjaar waarin de vakantie dient genomen te worden.

(3) Dit bedrag zal, rekening houdend met de wettelijke bepalingen inzake, worden afgehouden van de bezoldigingen van de maand waarin U Uw vakantie neemt.

SOCIAAL SEKRETARIAAT SECUREX v.z.w., erkend sociaal secretariaat voor werkgevers aangenomen bij Ministerieel Besluit van 7 maart 1946 nr. 120. Zetels te Aalst, Antwerpen, Brussel, Gent, Kortrijk, Ronse, Liège/Rocourt, Namur/Jambes, Mons, Verviers, Eupen.

VAKANTIEATTEST 7590/^E570

Vakantiedienstjaar 1981 (1) — Vakantiedienstjaar 1982 (2)

Belangrijk : Dit attest is te overhandigen aan de werkgever die U tewerkstelt op het ogenblik van de vakantieperiode.

Ondergetekende verklaart hierbij dat de genaamde : (naam onleesbaar)

in dienst is geweest van de firma : —

in de loop van het vakantiejaar 1981 van : 01/01/81 tot 31/08/81

tijdens hetwelk haar als bruto-bezoldiging werd betaald : 342.417 F

De fictieve bruto-bezoldiging voor de dagen van arbeids-
onderbreking, gelijkgesteld met de effectieve arbeidsdagen, bedraagt : F

Totaal : 342.417 F

Op het ogenblik van haar uitdiensttreding werd haar een
vakantievergoeding toegekend, berekend op basis van 14 % van dit

bedrag, hetzij : 47.938 F

Voor reeds genoten vakantiedagen werd hierop een
bedrag afgehouden van : F

Totaal betaald : 47.938 F (3)

Waar en echt verklaard.

Gent, de 31/08/81

(getekend De Meester)

(1) Het kalenderjaar dat het jaar voorafgaat waarin de vakantie dient genomen te worden.

(2) Het kalenderjaar waarin de vakantie dient genomen te worden.

(3) Dit bedrag zal, rekening houdend met de wettelijke bepalingen inzake, worden afgehouden van de bezoldigingen van de maand waarin U Uw vakantie neemt.

SOCIAAL SEKRETARIAAT SECUREX v.z.w., erkend sociaal secretariaat voor werkgevers aangenomen bij Ministerieel Besluit van 7 maart 1946 nr. 120. Zetels te Aalst, Antwerpen, Brussel, Gent, Kortrijk, Ronse, Liège/Rocourt, Namur/Jambes, Mons, Verviers, Eupen.

VAKANTIEATTEST 7590/^E279

Vakantiedienstjaar 1981 (1) — Vakantiedienstjaar 1982 (2)

Belangrijk : Dit attest is te overhandigen aan de werkgever die U tewerkstelt op het ogenblik van de vakantieperiode.

Ondergetekende verklaart hierbij dat de genaamde : (naam onleesbaar)

in dienst is geweest van de firma : —

in de loop van het vakantiejaar 1981 van : 01/01/81 tot 31/08/81

tijdens hetwelk haar als bruto-bezoldiging werd betaald : 347.626 F

De fictieve bruto-bezoldiging voor de dagen van arbeids-
onderbreking, gelijkgesteld met de effectieve arbeidsdagen, bedraagt : F

Totaal : 347.626 F

Op het ogenblik van haar uitdiensttreding werd haar een
vakantievergoeding toegekend, berekend op basis van 14 % van dit

bedrag, hetzij : 48.668 F

Voor reeds genoten vakantiedagen werd hierop een
bedrag afgehouden van : F

Totaal betaald : 48.668 F (3)

Waar en echt verklaard.

Gent, de 31/08/81

(getekend De Meester)

(1) Het kalenderjaar dat het jaar voorafgaat waarin de vakantie dient genomen te worden.

(2) Het kalenderjaar waarin de vakantie dient genomen te worden.

(3) Dit bedrag zal, rekening houdend met de wettelijke bepalingen inzake, worden afgehouden van de bezoldigingen van de maand waarin U Uw vakantie neemt.

SOCIAAL SEKRETARIAATSECUREX v.z.w., erkend sociaal secretariaat voor werkgevers aangenomen bij Ministerieel Besluit van 7 maart 1946 nr. 120. Zetels te Aalst, Antwerpen, Brussel, Gent, Kortrijk, Ronse, Liège/Rocourt, Namur/Jambes, Mons, Verviers, Eupen.

BIJLAGE 11

Koninklijk Ballet
van Vlaanderen

Aan de Koninklijke Opera Gent
Schouwburgstraat 3

9000 Gent

7 september 1981

K.O.G. v.z.w.

Nr. factuur 564	Nr. Leveranc. 7020
Nr. boekhoud 633620	Nr. sectie
Nr. productie 070	Bet. 12/11/81

FACTUUR NR 72

voor T.V. rechten van „Falstaff” :

147.000-F

BTW vrijgesteld ingevolge artikel 44 :

- F

Totaal : 147.000-F

„Voor waar en echt verklaard voor de totale som van
honderdzevenenveertigduizend frank.”

J. Vanderschoot
Administrateur

5 september 1981

BIJLAGE 12

KONINKLIJKE OPERA TE GENT
Vereniging zonder winstoogmerk
in vereffening
Schouwburgstraat 3
9000 GENT

De heer R. TACK
Voorzitter Raad van Beheer
T.M. Opera voor Vlaanderen
Schouwburgstraat 3
9000 GENT

Gent, 29 januari 1985

Geachte Heer,

Betreft : de heer Gustaaf VAN MOL

Hierbij heb ik de eer u kopie over te maken van het vonnis dd. 14/02/83 van de Arbeidsrechtbank te Gent betreffende de zaak de heer G. Van Mol tegen de v.z.w. Koninklijke Opera te Gent en de T.M. Opera voor Vlaanderen.

Gelet op het feit dat het hier een personeelslid betreft van de v.z.w. K.O.G. dat zich in deze zaak eveneens tegen uw instelling heeft gekeerd,

Gelet op het feit dat uw instelling per 01/11/81 het personeel van de v.z.w. K.O.G. heeft overgenomen,

Gelet op het feit dat het vonnis terzake dateert van 14/02/83,

Ben ik de mening toegedaan dat in de geest van hogergeciteerde overname van personeel en werkingskosten per 01/08/81, de kosten van voorliggend vonnis door uw instelling kunnen betaald worden.

Ik moge er wel speciaal uw aandacht op vestigen dat in deze zaak op 16/05/84 door de v.z.w. aan betrokkene reeds 78.000 Fr. werd uitbetaald.

Uit een gesprek dat ik had met de heer G. Van Mol meen ik te mogen afleiden dat hij niet ongevoelig zou zijn voor een minnelijke regeling die een snelle betaling zou inhouden tegen een lager bedrag. Uiteraard heb ik hierover nog niet onderhandeld.

Mag ik u vragen me te laten weten welk gevolg u aan dit dossier zal verlenen.

Met dank vooraf.

Met bijzondere hoogachting,

E. DE MEESTER
Vereffenaar

BETEKENING EN BEVEL

Jean-Pierre Heughebaert
Gerechtsdeurwaarder
Drabstraat 18
9000 GENT

Ref. 13901

De zesde juni 1900 drieëntachtig

Op verzoek van :

De Heer VAN MOL Gustaaf, bediende-solozanger, wonende te 2232 Schilde, 's Gravenwezel, aan de Groene Wandeling, 21,

verzoekende partij, die ten deze woonplaats kiest in het kantoor van ondergetekende gerechtsdeurwaarder ;

Heb ik ondertekende HEUGHEBAERT Jean-Pierre, Gerechtsdeurwaarder ter standplaats Gent, een kantoor houdende Drabstraat 18 ;

BETEKEND en, met het afschrift dezer, een voor gelijkkluidend verklaard afschrift gelaten aan :

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK KONINKLIJKE OPERA te GENT, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is 9000 Gent, Schouwburgstraat, 3,

aldaar de betekening doende, sprekende tot Mw. (naam onleesbaar)

zo verklaard, die het origineel voor ontvangst van het afschrift heeft getekend van de uitgifte, in uitvoerbare vorm, van een vonnis tussen partijen gewezen op 14 februari 1983 door de Arbeidsrechtbank te Gent, tweede kamer, op tegenspraak.

En, krachtens voormeld vonnis, heb ik aan de betekende partij BEVEL gedaan om binnen de vierentwintig uur van heden af aan verzoekende partij, of onmiddellijk in handen van de gerechtsdeurwaarder, te betalen tegen geldige kwijting :

1. de hoofdveroordeling :	404.006 fr.
2. de intresten zoals voorzien in het vonnis	
3. de kosten in het vonnis begroot	1.824 fr.
4. de kosten van registratie	
5. de kosten van uitgifte van het vonnis	90 fr.
6. de kosten van betekening	
7. de kosten van bevel	
8. de kosten van bewarend beslag	
9. dossierrecht + inningsrecht + kwij tingsrecht	

te verhogen met de kosten dezer, zonder nadeel aan alle andere welkdanige rechten zoekende partij en zonder enige schadelijke erkenning, onder aftrek nochtans van die zouden bewezen worden op afkorting te zijn betaald,

Aan de betekende partij verklarende dat, bij gebreke hieraan te voldoen, zij ertoe zal (volgen enkele onleesbare woorden) worden door alle middelen tot tenuitvoerlegging,

WAARVAN AKTE. — Afschrift zo nodig afgegeven onder gesloten omslag, overeenkomstig (volgen enkele onleesbare woorden)

Kosten : twee duizend driehonderd zesenvijftig fr.

De Gerechtsdeurwaarder
(volgt de handtekening)

GRIFFIE VAN DE ARBEIDSRECHTBANK TE GENT

Uitgifte nr. 10.366
blz. vijf

VAN MOL Gustaaf
t/
V.Z.W. KON. OPERA TE GENT
OPERA VAN VLAANDEREN

VAN MOL Gustaaf

Mr. B. VANDENDRIESSCHE

1. volmachtdrager
2. Poel 7, 9000 Gent

Wij, Boudewijn,
Koning der Belgen :

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, doen te weten :

Openbare terechtzitting van 14.02.1983

VONNIS

A.R. nr. : 48626182 Rep. nr. : 792

De arbeidsrechtbank te Gent, tweede kamer, heeft volgend vonnis uitgesproken.

IN ZAKE

VAN MOL GUSTAAF, bediende-solozanger, wonende te 2232 Schilde 's Gravenwezel, aan de Grone Wandeling, 2 1.

EISER- ter zitting vertegenwoordigd door de heer B. Vandendriessche, volmachtdrager-afgevaardigde van een representatieve organisatie voor werknemers met zetel te 9000 Gent, Poel, 7.

TEGEN

VERENIGING ZONDER WINSTOOGMERK KONINKLIJKE OPERA TE GENT, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 9000 Gent, Schouwburgstraat, 3. EERSTE VERWERENDE PARTIJ.

OPERA VAN VLAANDEREN — intercommunale Vereniging, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 9000 Gent, Schouwburgstraat, 3. TWEEDE VERWERENDE PARTIJ.

Beide partijen ter zitting vertegenwoordigd door Mtr. Daneels, advocaat loco Mtr. Verschoore J. advocaat te 9000 Gent, Frère Orbanlaan, 126.

IN FEITE

Eiser is in dienst getreden van de V.Z.W. Koninklijke Opera te Gent op 1 augustus 1973 als bediende-solozanger.

Op 22 mei 1981 werd hem medegedeeld dat hij met ingang van 1 juni 1981 werd ontslagen, mits uitkering van een vergoeding gelijk aan 6 maanden loon.

Eiser acht de uitgekeerde vergoeding, 353.874 Fr. ontoereikend.

IN RECHTE

Bij eksploot van dagvaarding op 28 mei 1982 betekend door Jean Pierre Deleu, gerechtsdeurwaarder te Gent, vordert eiser de veroordeling van verweerders tot het betalen van 467.163 F aanvullende vergoeding meer de wettelijke en de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding.

Een poging tot minnelijke schikking voor elk debat overeenkomstig art. 734 G.Wb. kende geen resultaat.

Partijen werden gehoord in hun middelen en conclusie.

De stukken van het geding, o.m. die gevoegd bij het dossier van rechtspleging werden gezien.

Eiser werd door zijn werkgever de V.Z.W. Koninklijke Opera van Gent ontslagen zonder in achtneming van een opzeggingstermijn.

Gelet op zijn anciënniteit, 7 jaar en 10 maanden, zijn leeftijd 44 jaar, zijn functie solozanger en zijn basisjaarloon had een opzeggingstermijn van 12 maanden moeten in achtgenomen worden, zodat eiser aanspraak kan maken op een vergoeding gelijk aan 757.880 F. waarop 353.874 Fr. werd betaald, zodat hem nog een vergoeding ten goede komt van 404.006 Fr.

Alleen eerste verwerende partij is werkgever van eiser.

Het blijkt niet dat tweede verwerende partij ingevolge overgang van de onderneming krachtens overeenkomst in de rechten en verplichtingen is getreden van eerste verwerende partij en als verkrijger samen met de vervreemder aansprakelijk zou zijn voor het betalen van de aanvullende vergoeding.

Tweede verwerende partij dient derhalve buiten de zaak te worden gesteld zonder kosten.

OM DEZE REDENEN

De arbeidsrechtbank te Gent, tweede kamer, rechtdoende op tegenspraak.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, inzonderheid de art. 2, 34, 36, 37 en 41.

Verklaart de vordering toelaatbaar.

Verklaart ze niet gegrond ten aanzien van tweede verwerende partij.

Stelt deze partij buiten de zaak zonder kosten.

Verklaart de vordering gedeeltelijk gegrond ten aanzien van eerste verwerende partij.

Veroordeelt eerste verwerende partij aan eiser te betalen de som van 404.006 Fr met de wettelijke intresten sedert 1 juni 1981 tot 28 mei 1982 en van dan af met de gerechtelijke intresten.

Wijst het meer gevorderde af als niet gegrond.

Legt de kosten van het geding ten laste van eerste verwerende partij.

Begroot de kosten in hoofde van eiser op :

1.824 Fr kosten van dagvaarding.

Begroot de kosten in hoofde van verweerders op :

4.680 Fr. kosten van rechtsplegingsvergoeding.

Verklaart het vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep en mits uitsluiting van het vermogen tot kantonnement.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van veertien februari 1900 drieëntachtig, waarin zitting hadden :

Remue H., rechter in de arbeidsrechtbank, die de kamer voorzit.

Godin J., rechter in sociale zaken, benoemd als werknemer-bediende.

Gonnissen J., rechter in sociale zaken, benoemd als werkgever.

Galle P., griffier.

GALLE P.

W.G.

GODIN J.

W.G.

GONNISSEN J.

W.G.

REMUE H.

W.G.

Lasten en bevelen dat alle daartoe gevorderde gerechtsdeurwaarders dit vonnis, 3, 4, 5, 6 ten uitvoer zullen leggen ;

Dat Onze procureurs-generaal en Onze procureurs des Konings bij de rechtbanken van eerste aanleg daaraan de hand zullen houden en dat alle bevelhebbers en officieren van de openbare macht daartoe de sterke hand zullen bieden wanneer dit wettelijk van hen gevorderd wordt ;

Ten blijke waarvan dit vonnis, 7, 8, 9, 10 is ondertekend en gezegeld met het zegel van de Arbeidsrechtbank.

Voor eensluidende expeditie afgeleverd aan :

VAN MOL Gustaaf

voornoemd ;

goedkeurend de doorhaling van tien woorden
drukwerkhierboven.

Datum, 3 mei 1983

C.D. 2740

Kost : 90,- fr.

De Griffier,

R. LOSSEZ

BIJLAGE 13

Opera voor Vlaanderen

De heer E. DE MEESTER

Vereffenaar v.z.w. Koninklijke Opera
te Gent
Schouwburgstraat 3

9000 GENT

Datum, 6 februari 1985

Geachte Heer,

Betreft : De heer G. VAN MOL

Uw brief van 29 januari ll. heb ik in goede orde ontvangen.

Na onderzoek van het dossier ben ik tot het besluit gekomen met uw standpunt akkoord te kunnen gaan.

De O.V.V. neemt deze zaak dus over en wij doen het nodige voor de verdere afhandeling en de uitbetaling.

Met de meeste hoogachting,

R. TACK

Voorzitter van de Raad van Beheer

BIJLAGE 14

STAD ANTWERPEN
De Directie

ONTWERP-OVEREENKOMST STAD/OPERA VOOR VLAANDEREN MET
BETREKKING TOT HET TER BESCHIKKING STELLEN VAN HET
TECHNISCH STADSPERSONEEL

Tussen de Stad Antwerpen, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, waarvoor optreedt H.B. Cools, Burgemeester, bijgestaan door de heer Hugo De Ruijter, Stadssecretaris, handelend in uitvoering van een beslissing van de Gemeenteraad van . . .

en onder voorbehoud van goedkeuring door de hogere overheid, hierna genoemd „de Stad Antwerpen”, enerzijds en de

intercommunale vennootschap „Opera voor Vlaanderen, opgericht op . . .

waarvan de statuten verschenen zijn in de bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 21 november 1981 ingevolge die statuten hier vertegenwoordigd door

de voorzitter

de ondervoorzitter

hierna genoemd „Opera voor Vlaanderen”, anderzijds,

is overeengekomen en aangenomen wat volgt :

Artikel 1 : Onder de hierna vermelde voorwaarden stelt de Stad Antwerpen ter beschikking van de Opera voor Vlaanderen, die zulks aanvaardt, de technische personeelsleden waarvan de naam, de voornamen, het stamnummer en de functie voorkomen op de lijst, die na paraaf van partijen, als bijlage aan onderhavige overeenkomst zal gehecht blijven.

Artikel 2 : De Opera voor Vlaanderen verbindt er zich toe om, in het kader van de voorstellingen en repetities, de ter beschikking gestelde personeelsleden de taken te laten uitvoeren die overeenstemmen met hun functie.

Artikel 3 : De ter beschikking gestelde personeelsleden staan uitsluitend onder de leiding, het gezag en toezicht van de directeur van de Opera voor Vlaanderen of zijn afgevaardigde voor alles wat de werking van de opera betreft.

Artikel 4 : De Stad Antwerpen verbindt er zich toe alle rechten waarop het stadspersoneel met dezelfde functies statutair of ingevolge bijzondere beslissingen aanspraak kan maken, integraal te blijven toekennen aan de ter beschikking gestelde personeelsleden.

Deze blijven aldus onderworpen aan alle regelingen, zo financiële als andere, die bij de Stad Antwerpen gelden op dezelfde wijze zoals die op hen van toepassing zouden zijn indien er geen te beschikkingstelling zou hebben plaatsgevonden.

Dit geldt dus onder meer ook :

— bij de bevorderingen in het kader van het techisch personeel van de schouwburgen van de Stad Antwerpen

— zo de betrokken personeelsleden het slachtoffer zouden zijn van beroepsziekte, een arbeidsongeval of een ongeval op weg van of naar het werk.

In haar relatie met de betrokken personeelsleden zal de Opera voor Vlaanderen geen daden mogen stellen die daaraan afbreuk doen. Evenwel worden de arbeidsuren van de ter beschikking gestelde personeelsleden vastgesteld door de directeur van de Opera voor Vlaanderen of zijn afgevaardigde. Zij moeten in functie staan van het repetitie- en speelplan van de Opera voor Vlaanderen.

Artikel 5 : De Opera voor Vlaanderen erkent burgerlijk verantwoordelijk te zijn voor al de haar ter beschikking gestelde personeelsleden. Bijgevolg verklaart zij geen enkele vordering in te stellen tegen de Stad Antwerpen voor om het even welke schade of om het even welk ongeval dat door die personeelsleden rechtstreeks of onrechtstreeks zou worden veroorzaakt.

Tevens verbindt de Opera voor Vlaanderen er zich toe de Stad Antwerpen te vrijwaren voor alle aanspraken die uit dien hoofde door derden tegen haar zouden worden ingeleid.

De Opera voor Vlaanderen gaat de verplichting aan zich te verzekeren voor hogervermelde risico's en de polis aan de Stad Antwerpen over te leggen.

Artikel 6 : De Opera voor Vlaanderen verbindt er zich toe aan de Stad Antwerpen terug te betalen alle wedden en vergoedingen, geen uitgezonderd, die zij bij toepassing van hetgeen werd voorzien in artikel 4, aan de ter beschikking gestelde personeelsleden heeft uitgekeerd, verhoogd met alle bijdragen die de Stad Antwerpen, als patroon, bij komend heeft gedragen (patronale bijdragen voor sociale zekerheid e.d.m.).

Daartoe wordt door de Stad Antwerpen aan de Opera voor Vlaanderen maandelijks een afrekening toegezonden die deze steeds binnen de termijn van dertig dagen moet vereffenen. De Stad Antwerpen verbindt er zich toe de Opera voor Vlaanderen alle detail-rekeningen met betrekking van de uitgaven mee te delen teneinde de redenen der uitgaven te kunnen nagaan.

Artikel 7 : Deze overeenkomst wordt gesloten voor bepaalde duur, ingaande op 01/01/82 tot 30/06/86.

Aan de terbeschikkingstelling van één, meer of alle betrokken personeelsleden kan te alrentijde een einde worden gesteld met wederzijds akkoord van de Opera voor Vlaanderen en de Stad Antwerpen. Niettemin eindigt de terbeschikkingstelling automatisch wanneer een personeelslid wordt belast met, aangesteld tot, of bevorderd tot een andere functie bij de Stad Antwerpen.

Deze overeenkomst vervalt wanneer aan alle terbeschikkingstellingen een einde is gekomen.

Gedaan te Antwerpen, ten stadhuize, de (datum onleesbaar) in twee originelen waarvan beide partijen één exemplaar hebben ontvangen.

Voor de Opera voor Vlaanderen

R. Tack
Voorzitter

L. Detiege
Een ondervoorzitter

Voor de Stad Antwerpen,

H.B. Cools
Burgemeester

Hugo de Ruijter,
Stadssecretaris,

BIJLAGE 15

STAD ANTWERPEN
6de Directie

ONTWERP-OVEREENKOMST STAD/OPERA VOOR VLAANDEREN
MET BETREKKING TOT HET TER BESCHIKKING STELLEN
VAN HET OPERAGEBOUW

Tussen de Stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen, waarvoor optreedt de heer H.B. Cools, Burgemeester, bijgestaan door de heer Hugo De Ruijter, Stadssecretaris, handelend in uitvoering van een beslissing van de Gemeenteraad van en onder voorbehoud van goedkeuring door de hogere overheid, hierna genoemd „de Stad”, enerzijds en de intercommunale vennootschap „Opera voor Vlaanderen” waarvan de statuten verschenen zijn in de bijlagen van het staatsblad dd. 21 november 1981 naar luid van artikel negentien van die statuten hier vertegenwoordigd door de voorzitter, mevrouw L. Detiège, en ondervoorzitter, de heer J. Raicich, hierna genoemd „Opera voor Vlaanderen”, anderzijds is overeengekomen wat volgt :

Artikel 1 : In uitvoering van artikel 51 van de statuten van de intercommunale vennootschap „Opera voor Vlaanderen” stelt de Stad Antwerpen haar operagebouw, gelegen Van Ertbornstraat 8, 2018 Antwerpen, met aanhorigheden en infrastructuur, daarin onder andere begrepen het meubilair en materiaal, de schermen en de muziekbibliotheek ter beschikking. Onder speelplan wordt verstaan het geheel van activiteiten die plaats hebben onder de verantwoordelijkheid van de Opera voor Vlaanderen.

De Stad zal, op tegenspraak met de „Opera voor Vlaanderen”, een beschrijvende staat opmaken met betrekking tot dit gebouw en aanhorigheden, alsmede een inventaris opstellen van alle voorwerpen die in de terbeschikkingstelling zijn begrepen.

De Stad behoudt zich het recht voor over haar eigen gebouwen en voorwerpen te beschikken gedurende tenminste 20 speeldagen per seizoen. Op die dagen zal de Opera voor Vlaanderen het nodige zaal- en technisch personeel gratis ter beschikking stellen.

Artikel 2 : De Opera voor Vlaanderen verbindt er zich toe de herstellings- en onderhoudswerken aan de ter beschikking gestelde gebouwen en voorwerpen uit te voeren, die normaal ten laste van de huurder vallen.

De Stad zal desnoods de Opera voor Vlaanderen verzoeken onmiddellijk de nodige werken te laten uitvoeren.

Artikel 3 : Het is de Opera voor Vlaanderen niet toegelaten om, zonder voorafgaande en schriftelijke toelating van de Stad, welke werken ook aan het ter beschikking gesteld gebouw en voorwerpen uit te voeren.

Artikel 4 : Voor het gebruik van de gebouwen en de voorwerpen, zoals bedoeld in artikel 1, is de Opera voor Vlaanderen aan de Stad Antwerpen een jaarlijkse vergoeding van 1 fr. verschuldigd.

Artikel 5 : De Opera voor Vlaanderen moet het ter beschikking gesteld gebouw en voorwerpen op zijn kosten verzekeren tegen de risico's van brand, bliksem, ontploffing, oproer, waterschade, neerstorten van vliegtuigen en stormschaade, voor de bedragen door de Stad medegegeend en die ten allen tijde kunnen worden aangepast.

Deze verzekering dient afgesloten bij een in België gevestigde of vertegenwoordigde verzekeringsmaatschappij aan de Algemene Voorwaarden en Bepalingen van de Belgische Brandverzekeringsspolis.

Deze polis moet onder meer voorzien :

a) dat ze slechts kan vervallen of kan verbroken worden of de waarborg ervan slechts kan geschorst worden één maand nadat de verzekeringsmaatschappij de Stad daarvan met aangetekend schrijven heeft verwittigd ;

b) dat op grond van die polis uit te keren schadevergoeding volledig aan de Stad moet worden betaald zonder dat deze kan verplicht worden die vergoeding voor heropbouw of herstel aan te wenden ;

c) dat het risicoverhaal van derden wordt voorzien voor een minimumbedrag van 100.000.000 fr.

De Opera voor Vlaanderen zal een afschrift van de polis aan de Stad overmaken.

De Opera voor Vlaanderen is verantwoordelijk voor de stipte naleving van de reglementering inzake brandveiligheid, voor zoverre die verantwoordelijkheid van de huurder betreffen.

Artikel 6 : Indien het Operagebouw of de aanhorigheden ervan ingevolge een oorzaak van welke aard dan ook geheel of gedeeltelijk worden beschadigd of vernield zodat de door de Opera voor Vlaanderen geplande activiteiten geen doorgang kunnen vinden, houdt de terbeschikkingstelling van rechtswege op zonder dat de Stad verplicht wordt te herbouwen, te herstellen of te vervangen hetgeen vernield werd en zonder dat zij gehouden is tot enige schadeloosstelling.

Uitzondering op deze regel is echter het niet toekennen door de bevoegde overheid van de wettelijke exploitatievergunning voor het gebouw. In dit specifiek geval is de Stad Antwerpen ertoe verbonden de Opera voor Vlaanderen alternatieve oplossingen toe te kennen voor de uitvoering van haar speelplan en dat tot de datum waarop een nieuwe exploitatievergunning wordt toegekend.

In het algemeen overleg tussen Stad en Opera voor Vlaanderen zal in alle hoger genoemde situaties naar een oplossing worden gezocht.

Artikel 7 : De Opera voor Vlaanderen verbindt er zich toe voor elke voorstelling het door de Stad opgegeven aantal gratis plaatsen voor de autoriteiten en het dienstpersoneel te reserveren.

Artikel 8 : Van stadswegen wordt de gelast met het toezicht op de naleving van deze overeenkomst.

Artikel 9 : Deze overeenkomst treedt in werking op 1 augustus 1981. Zij eindigt van rechtswege op hetzelfde tijdstip waarop de intercommunale vennootschap „Opera voor Vlaanderen” ophoudt te bestaan.

Gedaan te Antwerpen, ten stadhuize, de ../. ../. in twee originelen waarvan beide partijen één exemplaar hebben ontvangen.

Voor de Opera voor Vlaanderen
Gedaan te Gent ter maatschappelijke zetel
van de Opera voor Vlaanderen op 27/10/1986

L. DETIEGE
Voorzitter

J. RAICICH
Een Ondervoorzitter

Voor de Stad

H.B. COOLS
Burgemeester

H. DE RUIJTER
Stadssecretaris

BIJLAGE 16

STAD ANTWERPEN

Aan Mevrouw L. Detiège
Voorzitter Raad van Bestuur O.V.V.
Schouwburgstraat 3
B-9000 Gent

31 oktober 1987

Mevrouw de Voorzitter,

In zitting van 27 oktober jl. heeft het College kennis genomen van de schuldvergelijking Stad/O.V.V. die U ons met brief van 13 oktober 1986 heeft toegezonden.

Wij stellen vast dat een aantal zaken door U worden betwist, te weten :

- 1) de aanrekening van 1/3de (= 2.074.471 fr.) van het brutoloon en de sociale bijdragen van technisch opziener A. Darden, over de periode 1/1/82-30/6/86.
- 2) de vermelding onder de rubriek „onderhoud gebouw, verlichting, verwarming, schoonmaak, e.a., van de raming van 6.400.000 fr. voor de periode 1/1-31/8/86.

Wat punt 1 aangaat, zien wij ons verplicht U te doen opmerken dat nooit afspraken werden gemaakt om de loonberekening van technisch opziener A. Darden niet door te verrekenen.

Zoals U weet staat betrokkenen aan het hoofd van het technisch schouwburgpersoneel van drie theaters, te weten de Opera, de Koninklijke Nederlandse Schouwburg en het Koninklijk Jeugdtheater. De doorverrekening van 1/3de van zijn brutoloon is hierop gebaseerd.

Bij brief van 28/10/85 komt de naam van betrokkene trouwens voor op de lijst van personeelsleden, die ter beschikking van de Opera worden gesteld (zie kopie in bijlage).

Wat punt 2 betreft, zijn wij bereid met de door U gemaakte bemerking rekening te houden.

De geraamde uitgave, welke uitsluitend slaat op onderhoudskosten en kleine herstellingen, werd voor de vermelde periode (1/1-31/8/86) tot ± 3.428.000 fr. gereduceerd. Eind oktober 1986 zullen evenwel deze geraamde kosten terug aanwellen tot een bedrag van 4.284.000 fr.

Onze Dienst voor Werken heeft intussen opdracht gekregen een tussentijdse afrekening op te stellen en op te splitsen in uitgaven welke enerzijds ten laste vallen van de Stad en anderzijds ten laste van de O.V.V. als huurder.

Het spreekt vanzelf dat de gedetailleerde uitgaven steeds door U (of uw afgevaardigde) ter plekke kunnen gecontroleerd worden.

Wat de door U vermelde tegoeden betreft, stellen wij vast dat in uw opgave geen melding is gemaakt van twee betalingen van 15 miljoen frank.

Daar waar één van deze betalingen in de loop van de eerste semester 1986 uitgevoerd werd, zal de tweede betaling eerstdaags door de Stadsontvanger in vereffening worden gesteld.

Tot slot melden wij U dat het College tevens akte heeft genomen van een door de 6de Directie per 15/10/8 opgemaakte nieuwe schuldvergelijking (zie bijlage).

Gezien deze schuldvergelijking sluit met een voordelig saldo voor de O.V.V. van 9.773.126 fr. heeft het College besloten de heer Stadsontvanger opdracht te geven onmiddellijk te voldoen aan uw vraag tot volstorting van het bijkomend kapitaal van 18 miljoen frank (20% van 90 miljoen frank).

Gelieve, Mevrouw de Voorzitter, de betuiging van onze hoogachting te aanvaarden.

Namens het College van Burgemeester en Schepenen :

Bij verordening :

Voor de Stadsecretaris,

Bij machtiging van 17.1.1983,

De Directeur,

S. Vlegghels-Rombouts

De Burgemeester,

H.B. Cools

BIJLAGE 17

Bijlage aan de dagorde van maandag 8 december 1986
Punt nr. 28

Stad Antwerpen, 6de Directie

Opera voor Vlaanderen

Overzicht van de kosten gemaakt door de Dienst voor Werken
Oorspronkelijke afrekening

Omschrijving	1981-1982	1982-1983	1983-1984	1984-1985	1985-1986
Onderhoud e.b.	306.949	57.800	179.056	602.505	324.028
Techn. werk. e.b.	37.561	85.245	0	0	0
Schoonmaak e.b.	3.220.151	3.341.112	1.485.283	0	0
Electriciteitswerken	533.700	35.722	2.321.253	3.093.283	1.449.588
Verwarmingskosten	292.347	0	365.667	1.231.554	1.190.751
Stokersloon	744.675	1.020.336	2.698.290	577.228	540.537
Onderhoud privé	189.963	55.208	101.615	329.863	119.309
Techn. werk. privé	172.037	13.033	19.460	0	0
Schoonmaak privé	51.511	83.312	0	0	0
Onderhouds- contracten	757.012	606.136	854.890	1.101.591	625.450
Verbruik	3.328.749	3.381.246	3.118.476	3.337.521	918.478
	9.634.655	8.679.150	11.143.990	10.273.545	5.168.141
Algemeen totaal :	44.899.481				

Opera voor Vlaanderen

Overzicht van de kosten gemaakt door de Dienst voor Werken
Afrekening opgemaakt na herberekening

Omschrijving	1981-1982	1982-1983	1983-1984	1984-1985	1985-1986
Electriciteitswerken	757.778	1.111.292	1.984.549	2.346.405	1.413.835
Stokersloon	744.676	1.020.336	1.228.182	1.231.554	953.531
Onderhoudswerken c.v	342.343	364.100	346.761	355.283	866.653
Onderhouds- contracten	1.096.351	938.439	1.019.827	1.080.669	925.361.
Schoonmaak eigen beheer	3.325.522	3.405.134	1.557.663	0	0
Schoonmaak privé	50.975	67.740	18.690	0	0
Verbruik	3.429.134	3.378.535	3.090.003	2.986.454	918.548
Werken privé	415.849	118.441	297.699	494.113	198.326
Werken eigen beheer	319.898	294.051	204.211	618.719	297.348
	10.482.526	10.698.068	9.747.585	9.113.197	5.573.597
Totaal bedrag over alle jaren :	45.614.970				

BIJLAGE 18

Berekeningen in verband met het pensioenstelsel van het O.V.V.-personeel

1. Toestand vóór de oprichting van de Opera voor Vlaanderen

1. Koninklijke Vlaamse Opera — Antwerpen

- Het administratief en artistiek personeel genoten een bediendenpensioen.
- Het technisch personeel van de K.V.O. bestaat uitsluitend uit Stadspersoneel en valt aldus volledig buiten onze bevoegdheid.
- Enkele personeelsleden ontvingen de belofte tot aanpassing van de verschillen met betrekking tot het Rijkspensioen.

2. VZW Koninklijke Opera te Gent

- Het administratief, artistiek en technisch personeel genoten een bediendenpensioen.
- Voor de personeelsleden van de afdelingen administratief personeel en artistiek kaderpersoneel sloot de VZW K.O.G. een groepsverzekering af die een aanvulling is op het bediendenpensioen naar het Rijkspensioen toe.

Overzicht geboortjaar van het personeel van de O.V.V.

1916
BONEV Bontcho

1917
COX Jan
VEREECKE Maurice

1918
ANGUELOV Anguel
VAN DEN EYNDEN Carolus

1919
BINON Florimond
SUYS Remi
VAN PASSEN Johannes
VERBESSELT August

1920
COTTELEER Jaak
DE BEUKELAER Marcel
DE NEEF Victor
DE RIJCKE Victor
DE VOCHT Anna
VAN MIEGHEM Michael
VERMAELE Raphael
WELLEMAN Alex

1921
DE JONGHE Emiel
GULINCK André
LAMBERTS Corneel
LAMY Maria
PETIT Roger
VERMEULEN Marie-Louise
VAN IMPE Alfons

1922
HOUTHOOFD Maria
OOSTERS Adrien

1922 (vervolg)

RAATS Yvonne
VAN BROECKHOVEN Anais
WAUTERS Gaston
WIERSBICKI Tadeusz

1923

DE MUYT Aimé
GIJSELINCK Karel
MOREELS Willy
NAUDTS Johannes
OMBROEK Ernest
PIRIJNS Emiel
VAN HESE Willy

1924

COOLS Esther
DE MEIRLEIR Jeroom
LION Fernand
VAN HECKE Pierre

1925

DE CONINCK Philomene
GEERNAERT Willy
TEMMERMAN Eduard
VAN BOOM Josephine
VOGELS Dorothea

1926

BOONE Roger
DE KEYSER Noël
KUBEK Jaroslav
VAN DEN EYNDEN Robert
VAN DE WALLE Jaak

1927

DE MEESTER Rosa
HENDRIKX Louis
JORIS Jan
KEIRSBILCK Marcel
MEERBERGHS Paul
MINNEBO André
PEELAERS Walter
SERLUPPENS Joseph
VAN AUTREVE Leonard

1928

BORGELIOEN Estella
DESWERT Frans
GEERTS Yvonne
GHIJS Marcel
PONSAERT Peter
VERVLIET Irene
WILLEMS Roger

1929

CABNAL Edgar
CELIS Frits
DE SWAEF Willy
JANSSENS Jozef
PERRIN Jean-Charles
SMET Gabrielle
STRICK Helena
VERSCHEREN Jozef

1930

CLARYS Monick
CUVELIER René
DECAMPS Gaston
DE LEY Paula
GEURTS Ghislaine

1930 (vervolg)
STROOBANTS Jean
THIELEMANS Géraldine
VAN MENCXEL Bernard

1931
BOSMAN Frank
DE VOS Roger
GARGUILO Antonio
KOP Anne-Marie
PAUWELS Nadia
ROLLE Pierre
VAN DEN BROECKE André
VERVOORT François

1932
EECKHAUT Zenon
HAUTEKEETE Diane
IVANOV Peter
KAUFMAN Herbert
KESLER Henri
TEUNIS Maria
VAN BOCKRIJCK Danielle
VAN DER AUWERA Paul
VAN NECK William
WILMS Jozef

1933
BROUCKE Johan
GOOREMANS Yvonne
KENSWIL Rudolfine
MAES Ludo
NELSON Govea
SIDOROFF Georges
VAN LAERE

1935
CASTEUR Marie-Hélène
DIERICK Michel
THOME Cécile
VAN DER PLAS Gilberte
VAN DER JEUGHT Norbert
VAN HEYSTE Alida

1936
CLIJNCK Pieter
CONDES Freddy
LEFEVERE Ernest
MOREELS Jacqueline
MUJINGA Juliane
PIEROTTI Franca
SCHOON Celine
WILLEMS Adrien

1937
BEKAERT Herman
DE GROOTE Lieve
HODJOFF Antonina
VERVAEK Jacqueline
WESTERS Pieter

1938
ACHTERGAELE Maurice
DE ZUTTER Alfons
DE ZUTTER Jeannine
FRANS Sylvain
JENNAERT Margaretha
OOSTERLINCK Iris
SOETAERT Leona
VAN KERCKHOVEN Mia
VEREECKE Wilfried

1939

CALLENS Juliana
CLOSSON Jean
DE GRAUWE Joachim
DE GROOF August
MICHEM Liliane
MORTIER Denise
MUYSS Eduard
OSSELAERE Charles
TRUBSHNIK Simon
VAN AVERBEKE Boudewijn
VANDEN BERGHEN Jef
VAN DESSEL Elisabeth

1940

DE BROUWER Julien
KRIJNEN Jan
MARTONY Jeannine
PEE Christiane
VAN DEN BRANDEN Marcel

1941

COVEL Gian
DE CORT Marie-Louise
DROESBEKE Albertine
PAYMANS Wouter
SWINNEN Johannes
VAN ASCH Frieda

1942

DEHU Marie-Thérèse
MELIS Raymond
MOHAMMADI Doustar
REID Shelley
TUREK Svatopluk
VAN DEN BRANDE Frans
VROMANS Diane

1943

BERNARD Line
DE WILDE Edith
MALFAIT Jaqueline
NOEZ Noel
REISNER Barbara
ROSSEL Roger
VAN DEN BROECK Sylveer
WESTERLINCK Willy

1944

BARON Pamela
COX Jan
COMMERMAN Paula
DE MEESTER Wilmer
DE RUDDER Michel
DHEERE Macha
LAMMENS Roland
SEYNAEVE Jozef
SLAVKOVSKA Maria
SPITAELS André
VAN EYKEN Joannes
VAN HECKE Rudi

1945

BRUSSELMANS Norbert
BULLYNCKX Georges
HOSTE Sophie
KEISEBULCK Marceline
LANIK Miroslav

1946

DE VREESE Etienne
DEWULF Ronny
JELLEMA Albert
VAN EETVELT Frans
VERVLOET Jos

1947

BOUCKAERT José
CHRISOSIOMUS Eduard
DE BOCK Jacques
DE LOOF Arsène
DE MEESTER Eric
DE VOS Marc
EDWARDS Patricia
JOVANIC Aleksander
ROUCQUAERT Roland
VAN DEN EYNDE Jozef
VAN DER AA André
VAN WIJNSBERGHE Robert

1948

BODEN Norbert
BOUCKAERT Ernie
BUYLE Christiane
DE MEYER Eddy
DE VALCK Elisabeth
GOMEZ Lucrecia
LAMBRECHTS Raymond
NIMMEGEERS Stefan
SCHEPPERS Richard
VASSILEVA Rositza

1949

DE BACKER Donald
MALFAIT Philippe
NUPIE Mia
ORIS Lizette
VAHDAT PAJOUH Réza
VAN DEN BUSSCHE Annie
VAN REETH Karel
VAN WESENBEECK Florent

1950

ABBELOOS Eliane
BAUWENS Marie-Lou
DHONDT Willy
DILLEN Maria
DUDAL Yvan
VAN EEGHEM Viviane
VAN OVERMEIR Lutgardus
VEKEMAN Cecile

1951

BAECK Chris
DE CLERCQ Willy
DE COSTER Alain
DECRU Koenraad
GUNS Jan
SMETS Hedwig
TORRES MARRERA Miguel
VAN CAN Eddy
VAN COMPERNOLLE Patrick
VAN DER VORST Robert
VAN WEERST Johan
VERDONCK Antoine
VERVAET Micheline
WILLEKENS Cesar

1952

BRANTS Sonia
CAPELLE Mireille
CLAES François
CRUCKE Koen
DELRUE Katelijne
DE WITTE Daniel
GOSSEYE Liliane
TEIRLINCK Maurice
THOMAS Mieke
VAN ACKER Rudy
VAN DONINCK Ronald
VAN EEGHEM Christian
VAN LANCKER Ingrid
VAN LOOY Ernest
VERECKEN Willem
VERMAELE Jeanne-Marie
VERWEYFELD Felix

1953

COLLARD Solange
DHAENE Daniel
JANSSENS Jozef
MEERSSCHAERT Patrick
ROOS Anne
THIEL Rudy
VAN BREE Yvonne
VAN DOORSELAER Jeannine
VAN ISEGHEM Johan
VAN WOLVELAER Marc

1954

ANNY S Marnix
BULENS Mark
CHRISTOPHE Dorothée
COUDRON Françoise
DRIESSENS Jan
GEERTS Virginia
HAEGEMANS Herman
HORDIES Myriam
NICOLAAS Herman
SCHILLEWAERT Dirk
SCHUURMANS Nicole
STALMANS Yves
VAN BOVEN Maria
VAN DER PAAL Rolande
VAN HEUGHTEN Achilles

1955

BUFFENOIR Marie-Claude
DE KEYSER Eddy
DESPINOY Anne
GILS Lieve
HIMSCHOOT Lutgarde
LAMMENS Dirk
MASCO Werner
VERMEULEN Anne-Marie

1956

BUYS Joanna
DE DONCKER Johan
DZENG Maria
GANZEVOORT Anne
GOEMAN Luc
VAN POUCKE Marian

1957

BAELE Christiane
BOSMAN Godelieve

1957 (vervolg)

BOUCNEAU Annette
 DE VIS Linda
 GREGOOR Jaak
 HENDRICKX Frank
 LASSEEL Luc
 RIJCKEN Johan
 SPIESSENS Sabrina
 VALIBOUSE Arielle
 VAN AEKEN Alex
 VERVLOESSEM Hubert

1958

HAENEN Kristina
 LINDERS Bruno
 QUARTIER Ginette
 VAN BOGAERT Jo

1959

BISSEMANS Christa
 CLAUWAERT Anita
 DE MOOR Alex
 HARDIJNS Eric
 LAMMENS Nico
 RYCKS Peter
 VAN HOVE Frank
 VAN OOSTHUYSE Eddy

1960

BOLSENS Miet
 DE SMET Richard
 LAMBRECHT Caroline
 SCHILLEWAERT Johan

1961

1962

VIDAL Cecil Caceres

III. Overzicht voor de duur van 15 jaar (berekend voor de referentemaand januari 1982)

1982

COX Jan	150.571	
VERECKE Maurice	179.108	
	329.679	X 16=5.274.864

1983

DE MEESTER Rosa (brugpensioen)	233.372	
*RAATS Yvonne	168.771	
VAN DEN EYNDE Carolus	13.601	
“ANGUELOV A.	19.258	
“HOUTHOOFD M.	266.493	
*VAN BROECKHOVEN Anais	206.986	
“BINON F.	430.818	
*VERMEULEN Marie-Louise	206.986	
*LAMY Marie	206.986	
*DE VOCHT Anna	266.493	
	2.019.764	X 15 = 30.296.460

1984

*SUYS R.	71.154	
*VAN PASSEN J.	359.062	
*COOLS Esther	166.950	
	597.166	X 14 = 8.360.324

1985

*VAN BOOM Josefien	9.983	
*VOGELS Dortha	290.240	
DE KONINCK Lucie	188.836	
*VERMAELE Raf	247.831	
*DE BEUKELAER Marcel	44.796	
DENEFF Victor	95.941	
*DE RIJCKE Victor	62.941	
*VAN MICHEM Michael	163.920	
*WELLEMAN Alex	433.918	
*COTTELEER Jaak	290.723	
	1.829.080	X 13 = 23.778.040

1986

*GULINCK André	192.583	
*PETIT Roger	251.648	
*DE JONGHE Emiel	89.715	
*LAMBERT Corneel	424.992	
	958.938	X 12 = 11.507.256
		79.216.944

1987

WIERZBICKI Tadeusz	117.526	
*WAUTERS Gaston	67.046	
OOSTERS Adrien	140.278	
	324.850	X 11 = 3.573.350

1988

*MOREELS Willy	200.509	
*DE MUYT André	232.107	
*NAUDTS Joannes	78.364	
*OMBROUCK Ernest	236.016	
*PIRIJNS Emiel	35.597	
“GIJSELINCK Karel	342.406	
VAN HESE Willy	68.741	
*GEERTS Yvonne	52.776	
BORGELIOEN Estella	111.132	
VERVLIET Irène	42.674	
	1.400.322	X 10 = 14.003.220

1989

*SMET G.	118.049	
*STRICK H.	49.373	
*LION Fernand	28.502	
*DE MEIRLEIR J.	274.742	
*VAN HECKE Pierre	232.722	
	703.388	X 9 = 6.330.492

1990

GEURTS G.	125.322	
THIELEMANS G.	153.617	
DE LEY Paula	42.997	
CLARYS M.	42.861	
*GEERNAERT W.	93.548	
TEMMERMAN E.	148.488	
	606.833	x 8 = 4.854.664

1991

*KOP Anne-Marie	29.937	
*PAUWELS Nadia	89.492	
“KOUBEK J.	638.751	
*VAN DEN EYNDEN	297.201	
“BOONE R.	210.399	
*DE KEYSER Noël	175.751	
VAN DE WALLE J.	135.187	
	1.576.718	X7 = 11.037.026
		39.748.752

1992

HAUTEKEETE D.	46.802	
VAN BOCKRIJK D.	18.498	
TEUNIS M.	54.065	
*MINNEBO A.	78.451	
*VAN AUTREVE L.	49.023	
HENDRICKX L.	331.114	
JORIS J.	164.905	
SERLUPPENS J.	143.046	
MEERBERGHS P.	93.346	
“KEIRSBILCK M.	205.114	
*PEELAERS W.	140.604	
	1.324.968	X6 = 7.949.808

1993

DE SWERT F.	140.408	
* GHIJS Marcel	261.076	
*WILLEMS Roger	313.276	
PONSAERT	92,903	
	807.663	X 5 = 4.038.315

1994

*FASSEUR Roger	64.999	
*VERSCHUEREN J.	44.757	
“PERRIN J.C.	68.432	
DE SWAEF W.	58.315	
*CABNAL E.	64.248	
	300.751	X 4 = 1.203.004

1995

STROOBANTS J.	208.130	
“CUVELIER R.	122.844	
“DECAMPS G.	263.056	
VAN MENCXEL	149.713	
	743.743	X 3 = 2.231.229

1996		
“VERVOORT F.	48.379	
*ROLLE Pierre	50.871	
*DE VOS Roger	70.181	
BOSMAN Frank	102.122	
GARGUILO	66.582	
VAN DEN BROECKE A.	58.731	
	396.866	X 2 = 743.732
		16.216.088
1997		
“EECKHAUT Z.	170.787	
*IVANOV Peter	81.876	
“KAUFMAN H.	57.419	
“VAN NECK W.	312.447	
“WILMS J.	226.525	
VAN DER AUWERA B.	108.385	
	957.439	x 1 = 957.439

ALGEMEEN TOTAAL : 136.189.223

*Personeelsleden die vervangen dienen te worden.

BIJLAGE 19

Intercommunale maatschappij
OPERA VOOR VLAANDEREN C.V.
Zetel van de vennootschap
Schouwburgstraat 3
B-9000 Gent

De heer A. Van Impe
Herlaarstraat 15
1800 Vilvoorde

13 augustus 1986

Geachte Heer,

Hierbij hebben we de eer u mee te delen dat wij beslist hebben, in afwachting van de definitieve afhandeling van uw dossier inzake een aanvullend pensioen, u een forfaitair voorschot van 62.000 BF per maand toe te kennen en dit vanaf 1 maart 1986.

Mocht echter bij de vaststelling van dit aanvullend pensioen blijken dat dit minder bedraagt dan 62.000 BF per maand zullen wij echter moeten overgaan tot een recuperatie van de teveel ontvangen bedragen.

Daarom verzoeken wij u deze brief voor akkoord te ondertekenen waarbij u ons de toelating tot eventuele recuperatie geeft.

Van zodra wij deze brief door u ondertekend, terug zullen ontvangen hebben zullen wij overgaan tot de betaling van deze sommen.

Met alle achting,

E. DE MEESTER
Zakelijk Directeur.

Voor akkoord,

A. VAN IMPE.

BIJLAGE 20

Intercommunale maatschappij
OPERA VOOR VLAANDEREN C.V.
Zetel van de Vennootschap :
Schouwburgstraat 3
B-9000 Gent

Mevrouw L. DETIEGE
Manchesterlaan 31/1
2030 Antwerpen

22 oktober 1986

Mevrouw de Voorzitter,

Betreft : pensioenregeling de heer A. Van Impe

Hierbij ben ik zo vrij uw aandacht te vragen voor wat volgt.

In zijn zitting van 03/02/86 heeft de Raad van Bestuur beslist wat volgt inzake het pensioendossier van de heer A. Van Impe :

„Teneinde aan de gerezen betwistingen een oplossing te geven, conform aan de geest en de bedoeling van de verbintenis met de heer Van Impe, besluit de Raad :

—

—

— hem een rust- en overlevingspensioen te waarborgen ten laste van het Rijk voor een volledige loopbaan. ”

De wet op de intercommunale zegt dat een veto van de regeringscommissaris binnen de 10 dagen, te rekenen vanaf de dag waarop hij kennis heeft gekregen van de beslissing, voor de beslissing opschortend is.

Hij kan kennis krijgen van de beslissing door

- a) ofwel zelf aanwezig te zijn op de zitting van de beslissing**
- b) ofwel door het proces-verbaal van betrokken zitting te ontvangen**
- c) ofwel door op welke manier dan ook op de hoogte te worden gesteld van de beslissing.**

Wanneer dit verzet binnen de 15 dagen, te rekenen vanaf de dag van het verzet, door de Minister wordt bevestigd dan verhindert deze bevestiging definitief de uitvoerbaarheid van de beslissing, wat neerkomt op een vernietiging.

Welnu,

a) op de zitting van 03/02/86 was de heer Van der Bruggen aanwezig en hij ontving luidens zijn schrijven op 27/02/86 het verslag. Op 27/02/86 heeft hij zijn veto aangetekend dat op 06/03/86 door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, werd bevestigd.

b) de heer Nicolai was afwezig en heeft luidens zijn brief van 27/02/86 het verslag ontvangen op 24/02/86. Hij heeft op 27/02/86 veto gesteld. Dit veto werd op 07/03/86 bevestigd door de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Uit deze procedure moet blijken dat de beslissing van 03/02/86 van de Raad van Bestuur vernietigd is.

Nochtans wil ik er speciaal uw aandacht op vestigen dat in uitvoering van de beslissing van de Raad aan de heer Van Impe sedert maart 1986 maandelijks een voorschot op zijn pensioen wordt betaald (groot 62.000 Fr.) dat weliswaar verrekenbaar is van zodra zijn pensioendossier bij de Omslagkas is afgewerkt. In de periode maart — 30 juni 1986 werd deze betaling gemotiveerd door het feit dat de heer Van Impe nog effectief de Algemene Directie waarnam.

Sedert juli 1986 is dit motief echter weggefallen, maar wordt wel verder een voorschot uitbetaald.

Ik maak mij echter zorgen over de correctheid van het feit dat sedert maart 1986 en zeker sedert juli 1986 een bedrag wordt uitbetaald, gelet op de verzetsprocedure zoals hierboven uiteengezet.

U zal begrijpen Mevrouw de Voorzitter, dat mijn bezorgdheid ontstaat uit overwegingen betreffende de correcte afhandeling van dossiers van de O.V.V.

Ik ben er me van bewust dat betrokkene rechtstreeks kan getroffen worden door de bestaande verzetsprocedure, maar ik acht het mijn plicht u deze zaak in herinnering te brengen.

Mag ik u dan ook beleefd vragen, Mevrouw de Voorzitter, deze aangelegenheid te willen onderzoeken en met uw goedvinden aan een nieuwe beslissing van het Vast Bureau en/of de Raad van Bestuur voor te leggen.

Met dank vooraf.

Met de meeste achting,

E. DE MEESTER

Zakelijk Directeur.

BIJLAGE 21

Tussengemeentelijke Maatschappij
OPERA VOOR VLAANDEREN

Notulen van de vergadering van de Raad van
Bestuur gehouden op 18/11/86 te 9u30 gehouden
in de foyer van het Operagebouw te Gent.

Aanwezig : — mevrouw L. Detiège, voorzitter
— de heer J. Raich, ondervoorzitter
— de heer R. Tack, ondervoorzitter (kwam op de zitting 15' na aanvang)
— de heer R. De Bouvre
— de heer J. Hamelinck
— de heer R. Vandewege
— de heer W. Verbeke, leden
— de heer M. Verbruggen, regeringscommissaris
— de heer E. De Meester, Zakelijk Directeur
— mevrouw S. Spiessens, administratie

Verontschuldigd : — de heer J. De Schuyter (met volmacht a. dhr. Hamelinck)
— de heer E. Boonet (met volmacht a. mevrouw Detiège)
— de heer G. Bracke, lid
— de heer E. Van Walle, regeringscommissaris van ambtswege
— de heer M. Nicolai, regeringscommissaris
— de heer S. Van den Broeck, Artistiek Directeur

Afwezig : — de heer J. Flerackers
— de heer L. Moeskops

Agenda

1. Goedkeuring verslag van vorige zitting
2. Financiële toestand
3. Parlementaire onderzoekscommissie
4. Statistiek der voorstellingen

7. Pensioendossier A. Van Impe
8. Afrekening Stad Antwerpen
9. Mededelingen van de voorzitter
10. Medelingen van de directie
11. Diverse
12. Benoemingsdossiers.

De heer Bracke komt zich vóór het aanvangsuur van de vergadering verontschuldigen en deelt hierbij mee dat de uitnodigingen voor de vergadering te laat werden verstuurd.

De Voorzitter opent om 9u50 de vergadering.

De heer Raich brengt mevrouw Detiège op de hoogte van de verontschuldiging van de heer Bracke en zijn opmerking.

De heer Verbeke vraagt om in de toekomst de verschillende vergaderingen meer te spreiden.

De voorzitter antwoordt dat daarmee rekening zal worden gehouden.

1. Goedkeuring verslag dd. 27/10/86

Volgende wijziging wordt aangebracht :
blz 5 - punt 12 : De Voorzitter geeft lezing van een brief dd. 22/10/86.

Het verslag wordt goedgekeurd.

2. Financiële toestand

Doc. 86/87-15 betreffende de financiële situatie van de O.V.V. wordt besproken.

-Klanten – detachering de heer De Moor

Hierbij deelt de heer De Meester mee dat de heer Nicolai in een telefonisch gesprek meedeelde dat het betaalmandaat, betreffende de prestaties van de heer De Moor op het Kabinet van Minister Pede klaar ligt om te worden uitgevoerd.

— De heer De Meester deelt mee dat in de huidige toestand 31/12/86 haalbaar is.

3. Parlementaire Onderzoekscommissie

De heer De Meester deelt mee dat de medewerkers van de parlementaire Onderzoekscommissie nog steeds verder werken aan de controle van de rekeningen.

4. Statistiek der voorstellingen

De heer De Meester merkt op dat er nog steeds geen afrekening is vanwege het Festival van Vlaanderen betreffende de productie Aïda.

Over het algemeen is het resultaat goed te noemen voor devoorbije producties.

7. Pensioendossier de heer A. Van Impe

Na bespreking van het dossier en verwijzend naar zijn vergadering van 03/02/86 (notulen punt 3) bevestigt de Raad volgende niet genotuleerde elementen :

1. de beslissingen onder punt 3 van de Raad van Bestuur van 03/02/86 werden genomen bij stemming van de beheerders met negen ja-stemmen verhoogd met 3 toegekende volmachten, en één onthouding van de heer J. De Schuyter.

2. de Raad heeft beslist vanaf 01/03/86 de heer Van Impe maandelijks een voorschot te betalen op zijn pensioen in functie van zijn wedde als algemeen directeur.

Daarbij wordt de opmerking gemaakt dat bij de beslissing van 03/02/86 de formulering „hem een rust- en overlevingspensioen te waarborgen ten laste van het Rijk voor een volledige loopbaan” onprecies is en dat bedoeld werd

„De Raad beslist de heer A. Van Impe een rust- en overlevingspensioen te waarborgen (per 1 maart 1986) voor een volledige loopbaan en wedde op basis van de reglementering die geldt voor het Rijkspersoneel.”

— De heer Van Impe werd schriftelijk op de hoogte gebracht van de opschorting van de uitbetaling van de voorschotten op zijn pensioen door de O.V.V. als gevolg van de opmerkingen van de Parlementaire Onderzoekscommissie dienaangaande.

In een brief dd. 13/03/86 van de Omslagkas werd de heer Van Impe op de hoogte gesteld van het feit dat hij geen aanspraak kan maken op een pensioenuitkering bij deze instellingen.

Na bespreking besluit de Raad van Bestuur geen verder voorschotten meer uit te betalen op het pensioen van de heer Van Impe. Dit zal aan betrokkene per aangetekend schrijven worden meegedeeld. De Raad beslist tevens de betaald voorschotten terug te vorderen maar de termijn en de modaliteiten zullen later nader bepaald worden.

8. Afrekening stad Antwerpen

— Het ontwerp van antwoord dd. 18/11/86 op de brief van de Stad Antwerpen wordt besproken.

De Raad keurt dit schrijven goed en de brief zal op heden naar de Stad Antwerpen verstuurd worden.

-Aansluitend wordt de brief dd. 12/11/86 van de heer Bracke aan mevrouw Detiège besproken en het ontwerp van antwoord daarop.

De voorzitter verwijst hierbij naar de opmerking die de Parlementaire Onderzoekscommissie maakte omtrent het feit dat er in het verleden geen kapitaalsopvraging is gebeurd.

Mevrouw Detiège is van mening dat het in de huidige toestand noodzakelijk is om tot opvraging van het kapitaal over te gaan.

De heer Tack deelt hieromtrent mee dat indien één van de drie leden weigert te volstorten daardoor contractbreuk pleegt. Dit feit moet dan vastgesteld worden met als gevolg dat de intercommunale op dat ogenblik ophoudt te bestaan.

De voorzitter besluit in overleg met de Raad de heer Bracke persoonlijk te antwoorden en te vragen of de heer Bracke in eigen naam heeft geschreven of in naam van het College.

9. Mededelingen van de voorzitter

De voorzitter deelt mee dat op het gesprek dat een afvaardiging van het Vast Bureau had op het Kabinet van Minister Dewael, tot op heden nog steeds geen enkele reactie is gekomen.

De heer Van der Bruggen meent dat vóór het einde van december een antwoord kan verwacht worden.

De voorzitter stelt voor opnieuw te schrijven naar het Kabinet Dewael om te vragen welke beslissing zal genomen worden, dit met het vooruitzicht op volgend seizoen en een eventuele nieuwe directie.

10. Mededelingen van de directie

De heer De Meester deelt mee dat ter vervanging van de heer L. Hendrikx, die met pensioen gaat, de O.V.V. verplicht is iemand aan te werven ter vervanging van deze persoon.

Dit kan een oplossing zijn ter vervanging van de functie die de heer Willems uitoefent.

Dit punt zal in een volgende Raad van Bestuur nader worden besproken.

11. Diverse

De heer De Bouvre merkt op dat voor de lopende begroting het veto werd gesteld door de regeringscommissarissen. Dit veto werd door de Minister bekrachtigd.'

De heer De Bouvre vraagt om daar in de toekomst van op de hoogte te worden gebracht.

12. Benoemingen

De heer De Meester deelt mee dat n.a.v. de brief van Minister Dewael dd. 29/4/86 geen benoemingen meer mogen gebeuren.

Nochtans zijn er nog een tiental personen die per 01/07/86 of per 01/08/86 reeds moesten benoemd zijn omdat zij vorig seizoen in stage stonden, en een drietal personen die recht hebben op een benoeming in bevordering.

De voorzitter stelt voor deze mensen toch te benoemen omdat zij voor een benoeming in aanmerking komen volgens de statuten en omdat dit voor de O.V.V. een financieel voordeel betekent.

De heer Tack merkt hierbij op dat de Minister niet het recht heeft om de wet te ontkrachten.

De heer Tack is van mening dat, indien deze personen reeds in stage waren vóór 29/04/86 (brief van Minister Dewael) en dus hun benoeming in perspectief hadden, de benoemingen kunnen worden uitgevoerd. Na deze datum kunnen uiteraard geen benoemingen meer plaatsvinden.

De leden van de Raad van Bestuur aanvaarden deze regeling, de heer De Bouvre onthoudt zich bij deze beslissing.

Volgende personen worden benoemd :

Hofkens Marc — instrumentist-hobo
De Rijcke Marina — koorzangeres
Liegeois Rudolf — instrumentist-viool
Monbaliu Lieve — koorzangeres
Pauwels Philomène — koorzangeres
Van der Veken Nicole — koorzangeres
Van Eeghem Viviane — koorzangeres
Van Wolvelaer Colette — instrumentist-viool
Verbelen Guido — koorzanger
Gils Greet — instrumentist-cello

Benoemingen bevorderingen

Overlaet Peter — 2e solist-2e violen
Van Eyken Johan — 2e solist-basviool
Van Wolvelaer Marc — 2e solist-trompet

De zitting wordt geheven te 11u50.

Volgende zitting van het Vast Bureau op vrijdag 05/12/86 te 9u30 in Antwerpen.

Volgende zitting van de Raad van Bestuur op vrijdag 12/12/86 te 9u30 in Antwerpen.

L. DETIEGE
Voorzitter.

BIJLAGE 22

De heer A. VAN IMPE
Herlaarstraat 15
1800 Vilvoorde

AANGETEKEND

86/86-G-LD/EDM/SS/001567

17 november 1987

Geachte Heer,

Hierbij moet ik u meedelen wat volgt.

Gelet op het feit dat de regeringscommissarissen verzet hebben aangetekend tegen de uitvoering van de beslissing die in de Raad van Bestuur dd. 03/02/86 werd genomen inzake uw pensioenregeling,

Gelet op het feit dat de bevoegde Ministers dit veto hebben bevestigd,

Heeft de Raad in zijn zitting van 27 oktober 1986 beslist de betalingen van de voorschotten op uw pensioen die u sedert 01/03/86 worden toegekend voorlopig op te schorten.

Dit in afwachting van een verder onderzoek van dit dossier en een beslissing terzake.

Met alle achting,

L. DETIEGE
Voorzitter Raad van Bestuur.

BIJLAGE 23

Ministerieel besluit houdende toelage als aandeel in vereffening
van vzw Koninklijke Opera te Gent

De Gemeenschapsminister van Cultuur

Gelet op artikel 59bis van de Grondwet ;

Gelet op het Koninklijk Besluit nr. 5 van 18 april 1967, betreffende de controle op de toekenning en op de aanwending der toelagen ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1982 houdende organisatie van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve ;

Gelet op de beraadslaging van de Vlaamse Executieve, dd. 20 november 1985, waarbij onder Sectie 47, artikel 43.24.02 een krediet van 16.400.000 fr. wordt ingeschreven als aandeel van de Gemeenschap in de vereffening van de v.z.w. Koninklijke Opera te Gent ;

Gelet op het akkoord van de Gemeenschapsminister van Financiën, dd. 7 december 1985.

BESLUIT :

Artikel 1 — Een toelage van zestien miljoen driehonderd drieëntachtigduizend en tien frank (16.383.010 fr.) aan te rekenen op de kredieten ingeschreven onder Sectie 47 — artikel 43.24.02 van de begroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor het dienstjaar 1985, wordt als aandeel van de Vlaamse Gemeenschap in de vereffening van v.z.w. Koninklijke Opera te Gent toegekend. De storting geschiedt op rekening nr. 290-0023430-74 Generale Bank n.v. Kouter 8, 9000 Gent voor v.z.w. Koninklijke Opera te Gent — In vereffening.

Artikel 2 — Deze toelage is verantwoord door de ingediende documenten met betrekking tot de vereffening.

Brussel, 31 december 1985.

De Gemeenschapsminister van Cultuur,

P. DE WAEL

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Administratie voor Kunst en Toerisme
Koloniënstraat 29-31 — 1000 Brussel

Dienst : Muziek en Culturele Film

Onze ref. : DM/FS/RD/2076

Telefoon : 02/513.74.65

Vragen naar : F. Sarens

Toestel : 322 Kamer : 5.03

Nota voor de heer P. Dewael,
Gemeenschapsminister van Cultuur via de Inspectie van Financiën

Betreft : Vereffening v.z.w. Koninklijke Opera te Gent
Sectie 47 — artikel 43.24.02 — 16.400.000 fr.
Toekenning van aandeel van Gemeenschap — 16.383.010 fr.

In uitvoering van de kabinetsnota van 4 november 1985, ref. MVJ/XV/3845, werd bij mijn nota van 8 november 1985 deze kwestie behandeld.

Bij nota van 19 november 1985 werden door de heer Fred de Pauw, Inspecteur-generaal van Financiën, vragen op aanvullende toelichting gesteld.

Op 22 november 1985, herinnerd op 3 dezer, werd aan de heer E. De Meester, vereffenaar, om deze verduidelijking verzocht.

Met het antwoord van 4 dezer, vergezeld van het verslag van de Algemene Vergadering van 23 oktober 1985, waarin de subsidiërende instanties vertegenwoordigd zijn, wordt hieraan gevolg gegeven.

Het is mijn mening dat hiermede verduidelijking wordt verstrekt omtrent het objectief om aan deze lang aanslepende kwestie een passende oplossing te geven.

Zoals uit mijn nota van 8 november 1985 mag blijken, werd zonder medeweten van mijn Administratie ondertussen bij de beraadslaging van de Vlaamse Executieve, dd. 20 november 1985, het daartoe vereiste krediet onder bovengemeld artikel ingeschreven.

Onder die omstandigheden heeft de toewijzing onder het stelsel van vastlegging bij de eindejaarsverrichtingen thans een dringend karakter.

Tot realisatie gaan hierbij de ontwerpen van toekenningsbesluit en van vraag voor akkoord.

De Directeur-generaal
J. MORTELMANS

KONINKLIJKE OPERA TE GENT
Vereniging zonder winstoogmerk in vereffening
Schouwburgstraat 3, 9000 Gent

Gent, 4 december 1985

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Administratie voor Kunst en Toerisme
t.a.v. de heer MORTELMANS
Koloniënstraat 29-31
1000 BRUSSEL

Uw ref. : DM/FS/RD/1930

Geachte heer,

Betreft : Koninklijke Opera te Gent v.z.w.
Aandeel van Gemeenschap in Vereffening

Uw brief van 22 november 1985 heb ik in goede orde ontvangen en ik kan U als antwoord meedelen wat volgt.

1. Voor de jaren 1981 tot en met 30/06/1985 werden de bepalingen van de statuten, met name art. 8, uiteraard gerespecteerd en werd 50 % , en niet meer, van het **deficiet** zodoende ten laste gelegd van de Vlaamse Gemeenschap.

Bedoelde 50 % vindt u per jaar terug op blz. 8 van de toestand per 30/06/1985 die u telkens als dusdanig kan terugvinden in de rekening van de betrokken jaren die ik met vroegere zendingen reeds overmaakte.

2. Het aandeel van de Provincie Oost-Vlaanderen en van de Stad Gent werd uiteraard bepaald op basis van de regels die de bepalingen van de statuten voorschrijven, ervan uitgaande dat de Provincie Oost-Vlaanderen voor 1982 haar jaarsubsidie bepaald heeft op 2.750.000 frank.

3. Op het ogenblik dat U me aanschreef stonden alle passivapost uiteraard nog te betalen op 30 juni 1985. Als vereffenaar heb ik de nodige maatregelen getroffen om op basis van een schrijven dat ik ontving van de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, over liquiditeiten te kunnen beschikken, zodanig dat ik op 29 november ll. de passiva tegenover de RSZ en het Ministerie van Financiën heb kunnen betalen, zoals ze me bekend waren op bedoelde datum.

4. De situatie per 30/06/1985 is als definitief te beschouwen wat de vereffening zelf betreft, maar de tijd die verloopt tussen die datum en de datum waarop de drie Openbare Besturen hun bijdragen aan mij vereffenen, zal bepalend zijn voor het oplopen van verwijlintresten aan prefinanciering en aan de RSZ en het Ministerie van Financiën.

5. Als bijlage stuur ik u een kopie van het goedgekeurd verslag van de Algemene Vergadering in zitting bijeen op 23/10/1985.

In de hoop u met deze toelichting van dienst te zijn geweest zodanig dat u uw dossier kan vervolledigen, verblijf ik, mijnheer de Directeur-generaal.

Met de meeste hoogachting,

E. DE MEESTER
Vereffenaar

Twintigste vergadering van de Algemene Vergadering gehouden te Gent
in de Foyer van het Operagebouw op woensdag 23 oktober 1985 te 15.00 uur.

Zijn aanwezig : — de heer E. DE MEESTER, Vereffenaar.
— de heer R. VANDEWEGE, Voorzitter a.i.
— Voor de Vlaamse Gemeenschap : mevr. A. VAN CAUWELAERT
— Voor de Provincie Oost-Vlaanderen : de heer R. TIMMERMAN
— Voor de Stad Gent : mevr. P. MORTIER-HASAERT

Agenda van de vergadering

1. Goedkeuring van de jaarrekeningen per 31 december 1980 - 1981 - 1982 - 1983 en van de toestand per 30 juni 1984 (u ter beschikking gesteld op de vorige vergadering).
2. Ontlasting van de Raad van Beheer
3. Toewijzing van de bestemming van de goederen en het patrimonium (art. 25 van de wet dd. 27/06/1981 en artikel 31 van de statuten).
4. Verslag betreffende de vereffening.

De heer De Meester opent de vergadering.

1. Goedkeuring van de jaarrekeningen per 31 december 1980- 1981 - 1982 - 1983 en van de toestand per 30 juni 1984

De leden van de vergadering hebben op voorhand kennis gekregen van de jaarrekeningen per 31 december 1980-1981-1982-1983 en van de toestand op 30 juni 1984.

Ze keuren deze rekeningen met eenparigheid van stemmen goed.

2. Ontlasting van de Raad van Beheer

De Algemene Vergadering verleent de leden van de Raad van Bestuur ontlasting voor hun beheer tot de datum van in vereffening stelling.

3. Toewijzing van de bestemming van de goederen en het patrimonium (art. 25 van de wet dd. 27/06/81 en art. 31 van de statuten)

De heer De Meester deelt mee dat hij in uitvoering van debepalingen van art. 31 van de statuten het nodige gedaan heeft voor bedoelde overdracht der goederen op basis van de inventaris.

Omdat de O.V.V. duidelijk onder de bedoelingen valt van art. 31 dezer statuten heeft hij op 14 oktober ll. een schrijven gericht aan de Voorzitter van de Raad van Bestuur van de O.V.V. met een voorstel terzake. Hij heeft voorgesteld tot verkoop over te gaan voor 965.609 frank exclusief BTW en daarenboven voor het gebruik van de goederen voor de periode van 01/08/81 tot de datum van de aankoop een huurprijs van 96.560 fr. per jaar.

De Raad van Bestuur van de O.V.V. heeft op dit dossier nog niet geantwoord.

4. Verslag betreffende de vereffening

De heer De Meester schetst de situatie die ontstaan is door het feit dat de Algemene vergadering pas op heden de rekeningen van voorgaande jaren heeft goedgekeurd. Daardoor heeft hij alleen voorbereidende werkzaamheden kunnen doen zonder tot inning van de schulden te kunnen overgaan.

In deze toestand liepen de intresten van de v.z.w. K.O.G. tegenover de RSZ, het Ministerie van Financiën en het Gemeentekrediet van België alsmaar hoger op, wat

volgens hem verloren kosten zijn die hij nu zal kunnen beperken.

Hij deelt mee dat hij voor de vonnissen die geveld werden in de zaken Vermaele en Van Mol, waarin de v.z.w. K.O.G. veroordeeld werd voor respectievelijk 270.434 fr. en 604.005 fr., een regeling heeft kunnen treffen met de O.V.V. op basis van het feit dat de O.V.V. het personeel van de v.z.w. K.O.G. heeft overgenomen met rechten en plichten. De verplichtingen van deze vonnissen werden integraal door de O.V.V. overgenomen zodat de v.z.w. K.O.G. terzake volledig ontlast werd.

De zaak R. Gossieaux die uitgesproken werd ten voordele van de v.z.w. K.O.G., maar niet kon uitgevoerd worden omdat betrokkene in zijn nieuwe verblijfplaats (Quito-Ecuador) onbereikbaar bleek, werd opnieuw betekend op het nieuw adres te Brugge van de heer Gossieaux.

Voor de dubieuze debiteuren v.z.w. **KAFKA** en v.z.w. **ARENA** werd de zaak ingeleid voor de rechtbank.

5. Vergoeding van de vereffenaar

De Algemene Vergadering stelt de vergoeding van de vereffenaar bij algemeenheid van stemmen vast op 150.000 Belgische frank en de terugbetaling van 50.000 Belgische frank kosten.

De heer De Meester sluit de vergadering te 16.00 uur.

E. DE MEESTER, *Vereffenaar*

A. VAN CAUWELAERT

R. TIMMERMAN

P. MORTIER-HASAERT

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Administratie voor Kunst en Toerisme
Koloniënstraat 29-31 — 1000 Brussel

De heer E. DE MEESTER
Vereffenaar - Koninklijke
Opera v.z.w.
Schouwburg 3, 9000 GENT

Betreft : Koninklijke Opera te gent v.z.w.
Aandeel van Gemeenschap in vereffening

Mijnheer,

Hierbij herinner ik aan mijn schrijven van 22/11/85, waarbij om spoedige toezending werd verzocht van de omstandige toelichting op de in toepassing van de administratieve en begrotingscontrole geformuleerde vragen.

Ik wens er de aandacht op te vestigen dat het als aandeel van de Gemeenschap bij de beraadslaging van de Vlaamse Executieve, dd. 20/11/1985, daartoe voorziene krediet na de voorgeschreven procedure bij de eindejaarsverrichtingen voor vastlegging moet kunnen voorgedragen worden.

Het is derhalve evident dat de behandeling van de toekenning als uiterst dringend dient aangezien te worden.

Ik zou U dan ook in uitzicht van een adekwate afhandeling dank weten met bekwame spoed hieraan gevolg te willen geven.

Met alle hoogachting.

De Leidend Ambtenaar

J. MORTELMANS
Directeur-generaal

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Inspectie van Financiën
Jozef II straat 30 - 1040 BRUSSEL

Nota van de heer J. MORTELMANS
Directeur-generaal van de Administratie
voor Kunst en Toerisme

0. Ref. : F.D.P./C.D./(I 1479)

Betreft : vereffening - V.Z.W. Koninklijke Opera te Gent
Aanvraag van krediet als aandeel van Gemeenschap — 16.383.010 frank.

Daar de Inspectie van Financiën wenst te vermijden zich in de plaats te stellen van de bevoegde diensten verzoekt zij deze voor onderhavig dossier een synthetische becijfering en een evaluatie (advies) op te maken om de thans voorgelegde vereffening met kennis van zaken te kunnen beoordelen.

Het ware onder andere nuttig te vernemen hoe op basis van art. 8 van de statuten (zie uw nota dd. 08/11/1985 ref. DM/FS/RD/1807), waar bepaald wordt dat tussengekomen wordt tot maximum 50 % van het deficit, het voorstel gefundeerd wordt (zijn de in de balans opgegeven saldo deficit 1981 en onderdelen van het deficit 1982/1985 op die wijze geplafoneerd?). Werd de 50 %-limiet op enigerlei wijze gewijzigd?

Het is ook niet duidelijk waarom de oprichtingsakte van de O.V.V. wordt toegevoegd daar deze intercommunale blijkbaar niet de schulden van de K. 0 .G. overnam.

De vraag stelt zich, alhoewel in bijkomstige orde, of de passivaposten werkelijk nog open staan of dat deze geheel of ten dele geprefinancierd werden.

In hoeverre kan de situatie per 31/06/1985 als definitief beschouwd worden (verwijlintersten)?

Wellicht is het voorgestelde bedrag van 16.383.010 frank meer te beschouwen als aandeel van het lid in het deficit, dan wel de bij art. 8 voorziene toelage? De Inspectie van Financiën kreeg op dit vlak graag een duidelijke becijfering en verantwoording.

Zijn inmiddels de standpunten van de provincie Oost-Vlaanderen en de Stad Gent gekend ten opzichte van het thans voorgelegde dossier?

De Inspecteur van Financiën,
Fred DE PAUW
Inspecteur-generaal van Financiën

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Administratie voor Kunst en Toerisme
Koloniënstraat 29-31 — 1000 Brussel

Nota voor de heer K. POMA
Gemeenschapsminister van Cultuur

Via de Inspectie van Financiën

Betreft : Vereffening — V.Z.W. Koninklijke Opera te Gent
Aanvraag van krediet als aandeel van Gemeenschap — 16.383.010 fr.

Bij Kabinetsnota van 4/11/1985 ref. MVJ/XV/3845, wordt voor spoedbehandeling het schrijven dd. 25/10/1985 overgemaakt, uitgaande van de heer E. De Meester, vereffenaar van de VZW koninklijke Opera te Gent, met als bijlagen de jaarrekening per 31/12/1984 en de tussentijdse toestand per 30/6/1985, opgemaakt door de N.V. Fiduciaire, Rouppeplein 16, 1000 Brussel.

In toepassing van artikel 8 van de statuten van de V.Z.W. dd. 10/7/1973, wordt van de Vlaamse Gemeenschap als lid tot 30/6/1985 in totaal nog een bijdrage van 16.383.010 frank door de Algemene Vergadering in zijn buitengewone zitting van 23/10/1985 gevorderd.

Bij akte van notaris E. Van den Berghe, dd. 28/10/1981, werd de Intercommunale Vennootschap — Opera voor Vlaanderen opgericht door de coördinatie en de samenvoeging van de stedelijke Opera van Antwerpen en van de V.Z.W. - Kon. Opera te Gent.

Uit de bij de Boekhoudkundige Dienst ingewonnen informatie blijkt dat het aangewezen is hieromtrent het akkoord van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve in te winnen en vervolgens bij nota aan de Administratie van Financiën en Begroting de inschrijving onder Sectie 47 in de begroting van 1986 te vragen van het daartoe vereiste krediet van 16.400.000 frank. Het in hoofding vermelde bedrag dient op vraag van de vereffenaar en op basis van de voormelde boekhoudkundige documenten op de rekening nr. 091-0015757-72 van de V.Z.W. Kon. Opera te Gent overgemaakt.

Het gelieve de heer Gemeenschapsminister de bijgaande ontwerpen van de Voorzitter van de Executieve en voor inschrijving van het vereiste krediet in de begroting van 1986 door de Administratie van Financiën en Begroting te ondertekenen.

De Leidend Ambtenaar

J. MORTELMANS
Directeur-generaal

KONINKLIJKE OPERA TE GENT
Vereniging zonder winstoogmerk in vereffening
Schouwburgstraat 3 - 9000 Gent

Gent, 25 oktober 1985

De heer Karel POMA
Gemeenschapsminister van Cultuur
Jozef II-straat 30
1040 BRUSSEL

AANGETEKEND

Geachte heer Minister,

Hierbij heb ik als vereffenaar de eer uw aandacht te vragen voor wat volgt.

Verwijzend naar mijn brief dd. 03/10/1985 kan ik u bij deze melden dat de Algemene Vergadering van de v.z.w. K.O.G. in vereffening in zijn buitengewone zitting van 23 oktober ll. de rekeningen van de jaren die zich situeren vóór de datum van in vereffeningstelling, zijnde 1980 - 1981 - 1982 en 1983, unaniem heeft goedgekeurd.

Persoonlijk vind ik dat een belangrijk feit omdat ik op die manier als vereffenaar kan overgaan tot het vorderen van nog verschuldigde bedragen en aldus de steeds oplopende kosten waarvan sprake in mijn hoger geciteerde brief kan beperken.

In mijn verslag als vereffenaar heb ik ook de rekeningen voorgelegd die ik heb opgesteld voor 1984 en het le semester van 1985.

Hieruit blijkt dat het boekhoudkundig resultaat op 30/06/1985 het volgende is

ACTIVA —

Vlottende Activa

1. Vorderingen op ten hoogste één jaar

A. Handelsvorderingen		
Handelsdebiteuren (klanten)		126.332
B. Overige vorderingen		
R/C Staat :		
— saldo deficit 1981	10.762.847	
— aandeel deficit 1982	3.281.770	
— aandeel deficit 1983	1.154.591	
— aandeel deficit 1984	981.251	
— aandeel deficit le semester 1985	202.551	
		16.383.010
R/C Provincie :		
— subsidies 1982	2.750.000	
— aandeel deficit 1983	1.154.591	
— aandeel deficit 1984	981.251	
— aandeel deficit le semester 1985	202.550	
		5.088.392
R/C Stad Gent		
— aandeel deficit 1981	6.615.763	
— aandeel deficit 1982	531.770	
		7.147.533
		28.618.935
TOTAAL 1 : Vorderingen op ten hoogste één jaar		28.745.267

II. Liquide middelen

A.S.L.K.	8.070
P.C.R.	1.950
	10.020
Totaal der vlottende Activa	28.755.287
TOTAAL DER ACTIVA	28.755.287

PASSIVA

— Schulden

1. Schulden op ten hoogste één jaar

A. Financiële schulden

1. Kredietinstellingen :

Banken :

— Gemeentekrediet van België	8.614.564
Bankintresten debet le semester 1985 (+)	624.553
	9.239.117

B. Schulden met betrekking tot belastingen, bezoldigingen en sociale lasten

1. Belastingen

Te betalen belastingen en taksen	Vervallen	Totaal
— ingehouden bedrijfsvoorheffing	3.380.049	3.380.049

2. Bezoldigingen en sociale lasten

R.S.Z.	4.988.030	4.988.030
Vakantiegeld		10.229.832
		15.217.862

Totaal B	18.597.911
----------	------------

C. Overige schulden

Diverse schulden

R/C S.V. Opera voor Vlaanderen	907.575
Provincie Oost-Vlaanderen	10.684
	918.259

Totaal 1: Schulden op ten hoogste één jaar	28.755.287
--	------------

TOTAAL DER SCHULDEN	28.755.287
---------------------	------------

TOTAAL DER PASSIVA	28.755.287
--------------------	------------

Daaruit blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap krachtens art. 8 van de statuten als lid van de v.z.w. K.O.G. in totaal tot 30/06/85 nog een bijdrage verschuldigd is van 16.383.010 frank.

U zal begrijpen, mijnheer de Minister, dat het mijn plicht is als vereffenaar ten eerste aan te dringen op een spoedige uitbetaling van uw aandeel, zodat ik binnen de kortst mogelijke tijd en met een minimum aan bijkomende kosten de nog resterende belangrijke schuldeisers kan uitbetalen.

Mag ik u dan ook vragen het nodige te willen doen om de nodige fondsen te laten voorzien en op de rekening 091-0015757-72 van de v.z.w. K.O.G. over te maken.

Ik wil er speciaal uw aandacht op vestigen dat u me ten eerste van dienst zou zijn door, indien u niet tot onmiddellijke betaling kan overgaan wat ik best kan begrijpen, me een schriftelijke belofte van betaling te laten geworden.

Op die manier zou ik als vereffenaar de nodige waarborgen bekomen, wat me zou toelaten in dit dossier geen bijkomende stappen te moeten ondernemen die opnieuw kosten met zich zouden meebrengen.

Ik hou me ten allen tijde ter uwe beschikking en ter beschikking van uw diensten om over deze aangelegenheid te onderhandelen.

In de hoop dat u binnen de kortst mogelijke tijd een gunstig gevolg zal kunnen verlenen aan dit dossier dank ik u bij voorbaat voor uw welwillend onderzoek en verblijf ik

Met bijzondere hoogachting,

E. DE MEESTER

Vereffenaar

BIJLAGE 24

FIDUCIAIRE
 voor Boekhouding
 Belasting en Rechtszaken
 Naamloze Vennootschap
 Rouppeplein 16 - 1000 Brussel

KONINKLIJKE OPERA GENT

V.Z.W. in vereffening
 Schouwburgstraat 3, 9000 Gent

Tussentijdse toestand op 30 juni 1985

1. Balans na winstverdeling

ACTIVA	Codes	Boekjaar le semester 85	vorig boekjaar
VASTE ACTIVA	20/28		
1. Oprichtingskosten	20		
II. Immateriële vaste activa (toel. 1, A)	23		
III. Materiële vaste activa (toel. 1, B)	22/27		
A. Terreinen en gebouwen	22		
B. Installaties, machines en uitrusting	23		
C. Meubilair en rollend materieel	24		
D. Leasing en soortgelijke rechten	25		
E. Overige materiële vaste activa	26		
F. Activa in aanbouw en vooruitbetalingen	27		
IV. Financiële vaste activa (toel. 1, C en II)	28		
VLOTTENDE ACTIVA	29/58	28.755.287	
V. Vorderingen op méér dan 1 jaar	29		
A. Handelsvorderingen	290		
B. Overige vorderingen	291		
VI. Voorraden en bestellingen in uitvoering	3		
A. Voorraden	30/36		
B. Bestellingen in uitvoering	37		
VII. Vorderingen op ten hoogste 1 jaar	40/41	28.745.267	
A. Handelsvorderingen	40	126.332	
B. Overige vorderingen	41	28.618.935	
VIII. Geldbeleggingen (toel. II)	50/53		
IX. Liquide middelen	54/58	10.020	
X. Overlopende rekeningen	490/1		
TOTAAL DER ACTIVA	20/58	28.755.287	

PASSIVA	Codes	Boekjaar le sem. 1985	vorig boekjaar
EIGEN VERMOGEN	10/15	0	
1. Kapitaal (toel. III)	10		
A. Geplaatst kapitaal	100		
B. Niet opgevraagd kapitaal (–)	101		
II. Uitgiftepremies	11		
III. Herwaarderingsmeerwaarden	12		
IV. Reserves	13		
A. Wettelijke reserve	130		
B. Onbeschikbare reserves	131		
1. Voor eigen aandelen	1310		
2. Andere	1311		
C. Belastingvrije reserves	132		
D. Beschikbare reserves	133		
V. Overgedragen winst	140		
Overgedragen verlies (–)	141		
VI. Kapitaalsubsidies	15		
VOORZIENINGEN VOOR RISICO'S EN KOSTEN			
VII. Voorzieningen voor risico's en kosten (toel. IV)	16	0	
SCHULDEN	17/49	28.755.287	
VIII. Schulden op meer dan 1 jaar (toel. V)	17		
A. Financiële schulden	170/4		
1. Kredietinstellingen, leasingschulden en soortgelijke schulden	172/3		
2. Overige leningen	174/0		
B. Handelsschulden	175		
C. Ontvangen vooruitbetalingen op bestellingen	176		
D. Overige schulden	178/9		
IX. Schulden op ten hoogste 1 jaar (toel. V)	42/48	28.755.287	
A. Schulden op meer dan één jaar die binnen het jaar vervallen	42		
B. Financiële schulden	43	9.239.117	
1. Kredietinstellingen	43018	9.239.117	
2. Overige leningen	439		
C. Handelsschulden	44		
1. Leveranciers	440/4		
2. Te betalen wissels	441		
D. Ontvangen vooruitbetalingen op bestellingen	46		
E. Schulden met betrekking tot belastingen, bezoldigingen en sociale lasten	45	18.597.911	
1. Belastingen	450/3	3.380.049	
2. Bezoldigingen en sociale lasten	454/9	15.217.862	
F. Overige schulden	47/48	918.259	
X. Overlopende rekeningen	492/3		
TOTAAL DER PASSIVA	10149	28.755.287	

2. RESULTATENREKENING

	Codes	Boekjaar le semester 85	vorig boekjaar
1. Bedrijfsopbrengsten en bedrijfskosten			
Omzet	70	721.812	
Handelsgoederen, grond- en hulpstoffen ; diensten en diverse goederen	60/61	46.000	
A.B. Bruto-marge (positief saldo)	70/61	675.812	
Bruto-marge (negatief saldo)	(-) 61/70		
C. Bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen (toel. VI, 2)	(-) 62		
D. Afschrijvingen en waardeverminderingen op oprichtingskosten, op immateriële en materiële vaste activa	(-) 63/0		
E. Waardeverminderingen op voorraden, bestellingen in uitvoering en handels- vorderingen (toevoegingen-, terugne- mingen +)	631/4		
F. Voorzieningen voor risico's en kosten (toevoegingen-, bestedingen en terugnemingen	(+) 635/7		
G. Andere bedrijfskosten	(-) 640/8	155.214	
H. Als herstructureringskosten geacti- veerde bedrijfskosten	(+) 649		
BEDRIJFSWINST	(+) 70/64	520.598	
BEDRIJFSVERLIES	(-) 64/70		
II. Financiële opbrengsten	75		
Financiële kosten	(-) 65	(-) 925.699	
Winst uit de gewone bedrijfsuitoefening, voor belasting	(+) 70/65		
Verlies uit de gewone bedrijfsuitoefening, voor belasting	(-) 65/70	(-) 405.101	
III. Uitzonderlijke opbrengsten	76		
Uitzonderlijke kosten	(-) 66		
Winst van het boekjaar voor belasting	(+) 70/66		
Verlies van het boekjaar voor belasting	(-) 66/70	(-) 405.101	
IV. Belastingen op het resultaat	(-) (+) 67/77		
Winst van het boekjaar	(+) 70/67		
Verlies van het boekjaar	(-) 67/70	(-) 405.101	
V. Overboeking naar de belastingvrije reserves	(-) 68		
Te bestemmen winst van het boekjaar	(+) (70/68)		
Te verwerken verlies van het boekjaar	(-) (68/70)	(-) 405.101	

	Codes	Boekjaar le semester 85	Vorig boekjaar
RESULTAATVERWERKING			
A. Te bestemmen winstsaldo	70/69		
Te verwerken verliessaldo	(-) 69/70	(-) 405.101	
1. Te bestemmen winst van het boekjaar	70/68		
Te verwerken verlies van het boekjaar	(-) 68/70	(-) 405.101	
2. Overgedragen winst van het vorige boekjaar	790		
Overgedragen verlies van het vorige boekjaar	(-) 690		
B. Onttrekking aan de eigen middelen	791/2		
C. Toevoeging aan de reserves	(-) 691/2		
1. aan de wettelijke reserve	691		
2. aan de overige reserves	692		
D. Over te dragen resultaat			
1. Over te dragen winst	(-) 693		
2. Over te dragen verlies	793		
E. Tussenkoms van de vennoten (of eigenaar) in het verlies	794	405.101	
F. Uit te keren winst	(-) 694/6		
1. Vergoeding van het kapitaal	694		
2. Bestuurders of zaakvoerders	695		
3. Andere rechthebbenden	696		

ONTLEDING VAN DE BALANSPOSTEN

ACTIVA — Vlottende Activa

VII. Vorderingen op ten hoogste 1 jaar

A. Handelsvorderingen

Handelsdebiteuren (klanten)

126.332

B. Overige vorderingen

R/C Staat :

— saldo deficit 1981	10.762.847
— aandeel deficit 1982	3.281.770
— aandeel deficit 1983	1.154.591
— aandeel deficit 1984	981.251
— aandeel deficit le semester 1985	202.551

16.383.010

R/C Provincie :

— subsidies 1982	2.750.000
— aandeel deficit 1983	1.154.591
— aandeel deficit 1984	981.251
— aandeel deficit le semester 1985	202.550

5.088.392

R/C Stad Gent :		
— aandeel deficit 1981	6.615.763	
— aandeel deficit 1982	531.770	
		7.147.533
		28.618.935
TOTAAL VII : Vorderingen op ten hoogste 1 jaar		28.745.267
IX. LIQUIDE MIDDELEN		
A.S.L.K.		8.070
P.C.R.		1.950
		10.020
TOTAAL DER VLOTTENDE ACTIVA		28.755.287
TOTAAL DER ACTIVA		28.755.287
PASSIVA — Schulden		
IX. SCHULDEN OP TEN HOOGSTE 1 JAAR		
B . Financiële schulden		
1. Kredietinstellingen		
Banken :		
— Gemeentekrediet van België	8.614.564	
Bankintresten debet 1e semester 1985 (+)	624.553	
		9.239.117
E. Schulden met betrekking tot belastingen, bezoldigingen en sociale lasten		
1. Belastingen		
Te betalen belastingen en taksen :	Vervallen	Totaal
— ingehouden bedrijfsvoorheffing	3.380.049	3.380.049
2. Bezoldigingen en sociale lasten		
R.S.Z.	4.988.030	4.988.030
Vakantiegeld		10.229.832
		15.217.862
		18.597.911
F. Overige schulden		
Diverse schulden		
R/C S.V. Opera voor Vlaanderen		907.575
Provincie Oost-Vlaanderen		10.684
		918.259
Totaal IX : Schulden op ten hoogste één jaar		28.755.287
TOTAAL DER SCHULDEN		28.755.287
TOTAAL DER PASSIVA		28.755.287

ONTLEDING VAN DE RESULTATENREKENING

1. BEDRIJFSOPBRENGSTEN EN BEDRIJFSKOSTEN

A.B. Bruto-marge

Andere bedrijfsopbrengsten

Recuperatie van bedrijfskosten :

Recuperatie schadevergoedingen VAN MOL en
VERMAELE

721.812

Diensten en diverse goederen

Vergoedingen aan derden

Verplaatsingskosten

46.000

A.B. Bruto-marge (positief saldo)

675.812

G. Andere bedrijfskosten

Bedrijfsvoorheffing - regularisatie

155.214

II. FINANCIELE KOSTEN

Kosten van schulden

Rente, commissies en kosten verbonden aan schulden
op ten hoogste 1 jaar

Debetbankintresten

624.553

Intresten R.S.Z.

161.946

Intresten op bedrijfsvoorheffing

139.200

925.699VERLIES UIT DE GEWONE BEDRIJFSUITOEFENING
VOOR BELASTING(–)

405.101VERLIES VAN HET EERSTE SEMESTER 1985
VOOR BELASTING(–)

405.101

VERLIES VAN HET EERSTE SEMESTER 1985

(–)

405.101TE VERWERKEN VERLIES VAN HET EERSTE
SEMESTER 1985

(–) 405.101

RESULTAATVERWERKING

A. 1. Te verwerken verlies van het eerste semester 1985

(–) 405.101

TE VERWERKEN VERLISSALDO

(–) 405.101

E. TUSSENKOMST VAN DE STAAT EN PROVINCIE IN
HET VERLIES

(+) 405.101

BIJLAGE 25

FIDUCIAIRE
 voor Accountancy, Fiskaliteit en Rechtszaken
 Naamloze Vennootschap
 Rouppeplein 16 - 1000 Brussel

KONINKLIJKE OPERA GENT
 Schouwburgstraat 3, 9000 Gent

Jaarrekening per 31 december 1985

1. BALANS NA WINSTVERDELING

ACTIVA	Codes	Boekjaar	vorig boekjaar
VASTE ACTIVA	20/28		
1. Oprichtingskosten	20		
II. Immateriële vaste activa (toel. 1, A)	21		
III. Materiële vaste activa (toel. 1, B)	22/27		
A. Terreinen en gebouwen	22		
B. Installaties, machines en uitrusting	23		
C. Meubilair en rollend materieel	24		
D. Leasing en soortgelijke rechten	25		
E. Overige materiële vaste activa	26		
F. Activa in aanbouw en vooruitbetalingen	27		
IV. Financiële vaste activa (toel. 1, C en II)	28		
VLOTTENDE ACTIVA	29/58	29.894.240	
V. Vorderingen op méér dan 1 jaar	29		
A. Handelsvorderingen	290		
B. Overige vorderingen	291		
VI. Voorraden en bestellingen in uitvoering	3		
A. Voorraden	30/36		
B. Bestellingen in uitvoering	37		
VII. Vorderingen op ten hoogste 1 jaar	40/41	29.892.428	
A. Handelsvorderingen	40	1.518.414	
B. Overige vorderingen	41	28.374.014	
VIII. Geldbeleggingen (toel. II)	50/53		
IX. Liquide middelen	54/58	1.812	
X. Overlopende rekeningen	490/1		
TOTAAL DER ACTIVA	20/58	29.894.240	

PASSIVA	Codes	Boekjaar	vorig boekjaar
EIGEN VERMOGEN	10/15	8.850.870	
1. Kapitaal (toel. III)	10		
A. Geplaatst kapitaal	100		
B. Niet opgevraagd kapitaal (–)	101		
II. Uitgiftepremies	11		
III. Herwaarderingsmeerwaarden	12		
IV. Reserves	13		
A. Wettelijke reserve	130		
B. Onbeschikbare reserves	131		
1. Voor eigen aandelen	1310		
2. Andere	1311		
C. Belastingvrije reserves	132		
D. Beschikbare reserves	133		
V. Overgedragen winst	140	8.850.870	
Overgedragen verlies (–)	141		
VI. Kapitaalsubsidies	15		
VOORZIENINGEN VOOR RISICO'S EN KOSTEN			
VII. Voorzieningen voor risico's en kosten (toel. IV)	16		
SCHULDEN	17/49	21.043.370	
VIII. Schulden op meer dan 1 jaar (toel. V)	17		
A. Financiële schulden	170/4		
1. Kredietinstellingen, leasingschulden en soortgelijke schulden	172/3		
2. Overige leningen	174/0		
B. Handelsschulden	175		
C. Ontvangen vooruitbetalingen op bestellingen	176		
D. Overige schulden	178/9		
IX. Schulden op ten hoogste 1 jaar (toel. V)	42/48	21.043.370	
A. Schulden op meer dan één jaar die binnen het jaar vervallen	42		
B. Financiële schulden	43	18.354.766	
1. Kredietinstellingen	430/8	18.354.766	
2. Overige leningen	439		
C. Handelsschulden	44	1.392.082	
1. Leveranciers	440/4	1.392.082	
2. Te betalen wissels	441		
D. Ontvangen vooruitbetalingen op bestellingen	46		
E. Schulden met betrekking tot belastingen, bezoldigingen en sociale lasten	45	330.922	
1. Belastingen	450/3		
2. Bezoldigingen en sociale lasten	454/9	330.922	
F. Overige schulden	47/48	965.600	
X. Overlopende rekeningen	429/3		
TOTAAL DER PASSIVA	10/49	29.894.240	

2. RESULTATENREKENING

	Codes	Boekjaar	vorig boekjaar
1. Bedrijfsopbrengsten en bedrijfskosten			
Omzet	70		
Handelsgoederen, grond- en hulpstoffen ; diensten en diverse goederen	60/61	59.911	
A.B. Bruto-marge (positief saldo)	70/61	2.054.829	
Bruto-marge (negatief saldo) (-)	61/70		
C. Bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen (toel. VI, 2) (-)	62	201.824	
D. Afschrijvingen en waardeverminderingen op oprichtingskosten, op immateriële en materiële vaste activa (-)	630		
E. Waardeverminderingen op voorraden, bestellingen in uitvoering en handels- vorderingen (toevoegingen-, terugne- mingen +)	631/4		
F. Voorzieningen voor risico's en kosten (toevoegingen-, bestedingen en terugnemingen +)	635/7		
G. Andere bedrijfskosten (-)	640/8	156.758	
H. Als herstructureringskosten geacti- veerde bedrijfskosten (+)	649		
BEDRIJFSWINST (+)	70/64	1.696.247	
BEDRIJFSVERLIES (-)	64/70		
II. Financiële opbrengsten	75		
Financiële kosten (-)	65	1.683.127	
Winst uit de gewone bedrijfsuitoefening, voor belasting (+)	70/65	13.120	
Verlies uit de gewone bedrijfsuitoefening, voor belasting (-)	65/70		
III. Uitzonderlijke opbrengsten	76	10.229.832	
Uitzonderlijke kosten (-)	66	1.392.082	
Winst van het boekjaar voor belasting (+)	70/66	8.850.870	
Verlies van het boekjaar voor belasting (-)	66/70		
IV. Belastingen op het resultaat (-) (+)	67/77		
Winst van het boekjaar (+)	70/67	8.850.870	
Verlies van het boekjaar (-)	67/70		
V. Overboeking naar de belastingvrije reserves (-)	68		
Te bestemmen winst van het boekjaar (+)	(70168)	8.850.870	
Te verwerken verlies van het boekjaar (-)	(68170)		

	Codes	Boekjaar	vorig boekjaar
RESULTAATVERWERKING			
A. Te bestemmen winstsaldo	70/69	8.850870	
Te verwerken verliessaldo (–)	69/70		
1. Te bestemmen winst van het boekjaar	70/68	8.850.870	
Te verwerken verlies van het boekjaar (–)	68/70		
2. Overgedragen winst van het vorige boekjaar	790		
Overgedragen verlies van het vorige boekjaar (–)	690		
B. Onttrekking aan de eigen middelen	791/2		
C. Toevoeging aan de reserves (–)	691/2		
1. aan de wettelijke reserve	691		
2. aan de overige reserves	692		
D. Over te dragen resultaat			
1. Over te dragen winst (–)	693	8.850.870	
2. Over te dragen verlies	793		
E. Tussenkoms van de vennoten (of eigenaar) in het verlies	794		
F. Uit te keren winst (–)	69416		
1. Vergoeding van het kapitaal	694		
2. Bestuurders of zaakvoerders	695		
3. Andere rechthebbenden	696		

ONTLEDING VAN DE BALANSPOSTEN

ACTIVA — Vlottende Activa

VII. Vorderingen op ten hoogste 1 jaar

A. Handelsvorderingen

Handelsdebiteuren (klanten)	126.332
Te innen opbrengsten :	
— Op te stellen facturen	1.392.082

B. Overige vorderingen

Terug te vorderen bedrijfsvoorheffing		160.180
Te innen opbrengsten		
R/C Staat :		
— saldo deficit 1981	10.762.847	
— aandeel deficit 1982	3.281.770	
— aandeel deficit 1983	1.154.591	
— aandeel deficit 1984	981.251	

16.180.459

R/C Provincie :

— subsidies 1982	2.750.000
— aandeel deficit 1983	1.154.591
— aandeel deficit 1984	981.251

4.885.842

R/C Stad Gent :	
— aandeel deficit 1981	6.615.763
— aandeel deficit 1982	531.770
	7.147.533
	28.374.014
TOTAAL VII : Vorderingen op ten hoogste 1 jaar	29.892.428
IX. LIQUIDE MIDDELEN	
Postcheque en girodienst	1.812
TOTAAL IX : Liquide middelen	1.812
TOTAAL DER VLOTTENDE ACTIVA	28.894.240
TOTAAL DER ACTIVA	29.894.240
PASSIVA	
— Eigen vermogen	
V. OVERGEDRAGEN WINST (+)	8.850.870
TOTAAL EIGEN VERMOGEN	8.850.870
— Schulden	
IX. SCHULDEN OP TEN HOOGSTE 1 JAAR	
B. Financiële schulden	
1. Kredietinstellingen	
Banken :	
Gemeentekrediet van België	9.230.525
Generale Bankmaatschappij	8.488.668
Bankintresten debet (+) (588.378 + 47.195)	635.573
	18.354.766
C. Handelsschulden	
1. Leveranciers	
Handelsschulden klanten	
Op te stellen creditnota's	1.392.082
E. Schulden met betrekking tot belastingen, bezoldigingen en sociale lasten	
2. Bezoldigingen en sociale lasten	
R.S.Z.	330.922
F. Overige schulden	
Diverse schulden	
R/C S.V. Opera voor Vlaanderen	954.916
Provincie Oost-Vlaanderen	10.684
	965.600
Totaal IX : Schulden op ten hoogste één jaar	21.043.370
TOTAAL DER SCHULDEN	21.043.370
TOTAAL DER PASSIVA	29.894.240

ONTLEDING VAN DE RESULTATENREKENING

1. BEDRIJFSOPBRENGSTEN EN BEDRIJFSKOSTEN

A.B. Bruto-marge

Andere bedrijfsopbrengsten

Bijkomstige opbrengsten

Verkoop goederen

965.609

Huur goederen

426.473

1.392.082

Recuperatie van bedrijfskosten

Recuperatie schadevergoedingen VANMOL en
VERMAELE

721.812

Verzekeringspremie

846

722.658

2.114.740

Handelsgoederen, grond- en hulpstoffen

Diensten en diverse goederen

Vergoedingen aan derden

Gerechtskosten

2.226

Erelonen

6.000

8.226

Verzekeringspremies andere dan voor het personeel

Brand OMOB

1.685

Vervoer en verplaatsingen

Reizen, verplaatsingen en vertegenwoordiging
vereffenaar

50.000

TOTAAL : Diensten en diverse goederen

59.911

TOTAAL : Handelsgoederen, grond- en hulpstoffen ;
diensten en diverse goederen

59.911

A.B. Bruto-marge (positief saldo)

2.054.829

C. Bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen

Bezoldigingen en rechtstreekse sociale voordelen

Bestuurders, zaakvoerders, commissarissen

die geen bedrijfsrevisor zijn :

— Bezoldigingen vereffenaar

150.000

— Zitpenningen

7.250

157.250

Werkgeverspremies voor bovenwettelijke verzekeringen

Verzekering B.V. vereffenaar

44.574

TOTAAL C : Bezoldigingen, sociale lasten en pensioenen

201.824

G. Andere bedrijfskosten

Diverse bedrijfskosten :

1.544

Bedrijfsvoorheffing - regularisatie

155.214

156.758

BEDRIJFSWINST

(+) 1.696.247

II. FINANCIËLE KOSTEN

Kosten van schulden	
Rente, commissies en kosten verbonden aan schulden op ten hoogste 1 jaar	
Debetbankintresten	1.260.126
Nalatigheidsintresten R.S.Z.	303.231
B.V.	115.974
	1.679.331
Andere financiële kosten	
Diverse financiële kosten :	
Bank- en postgirokosten	3.796
TOTAAL : Financiële kosten	(–) 1.683.127
WINST UIT DE GEWONE BEDRIJFSUITOEFENING VOOR BELASTING	(+) 13.120

III. UITZONDERLIJKE OPBRENGSTEN

Andere uitzonderlijke opbrengsten	
Provisie vakantiegeld niet meer verschuldigd door O.V.V.	10.229.832
TOTAAL : Uitzonderlijke opbrengsten	(+) 10.229.832
UITZONDERLIJKE KOSTEN	
Andere uitzonderlijke kosten	
Kwijtschelding facturen	1.392.082
TOTAAL : Uitzonderlijke kosten	(–) 1.392.082
WINST VAN HET BOEKJAAR VOOR BELASTING	(+) 8.850.870
WINST VAN HET BOEKJAAR	(+) 8.850.870
TE BESTEMMEN WINST VAN HET BOEKJAAR	(+) 8.850.870

RESULTAATVERWERKING

A. 1. Te bestemmen winst van het boekjaar	(+) 8.850.870
TE BESTEMMEN WINSTSALDO	(+) 8.850.870
D.1. OVER TE DRAGEN WINST	(–) 8.850.870

BIJLAGE 26

FIDUCIAIRE
voor Accountancy, Fiskaliteit en Rechtszaken
Naamloze Vennootschap
Roupeplein 16 - 1000 Brussel

21 januari 1987,
Gent, Jubileumlaan 35

De heer GROOTJANS
Parlementaire onderzoekscommissie
Paleis der Natie
Natieplein
1000 BRUSSEL

Ag G 222/60/14042

Geachte Heren,

Betreft : Opera voor Vlaanderen

In aanvulling met ons verslag van 8 januari ll., geven wij U hierna antwoord op de door U bijkomend gestelde vragen :

1. Heeft de heer De Meester mededeling gedaan dat de kwijtschelding van schuld (K.O.G. t.o.v. O.V.V.) moest aanleiding geven tot een automatische vermindering van de vordering op de Vlaamse Gemeenschap, zijnde de toelage ter dekking van het gecumuleerde deficit ?

Het antwoord hierop is negatief.

Moest dit punt ter sprake zijn gekomen bij de bespreking van de resultaatverwerking, zou er door ons wel degelijk rekening mee gehouden zijn.

2. Indien wij op de hoogte waren geweest van :

- de beslissing van de Provincie
- de kwijtschelding R.S.Z. bijslagen en intresten
- de kwijtschelding B.V. intresten

zou er dan rekening mee gehouden zijn bij de opstelling van de jaarrekening per 31/12/1985 ?

Normaal zou er wel rekening mee gehouden zijn, gezien wij de latere evolutie van de betrokken schulden niet konden negeren.

Hopend hiermede aan uw vragen te hebben voldaan, verblijven wij, geachte heren,

Met oprechte hoogachting,
De agentschapsdirecteur,
get. Arnouts

ANTWOORD OP BIJKOMENDE VRAGEN

1. K.O.G.

— Werkzaamheden Fiduciaire voor K. O. G.

Tot op het huidige ogenblik was slechts één kontrakt in uitvoering zodat alle werkzaamheden op dit enige kontrakt zijn uitgevoerd, waarvoor ons trouwens duidelijke instructies werden gegeven.

Wij kunnen U mededelen dat sinds 1981, volgende werkzaamheden voor K.O.G. door Fiduciaire werden uitgevoerd :

in 1984 :	9,7 vac. accountant :	62.035 F	
	3,3 vac. stagiair :	14.025 F	
		76.060 F	
	B.T.W. inclusief: x 119 % =		90.511
in 1985 :	14,25 vac. accountant :	102.861 F	
	B.T.W. inclusief: x 119 % =		122.405
in 1986 :	4,95 vac. accountant :	36.991 F	
	B.T.W. inclusief: x 119 % =		44.019
	Totaal B . T . W. inclusief		256.935

De werkzaamheden uitgevoerd door Fimas voor de verwerking van de boekhouding op computer zijn thans nog niet voorhanden. Deze gegevens volgen eerstdaags.

— Provisie vakantiegeld

Gezien het hier ging om een beslissing d.. 13/1/1986, terwijl de jaarrekening per 31/12/1985 nog volop in uitwerking was, werd de annulatie van de recuperatie van, vakantiegeld van vóór 1/8/1981 in deze jaarrekening nog opgenomen :

a) volgens de boekhoudwet was dit een verplichting ingevolge art. 19, 3e lid van het K.B. van 8/10/1976 ;

b) gezien een parallelle boeking gebeurde bij O.V.V., die de normale eiser was, teneinde de rekeningen-courant gelijklopend te houden.

Andere beslissingen na afsluitdatum

De drie overige beslissingen of kwijtscheldingen die eveneens vóór de definitieve goedkeuring van de jaarrekening gekend waren en toch niet opgenomen, werden ons niet ter kennis gebracht zodat het ook onmogelijk was hiermede rekening te houden. Na onderzoek kwamen wij tot de bevinding :

a) beslissing provincie Oost-Vlaanderen :

zonder invloed op het resultaat, gezien bij wegvallen van de tussenkomst van de Provincie Oost-Vlaanderen de Stad Gent bijkomend dit deel moest dragen ;

b) kwijtschelding. bijdrageopslagen **R.S.Z.** : 4.073.783 F en kwijtschelding boeten bedrijfsvoorheffing (= nalatigheidsintresten) : 160.180 F

Gezien deze bedragen nog niet vereffend waren, oordeelde de vereffenaar dat deze bedragen niet in de jaarrekening moesten verrekend worden.

— Positief resultaat 1985 ingevolge uitboeking schuld provisie vakantiegeld

In naleving van de standregelen (art. 8) dient het **deficiet** voor :

- 50 % gedragen door de Staat
- 50 % door de Stad Gent

Daartegenover stelt art. 29 van de statuten dat ingeval van batig saldo, het vermogen van de vereniging hiermede wordt vergroot.

Gezien de jaren 1980 tot en met 1984 steeds met verlies afsloten is in dit geval art. 8 van toepassing geweest, terwijl voor het jaar afgesloten per 31/12/1985 artikel 29 van toepassing was.

Anderzijds vestigen wij uw aandacht op art. 30 en 31 der statuten die de ontbinding en vereffening van de V.Z.W. behandelen.

Alle voorgaande boekhoudkundige verwerkingen werden uitgevoerd in naleving van de standregelen en wettelijke beschikkingen en in samenspraak met de vereffenaar.

— R/C K.O.G. - O.V.V.

Wij verwijzen naar onze brief van 16 december 11. gericht aan O.V.V., ter attentie van de heer De Meester zakelijk directeur, waarin een duidelijk detail werd gegeven van de 41.942.087 frank overnamelasten een opbrengsten periode 1/8/1981 - 31/12/1981, alsook van de correctie ten bedrage van 792.613 F. Indien nodig houden wij fotocopie van de brief te uwer beschikking.

Voor zover dat thans nog kan uitgemaakt worden, zijn hierin geen kosten van vóór 31/7/1981 vervat. De latere aangebrachte correcties zijn hier een bewijs van.

2) O.V.V.

— Infrastructuur- en personeelskosten steden Gent en Antwerpen

Voor de uitsplitsing van deze kosten voor het jaar 1982, verwijzen wij naar ons verslag bij de jaarrekening per 31/12/1982 blz. V.2.

Voor de jaarrekeningen per 31/12/1984 en 31/12/1985 geven wij in bijlage dezelfde uitsplitsing. Toelichting aan de hand van journaal, boekhoudstukken en facturen kunnen systematisch gebeuren op de administratieve zetel te Gent.

Toezietsverplichting

De jaarrekeningen per einde 1980 tot en met 1983 van de K.O.G. werden opgesteld in de loop van de tweede semester 1984.

De jaarrekening per 31/12/1984 werd toegezonden op 23 september 1985, terwijl deze per 31/12/1985 klaar kwam per 29 augustus 1986. Dergelijke late uitvoeringen laten weinig of geen controle toe. De opstelling gebeurt bijgevolg op basis van inventariëring der onderscheidene posten van actief en passief.

Voor wat de jaarrekeningen van de O.V.V. betreft, werd wel toezicht gehouden op de boekhoudverrichtingen maar de omstandigheden waren van die aard dat wij in ons verslag bij de jaarrekening per 31 december 1982 tot volgende conclusie kwamen :

Conclusie

De leemten in het interne controlesysteem scheppen een onzekerheid die qua aard en omvang dermate is dat de financiële toestand en de resultaten er in belangrijke mate kunnen door beïnvloed worden. Wij verwijzen in dit verband naar onze interim-verslagen.

Wegens de belangrijkheid van de kwestie vermeld in vorige paragraaf zijn wij niet in staat, in het kader van onze controleopdracht een verklaring te geven nopens de getrouwe weergave van het resultaat en de vermogenstoestand in de bijgevoegde jaarrekening.

Ter verduidelijking verwijzen wij onder andere naar het niet strikt naleven van de interne controleprocedure op de aankopen :

a) Doorfakturatie personeelskosten, onderhoudskosten, verwarming, verlichting, water door de steden Gent en Antwerpen. De betreffende facturen worden eenzijdig door de beide steden opgesteld zonder goedkeuring van de O.V.V. Deze documenten zijn noch vergezeld van de nodige verantwoordingsstukken, noch van goedgekeurde bestelbons en/of leveringsbons.

b) Bepaalde bestellingen worden geplaatst door personen welke niet in het bezit zijn van de vereiste bestelbons.

Herhaalde malen is de onmogelijkheid van een gestructureerd toezicht aangeklaagd en herinnerd. Het college van commissarissen heeft dit trouwens ook geacteerd.

Gent, 8 januari 1987.

BIJLAGE 27

31 MEI 1933

Koninklijk Besluit

betreffende de verklaringen te doen in verband
met subsidies, vergoedingen en toelagen van elken aard,
die geheel of gedeeltelijk ten laste van de staat zijn.
(Staatsblad, 1 juni 1933)

Art. 1, Elke verklaring gedaan in verband met een aanvraag tot het bekomen of behouden van een subsidie, vergoeding of toelage, die geheel of gedeeltelijk ten laste van den Staat is, moet eindigen met de woorden : «Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is.» Indien de verklaarde niet kan of niet bij machte is te teekenen, drukt hij bedoelde bevestiging mondeling uit, hetzij vóór den ambtenaar die de verklaring ontvangt, hetzij vóór den burgemeester of diens afgevaardigde.

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar wordt gestraft hij die wetens en willens een valsche of onvolledige verklaring doet.

Indien hij, ten gevolge van dergelijke verklaring, een subsidie, vergoeding of toelage ontvangt, waarop hij geen recht heeft of hij waarop hij slechts gedeeltelijk recht heeft, wordt hij gestraft met de door artikel 496 van het Strafwetboek voorziene straffen.

2. Hij die weet dat hij geen recht meer heeft op het geheele bedrag van een subsidie, vergoeding of toelage zooals in artikel 1 voorzien, is verplicht dit te verklaren.

Hij die dat niet verklaarde, en die een subsidie, vergoeding of een gedeelte van een subsidie, vergoeding of toelage aanvaardt wetende dat hij daarop geen recht meer heeft, wordt gestraft met de door artikel 508 van het Strafwetboek voorziene straffen.

3. De teruggave van de ten onrechte betaalde sommen wordt ambtshalve gelast door de rechtbank bij welke de vervolging aanhangig is gemaakt.

4. Al de bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek zijn op de door de vorige artikelen voorziene misdrijven toepasselijk.
